

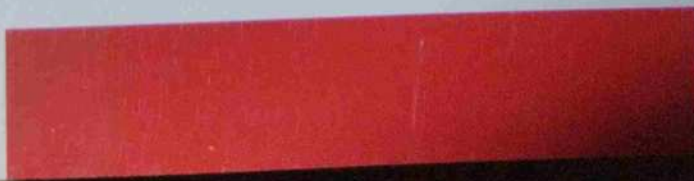
သုခသိုက်

ကြီးပွားအောင်မြင်

၁၀၀
လွယ်ကူရိုးရှင်း လျှို့ဝှက်နည်း
၁၀၀

The 100 Simple Secrets of
SUCCESSFUL PEOPLE

David Niven, Ph.D.

မာတိကာ

စာမျက်နှာ

ထုတ်ဝေသူအမှာစာ

စာရေးသူအမှာစာ

၁။ အရည်အချင်းတစ်ခုဖြစ်တည်ဖို့ ယုံကြည်မှုက စတင်စို့	၂
၂။ ဘယ်လောက်အားထုတ်ထားလဲဆိုတာ အဓိကမဟုတ်	၄
၃။ တီထွင်ဖန်တီးနိုင်စွမ်းဆိုတာ လုပ်ယူလို့မရ	၆
၄။ သေးငယ်တဲ့ အောင်မြင်မှုပန်းတိုင်လေးတွေကစတင်	၈
၅။ မဖြစ်နိုင်တာကို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အတင်းတွန်းအားမပေးသင့်	၁၀
၆။ သာမန်ဖြစ်ချင်စိတ်ကို တွန်းလှန်	၁၂
၇။ ချက်ချင်းမအောင်မြင်နိုင်ပေမယ့် ကြိုးစားဖို့ အချိန်တွေရှိသေး	၁၄
၈။ အကြောင်းအရာတစ်ခုတည်းကြောင့် မဟုတ်	၁၆
၉။ မင်းရဲ့ပထမဆုံးတိုက်ပွဲကိုပဲ ဆက်တိုက်မနေနဲ့	၁၈
၁၀။ ပြောင်းလဲမှုဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပေမယ့် မလွယ်ကူ	၂၀
၁၁။ ကိုယ်နဲ့ ပုံစံမတူသူတွေကို ရှာဖွေ	၂၂
၁၂။ ဦးတည်ချက်များကို ချရေးထား	၂၄
၁၃။ ကျိုးကြောင်းမဆီလျော်တာတွေ ဖြစ်တတ်တာကို ကြိုတွေးထား	၂၆
၁၄။ အကောင်းဆုံးနည်းဗျူဟာက နားထောင်ပေးတတ်ဖို့	၂၈
၁၅။ အောင်မြင်မှုဆိုတာ မွေးရာပါကံကောင်းမှုမဟုတ်	၃၀

၁၆။ ပန်းတိုင်အမြန်ရောက်ဖို့ အဆင့်မကျော်နဲ့	၃၂
၁၇။ အတွေ့အကြုံ များနိုင်သမျှများများ စုဆောင်း	၃၄
၁၈။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စိတ်ဓာတ်ခွန်အားပေး	၃၆
၁၉။ စကားကို အလွယ်တကူနားလည်အောင် ဖြည်းဖြည်းချင်းပြော	၃၈
၂၀။ မင်းရပ်တည်နေတဲ့နေရာက မင်းကြည့်တဲ့အပေါ်မှာပဲမူတည်	၄၀
၂၁။ ကိုယ့်ရဲ့စိတ်ဝင်စားမှုကို အသုံးပြု	၄၂
၂၂။ မင်းဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်ကလဲဆိုတာကို မှတ်သားထား	၄၄
၂၃။ ယုံကြည်ချက်အပြည့်နဲ့ ညှိနှိုင်း	၄၆
၂၄။ စေတနာ့ဝန်ထမ်းအဖြစ် လုပ်အားပေး	၄၈
၂၅။ ရာထူးအဆင့်အတန်းကိုမေ့ပြီး တာဝန်ကိုသာသတိရ	၅၀
၂၆။ ဆုံးဖြတ်ချက်တုံ့ဆိုင်းခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်	၅၂
၂၇။ တောင်ထိပ်ကိုမဟုတ်ဘဲ ကုန်းပြင်မြင့်ကိုရှာဖွေ	၅၄
၂၈။ အခွင့်အရေးတွေကို အမိအရဖမ်းဆုပ်	၅၆
၂၉။ အတိတ်က အနာဂတ်မဟုတ်	၅၈
၃၀။ ညဘက်ကောင်းကောင်း အိပ်စက်အနားယူ	၆၀
၃၁။ ကိုယ်တိုင်စတင်ပြီး ကိုယ်တိုင်ပဲအဆုံးသတ်	၆၂
၃၂။ နည်းစနစ်ပုံစံကို သတိထား	၆၄
၃၃။ အရာအားလုံးကို ထိထိရောက်ရောက်လုပ်ဆောင်	၆၆
၃၄။ မနက်ဖြန်တိုင်းက ပိုမိုကောင်းမွန်တဲ့ နေ့တစ်နေ့	၆၈
၃၅။ အတွေ့အကြုံဆိုးတွေဆိုတာ ကြောက်လန့်စရာတွေမဟုတ်	၇၀
၃၆။ အောင်မြင်မှုဆိုတာ ဖော်မြူလာတစ်ခု	၇၂
၃၇။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်လေးစား၊ တန်ဖိုးထား	၇၄

- ၃၈။ စံပြုပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ လူတိုင်းအတွက်တော့မဟုတ်နိုင် ၇၆
- ၃၉။ အရှုံးများမှ သင်ယူ ၇၈
- ၄၀။ ထာဝရရပ်တည်နေနိုင်ဖို့ အလုပ်ကိုထွေးပွေ့ထား ၈၀
- ၄၁။ အချိန်မှန်စားသောက်ပြီး လေ့ကျင့်ခန်းပုံမှန်လုပ် ၈၂
- ၄၂။ ပျင်းရိ ငြီးငွေ့ဖွယ်ကောင်းတဲ့အလုပ်တွေကိုရှောင် ၈၄
- ၄၃။ တာဝန်အခန်းကဏ္ဍနဲ့ ရလဒ်ကို ရှင်းလင်းစွာသိထား ၈၆
- ၄၄။ ပြောင်းလဲမှုကို အရာထင်အောင်လုပ် ၈၈
- ၄၅။ နည်းနည်းပြောပြီး များများနားထောင် ၉၀
- ၄၆။ အမြင်ကျယ်ကျယ်ထား ၉၂
- ၄၇။ အကြောက်တရားကို ရင်ဆိုင် ၉၄
- ၄၈။ မင်းဘယ်လိုလူဖြစ်သင့်လဲဆိုတာကို တွေးကြည့်လိုက် ၉၆
- ၄၉။ ခေါင်းဆောင်မှုဆိုတာ ကူးစက်ရောဂါတစ်မျိုး ၉၈
- ၅၀။ ထောက်ခံမှုလိုချင်ရင် ထိုက်တန်အောင်စွမ်းဆောင်ပြ ၁၀၀
- ၅၁။ ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းမရှိရင် လွယ်လွယ်အရှုံးပေးလာတတ် ၁၀၂
- ၅၂။ ဘဝမှာ တစ်ခုလိုချင်တိုင်း တစ်ခုအရှုံးခံဖို့မလို ၁၀၄
- ၅၃။ အဆင့်တစ်ပဲ အမြဲရနေဖို့မလို ၁၀၆
- ၅၄။ အောင်မြင်မှုအတွက် လုပ်ဆောင်ချင်စိတ်တိုးပွားအောင်လုပ် ၁၀၈
- ၅၅။ တခြားလူတွေနဲ့ မင်းရဲ့ကွာခြားမှုကို သေချာသိထား ၁၁၀
- ၅၆။ အလုပ်နဲ့ မိသားစုဘဝ ညီမျှစေ ၁၁၂
- ၅၇။ မရှုံးနိမ့်ဖူးတဲ့ အောင်မြင်သူဆိုတာမရှိ ၁၁၄
- ၅၈။ အဓိပ္ပာယ်နှစ်ခွဖြစ်နိုင်တဲ့ ဟာသမျိုးမပြောသင့် ၁၁၆
- ၅၉။ အရာအားလုံးကို မလိုချင်နဲ့ ၁၁၈

၆၀။ တန်ဖိုးအစစ်အမှန်ကို ရှာဖွေ	၁၂၀
၆၁။ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွမှုကို တွေ့နိုင်တဲ့နေရာတိုင်းကရှာ	၁၂၂
၆၂။ ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်ဖို့လို	၁၂၄
၆၃။ ကျရှုံးတယ်ဆိုတာက မကြိုးစားလို့မဟုတ်	၁၂၆
၆၄။ သင်တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်	၁၂၈
၆၅။ ပန်းတိုင်တွေက သက်ရှိအရာတစ်ခု	၁၃၀
၆၆။ ခံစားချက် အတက်အကျဖြစ်ခြင်းကိုရှောင်	၁၃၂
၆၇။ မိသားစုနဲ့ မိတ်ဆွေတွေကို ဂရုစိုက်	၁၃၄
၆၈။ အမြော်အမြင်မရှိဘဲ ဇွဲရှိနေရုံနဲ့မရ	၁၃၆
၆၉။ အလုပ်ပြောင်းလိုက်ရုံနဲ့ မင်းကိုမပြောင်းလဲစေနိုင်	၁၃၈
၇၀။ အကောင်းတွေမလာခင် အဆိုးတွေရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရမှာပဲ	၁၄၀
၇၁။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တောင်မယုံမှတော့ ဘယ်သူကယုံပါတော့မလဲ	၁၄၂
၇၂။ လိုအပ်တယ်လို့ခံစားရရင် အလုပ်ပိုလုပ်လာ	၁၄၄
၇၃။ မင်းအမြင်ရှုထောင့်တစ်ခုတည်းနဲ့ မကြည့်နဲ့	၁၄၆
၇၄။ ကျိုးကြောင်းဆီလျော်ရာနဲ့ အံ့ဝင်ခွင့်ကျရာကိုရှာ	၁၄၈
၇၅။ သံသယဆိုတာ ရှုံးနိမ့်မှုရဲ့အဓိကတရားခံ	၁၅၀
၇၆။ နောက်ထပ်ဘာလာမလဲဆိုတာကို အမြဲတမ်းတွေးထား	၁၅၂
၇၇။ လုပ်ငန်းခွင်သုံး ဗဟုသုတတွေကို တန်ဖိုးထား	၁၅၄
၇၈။ စွန့်စားမှုမလုပ်တာက အကြီးမားဆုံး ဆုံးရှုံးမှု	၁၅၆
၇၉။ ရှုပ်ထွေးမှုတွေကို ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်	၁၅၈
၈၀။ ငွေဆိုတာ အရာအားလုံးမဟုတ်	၁၆၀
၈၁။ မင်းကိုယ်မင်း လက်တွေ့ကျကျသုံးသပ်	၁၆၂

၈၂။ ကိုယ်ပိုင်လမ်းကြောင်း ရှာဖွေ	၁၆၄
၈၃။ မင်းလုပ်တဲ့အရာကို ပိုင်နိုင်ဖို့လို	၁၆၆
၈၄။ အနာဂတ်အပေါ် ရိုးသားမှုရှိ	၁၆၈
၈၅။ မင်းရှာဖွေနေတဲ့အရာကို မင်းသိထား	၁၇၀
၈၆။ လှလှပပထုပ်ပိုးဖို့ မမေ့နဲ့။	၁၇၂
၈၇။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဦးဆောင်နိုင်ဖို့သင်ယူ	၁၇၄
၈၈။ ထိခိုက်မှုများတဲ့ အောင်မြင်မှုက အောင်မြင်မှုမဟုတ်	၁၇၆
၈၉။ ပိုမိုကောင်းမွန်လာစေဖို့ အလုပ်ပိုကြိုးစား	၁၇၈
၉၀။ ပန်းတိုင်ရောက်ခါနီးပြီမို့ ဦးတည်ရာမလွဲနဲ့	၁၈၀
၉၁။ အကောင်းဆုံးတွေကိုသာ မျှော်လင့်ထား	၁၈၂
၉၂။ တခြားသူတွေက မင်းစိတ်ကို ဖတ်နိုင်	၁၈၄
၉၃။ လဲကျပြီးတိုင်းပြန်ထ	၁၈၆
၉၄။ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်တွေကို ပစ္စုပ္ပန်မှာထား	၁၈၈
၉၅။ တကယ်ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ အလုပ်ကိုပဲလုပ်	၁၉၀
၉၆။ အဓိကပစ်မှတ်က ဘာလဲ	၁၉၂
၉၇။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်ဖို့အရေးကြီး	၁၉၄
၉၈။ ပန်းတိုင်နဲ့ တစ်သားတည်းကျနေဖို့လို	၁၉၆
၉၉။ လက်တွေ့လုပ်ဆောင်	၁၉၈
၁၀၀။ မင်းရဲ့အောင်မြင်မှုကို မင်းကိုယ်တိုင်ပဲဆုံးဖြတ်	၂၀၀

ထုတ်ဝေသူ၏အမှာစာ

ချစ်ခင်လေးစားရပါသော စာပေမိတ်ဆွေများခင်ဗျာ

ဒီတစ်ခါမှာ ကလောင်ပုံ စာပေမိတ်ဆွေများအတွက် ရွေးချယ်ပေးထားသော “ကြီးပွားအောင်မြင် လွယ်ကူရိုးရှင်း လျှို့ဝှက်နည်း ၁၀၀” စာအုပ်ကတော့ စိတ္တဗေဒပါရဂူတစ်ဦးဖြစ်သူ David Niven Ph.D. ရေးသားထားသော “The 100 Simple Secrets of Successful People” ကို စာရေးဆရာ သုခသိုက်မှ ဘာသာပြန်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်သည်။

မူရင်းစာရေးဆရာသည် စိတ္တဗေဒနယ်ပယ်တွင် လွန်စွာဩဇာသက်ရောက်သူ တစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူ၏နှစ်ရှည် လေ့လာတွေ့ရှိထားသော နယ်ပယ်အသီးသီးမှ အောင်မြင်ကြသူများ၏ အလေ့အကျင့်၊ ဓလေ့စရိုက်နှင့် ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန် များကို ကျစ်ကျစ်လစ်လစ် ဖော်ပြထားသည်။

စာအုပ်တွင် သမားရိုးကျအောင်မြင်ရေးအကြောင်းအရာများကိုစာဖွဲ့ထားခြင်း မဟုတ်။ အရည်အသွေး တစ်ခုချင်းစီတိုင်းအတွက် သိပ္ပံနည်းကျသုတေသန ပြုလုပ်ထားပြီး ပြင်ပမှ လက်တွေ့အကြောင်းအရာများနှင့် တွဲဖက်ရေးသား ကာ တစ်မျက်နှာဖတ်ပြီးတိုင်း မိမိကိုယ်မိမိ လွယ်ကူစွာသုံးသပ်နိုင်စေမည်။

သီအိုရီသက်သက်သာ ရေးသားထားသည့်စာအုပ်မဟုတ်ဘဲ လက်တွေ့ဘဝ
တွင် တစ်ခန်းဖတ်. . . တစ်ခါကျင့်၊ တစ်ရွက်ဖတ်. . . ဘဝ တစ်ဆင့်တက်စေ
နိုင်မည့် လက်တွေ့လိုက်နာ ကျင့်သုံးအပ်သော စာအုပ်ဖြစ်ကြောင်း စာဖတ်
ပရိသတ်များ မကြာမီသိရှိစေနိုင်မည်။

မိမိဘဝ၏တိုးတက်မှု ပိတ်ဆို့နေသည့်တံခါးများကို “ကြီးပွားအောင်မြင် လျှို့
ဝှက်နည်း ၁၀၀” စာအုပ်မှ လွယ်ကူရိုးရှင်းနည်းလမ်းများကို အသုံးပြုပြီး သုခ
ချမ်းသာ အောင်မြင်မှုတံခါးများကို ဖွင့်လှစ်လိုက်ပါခင်ဗျာ။

ခင်မင်လေးစားစွာဖြင့်
ဦးတင်မောင်ထူး

စာရေးသူ၏ အမှာစာ

ပါရဂူဘွဲ့ရစာရေးဆရာနှင့် စိတ္တဗေဒပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဒေါက်တာဒေးဗစ် နီဗန်၏ “ကြီးပွားအောင်မြင် လွယ်ကူရိုးရှင်း လျှို့ဝှက်နည်း ၁၀၀” စာအုပ်သည် များစွာသော သိပ္ပံနည်းကျ လေ့လာတွေ့ရှိမှုများနှင့် သုတေသနစစ်တမ်းများမှ အနှစ်သာရများကို စုစည်းဖော်ပြထားသည်။

အောင်မြင်မှုလျှို့ဝှက်ချက်ကို ဖော်ညွှန်းသော အခြေခံသဘောတရားများနှင့် ဘဝရှုထောင့်အမျိုးမျိုးတွင် အောင်မြင်မှုကို ဖြစ်စေသော အလေ့အထများ၊ အမှုအကျင့်များနှင့် သဘောတရားများကို စူးစမ်းရှာဖွေကာ စာဖတ်သူများကို ပန်းတိုင်များ မှန်ကန်စွာချမှတ်တတ်ပြီး အောင်မြင်မှုများ ဆွတ်ခူးနိုင်စေရန် လက်တွေ့ကျကျ လမ်းညွှန်ပေးထားသည်။

ဤစာအုပ်တွင် အောင်မြင်မှုကို ဖမ်းဆုပ်နိုင်ရန် အကြံပေးချက် ၁၀၀ ပါရှိပြီး အချက်တစ်ခုချင်းစီသည် သိပ္ပံနည်းကျ သုတေသနများနှင့် ပြင်ပမှလူများ၏ လက်တွေ့နမူနာများကို နောက်ခံထားပြီး ရေးသားထားခြင်းကြောင့် ယုံကြည်စိတ်ချရမှုတိုးစေသည်။

လုပ်ငန်းခွင်တွင် တိုးတက်အောင်မြင်ရန်၊ လူမှုဆက်ဆံရေး တိုးတက်စေရန်၊ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ကို ခိုင်မြဲစွာချမှတ်တတ်ရန်၊ တစိုက်မတ်မတ်ကြိုးစားနိုင်

ရန်၊ စိတ်ခွန်အားပြည့်ဝရန်၊ တစ်ကိုယ်ရည်ဘဝတွင် ပြီးပြည့်စုံသော ချမ်းမြေ့
သာယာမှုများ ရရှိစေရန်၊ မိမိဘဝကို ကျေနပ်နှစ်သက်ကာ အပြုသဘော
ဆောင်သော ပြောင်းလဲမှုများပြုလုပ်ကာ သုခချမ်းသာ ပျော်ရွှင်မှုများကိုဆောင်
ကြဉ်းယူဆောင်ရန် လျှို့ဝှက်နည်း ၁၀၀ က လမ်းပြပေးနိုင်သည်။

စာဖတ်သူများစိတ်ခွန်အားများ ရရှိနိုင်ရုံသာမက အလေ့အကျင့်ကောင်းများကို
လက်တွေ့ကျင့်သုံးရင်း အောင်မြင်မှုများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ။

ချစ်ခင်စွာဖြင့်
သုခသိုက်

ကြီးပွားအောင်မြင်

လွယ်ကူရိုးရှင်း လျှို့ဝှက်နည်း

၁၀၀

၁။ အရည်အချင်းတစ်ခုဖြစ်တည်ဖို့ ယုံကြည်မှုက စတင်စို့

နေ့စဉ် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေမှာ မင်းဘယ်လောက် စွမ်းဆောင်နိုင်ပါသလဲ။
မင်းရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်တွေကို တိုင်းတာဖို့ စစ်တမ်းတွေ၊ စိစစ်စစ်ဆေးမှုတွေ၊
အကဲဖြတ်တွက်ချက်မှုတွေကို ပြုလုပ်လေ့ရှိပါသလား။

မင်းလုပ်ဆောင်နေတဲ့ အရာတွေမှာ ဘယ်လောက်အထိ ထူးချွန်တယ်ဆိုတာနဲ့
မင်းကိုယ်မင်း အောင်မြင်နေပြီလားဆိုတာကို သိနိုင်မယ့် နည်းလမ်းကောင်း
တွေကတော့ ရှိပါတယ်။

တကယ်တော့ လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေမှာ မိမိကိုယ်တိုင်ကောင်းမွန်စွာ ဆောင်
ရွက်နိုင်စွမ်းရှိတယ်ဆိုတာကို မယုံကြည်ကြသူတွေက အကဲဖြတ်စစ်တမ်းတွေ
အရ သူတို့က အောင်မြင်နေပြီလားဆိုတာတွေ ဖြစ်နေတယ်ဆိုရင်တောင် သူတို့ကိုယ်
သူတို့ ဦးဆောင်နိုင်စွမ်းရှိသူ၊ အောင်မြင်သူတွေ ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ မယုံကြည်ကြ
ပါဘူး။ သူတို့ရဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သံသယများမှုတွေက တိကျသေချာတဲ့
စစ်တမ်း၊ အချက်အလက်တွေထက်ကို ကျော်လွန်နေပါတယ်။

မင်းကိုယ်မင်း ပိုမိုသိဖို့ နောက်ထပ်အကဲဖြတ်မှုတွေကို ထပ်လုပ်ဖို့ စောင့်ဆိုင်း
မနေပါနဲ့တော့။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ခံစားချက်တွေဆိုတာ အချက်အလက်
တွေအပေါ် မူတည်နေတာ မဟုတ်လို့ပါ။ အရည်အချင်းရှိတယ်ဆိုတဲ့ ယုံကြည်
ချက်က စိတ်ခံစားချက်ကနေ စတင်ဖြစ်ထွန်းလာပြီး မင်းရဲ့အစွမ်းအစတွေကို
တိုးပွားစေတာပါ။

မစ်ဆိုရီပြည်နယ်၊ စပရင်းဖီးလ်မြို့မှာ နေထိုင်တဲ့ အကသမားလေးရော့စ်က
သူ့အနုပညာကို ဟောလိဂျ်အထိခြေဆန့်ဖို့ စိတ်ကူးအိပ်မက် ရှိခဲ့ပါတယ်။

သူ့ရဲ့အကခရီးလမ်းကို ဒေသတွင်းက ထုတ်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီတွေမှာ အလုပ်
သင်အဖြစ်ကနေ စခဲ့တာပါ။

အဲဒီထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းတွေကနေပဲ အရည်အချင်းရှိပြီး ကြိုးစားတဲ့တခြား
အကသမားတွေနဲ့ အတူတူ လူရွေးပွဲတွေမှာ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ရင်း အတွေ့
အကြုံကောင်းတွေ ရခဲ့တာပါ။ ထွက်ပြေးချင်လောက်အောင် ကြောက်ရွံ့စရာ
ကောင်းတဲ့ လူများစွာရှိတဲ့ လူရွေးပွဲတွေကို နိုင်တစ်ခါရှုံးတစ်လှည့်နဲ့ အကြိမ်
ပေါင်းများစွာ ယှဉ်ပြိုင်အပြီးမှာတော့ လူမကြောက်တော့ဘဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
ယုံကြည်မှုပိုရှိလာပါတယ်တဲ့။ နောက်ဆုံးမှာတော့ အမေရိကန်က နာမည်ကြီး
ခရီးသွားလာရေးကုမ္ပဏီတစ်ခုအတွက် ပထမဆုံးလူတွေရွေးချယ်ပွဲမှာတင်
သူ့ကို ကုမ္ပဏီကိုယ်စားလှယ်အနေနဲ့ ရွေးချယ်ခဲ့ကြပါတယ်။

အခုလိုကျွမ်းကျင်သူတစ်ဦးအဖြစ် ရုတ်ခြည်းအောင်မြင်မှုရခဲ့တာနဲ့ ပတ်သက်
ပြီး ရှောင်ပြောခဲ့တာက “မင်းတစ်ခုခုကို အကောင်အထည်ဖော်ချင်တယ်ဆိုရင်
အရင်ဆုံး မင်းကိုယ်မင်း လုပ်နိုင်တယ်လို့ ယုံကြည်ရပါမယ်။ မင်းတကယ်
ဖြစ်ချင်တာဆိုရင် တခြားတစ်ယောက်ယောက်ဆီက အကူအညီကိုစောင့်ဆိုင်း
နေလို့ မဖြစ်သလို မင်းလက်လျှော့လို့လည်း မရပါဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
ယုံကြည်ပြီး မဆုတ်မနစ် ကြိုးစားရပါမယ်”တဲ့။

လူအများစုကို လေ့လာဆန်းစစ်မှုတွေပြုလုပ်ပြီးချိန်မှာလုပ်ငန်းခွင်စွမ်းဆောင်
ရည်တိုးတက်ဖို့အတွက်ဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ဘယ်လောက်ယုံကြည်တယ်
ဆိုတာနဲ့ပဲ သက်ဆိုင်တာပါ။ စစ်တမ်းတွေအရ ကိုယ့်ပုံရိပ်ကို ကိုယ်ဘယ်လို
မြင်လဲ ဆိုတာကသာ ပိုပြီးအရေးကြီးပါတယ်တဲ့။ ။

၂။ ဘယ်လောက်အားထုတ်ထားလဲဆိုတာ အဓိကမဟုတ်

မင်းအလုပ်ကြိုးစားရင် ကြိုးစားသလောက် အကျိုးခံစားရပါလိမ့်မယ်။ ဒါက ရိုးရိုးရှင်းရှင်းလေးလို့ ထင်ရပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ သိထားရမှာက ဒါက စာမေးပွဲတစ်ခုအတွက် စာလေ့လာနည်းတစ်ခုလို ပါပဲ။ တချို့ကလေးတွေက အရမ်းကြိုးစားပေမယ့်လည်း မျှော်မှန်းထားသလို အရာမထင်ကြပါဘူး။ တချို့ကလေးတွေကျတော့လည်း နည်းနည်းလေး ကြိုးစားလိုက်တာနဲ့ ရလဒ်ကောင်းကောင်း ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါတယ်။

မင်းက မထိရောက်တဲ့နည်းအမှားတွေနဲ့ အစွမ်းကုန်ကြိုးစားပြီး ဘာမှမရလိုက် တာမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်ပြီး နည်းစနစ်မှန်မှန်နဲ့ သိပ်ကြိုးစားအားမထုတ်လိုက် ရဘဲနဲ့ ရလဒ်ကောင်းတွေ ရလာတာမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ခရီးပေါက် အောင် သွားဖို့ပဲ အရေးကြီးတာပါ။

ပန်ဆယ်ဗေးနီးယားပြည်နယ်က လန်ကတ်စတာ ဒေသလေးမှာ အချန်းဗာ့ပါစ် ထရီလိုခေါ်တဲ့ အစာသွတ်မုန့်ရောင်းတဲ့ ဆိုင်လေးရှိပါတယ်။ အဲဒီမိသားစုပိုင် မုန့်တိုက်လေးက အမြတ်အစွန်းရတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအဖြစ် ဆယ်စုနှစ် လေးခုကျော် ရပ်တည်လာခဲ့ပြီး ပုံမှန်ဖောက်သည်တွေလည်း ရှိပြီးသားပါ။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်မှာ မုန့်တိုက်ပိုင်ရှင်က အသားညှပ်ပေါင်မုန့်နဲ့ တခြားကုန် ပစ္စည်းတွေကို နီးစပ်ရာမြို့နယ်အများစုကို လက်လီလက်ကား အိမ်တိုင်ရာ ရောက် လိုက်ပို့ပေးတဲ့လုပ်ငန်း တိုးချဲ့ခဲ့ပါတယ်။

လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ပြီးနောက်မှာ အရင်ကထက် အဆပေါင်းများစွာ အလုပ်ကြိုးစား လုပ်ခဲ့ပေမယ့် သူ့ကြိုးစားမှု ရလဒ်အနေနဲ့ သူပြန်ရလိုက်တာက ဝင်ငွေနည်းလာ

ပြီး ဆိုင်ကို အပြီးတိုင် ပိတ်သိမ်းလိုက်ရတာပါပဲ။ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ဖို့အတွက် ချေးယူခဲ့တဲ့ အကြွေးတွေကို ပြန်မဆပ်နိုင်တော့တဲ့အတွက် သူ့လုပ်ငန်းတစ်ခုလုံး ဒေဝါလီခံလိုက်ရပါတယ်။

ပင်စင်စား အလုပ်အမှုဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သူ အာလ်ဟတ်က အဲဒီလုပ်ငန်းကို ဝယ်ယူခဲ့ပြီး လုပ်ငန်းဆက်လက်လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါတယ်။ “ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျကျသုံးသပ်ရမယ်ဆိုရင် ဒီလုပ်ငန်းက လွဲမှားတဲ့ ကုန်ပစ္စည်းရောင်းချနည်းကြောင့် အရှုံးပေါ်နေတာပါ။ ရောင်းချဖို့အတွက် ကုန်ပစ္စည်းများစွာ ရင်းနှီးထားပြီး တကယ်တမ်းမှာတော့ ကုမ္ပဏီရဲ့ ရောင်းအား ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော်က ကုန်ပစ္စည်း အမျိုးအစား ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော်ကနေ ရောင်းရတာပါ။ လွဲမှားတဲ့ကုန်ပစ္စည်းတွေအတွက် ပိုက်ဆံနဲ့နေရာကို မလိုအပ်ဘဲ ရင်းနှီးထားရပြီး ရောင်းရတဲ့ကုန်တွေရဲ့ အမြတ်ငွေတွေ အဆုံးရှုံးခံနေရတာပါ”

လုပ်ငန်းလွှဲပြောင်းယူကတည်းက ကျွန်တော်သိခဲ့တာက သူတို့တွေလောက် အလုပ်ကြိုးစားလုပ်နိုင်တဲ့သူ မရှိတော့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ပိုပြီးအရေးကြီးတာက ပါးပါးနပ်နပ်နဲ့ စမတ်ကျကျ အလုပ်လုပ်ဖို့ပါပဲ။ ကုမ္ပဏီကို ပြန်လည်စီမံခန့်ခွဲပြီး အောင်မြင်တဲ့ စီးပွားရေးအဖြစ် ပြန်လည်ရပ်တည်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

အများစုက အားထုတ်မှုကို အောင်မြင်မှုရဲ့ ကြိုတင်ခန့်မှန်းချက်တစ်ခုအနေနဲ့ မှတ်ထင်ကြပါတယ်။ အမှန်တကယ်က ဒါက နောက်ဆုံးအချက်တွေထဲက တစ်ချက်ပါပဲ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ထိရောက်မှုမရှိတဲ့ အားထုတ်မှုဆိုတာက စိတ်ဓာတ်ကျစေနိုင်တဲ့ အကြောင်းရင်းတစ်ခုဖြစ်ပြီး ဘယ်လောက်ပဲကြိုးစားပါစေ ရလဒ်ကောင်းတွေ မဖန်တီးနိုင်တဲ့အတွက်ကြောင့် သူတို့ ဘယ်တော့မှ မအောင်မြင်နိုင်ဘူးလို့ ယုံကြည်သွားစေနိုင်လို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်တဲ့။ ။

၃။ တီထွင်ဖန်တီးနိုင်စွမ်းဆိုတာ လုပ်ယူလို့မရ

အားလုံးက အသစ်အဆန်းတွေကို အကောင်အထည် ဖော်ချင်ကြပါတယ်။ ပြဿနာအသစ်တွေကို ဖြေရှင်းချင်ကြတယ်။ အကြံဉာဏ်အသစ်တွေကိုပဲ ပေးချင်ကြပါတယ်။ လုပ်ငန်းတိုင်းမှာ စိတ်ကူးအကြံသစ်တွေ၊ တီထွင်ဖန်တီးမှု အသစ်တွေပေးဖို့ ဝန်ထမ်းတွေကို အားပေးချင်ကြပါတယ်။

တီထွင်ဖန်တီးနိုင်စွမ်းကို ဘယ်သူကမှ ရောင်းလို့၊ ဝယ်လို့မရသလို အလုပ်ကြိုးစားမှုတွေ၊ အားထုတ်မှုတွေနဲ့လည်း မသက်ဆိုင်ပါဘူး။ ဒါက စစ်မှန်တဲ့စိတ်ဉာဏ်ကွန်မြူးမှုနဲ့ပဲ သက်ဆိုင်တာပါ။ ဒါက အခြေအနေတွေ၊ မေးခွန်းတွေ၊ သုံးသပ်ချက်တွေကြောင့်ဖြစ်လာတဲ့ စိတ်ထုတ်ကုန်တစ်ခုပါ။

တီထွင်ဖန်တီးနိုင်စွမ်းကို ငွေကြေးတွေ၊ ဆုတံဆိပ်တွေနဲ့လည်း ဆွဲဆောင်လို့မရပါဘူး။ သူက ကျွန်တော်တို့ အမှန်တကယ် စိတ်ဝင်စားတဲ့ အရာတစ်ခုခု အပေါ်မှာ အာရုံစူးစိုက်လိုက်ချိန်မှာမှ ထွက်ပေါ်လာတာမျိုးပါ။

၁၉၉၈ ခုနှစ် ဆောင်းရာသီမှာကျင်းပမယ့် အိုလံပစ်အားကစားပွဲအတွက် ဂျပန်မီးရထားကုမ္ပဏီက တိုကျိုနဲ့ နာဂါနိုကြားမှာ ကျည်ဆန်ရထားတစ်စင်းကို အချိန်မီ ပြီးစီးအောင်တည်ဆောက်ဖို့ စာချုပ်ချုပ်ဆိုခဲ့ပါတယ်။

ကံမကောင်းစွာနဲ့ လမ်းဖောက်ဖို့အတွက် တောင်တွေကနေ ဖြတ်ပြီးဆောက်ထားတဲ့ လိုဏ်ဂူက ရေတွေနဲ့ ပြည့်နေပါတယ်။ ကုမ္ပဏီက ဒီပြဿနာကိုဖြေရှင်းဖို့ ငွေကြေးများစွာသုံးစွဲပြီး နာမည်ကျော် အင်ဂျင်နီယာအဖွဲ့ကို ငှားရမ်းခဲ့ပါတယ်။ အင်ဂျင်နီယာတွေက ပြဿနာကို အသေးစိတ် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပြီး တူးမြောင်းတစ်ခုကို ငွေကြေးများစွာ အကုန်ကျခံတည်ဆောက်ပြီး ရေတွေကို

ထုတ်လိုက်ဖို့ အစီအစဉ်ရေးဆွဲခဲ့ပါတယ်။

တစ်နေ့မှာတော့ ရေဆာနေတဲ့ အလုပ်ကြမ်းသမားတစ်ယောက်က လိုဏ်ဂူ ရေတိမ်က ရေကို သောက်ကြည့်မိပြီးချိန်မှာ မတူညီတဲ့ ဖြေရှင်းနည်းထွက်ပေါ်လာပါတယ်။ ဒီလိုဏ်ဂူက ရေက သူယူလာတဲ့ရေသန့်ထက် အဆပေါင်းများစွာ အရသာ ပိုရှိနေတာကို သတိထားမိပြီး ဒီရေကို ပရိမီယမ် သဘာဝသတ္တုရေ အဖြစ် ရေသန့်ဘူး ထုတ်လုပ်ရောင်းချသင့်တယ်လို့ သူ့မန်နေဂျာကို သွားပြောခဲ့ပါတယ်။

ဒီကနေ အိုရှီမီဇူ ရေသန့်ဘူးတွေ စတင်ပေါ်ပေါက်လာခဲ့တာပါပဲ။ ရထားလမ်း ပလက်ဖောင်းဘေးမှာ ဒင်္ဂါးစက်တွေနဲ့ ရောင်းချနေရာကနေ အိမ်အထိလိုက်ပို့ ရောင်းချနိုင်တဲ့အထိ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

စရိတ်စကများတဲ့ ငွေကုန်ပေါက်အခြေအနေကနေ မတူညီတဲ့ရှုထောင့်နဲ့ကြည့်ပြီး အကျိုးအမြတ်များစွာ ရနိုင်တဲ့အခြေအနေကို ရုတ်ခြည်းပြောင်းနိုင်ခဲ့တာပါ။

ပြဿနာတွေကို တီထွင်ဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိတဲ့ ဖြေရှင်းချက်တွေ လုပ်ဆောင်ပေးနိုင်လို့ ဆုပေးတာက မူလအကြံဉာဏ်တွေကို ပိုမိုကောင်းမွန်လာအောင် မလုပ်နိုင်ပါဘူး။ တီထွင်ဖန်တီးနိုင်စွမ်းဆိုတာက ပြဿနာတွေကို စစ်မှန်စွာ ဖြေရှင်းပေးချင်တဲ့ ဆန္ဒတစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ဒီလို တီထွင်ဖန်တီးနိုင်စွမ်းကို အထက်လူကြီးတွေက သေချာပေါက် သဘောကျပါတယ်တဲ့။ ။

၄။ သေးငယ်တဲ့ အောင်မြင်မှုပန်းတိုင်လေးတွေကစတင်

မင်းရဲ့ပန်းတိုင်ကို ရှာဖွေရတာက ဉာဏ်စမ်းအရုပ်ဆက်ဂိမ်း ကစားနေရသလို ပါပဲ။ နောက်ဆုံးရလဒ်ကို ရှာဖွေဖို့အတွက် ကဏ္ဍတစ်ခုချင်းစီတိုင်းကို အဆင့်ဆင့် လုပ်ဆောင်ရတာပါ။

လုပ်ငန်းစဉ်တစ်ခုချင်းစီကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရင်းနဲ့ အချိန်တွေကုန်ဆုံးရမှာ ဖြစ်လို့ လုပ်ဆောင်နေတဲ့ သေးငယ်တဲ့ပန်းတိုင်တစ်ခုချင်းတိုင်း အောင်ပွဲခံသင့်ပါတယ်။ သေးငယ်တဲ့ပန်းတိုင်လေးတွေအတွက် ပျော်ရွှင်ဂုဏ်ယူတတ်တာက နောက်ထပ်ပိုများတဲ့ ကြိုးစားအားထုတ်မှုတွေပြုလုပ်ဖို့ လောင်စာဖြည့်တာပါပဲ။

လူးဝစ်မနီလာက စတိုးဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာခင်းကျင်းပြသဖို့ တာဝန်ယူထားသူပါ။ ပစ္စည်းတွေကို ဘယ်လိုခင်းကျင်းထားရင် ဝယ်သူတွေက စိတ်ဝင်စားကြတယ်၊ စတိုးဆိုင်ရဲ့ ဘယ်နေရာမှာထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေက ပိုရောင်းထွက်တယ်ဆိုတာကို သူကကောင်းကောင်းနားလည်ပါတယ်။

အဲဒီအလုပ်ကို ၃၁ နှစ်ကျော်ကြာလုပ်ကိုင်အပြီးမှာတော့ သူက ဝန်ထမ်းဘဝက အနားယူခဲ့ပြီး တခြားစီးပွားရေးတစ်ခုကို စတင်လုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

သူက ကုန်ပစ္စည်းတွေကို သယ်ယူပို့ဆောင်နိုင်မယ့် စင်တာတစ်ခုကို စဖွင့်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီမှာ ပစ္စည်းပို့ဖို့ သေတ္တာတွေ ဝယ်တာကအစ မိတ္တူကူးတာ၊ ဖက်စ်ပို့တာတွေပါ လုပ်နိုင်ပါတယ်။

“ကျွန်တော်က အရင်က နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းကြီးမှာ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးသာ

ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် အခုတော့ဒီမှာ အရာရာတိုင်းအတွက် အဓိကဆုံးဖြတ်ပေးရသူ ဖြစ်နေပါပြီ”

ကွဲပြားမှုက သိသာထင်ရှားပါတယ်။ အရင်က ကျွန်တော် မန်နေဂျာတွေနဲ့ ပြောဆိုဆက်ဆံရတယ်။ တင်ပြချက်တွေ၊ အမိန့်စာတွေ ထုတ်ပြန်ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ အလုပ်ကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မလုပ်ပါဘူး။ ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာကို တခြားသူတွေကိုပြောပြရုံပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ အခုတော့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လုပ်ဖို့ လိုနေပါပြီ။

အသက် ၆၆ နှစ်အရွယ်ဝန်ထမ်းကို အလုပ်ချိန်နာရီတွေ ညှိပေးတာတွေကအစ စက်မှာ မင်ယိုစိမ့်တာကို ပြင်တာတွေဖြစ်ဖြစ်၊ ဒါမှမဟုတ် စာမျက်နှာ ၇၀၀ ပါတဲ့ စာရွက်စာတမ်းကို မိတ္တူကူးတာတွေအထိ ကိစ္စသေးသေးလေးတွေကို လိုက်လုပ်ပေးပြီး ကျွန်တော်တကယ်ကို ပျော်ရွှင်နေပါတယ်။

ဒါက ကစားပွဲတစ်ခုလိုပါပဲ။ လုပ်ငန်းမှာ မင်းလိုအပ်တဲ့ အရာလေးတွေကို ဖြည်းဖြည်းချင်း သင်ယူရတာက ကြီးမားတဲ့ စိတ်ကျေနပ်မှုကြီးကို ခံစားရစေ ပါတယ်။

သုတေသနပြုချက်တွေအရလည်း အဓိကကျတဲ့ အောင်မြင်မှုကြီးတွေကိုပဲ စိတ် ဝင်စားသူတွေထက် အောင်မြင်မှုလေးတွေကို သဘောကျသူအရေအတွက်က ၂၂ ရာခိုင်နှုန်း ပိုများပြားပါတယ်တဲ့။ ။

၅။ မဖြစ်နိုင်တာကို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အတင်းတွန်းအားမပေးသင့်

တချို့အလုပ်တွေက သိသာထင်ရှားတဲ့ ပင်ကိုစရိုက်တစ်ခုရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ မင်းက လူတွေနဲ့ ထိတွေ့ပြောဆိုဆက်ဆံရတာကို သဘောမကျသူတစ်ဦး ဆိုရင် လူမှုဆက်သွယ်ရေးအလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ဖို့ အကြောင်းမရှိဘူးလေ။ မင်းရဲ့စိတ်က တီထွင်ဖန်တီးမှုတွေနဲ့ ပြည့်နှက်နေတယ်ဆိုရင်လည်း မင်းက စာရင်းကိုင်အလုပ်နဲ့ ကျေနပ်နိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူး။

ပင်ကိုစရိုက်ဆိုတာ ဖိနပ်ဆိုဒ်တွေလိုပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရွေးချယ်မှုတွေနဲ့ မသက်ဆိုင်ပါဘူး။ သူတို့က သက်သောင့်သက်သာ မဖြစ်စေနိုင်သလို မပီမပြင် ဝိုးတဝါးလည်း ဖြစ်နေနိုင်ပါတယ်။

တချို့လူတွေက ပုံသေနည်းတွေကိုပဲ နှစ်ပေါင်းများစွာ လေ့လာရတာကို သဘောကျနိုင်သလို တချို့က လူတွေနဲ့ ထိတွေ့ဆက်ဆံရတာကို သဘောကျ တတ်ကြပါတယ်။ တချို့လူတွေက လူအများကြီးရဲ့ရှေ့မှာ စကားပြောဆို နိုင်ပြီး အဲဒီအတွေ့အကြုံကြောင့် ပျော်ရွှင်နေချိန်မှာ တချို့က ကြက်သေသေ နေတတ်ကြတာက အောင်မြင်မှုတစ်ခု မဟုတ်သလို အမှားတစ်ခုလည်းမဟုတ် ပါဘူး။ မင်းဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်လိုပင်ကိုစရိုက်ရှိသလဲ ဆိုတာကို နားလည်ထား ပြီး ဒါနဲ့ ကိုက်ညီတဲ့အနာဂတ်ကို ရွေးချယ်ဖို့ပဲ လိုတာပါ။

ဓာတ်ပုံဆရာဂျိမ်းက သူ့ဖောက်သည်တွေက သူနဲ့အတူ အလုပ်တွဲလုပ်ချင်တယ် လို့ ပြောတဲ့နေ့ တစ်နေ့မှ သူမကြုံဖူးပါဘူး။ တကယ်တော့ တစ်ခါတလေမှာ သူတို့က ပြစ်တင်ပြောဆိုမှုတွေတောင် လုပ်သွားတတ်ကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူက သူ့အလုပ်ကို ချစ်မြတ်နိုးပါတယ်။ သူက ကလေးတွေရဲ့ ပုံတူပန်းချီကို ရေးဆွဲပြီး သူ့ကို ကလေးအပြုံးလေးတွေကို ကောင်းစွာပုံဖော်နိုင်သူတစ်ဦး

အဖြစ် လူသိများပါတယ်။ ဒါ့အပြင် သူက ကလေးတွေရဲ့ ရယ်စရာမျက်နှာတွေနဲ့ ဂျီကျသောင်းကျန်းမှုတွေကို ပုံဖော်တဲ့နေရာမှာ ကျွမ်းကျင်သူတစ်ဦး ဖြစ်လာ ပါတော့တယ်။

ကလေးငယ်ရာချီကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူအပြီးမှာတော့ ကလေးတွေ ပြုံးအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာကို သူက ကောင်းကောင်းသိလာပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူပိုသိလာတာက ကလေးငယ်တွေရဲ့ ပြုံးနေတဲ့ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံတည်းကသာ ပုံကောင်းတစ်ပုံ မဟုတ်ဘူးဆိုတာပါပဲ။ ကလေးတွေရဲ့ စိတ်ကောက်နေပုံတွေ၊ ဂျီကျနေပုံတွေ၊ စိတ်ပျက်နေပုံတွေနဲ့ ရယ်စရာမျက်နှာဖြစ်နေပုံတွေကလည်း သိမ်းထားရ ထိုက်တန်တဲ့ အမှတ်တရ ဓာတ်ပုံကောင်းတွေပါပဲ။

တစ်ခါက ကျွန်တော်နဲ့အတူ ဘာမှကိုမလုပ်ချင်တဲ့ စူပုပ်နေတဲ့ ကလေးငယ် တစ်ယောက်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ သူက လုံးဝမော့မကြည့်ဘဲ ကြမ်းပြင်ကိုပဲ စိုက်ကြည့်နေခဲ့ပါတယ်။ သူနဲ့အတူ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာငုံ့ပြီးတော့ ဘယ်တုန်းကမှ အသုံးမပြုခဲ့ဖူးတဲ့ ရှုထောင့်တွေကနေ ဓာတ်ပုံကို ရိုက်ယူခဲ့ပါတယ်။ ဒါက သူရိုက်ဖူးသမျှထဲမှာ အကောင်းဆုံး ဓာတ်ပုံတစ်ပုံဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။

အလုပ်မှာ အဓိကဉာဉ်နှစ်ခု လိုအပ်တယ်ဆိုတာကိုဂျိမ်းက ယုံကြည်ပါတယ်။ လူတိုင်းက သူတို့ကိုယ်သူတို့ ဓာတ်ပုံဆရာလို့ မခေါ်နိုင်ပါဘူး။ ဒါကစိတ်ရှည် သည်းခံနိုင်မှုရယ်၊ တက်ကြွမှုရယ်နဲ့ အချိန်ကောင်းကို ဖမ်းယူတတ်ဖို့ရယ် သုံးခု ပေါင်းစည်းထားတာပါ။

လူတွေက ဘဝမှာ လုပ်ငန်းအပါအဝင် မိသားစုရေးရာ အပြောင်းအလဲတွေနဲ့ အမျိုးမျိုးကြုံတွေ့နေရရင်တောင်မှ သူတို့ရဲ့ ပင်ကိုစရိုက်က အသက် ၁၆ နှစ် ပြည့်ပြီးနောက်ပိုင်းမှာ ပုံသေဖြစ်လာတတ်ကြပါတယ်တဲ့။ ။

၆။ သာမန်ဖြစ်ချင်စိတ်ကို တွန်းလှန်

မင်းဘေးမှာ တွေ့ဆုံနေရတဲ့လူတိုင်းက သာမန်လူတွေ များပါလိမ့်မယ်။ ဒါကို ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်တစ်ခုလို့ပဲ မင်းကို မှတ်ယူစေပါလိမ့်မယ်။ လူတိုင်းက မင်းလို အတူတူပဲဆိုတာကို ယုံကြည်လက်ခံစေချင်ကြပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတဲ့စကားလုံးကြောင့် မင်းရဲ့ပန်းတိုင်တွေ၊ ထူးခြားတဲ့ စိတ်ကူးစိတ်သန်းတွေကို စွန့်လွှတ်ရပါလိမ့်မယ်။ မင်းကိုယ်တိုင်ထက် တခြားသူတွေ ဆုံးဖြတ်ထားတဲ့ ဘဝအတိုင်းပဲ နေသွားရပါလိမ့်မယ်။

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ချင်တဲ့လူတစ်ယောက်က လူထုဘက်ကို ကျောခိုင်းထားရပါမယ်လို့ တိုင်က သူ့စားပွဲပေါ်မှာ စာထွင်းထားပါတယ်။ လူတွေရဲ့ပြောစကားတိုင်းကို အာရုံစိုက်ဖြေရှင်းပေးဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။

တိုင်က ကာလကြာရှည် အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်နေတဲ့ အလုပ်သမားတွေအတွက် အလုပ်ရှာပေးတဲ့ ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်နေတာပါ။

ကျွန်တော် ဒီရုံးကို စရောက်လာတုန်းက အားလုံးက အဖွဲ့အစည်းရန်ပုံငွေကို ထိန်းသိမ်းထားဖို့ပဲ ဟန်ပြ အလုပ်လုပ်ပြနေကြတာပါ။ ဝန်ဆောင်မှု အသုံးပြုသူတွေ ရောက်လာကြရင် ဖောင်တွေဖြည့်ပြီး ထုံးစံအတိုင်း ပို့ရမယ့်နေရာတွေကို ပို့ကြတယ်။ ဘယ်သူကမှ သူတို့က အရေးပါတဲ့အလုပ် လုပ်နေတယ်လို့ တွေးမထင်ကြသလို ဒီအလုပ်ကနေ ဘာမှဖြစ်လာနိုင်တယ်လို့လည်း မယူဆထားကြပါဘူး။

“ကျွန်တော့်ရဲ့ ပထမဆုံးတာဝန်က ဒီလုပ်ငန်းခွင်က ပြောင်းလဲသင့်တာ မှန်သ

မျှကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲဖို့ဖြစ်လို့ ပထမဆုံးလုပ်ခဲ့ရတာက ဝန်ထမ်းသုံးပုံနှစ်ပုံကို ဘာတစ်ခွန်းမှမပြောဘဲ အလုပ်ထုတ်လိုက်ရတာပါပဲ။

ဒီလိုပြောင်းလဲပြီးတော့ ဒီလုပ်ငန်းခွင်က အရင်ကနဲ့ မတူတော့ပါဘူး။ ရုံးထဲ ခြေတစ်လှမ်းလှမ်းလိုက်တာနဲ့ ငါတို့အများကြီး ပြုပြင်ပြောင်းလဲနိုင်တယ်လို့ ယုံကြည်ချက်ရှိလာကြပြီး ဒီယုံကြည်ချက်က ရုံးဝန်ထမ်းတွေသာမက ဖောက်သည်တွေနဲ့ အကြံပေးဆွေးနွေးပေးသူတွေဆီကိုပါ ကူးစက်စေနိုင်ပါတယ်။

၂ နှစ်ကြာပြီးတဲ့နောက်မှာ တိုင်ဦးဆောင်တဲ့ ဒီဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းက တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမှ အလုပ်မရှာပေးနိုင်ရာက လျှောက်ထားသူ ၇၁ ရာခိုင်နှုန်းကို အလုပ်ရအောင် ရှာပေးနိုင်ပြီး အားလုံးစံထားရတဲ့အထိ အောင်မြင်မှုရခဲ့ပါတယ်။

စိတ်ပညာ ကျွမ်းကျင်သူတွေရဲ့အဆိုအရ လုပ်ငန်းခွင်မှာ အကျင့်ဆိုးတွေက ကူးစက်ရောဂါတစ်ခုလို အလျင်အမြန် ကူးစက်ပျံ့နှံ့တတ်ပါတယ်လို့ လေ့လာသုံးသပ်ထားပါတယ်။

ဝန်ထမ်းတွေက သူတို့လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေရဲ့ အကျင့်ဆိုးတွေကို လိုက်တုပတတ်ကြရုံသာမက အလုပ်ရှင်တွေဆီကနေလည်း အလုပ်အပေါ် အားထုတ်မှုနည်းပါးတာတွေ၊ အကျင့်ဆိုးတွေနဲ့ မကောင်းတဲ့အပြုအမူတွေကို ခိုးယူတတ်ကြတယ်လို့ လေ့လာတွေ့ရှိထားပါတယ်တဲ့။ ။

၇။ ချက်ချင်းမအောင်မြင်နိုင်ပေမယ့် ကြိုးစားဖို့ အချိန်တွေရှိသေး

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စိတ်ကူးအိပ်မက်တွေက ဘာတွေပဲဖြစ်နေပါစေ အချိန်တွေက တော့ တရွေ့ရွေ့ကုန်ဆုံးနေပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့မိသားစုတွေ၊ မိတ်ဆွေတွေနဲ့ မိဒီယာတွေက ဘယ်အချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ပန်းတိုင်ကို ရောက်မလဲဆိုတာ သိချင်နေကြပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ အောင်မြင်မှုမှာ အသက်အရွယ် ကန့်သတ်ချက်ဆိုတာ မရှိပါဘူး။ အောင်မြင်မှုရဖို့ အချိန်ကြာချင်သလောက် ကြာနိုင်ပါတယ်။ အရွယ်လွန်သွားလို့ဆိုပြီး အောင်မြင်မှုကို ငြင်းဆန်လို့မရပါဘူး။

အောင်မြင်ကျော်ကြားပြီး ထိပ်ဆုံးရောက်နေသူတွေရှိသလို အမြင့်ရောက်ဖို့ ဂရုမစိုက်ကြသူတွေလည်း ရှိနေပါတယ်လို့ နယူးယောက်ခံမြို့မှာ ကြော်ငြာလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်နေတဲ့ နသန်က ဆိုပါတယ်။

ကျွန်တော် ရောက်ချင်တဲ့နေရာကို မရောက်နိုင်တဲ့အတွက်ကြောင့် ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် သိမ်ငယ်မိတယ်။ နေ့တိုင်း ကျွန်တော့်ကို လှောင်ပြောင်နေသလို ခံစားရတယ်။

ကျွန်တော်လုပ်ခဲ့တဲ့ အရာတွေကို ကျွန်တော်က ဂုဏ်မယူခဲ့ဘူး။ တစ်ဦးဦးက ကျွန်တော်ရဲ့ အလုပ်အကြောင်း မေးတဲ့အခါတိုင်း ကျွန်တော်စိတ်ကူးထားတဲ့ လုပ်ငန်းတစ်ခုကို ဖန်တီးပြောလိုက်တာပါပဲ။

ကျွန်တော်တို့ ဘာကိုမှ တီထွင်ဖန်တီးမှု မရှိကြဘူး။ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်းကျရှုံးမှုတွေဆီကို ကျွန်တော့်ကို ခေါ်ဆောင်သွားဖို့ ပိုနီးကပ်လာအောင် အချိန်တွေ

ကုန်ဆုံးနေတယ်လို့ ခံစားနေရပါတယ်။

နသန်ပြောတာက တစ်နေ့မှာ နည်းပြတစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ကို ဘယ်သူနဲ့ ဘာကြောင့် ယှဉ်ပြိုင်နေရလဲဆိုတဲ့အကြောင်းကို မေးခဲ့ပါတယ်တဲ့။

ထိပ်ဆုံးကို ရောက်ချင်တာကြောင့် ကုမ္ပဏီမှာရှိတဲ့လူတိုင်းနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်နေရ တာပဲလို့ ကျွန်တော်ပြန်ဖြေလိုက်ချိန်မှာ သူပြောလိုက်တဲ့စကားက “မင်းက ကုမ္ပဏီမှာ ထိပ်ဆုံးကိုရောက်ချင်တယ်ဆိုရင် သူတို့ထက်ပိုပြီးတော့ ကြီးမား တဲ့ တခြားကုမ္ပဏီတိုင်းနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်သင့်တယ်” လို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။

ဒီလိုအတွေး၊ ခံယူချက်နဲ့ ဒီလိုပုံစံအတိုင်းပဲ ယှဉ်ပြိုင်နေမယ်ဆိုရင် ဒီပြိုင်ပွဲမှာ ကျွန်တော်အနိုင်ရဖို့ ဘယ်လိုမှမဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာကို နားလည်စေခဲ့ပါတယ်။

အခုတော့ ကျွန်တော်လုပ်နေတဲ့အလုပ်ကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင်လုပ်ဖို့ကိုပဲ အာရုံစိုက်ပါတော့မယ်။ ကျွန်တော်သွားနေတဲ့ပန်းတိုင်ကို တစ်နေ့နေ့ ရောက် လာမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိလိုက်ပါတယ်။

တကယ်တော့ အသက်အရွယ်ဆိုတာ အလုပ်အပေါ်ထားတဲ့ ခံယူချက်တွေနဲ့ မသက်ဆိုင်သလို အလုပ်လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်းနဲ့လည်း မသက်ဆိုင်ပါဘူး။ ။

၈။ အကြောင်းအရာတစ်ခုတည်းကြောင့်မဟုတ်

အောင်မြင်မှုရဖို့ တွေးတဲ့အခါတိုင်း ကျွန်တော်တို့က တိကျတဲ့ပန်းတိုင်တစ်ခု ရဖို့ကိုပဲ တွေးတတ်ကြပါတယ်။ ရာထူးတိုးဖို့အတွက်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လစာတိုးတာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ရလဒ်ထူးလေးတစ်ခုရတာနဲ့ အောင်မြင်ပြီလို့ ထင်မှတ်ကြပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ အောင်မြင်မှုပေါ်မူတည်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အကဲဖြတ်တတ်သူတွေရဲ့ အကျင့်စရိုက်ကတော့ မပြောင်းလဲပါဘူး။ အမြဲတမ်း နောက်တစ်ဆင့် ထပ် တက်ဖို့ပဲ တွေးနေကြပါတယ်။

ရာထူးတိုးပြီးသွားချိန် ဒါမှမဟုတ် လစာတိုးပြီးသွားချိန်မှာ အရင်က ဖြစ်ခဲ့ သလို နောက်တစ်ဆင့်တက်ဖို့ ရည်မှန်းချက်ထပ်ထားပြီး စိုးရိမ်ပူပန်တာမျိုး ထပ်ဖြစ်လာတတ်ကြပါတယ်။

ပြီးပြည့်စုံတဲ့ အောင်မြင်မှုဆိုတာက နောက်ထပ်အောင်မြင်မှုတွေ ထပ်မံရနေ တာတွေနဲ့ မသက်ဆိုင်သလို နောက်ထပ် အောင်မြင်မှုရဖို့ တွန်းပို့ပေးနိုင်တာ မျိုးလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အောင်မြင်တဲ့ ခံစားချက်ဆိုတာက မင်းရဲ့ဘဝ ဖြတ်သန်းမှုတွေ၊ အားထုတ်မှုတွေ၊ ယုံကြည်မှုတွေ၊ အတွေ့အကြုံတွေနဲ့ပဲ သက်ဆိုင်တာပါ။ အောင်မြင်မှုဆိုတာ ပါကင်ထုပ်ပေါ်မှာ အလှစည်းထားတဲ့ ဖဲကြိုးလေးမဟုတ်ဘဲ ပါကင်ထုပ်တစ်ခုလုံးအပေါ်မှာပဲ မူတည်နေတာပါ။

ရေဒီယိုချန်နယ် ၂၀၀ ကျော်ကနေ သူတို့ရဲ့ သီချင်းတွေကို ထုတ်လွှင့်နေပြီး သူတို့ရဲ့သီချင်းခွေ သုံးသောင်းကျော်လောက် ရောင်းထားရတဲ့ ကမ္ဘာကျော် ရော့ဂီတအဖွဲ့ ဖြစ်နေတာတောင် ကိုယ်ပိုင် ဂျက်လေယာဉ်တွေ၊ ဇိမ်ခံကားကြီး တွေနဲ့ ခရီးမသွားရပေမယ့် ရက်စတစ်အိုဗာတုန်း တေးဂီတအဖွဲ့ဟာ သူတို့ရဲ့

နယ်လှည့်ဂီတ ဖျော်ဖြေပွဲအတွက် အလွန်တရာ ဂုဏ်ယူပျော်ရွှင်ကြပါတယ်။

သူတို့အဖွဲ့က နှစ်စဉ်ရှိုးပွဲ ၂၅၀ ကျော်ကို နိုင်ငံအနှံ့ နယ်လှည့်ဖျော်ဖြေပေးမယ့် ဘယ်အသံသွင်းကုမ္ပဏီနဲ့မှ စာချုပ် ချုပ်မထားပါဘူး။ တေးဂီတ ဖျော်ဖြေမှုက ရတဲ့ငွေကြေးတွေကို နယ်လှည့်သွားဖို့အတွက် အသုံးပြုပြီး သူတို့နှစ်သက်ရာ နေရာတွေမှာပဲ ဂီတဖျော်ဖြေတတ်ကြပါတယ်။

ဂီတဖျော်ဖြေပွဲတွေကျင်းပဖို့ ကြီးမားတဲ့အဝတ်လဲခန်းတွေ၊ နောက်လိုက်အကူ တွေရှိဖို့က သူတို့သတ်မှတ်ထားတဲ့ အောင်မြင်မှုမဟုတ်ပါဘူး။ ညဘက်မှာ တီးခတ်ဖျော်ဖြေမှုတွေ ပြီးသွားရင် သူတို့ရဲ့ သံချေးတက်နေတဲ့ ဗန်ကားလေး ထဲမှာ အားလုံးထုပ်ပိုးသိမ်းဆည်းပြီး နောက်ဖျော်ဖြေပွဲအတွက် ခရီးဆက် ပါတော့တယ်။

ရှိုးပွဲတွေအတွက် သူတို့ကို လိုတာထက်ပိုပြီး ဂရုစိုက်ပေးမယ့် ဝန်ထမ်းပေါင်း များစွာငှားနိုင်တဲ့ နာမည်ကျော်လူကြိုက်များကြတဲ့ တေးဂီတအဖွဲ့ဖြစ်ပေးမယ့် သူတို့ဂီတနဲ့ အောင်မြင်မှုကို ငွေကြေးနဲ့မသတ်မှတ်ကြပါဘူး။ “ကျွန်တော်တို့ က ပရိသတ်တွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့တွေအတွက်ပဲ ဖျော်ဖြေတီးခတ်ကြတာပါ။ ဖျော်ဖြေပွဲမှာ ငွေကြေးများများစားစားရရ၊ မရရ ကျွန်တော်တို့က ဂီတတွေကို ဖန်တီးနေကြဦးမှာပါ”

ကိုယ့်စွမ်းဆောင်ရည်ကို မှန်ကန်စွာ သုံးသပ်တတ်သူတွေက အကြောင်းအရာ တစ်ခုလေးအတွက်နဲ့ အောင်မြင်မှု၊ ရှိုးနိမ့်မှုတွေကို မသတ်မှတ်တတ်ကြပါဘူး။ ကိုယ်ပိုင်ခံယူချက်ဆိုတာ အတွေ့အကြုံပေါ်မူတည်ပြီး ယုံကြည်မှုနဲ့ခံစားချက် ပေါင်းစပ်ထားတာပါ။ ။

၉။ မင်းရဲ့ပထမဆုံးတိုက်ပွဲကိုပဲ ဆက်တိုက်မနေနဲ့

လူတွေက ဘယ်လုပ်ငန်းမဆို သူတို့ရဲ့ ဦးဆုံးအတွေ့အကြုံတွေကိုပဲ မှတ်မိနေ တတ်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအလုပ်ကို မှတ်စု စာအုပ်အသစ်တစ်အုပ်နဲ့ စတင်ကြပြီး တွေ့ကြုံရသမျှကို အဲဒီစာအုပ်မှာ မှတ် သားထားတတ်သလိုပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာမှတ်စုစာအုပ်က ဦးဆုံးတွေ့ခဲ့ရတဲ့ အတွေ့အကြုံတွေပါပဲ။

မသက်ဆိုင်တဲ့အခြေအနေတွေမှာ အဲဒီဦးဆုံးအတွေ့အကြုံသင်ခန်းစာတွေကို ပြန်လည်အသုံးပြုဖို့ကြိုးစားကြတဲ့အခါ အခက်အခဲတွေ ပိုကြုံရတော့တာပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အတွေ့အကြုံတွေကို မှတ်သားထားသင့်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အတွေ့အကြုံတွေကို အသုံးပြုလို့မရတဲ့အခြေအနေတွေလည်း ရှိနိုင်တယ်ဆိုတာကို သိထားရပါမယ်။

ရှောင်ဝင် အမှတ်တံဆိပ် စက်ဘီးတွေက နှစ်ရာချီတိုင်အောင် နာမည်ကောင်းနဲ့ ကျော်ကြားပါတယ်။ အက်ဒ်ဝါဒ်ရှောင်ဝင်က အဲဒီစီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှာ လေး ဆက်မြောက်ဖြစ်ပြီး ၁၉၇၉ ခုနှစ်မှာ စတင်လွှဲပြောင်းယူခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။

၁၃ နှစ်ကြာပြီးတဲ့နောက်မှာ အဲဒီစက်ဘီးကုမ္ပဏီက ရှယ်ယာတန်ဖိုး ၆၀ရာခိုင် နှုန်းထိအောင် ထိုးကျသွားခဲ့ပါတယ်။ လေ့လာသုံးသပ်သူတွေရဲ့အဆိုအရ ကုမ္ပဏီက ပြောင်းလဲလာတဲ့ခေတ်နဲ့ အမီမလိုက်နိုင်လို့ဆိုပြီး သုံးသပ်ကြပါ တယ်။ ကုမ္ပဏီ စတင်အရှုံးပေါ်လာချိန်မှာ အက်ဒ်ဝါဒ်က ပြင်ပရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု တွေကို လက်မခံခဲ့ပါဘူး။ ဒါ့အပြင် ရှောင်ဝင်ကုမ္ပဏီက မိသားစုပိုင် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းဖြစ်လို့ နှစ်ရှည်လက်တွဲလုပ်ကိုင်ခဲ့တဲ့ တရုတ်ကုမ္ပဏီနဲ့တောင် သူ့ အကျိုးစီးပွားကိုကာကွယ်ဖို့ အရပ်သဘောတူစာချုပ်လောက်သာ ရှိခဲ့တာပါ။

၁၉၉၂ ခုနှစ်မှာတော့ ကုမ္ပဏီက ဒေါ်လာ ၇၅ သန်း အကြွေးတင်နေပြီး တစ်လ
ကိုဒေါ်လာတစ်သန်း ဆုံးရှုံးနေပါတယ်။ နာလန်မထူနိုင်တဲ့အခြေအနေ ရောက်
လာချိန်မှာတော့ ကုမ္ပဏီကို ဘယ်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူမှ စိတ်မဝင်စားတော့ပါဘူး။
ကုန်အမှတ်တံဆိပ်က သုညအခြေအနေအထိ ရောက်နေပါပြီ။

လက်တွဲဖော် ဂျိုင်းရန်ကုမ္ပဏီက ရှောင်ဝင်အမှတ်တံဆိပ်အတွက် စက်ဘီး
ထုတ်လုပ်ဖို့ ပေးထားတဲ့ငွေကြေးတွေကို သူ့ကိုယ်ပိုင်အမှတ်တံဆိပ်နဲ့ စက်ဘီး
တွေထုတ်လုပ်ပြီး ရောင်းချလာပါတော့တယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ကုမ္ပဏီက
ဒေဝါလီခံလိုက်ရပါပြီ။ မိသားစုပိုင် ရှောင်ဝင်လုပ်ငန်းကို ဆုံးရှုံးလိုက်ရပါပြီ။

ကုမ္ပဏီကျရှုံးမှုအတွက် အက်ဒ်ဝါဒ်ရဲ့ ရှင်းပြချက်က “ကျွန်တော်တို့ရောက်နေ
တဲ့နေရာမှာပဲ ဆက်လက်ရပ်နေတဲ့အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်
တို့ ရပ်တန့်နေချိန်မှာပဲ ကျွန်တော်တို့က အတိတ်မှာကျန်ရစ်ခဲ့ပါပြီ”

ငွေကြေးတာဝန်ခံမန်နေဂျာတွေကို သုတေသနပြုလုပ်ရာမှာ ၉၅ ရာခိုင်နှုန်းက
သူတို့ရဲ့ပထမဆုံးသော အောင်မြင်မှုရချိန်က အတွေ့အကြုံတွေအကြောင်း
ကိုသာ အမှတ်တရ ဖြေဆိုကြပါတယ်။ အဲဒီအချက်ကပဲ လက်တွေ့မကျတဲ့
စိတ်အားထက်သန်မှုတွေနဲ့ သူတို့ရွေးချယ်ထားပြီးသားနေရာမှာပဲ မှားယွင်းတဲ့
ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတွေ ပြုလုပ်ဖို့ လမ်းခင်းသလိုဖြစ်စေတာပါ။ ။

ကလောင်ပျံ

၁၀။ ပြောင်းလဲမှုဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပေမယ့် မလွယ်ကူ

မင်းကိုယ်မင်းပြောင်းလဲနိုင်တယ်လို့ တီဗီကြော်ငြာတွေမှာ တစ်ချိန်လုံးပြောနေပြီး စက္ကန့်သုံးဆယ်လေးအတွင်းမှာပဲ ကြော်ငြာသရုပ်ဆောင်တွေက ပိုထက်မြက်၊ ပိုပိန်ပါး၊ ပိုလှပ၊ ပိုချမ်းသာလာကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီစိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာကြီးက ကျွန်တော်တို့ကို ကျဆုံးသွားစေနိုင်ပါတယ်။

လူတွေက သူတို့ဘဝကို အံ့မခန်းအပြောင်းအလဲတွေ ဖော်ဆောင်နိုင်ကြောင်း ကြားဖူးနားဝသာကေတွေ များမှာပါ။ ဒီလိုအကြောင်းအရာတွေကြားတိုင်း ကျွန်တော်တို့ဘဝနဲ့ ထပ်တူကျတယ်လို့ ထင်မိကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ကြိုးစားပြီး အောင်မြင်မှုကို လွယ်လွယ်ကူကူ မမြင်ရတဲ့အခါ စိတ်ဓာတ်တွေ ကျပြီးရင်း ကျကြတော့တာပါပဲ။

သိထားရမှာက အောင်မြင်မှုဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရုတ်ခြည်းဆိုသလို ဖြုန်းခနဲတော့ မဟုတ်နိုင်ဘူးလေ။ နှစ်ပေါင်းများစွာ အချိန်ယူပြီးမှရလာမယ့် အောင်မြင်မှုမျိုးအတွက် သင်တန်းဖွင့်မယ်ဆိုရင် တက်မယ့်သူတစ်ဦးမှ မရှိနိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ တကယ်တမ်းမှာတော့ အရေးကြီးတဲ့ အပြောင်းအလဲတွေကို ဖော်ဆောင်နိုင်ဖို့ဆို နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာနိုင်ပါတယ်။

မူလတန်းစတက်ချိန်မှာ ဘယ်ကလေးကမှ ဒုတိယဘာသာစကားအနေနဲ့ ဘယ်ဘာသာကို သင်ယူမယ်၊ ၁၈ ရာစုမှာဖြစ်ခဲ့တဲ့ စစ်ပွဲသမိုင်းကြောင်းကို တစ်ပတ်တည်းနဲ့ သိအောင်လုပ်မယ်လို့ မျှော်လင့်ထားစရာအကြောင်း လုံးဝ မရှိဘူးလေ။ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုကျော်ကြာအောင် ပညာဆည်းပူးပြီးမှသာ ပညာသင်ကြားခြင်းကနေ အံ့မခန်းကောင်းကျိုးတွေကို မင်းက စံစားနိုင်မှာပါ။

ဒီသဘောပါပဲ။ မင်းရဲ့ဘဝမှာလည်း ကောင်းမွန်တဲ့ အပြောင်းအလဲတွေကို တစ်ရက်တည်းနဲ့ပြီးဆုံးအောင် လုပ်ဖို့ဆိုတာက ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အပြောင်းအလဲတွေကို ဒီနေ့ပဲ စတင်လုပ်ဆောင်ရမှာပါ။

ကုမ္ပဏီတွေမှာ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် အစဉ်အလာယဉ်ကျေးမှုတွေ ရှိတတ်ပြီး ဒီအစဉ် အလာတွေကို ပြောင်းလဲဖို့က မလွယ်ကူပါဘူး။ ချာလီက ကုမ္ပဏီတစ်ခုက တခြားကုမ္ပဏီတစ်ခုကို ဝယ်ယူပြီးချိန်မှာ ဒီအစဉ်အလာယဉ်ကျေးမှုတွေကို ချောမွေ့စွာ ပြောင်းလဲပေးနိုင်ဖို့အတွက် တာဝန်ယူလုပ်ကိုင်ရသူပါ။ တချို့ ပေါင်းစပ်ဖို့ ခက်ခဲတဲ့ အစဉ်အလာတွေကြောင့် ကုမ္ပဏီနှစ်ခု ပေါင်းစပ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့တဲ့အခြေအနေတွေတောင် ဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်။

ဒီတော့ ချာလီအတွက် အရေးအကြီးဆုံးအလုပ်က အနာဂတ်ကိုမျှော်ကိုးပြီး ပေါင်းစပ်ရမယ့် ကုမ္ပဏီနှစ်ခုရဲ့ အစဉ်အလာတွေကို လေ့လာရတာပါ။ “ရေရှည် အတွက် အကျိုးမရှိတဲ့ အစဉ်အလာတစ်ခုခုရှိတာနဲ့ ချက်ချင်းပြောင်းလဲဖို့ လို ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ညင်ညင်သာသာနဲ့ ဂရုတစိုက်ပြောင်းလဲဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ကုမ္ပဏီရဲ့ အစဉ်အလာတွေကို ရုတ်တရက်ပြောင်းလဲလိုက်မယ်ဆိုရင် အပျက် သဘောဆောင်နိုင်တဲ့အပြင် ခြိမ်းခြောက်သလို ဖြစ်နိုင်ပြီး ကုမ္ပဏီကို ထိခိုက် စေနိုင်ပါလိမ့်မယ်” လို့ ချာလီကပြောပါတယ်။

ကုမ္ပဏီပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လူပဲဖြစ်ဖြစ် ကောင်းမွန်တဲ့ပြောင်းလဲမှုဆိုတာက ရေရှည်လုပ် ဆောင်ရတဲ့အရာပါ။ ပြောင်းလဲဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ရုံနဲ့ အကောင်းမြင်စိတ် တွေ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပေမယ့် ဒီကျေနပ်စိတ်က ရေတိုအတွက်ပါပဲ။ အချိန်တိုအ တွင်း အောင်မြင်ချင်စိတ်က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပြောင်းလဲဖို့ ထပ်ကာထပ်ကာ တွန်းအားပေးပြီး မျှော်လင့်သလို ချက်ချင်းမပြောင်းလဲနိုင်တဲ့အခါ မကျေမနပ် ဖြစ်ပြီး ထိုင်းမှိုင်းကျဆုံးစေတော့တာပါပဲတဲ့။ ။

ကလောင်ပျံ

၁၁။ ကိုယ်နဲ့ ပုံစံမတူသူတွေကို ရှာဖွေ

တချို့က အတွေးအခေါ်တွေ အမြဲဆန်းသစ်တတ်ပြီး တချို့က ပြောသမျှကို အတိအကျဖြစ်အောင် လုပ်ဆောင်နိုင်ကြပါတယ်။ တချို့က စိတ်ကူးအကြံ ဉာဏ်ကောင်းတွေရပေမယ့် အဲဒီစိတ်ကူးနောက်ကို စီးမျောလိုက်ဖို့ စိတ်ဝင်စား မှု မရှိကြပါဘူး။ တချို့ကျပြန်တော့လည်း ဇွဲကောင်းကောင်းနဲ့ ကြိုးစားလုပ် ကိုင်တတ်ပေမယ့် စိတ်ကူးအိုင်ဒီယာအသစ် မတီထွင်နိုင်ပါဘူး။

မင်းရဲ့လုပ်ငန်းခွင်မှာ မင်းနဲ့ ပုံစံမတူသူတွေ၊ အတွေးအခေါ် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ် သူတွေ၊ အမြင်မတူသူတွေပါဝင်နေမယ်ဆိုရင် ဒါက မင်းအတွက်တော့ မဟာ အခွင့်အရေးပါ။

ဒေါက်တာ ဟဝါမူရတ်က လော့အိန်ဂျလိစ်က အရေပြားအထူးကု ဆရာဝန် တစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူ့လူနာအများစုက ရုပ်ရည်သွင်ပြင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ စိုးရိမ်ပူပန်ပြီး လာရောက်ကြသူတွေပါ။

“ကျွန်တော့်လူနာတွေရဲ့ စိုးရိမ်ပူပန်မှုတွေကို ဖြေလျော့စေဖို့ လေဆာခွဲစိတ်မှု အစား မျက်နှာအလှပြုပြင်ဖို့အတွက်ပဲ ကျွမ်းကျင်သူတွေနဲ့ပဲ ပြသသင့်ကြောင်း ကျွန်တော် အကြံပေးတတ်ပါတယ်”

ကျွန်တော့်လူနာတွေကို မေးချင်တဲ့ အဓိကမေးခွန်းက မင်းမှာဘာရောဂါမှ မရှိ ဘူးဆိုရင် ကျန်းကျန်းမာမာနဲ့ နေထိုင်နိုင်လားဆိုတာပါပဲလို့ ဒေါက်တာမူရတ် က ပြောပါတယ်။ အမြဲတမ်းလိုလို မနေထိုင်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့အဖြေပဲ ပြန်ရတာပါ။ ကျန်းမာစေဖို့ အဓိကလိုအပ်တာက ကျန်းမာနေတယ်ဆိုတဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုပါပဲ။

ကျန်းမာရေးနဲ့ အလှအပကို တွဲဖက်ကုသပေးပြီး ဆယ်စုနှစ် နှစ်ခု အကြာမှာ သူက အလှအပပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ရောင်းချခဲ့ပြီး သူရောင်းချတဲ့ အလှအပရေးရာပစ္စည်းတွေက တစ်နှစ်ကို ဒေါ်လာသန်း၆၀ ကျော်ဖိုးအထိ ရောင်းရခဲ့ပါတယ်။

“ကျွန်တော့်ရဲ့ အလှအပထုတ်ကုန်တွေ ရောင်းချရတဲ့ အဓိကလျှို့ဝှက်ချက်က ကျွန်တော်က မတူညီတဲ့ရှုထောင့်အမြင်တွေအားလုံးကို လေးစားပေးပါတယ်။ ကျွန်တော်မကျွမ်းကျင်တဲ့အရာတွေမှာ တတ်ကျွမ်းသူတွေကိုခေါ်ပြီး သူတို့ရဲ့ သဘောထားအမြင်တွေကို အလေးထားပါတယ်။ တကယ်လို့ ကျွန်တော်သာ အဲဒီလိုမလုပ်ခဲ့ဘူးဆိုရင် ဒီအရာတွေအားလုံး တစ်ခုမှဖြစ်လာနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။”

လုပ်ငန်းခွင်တစ်ခုမှာ ရှုထောင့်အမြင် မတူကွဲပြားသူတွေ၊ ပုံစံမတူသူတွေနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ အဖွဲ့တွေက အရည်အချင်းတူသူတွေချည်း ဖွဲ့စည်းထားတာ ထက် ၁၄ ရာခိုင်နှုန်း ပိုမိုအကျိုးဖြစ်ထွန်းပါတယ်တဲ့။ ။

၁၂။ ဦးတည်ချက်များကို ချရေးထား

နေရာအသစ်တစ်ခုခုကို သွားမယ်ဆိုရင် သွားရမယ့်လမ်းကြောင်း ဦးတည်ချက် ရှိရပါလိမ့်မယ်။ လမ်းမသိရင် ကြိုတင်ရှာပြီး ချရေးထားမှ အချိန်မီ ရောက်ပါလိမ့်မယ်။

ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အနာဂတ်နဲ့ပန်းတိုင်တွေကို ရောက်ဖို့အတွက် လမ်းကြောင်းကို စာရွက်မှာကြိုတင်ချရေးထားဖို့ အရေးမကြီးဘူးလို့ ဘာကြောင့် ထင်စရာ ရှိရတာလဲ။ မင်းဘဝရဲ့အရေးအပါဆုံး ခရီးလမ်းကြောင်းအတွက် ကြိုတင်စီစဉ်ထားတဲ့လမ်းကြောင်းတစ်ခု သေချာပေါက်ရှိသင့်တာပေါ့။

မင်းရဲ့ အစီအစဉ်တွေ၊ ပန်းတိုင်တွေ၊ စိတ်ကူးအကြံဉာဏ်တွေကို ရေးမှတ်ထားတာက လက်တွေ့ကျကျ အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ ပိုနီးစပ်စေပါတယ်။ အခွင့်အလမ်းတွေ၊ မင်းဖြစ်ချင်တာတွေ၊ မဖြစ်မနေလုပ်ဖို့လိုအပ်တာတွေကို တစ်ဆင့်ချင်းချရေးထားပြီး မင်းဘဝပန်းတိုင်ကိုရောက်စေဖို့ မှတ်တိုင်စိုက်ထူထားတဲ့ ခြေလှမ်းငယ်လေးတွေလို့သဘောထားပါ။ အဲဒီခြေလှမ်းလေးတွေကပဲ မင်းရဲ့ ပန်းတိုင်ကိုအရောက်ခေါ်သွားပြီး တစ်နေ့မှာ အောင်မြင်မှုသရဖူကို ဆွတ်ခူးနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ဟယ်ရီက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လိုအပ်ချက်ရှိနေတယ်လို့ ခံစားနေရတဲ့ နယ်ပယ်အသီးသီးက အတတ်ပညာရှင်တွေရဲ့ အကြံပေးတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က အမြဲတမ်း သူတို့တကယ်လိုချင်တာ ဘာလဲဆိုတာကို မမေးဘဲ သူတို့ရဲ့ ပြဿနာကဘာလဲလို့ပဲ မေးတတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော် အကြံပေးရမယ့်သူတွေအတွက် သူတို့လိုချင်တာတွေမဟုတ်ဘဲ သူတို့ တကယ်လိုအပ်တာတွေက ဘာလဲဆိုတာကိုပဲသိအောင် စူးစမ်းပါတယ်။

ကျွန်တော် ဒီမေးခွန်းမေးတိုင်းမှာ အဖြေအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားသူမရှိ သလောက်ပါပဲ။ တကယ်တော့ လူအများစုက သူတို့ဘဝအတွက် သူတို့ဘာ လုပ်ဖို့ လိုအပ်လဲဆိုတာကို ဘယ်တုန်းကမှ ကြိုတင်ပြီး သေသေချာချာတွေး မထားကြပါဘူး။

ကျွန်တော် အကြံပေးရတဲ့သူတွေကို သူတို့ဘဝအတွက် ဘာလုပ်ဖို့ လိုအပ်လဲ ဆိုတာကို စာနဲ့ ရေးသားထားဖို့ အမြဲတမ်း အကြံပေးပါတယ်။ ဒီလို စာနဲ့ မှတ်တမ်းတင်ထားမှသာ ပန်းတိုင်ကို လွယ်ကူစွာ ရှာဖွေနိုင်ဖို့ အလင်းပြနိုင်ပါ လိမ့်မယ်။

“ကျွန်တော်တို့ တွေ့ကြုံနေရတာတွေကို ချရေးထားမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အတွေးစိတ်ကူးတွေကို သိမြင်နိုင်ရုံသာမက ကိုယ်ကိုယ်တိုင် သတိမထားမိ သေးတဲ့ ကိုယ့်အကြောင်းအရာတွေ၊ ကိုယ့်လိုအပ်ချက်တွေကို ရှာတွေ့နိုင်ပါ လိမ့်မယ်။ ဒါ့အပြင် ကိုယ့်လိုအပ်ချက်တွေကို ဖြည့်ဆည်းဖို့ ဘာတွေထပ်လုပ် ဖို့ လိုမလဲဆိုတာနဲ့ ကိုယ်လုပ်နေတာတွေက ဘယ်လောက် ကိုက်ညီမှုရှိလဲ ဆိုတာ ပိုမြင်သာလာပါလိမ့်မယ်တဲ့”

ရည်မှန်းချက် ပန်းတိုင်တွေကို ပုံမှန်ချရေးထားကြသူတွေက ဘဝမှာ ရည်မှန်း ထားတဲ့ စိတ်ကူးအိပ်မက်တွေကို သာမန်လူတွေထက် ၃၂ ရာခိုင်နှုန်း ပိုမို အကောင်အထည်ဖော် စွမ်းဆောင်နိုင်ကြပါတယ်လို့ သုတေသနစစ်တမ်းတွေ အရ သိရပါတယ်။ ။

၁၃။ ကျိုးကြောင်းမဆီလျော်တာတွေ ဖြစ်တတ်တာကို ကြိုတွေးထား

ကျွန်တော်တို့က ပြဿနာတွေရဲ့ သဘောသဘာဝကို နားလည်ပြီး လက်တွေ့ကျတဲ့ ဖြေရှင်းချက်တွေကို ရှာဖွေတာက အင်မတန်ကောင်းမွန်တယ်ဆိုတာ ငြင်းစရာမရှိပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်တော်တို့အများစုက ကြိုတင်ကြံစည်ထားတဲ့ အတိုင်းပဲ ဖြစ်လာမယ်လို့ တွေးထင်တတ်ကြပါတယ်။ ကြိုတင်စီစဉ်ထားတာတွေ အမြဲတမ်းဖြစ်မလာနိုင်တာကို လက်ခံထားဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စိတ်ကူးအိပ်မက်တွေကို ဖြစ်လာနိုင်ခြေရှိတဲ့ သင့်တင့်လျောက်ပတ်တဲ့ အခြေအနေတွေအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားသင့်ပေမယ့် မျှော်လင့်မထားတဲ့ ကြောက်စရာအခြေအနေတွေ၊ ကျိုးကြောင်းဆီလျော်မှုမရှိတဲ့ အခြေအနေတွေ ရှိလာနိုင်ကြောင်း ကြိုတင်သတိချပ်ထားသင့်ပါတယ်။

ကမ္ဘာကျော် စီးပွားရေးပညာရှင် ဂျွန်ကီရန်က စတော့ရှယ်ယာဈေးကွက်ကို ဗြိတိန်သတင်းစာပြိုင်ပွဲတစ်ခုနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ကာ ရှင်းပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ ပြိုင်ပွဲဝင်တွေကို အမျိုးသမီး ၁၂ ယောက်ရဲ့ ဓာတ်ပုံတွေပေးပြီး တခြားသူတွေအလှဆုံးလို့ ထင်တဲ့ ခြောက်ယောက်ကိုရွေးချယ်စေခဲ့ပါတယ်။ လူအများစုနဲ့ အမြင်တူသူကို အနိုင်ရသူအဖြစ် သတ်မှတ်ပါတယ်။

ဒါက အတော်ဆုံးအကဲဖြတ်နိုင်သူကို ရွေးချယ်ခဲ့တာ မဟုတ်သလို အလှဆုံးဖြစ်သူကို ရွေးချယ်စေခဲ့တာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ သာမန်အမြင်တွေထဲက အလှဆုံးလို့ထင်တဲ့အရာကို ရွေးချယ်ခဲ့တာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။

သာမန်အမြင်တွေထဲက သာမန်အမြင်ကို ရွေးထုတ်ဖို့အတွက် ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လောက် စိတ်နှစ်ခန့်မှန်းနိုင်လဲဆိုတာကိုပဲ သိအောင်လုပ်ရတာပါလို့ ဂျွန်က ပြောပါတယ်။

ပြိုင်ပွဲပဲဖြစ်ဖြစ်၊ စတော့ဈေးကွက်ပဲဖြစ်ဖြစ် လုပ်ငန်းတာဝန်ဆိုတာက ကျိုးကြောင်းခိုင်လုံမှုအရှိဆုံးအရာကို ရှာဖွေတာမဟုတ်သလို တခြားသူတွေက အကောင်းဆုံးလို့ထင်တာကို ရှာဖွေတာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။

အလုပ်ခန့်အပ်တာတွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သုတေသနပြုချက်အရ အရည်အချင်း ပြည့်ဝလွန်းသူတစ်ဦးကို အလုပ်ခန့်အပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချရတဲ့ အကြောင်းရင်း တွေမှာ ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော်က နည်းဗျူဟာကျကျကျိုးကြောင်း ဆီလျော်စွာ ဆုံးဖြတ်ထားတာမျိုး မဟုတ်ပါဘူးတဲ့။ ။

ကလောင်ပျံ

၁၄။ အကောင်းဆုံးနည်းဗျူဟာက နားထောင်ပေးတတ်ဖို့

ဘယ်သူမှ ဝေဖန်ခံရတာကို သဘောမကျကြပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူမဆို အထိုက်အလျောက်တော့ ခံစစ်ကို ကစားကြတာပါပဲ။ ကိုယ်က ဘယ်သူ့ကိုမှ မတိုက်ခိုက်ဘူးဆိုရင်တောင် ကိုယ့်ကို လာစစ်ခင်းသူတွေရန်ကနေ ကိုယ်တိုင် ကာကွယ်ဖို့ ခုခံရမှာပါပဲ။

ကံမကောင်းစွာနဲ့ တစ်ချိန်လုံး ကိုယ့်ကိုယ်ကို ခုခံတိုက်ခိုက်နေရုံနဲ့ အသုံးဝင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ တကယ်တော့ မင်းရဲ့စွမ်းရည်တွေကို တိုးတက်လာစေဖို့ အကျိုးရှိတဲ့ အကြံပေးချက်တွေကို နားထောင်ပြီး အသုံးမဝင်တဲ့ ပြောစကား တွေကို လျစ်လျူရှုတတ်ဖို့ပဲ လိုတာပါ။

ကိုယ့်ရဲ့ စွမ်းဆောင်ရည်ကို ကိုယ်တိုင် အမှန်အတိုင်းသိအောင်လုပ်ပြီး တခြား သူတွေကို အလုပ်နဲ့ပဲ သက်သေပြလိုက်ပါ။ လာဝေဖန်သူတွေကို အချိန်ကုန် ခံပြီး ပြန်မတိုက်ခိုက်နေပါနဲ့။ တခြားသူတွေကို ပြန်တိုက်ခိုက်ဖို့၊ ခုခံဖို့ပဲ တွေးနေတတ်သူတွေက ကိုယ့်အတွက် အသုံးဝင်တဲ့ အကြံပေးချက်တွေကိုပါ လျစ်လျူရှုမိနိုင်ပါတယ်။

အက်ဒ်က နာမည်ကျော် ဆက်သွယ်ရေးကုမ္ပဏီတစ်ခုရဲ့ ဒုဥက္ကဋ္ဌတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် သူတို့ကုမ္ပဏီ ငွေကြေးကျပ်တည်းပြီး ပိတ်သိမ်းလိုက်တော့ အက်ဒ်လည်း သူ့ဆယ်စုနှစ် နှစ်ခုကျော်ကြာ အလုပ်လုပ် ခဲ့တဲ့ ကုမ္ပဏီက အလုပ်ပြုတ်ရပြီပေါ့။

အလုပ်သစ်ရှာဖို့ ကုမ္ပဏီအတော်များများကို လျှောက်ခဲ့ပေမယ့် အားလုံးက သူ့ကို ငြင်းဆိုခဲ့ကြပါတယ်။ အလုပ်မရရတဲ့ အကြောင်းပြချက်တွေမှာ လုံးဝ

မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာကအစ အရည်အချင်းပြည့်ဝလွန်းနေလို့ ဆိုတဲ့ အကြောင်း ပြချက်အထိ မျိုးစုံပါပဲ။

“အလုပ်သစ်တချို့ဆို ကျွန်တော် အိပ်နေရင်းတောင် လုပ်နိုင်တဲ့ လွယ်ကူတဲ့ အလုပ်တွေကိုပါ လျှောက်ခဲ့တာပါ။ ဒါပေမဲ့ အလုပ်မရခဲ့ပါဘူး။ မလောက်လေး မလောက်စားလေးတွေရဲ့ အသိအမှတ်ပြုခံရဖို့ ကြိုးစားရတာကို စိတ်ကုန် လာပါတယ်” လို့ အက်ဒ်က ပြောပါတယ်။

အလုပ်လျှောက်တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော့်ရဲ့ သဘောထားအမြင်တွေကို ပြောင်းလဲသင့်တယ်လို့ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က အကြံပေးလို့ တွေ့ ဆုံမေးမြန်းတာတွေ ဖြေရတဲ့အခါ နည်းဗျူဟာပြောင်းလဲဖို့ ကျွန်တော်ဆုံး ဖြတ်လိုက်တယ်။

သူ့အကြံပေးချက်က တကယ်အလုပ်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ မကြာခင်မှာပဲ ကျွန်တော့် ကို အလုပ်လက်ခံဖို့ ကမ်းလှမ်းချက်တွေ ရခဲ့တယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်အတွက်ပဲ ခုခံကာကွယ်ပြောဆိုခြင်းက အလုပ်သင်ယူတတ်မြောက်ဖို့အတွက်ကို အဟန့် အတားဖြစ်စေပါတယ်။

လေ့လာတွေ့ရှိချက်တွေအရ အမြဲတမ်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ခုခံကာကွယ်ပြောဆို တတ်သူတွေက အစည်းအဝေးတွေမှာ စကား ပိုပြောတတ်ကြပေမယ့် သူတို့ ပြောဆိုသမျှက တခြားသူတွေပေးတဲ့အကြံဉာဏ်တွေကို နှောင့်ယှက်ဖို့အတွက် ပါပဲတဲ့။ ဒါ့အပြင် ဒီလိုအကျင့်စရိုက်ရှိသူတွေက တာဝန်အသစ်တွေကို လိုက် လျောညီထွေဖြစ်အောင်လုပ်ရတဲ့အခါ တခြားသူတွေထက် ၂၅ ရာခိုင်နှုန်း နှောင့်နှေးကြပါတယ်တဲ့။ ။

၁၅။ အောင်မြင်မှုဆိုတာ မွေးရာပါကံကောင်းမှုမဟုတ်

ခမ်းနားကြီးကျယ်တဲ့ အောင်မြင်မှုတွေက တချို့သောထူးခြားသူတွေအတွက်ပဲ ကံကြမ္မာက မျက်နှာသာပေးတာလို့ သင်ယူဆပါသလား။

လက်တွေ့မှာ အဲဒီယူဆချက်က လုံးဝမဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ အောင်မြင်သူတွေဆိုတာ စိတ်ကူးအကြံကောင်းတွေ၊ ဗျူဟာကျတဲ့ နည်းလမ်းကောင်းတွေကို အစီအစဉ် တကျလုပ်ဆောင်ရင်းနဲ့သာ အောင်မြင်တဲ့နေရာကို ရောက်လာကြတာပါ။ အောင်မြင်မှုတွေကို ထပ်တိုးရယူနိုင်ဖို့ ဘာတွေလုပ်ရမလဲဆိုတာကို သူတို့က သင်ယူနေကြဆဲပါ။

အိမ်တစ်လုံးကို တည်ဆောက်ဖို့ဆိုရင် အစီအစဉ်တစ်ခု၊ မူကြမ်းပုံစံတစ်ခု ကြိုတင် ရှိထားဖို့လိုအပ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခါတလေမှာ အောင်မြင်တဲ့ဘဝ တစ်ခုကို တည်ဆောက်ဖို့ မူကြမ်းပုံစံတစ်ခု ကြိုတင်ရှိဖို့ လိုအပ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့က မေ့နေတတ်ကြပါတယ်။

စားဖို့မူးကြီးဝေါတာပိုတန်ဇာက အမေရိကန်နိုင်ငံမှာ အီတလီစားသောက်ဆိုင် သုံးဆိုင် ပိုင်ဆိုင်ပါတယ်။ သူက စားဖို့မူးဖြစ်ဖို့ လေ့လာလေ့ကျင့်ခဲ့ပြီး သူ့ရဲ့ အချက်အပြုတ်စွမ်းရည်က သူ့ဆွတ်ခူးရရှိခဲ့တဲ့ အသီးအပွင့်သာမက သူ့အ တွက် တစ်သက်စာပညာရေးလို့ပါ ခံယူထားပါတယ်။

“ပထမဆုံး စားသောက်ဆိုင် စဖွင့်ချိန်မှာပဲ ကျွန်တော့်အတွက် ကျောင်းမှာသင် ခဲ့တာတွေ၊ သိခဲ့သမျှ ဗဟုသုတတွေ၊ မိသားစုသမိုင်းကြောင်းတွေ၊ ကျွန်တော့် အဖေ သင်ပေးခဲ့တဲ့ လူ့ကျင့်ဝတ်တွေက တန်းအသုံးဝင်လာခဲ့ပါတယ်။ ဒါကပဲ ကျွန်တော့်ကို အစားအသောက်လုပ်ငန်းမှာ ပါရမီရှိသူတစ်ဦးဖြစ်စေခဲ့တာပါ”

ပြီးတော့ သင်ယူခြင်းကို ဘယ်တော့မှ မရပ်တန့်လိုက်ပါနဲ့။ ဒီလျှို့ဝှက်ချက်တွေ ကပဲ ကျွန်တော်တို့ကို ထိပ်ဆုံးမှာ ရပ်တည်နိုင်တဲ့ လုပ်ငန်းတစ်ခု ဖြစ်စေခဲ့တာပါ။ အောင်မြင်သူတွေဆိုတာ မွေးရာပါကံကောင်းသူတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ အမြဲတမ်း အားထုတ်ကြိုးစားနေကြသူတွေပါလို့ ဝေါတာက ပြောပါတယ်။

“ကျွန်တော်က စာဖတ်တာကို ဝါသနာထုံတဲ့အလျောက် စာအုပ်တစ်အုပ်ဖတ်တိုင်း ဖတ်ပြီးရုံနဲ့ မရပ်တန့်ဘဲ ကျွန်တော့်အတွေးတွေကိုပါ ထပ်ပေါင်းထည့်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် စာအုပ်ဖတ်ပြီးတိုင်း ရတဲ့စိတ်ကူးအကြံဉာဏ်တွေကို လုပ်ငန်းခွင်မှာ တန်းအသုံးပြုနိုင်ပြီး အလုပ်ကို ပိုကောင်းကောင်းလုပ်နိုင်ပြီလေ”

ကျွန်တော့်အတွက် အချက်အပြုတ်လုပ်ငန်းမှာ အောင်မြင်နေသူ တစ်ဦးအနေနဲ့ ရချင်တဲ့အောင်မြင်မှုက အမေရိကန်နိုင်ငံမှာ စစ်မှန်တဲ့ အီတလီဟင်းလျာနဲ့ ယဉ်ကျေးမှုကို တီထွင်ဖန်တီးခဲ့သူတစ်ဦးအနေနဲ့ မှတ်မိစေချင်တာပါ။

အစားအသောက်ဆိုတာက အတိတ်က အဖြစ်အပျက်၊ မိသားစုအမှတ်တရတွေရဲ့ ချိတ်ဆက်မှုပြယုဂ်တစ်ခုပါပဲ။ ကျွန်တော့်အတွက် အောင်မြင်မှုဆိုတာ ငွေဘယ်လောက်ရှာနိုင်လဲ ဆိုတဲ့အပေါ် မူတည်တာမဟုတ်ပါဘူး။ အနည်းဆုံးတော့ ကျွန်တော်မျှော်လင့်တာက စားသုံးသူ ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းလောက်ကို ပျော်အောင်လုပ်ပေးနိုင်သရွေ့တော့ ကျွန်တော်လည်း ပျော်ရွှင်နေဦးမှာပါပဲ။

ရာထူးအကြီးပိုင်း တာဝန်ယူနေသူတွေကို ပြုလုပ်ခဲ့တဲ့ သုတေသနတွေအရ ၉၈ ရာခိုင်နှုန်းက သူတို့ရဲ့ အစီအစဉ်စိတ်ကူး အကြံဉာဏ်တွေကြောင့်သာ အခုလို ရာထူးကြီးကြီးကို ဆွတ်ခူးရတယ်လို့ မှတ်ယူကြပါတယ်။ ။

၁၆။ ပန်းတိုင်အမြန်ရောက်ဖို့ အဆင့်မကျော်နဲ့

မင်းက အသားညှပ်ပေါင်မုန့်တစ်ခု လုပ်မယ်ဆိုရင် အစဉ်အတိုင်းထည့်ရမှာ ပဲလေ။ ပထမဆုံး ပေါင်မုန့်တစ်ချပ်ကို ယူမယ်။ ပြီးရင် အဆာပလာတွေနဲ့ အမွှေးအကြိုင်တွေကို ထည့်မယ်။ ပြီးတော့မှ နောက်ပေါင်မုန့်တစ်ပိုင်းကိုထည့် မယ်။ အစဉ်အတိုင်း မထည့်ဘူးဆိုရင် စားလို့ဘယ်ကောင်းတော့မလဲ။ ချိစ်ပြား ကို သိပ်ကြိုက်တယ်ဆိုရင်တောင် သူ့ကို ပန်းကန်ထဲ အရင်ဆုံးထည့်လိုက်လို့ မရဘူးလေ။

ကျွန်တော်တို့ ပန်းတိုင်ကိုသွားတဲ့ လမ်းတစ်လျှောက်မှာလည်း လုပ်ဆောင်ရ မယ့် အခြေခံအဆင့် သတ်မှတ်ချက်လေးတွေ ရှိပါတယ်။ တစ်ခါတလေမှာ စိတ်လှုပ်ရှားစရာ သိပ်မကောင်းတဲ့ အဆင့်တွေကို ကျော်လွှားဖို့ ကြိုးစားတတ် ကြပါတယ်။ အကျိုးဆက်အနေနဲ့ ဒီလိုအဆင့်ကျော်တာတွေက အခြေခံမခိုင် သလို အကျိုးမရှိတာတွေလည်း ဖြစ်လာစေနိုင်ပါတယ်။

မင်းရဲ့ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ကို အရောက်သွားဖို့ တစ်ဆင့်ချင်းစီသာ လှမ်း လိုက်ပါ။ မင်းက ရှေ့ဆက်လျှောက်လှမ်းနေချိန်မှာ မင်းလုပ်နေတဲ့ အဆင့် တိုင်းကို စိတ်ပါလက်ပါ လုပ်ဆောင်ပါ။ မဟုတ်ရင်တော့ အခြေခံမခိုင်ဘဲ ခဏခဏ ပြုလဲနေရင် ရှေ့ဆက်ဖို့ ပိုခက်ခဲသွားမှာပါ။

ဂျိမ်းက လေယာဉ်မတော်တဆမှုတွေကို စုံစမ်းစစ်ဆေးရသူပါ။ “မတော်တဆ မှုဖြစ်ပြီးသွားချိန်မှာ ဘာကြောင့်စတင်ဖြစ်ခဲ့လဲဆိုတာကိုသိဖို့ နောက်က ပြန် ရစ်ကြည့်ရတယ် မဟုတ်ပါလား။”

ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်လေးမှာ ကြီးပြင်းခဲ့ရတဲ့ဂျိမ်းက ကလေးဘဝကတည်းက

လေယာဉ်မှူးတစ်ဦး ဖြစ်ချင်ခဲ့သူပါ။ သူက အမေရိကန်လေတပ်မှာ အလုပ်ဝင်
ခဲ့ပြီး လေယာဉ်မှူးဖြစ်လာခဲ့သူပါ။ နောက်ပိုင်းမှာ သူက လေတပ်နဲ့ စီးပွားဖြစ်
လေကြောင်းလိုင်းတွေမှာ လေယာဉ်မှူးအနေနဲ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါတယ်။

“ကျွန်တော့်ရဲ့ ဆိုးရွားလှတဲ့ငယ်ဘဝအကြောင်းတွေကို ပြန်မတွေးချင်ပါဘူး။
ကျွန်တော့်အတွက် မနက်ဖြန်ဆိုတာကို မမြင်နိုင်ခဲ့တဲ့အတွက် ဒီနေ့အတွက်ပဲ
အသက်ရှင်နေထိုင်ခဲ့ရတာပါ။ လေတပ်က ကျွန်တော့်ကို အဲဒီဘဝကနေ ဆွဲ
ထုတ်ပေးခဲ့ပြီး တက္ကသိုလ်တက်ဖို့ ထောက်ပံ့ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အနာဂတ်
ဆိုတာကို ကျွန်တော် မတွေးတောနိုင်သေးတဲ့အချိန်မှာပဲ သူတို့အတွက်တာဝန်
တွေကို နှစ်ပေါင်းများစွာ ထမ်းဆောင်ပြီးသား ဖြစ်နေပါပြီ”

“ကျွန်တော့်ဘဝမှာ လက်ကိုင်ထားတဲ့ဆောင်ပုဒ်က နောက်ထပ်ဘာတွေ တွေ့
ကြုံမယ်ဆိုတာကို မစိုးရိမ်ဘဲ ကျွန်တော်လုပ်ဆောင်နေတဲ့ အလုပ်ကိုကောင်း
ကောင်းမွန်မွန်လုပ်ဖို့ပါပဲ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ လက်ရှိဘဝကို မှန်ကန်စွာနေထိုင်နိုင်
ရင် လာမယ့်အနာဂတ်က လှပမယ်ဆိုတာကို သိနေနိုင်ပါတယ်”

လုပ်ငန်းခွင်မှာ သူတို့ရဲ့ အလုပ်အပေါ် စိတ်ကျေနပ် ပျော်ရွှင်နေသူ ၁၀ ဦးမှာ
၇ ဦးက အလုပ်ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လာရင် အစဉ်အတိုင်း လုပ်ဆောင်တတ်သူ
တွေ ဖြစ်တယ်လို့ သုတေသနတွေအရ သိရပါတယ်။ ။

၁၇။ အတွေ့အကြုံ များနိုင်သမျှများများ စုဆောင်း

မင်းအိပ်မက်ပန်းတိုင်ကို ရောက်နိုင်မယ့် ပထမဆုံး အခွင့်အရေးကို အမိအရ ဆုပ်ကိုင်ထားပါ။

ဘယ်အလုပ်မဆို မင်းလိုချင်တဲ့အလုပ် မဟုတ်ဘူးဆိုရင်တောင်မှ အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့သင်ယူစရာတွေ၊ စိတ်ကူးကောင်းတွေရလာနိုင်ပြီး မင်းအကောင် အထည်ဖော်ချင်တဲ့အလုပ်ကို ပိုကောင်းအောင် ပြင်ဆင်တတ်လာပါလိမ့်မယ်။ ဒါမှမဟုတ် ဒီအလုပ်က မင်းအတွက် မှန်ကန်တဲ့အလုပ်မဟုတ်ဘူး ဆိုတာကို သိနိုင်ပြီးတော့ မင်းရဲ့အနာဂတ်အတွက် အစီအစဉ်တွေကို ကြိုတင်တွေးထား လို့ ရပါလိမ့်မယ်။

ဖရက်က ပန်းချီဆရာတစ်ယောက်အနေနဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းလိုသူ တစ် ဦးပါ။ “ပန်းချီဆွဲတဲ့ ပုံကြမ်းစာအုပ်တစ်အုပ်နဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအလုပ် လုပ်ဖို့ဆိုတာ ဘယ်လွယ်ကူပါ့မလဲ။ ဒါပေမဲ့ ကြော်ငြာဖို့တော့ လိုတာပေါ့”

ကျွန်တော့်အတွက် ပန်းချီဆွဲတဲ့အလုပ်ကို စီးပွားဖြစ်အနေနဲ့လုပ်ကိုင်ဖို့ အလုပ် တစ်ခုတစ်လေတောင်မှ ရှာမတွေ့ခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်တော့်အတွက် အတွေ့အကြုံ ရှိဖို့လည်း လိုအပ်တော့ ကျွန်တော့်ပန်းချီကို ကြော်ငြာတဲ့အနေနဲ့ အခကြေး ငွေမယူဘဲ ဆွဲပေးခဲ့ပါတယ်။

ပထမဆုံးအနေနဲ့ကိုယ်တိုင်ဆိုင်ဘုတ်ဒီဇိုင်းဆွဲထားတဲ့ ဆေးဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင် အတွက် ဒီဇိုင်းပုံတွေ အခမဲ့ဆွဲပေးခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် ဒီလိုဒီဇိုင်းဆွဲပေးပြီး ရက်သတ္တပတ် အနည်းငယ်အတွင်းမှာပဲ ကျွန်တော် သက်မွေးဝမ်းကျောင်းချင် တဲ့အလုပ်အတွက် အတွေ့အကြုံတစ်ခု ရလိုက်ရုံသာမက ကျွန်တော့်ရဲ့ကြိုးစား

အားထုတ်မှုကို အသိအမှတ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ ဆေးဆိုင်က ပုံတွေအတွက်အခကြေး
ငွေပေးခဲ့ကြပါတယ်။

ကြော်ငြာအေဂျင်စီ အများအပြားမှာ အလုပ်လုပ်ပြီးတဲ့နောက်မှာ ဖရက်က
ဂရပ်ဖစ်ဒီဇိုင်းနဲ့ ဓာတ်ပုံလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေး စတင်ခဲ့ပါတယ်။
သူက သူ့ထုတ်ကုန်ကို ကြော်ငြာတဲ့အနေနဲ့ ကမ်းလှမ်းမှုတွေကို အခကြေးငွေ
မယူဘဲ မကြာခဏလုပ်တတ်ပါတယ်။

“ကျွန်တော်က လုပ်ငန်းရဲ့ အစအနေနဲ့ အခွင့်အရေးတစ်ခု လိုအပ်နေခဲ့တာလေ။
အခကြေးငွေမယူဘဲ ဒီဇိုင်းပုံဆွဲပေးပြီး ကမ်းလှမ်းမှုတွေ အများကြီးလုပ်ခဲ့ပေ
မယ့် တစ်ခါမှ အခမဲ့ အလုပ်လုပ်ပေးရတာမျိုး မကြုံဖူးသေးပါဘူး” လို့ ဖရက်
က ပြုံးကာပြောပါတယ်။

အလုပ်သင်အနေနဲ့ အလုပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့တဲ့ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတွေက ဘွဲ့
ရပြီးနောက် အလုပ်ရှာဖွေရာမှာ ၁၅ ရာခိုင်နှုန်း ပိုလွယ်ကူပါတယ်။ ဒါ့အပြင်
အဲဒီထဲက ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော်က သူတို့ရဲ့ အလုပ်သင်အတွေ့အကြုံကြောင့်
လုပ်ငန်းခွင်အတွက် ကောင်းကောင်း ပြင်ဆင်လာနိုင်တယ်လို့ ယုံကြည်ကြပါ
တယ်တဲ့။ ။

၁၈။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စိတ်ဓာတ်ခွန်အားပေး

ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာတွေ၊ ကိုယ်လိုချင်တာတွေ တခြားသူတွေကို ထုတ်ဖော်ကြေညာတတ်ဖို့ စိတ်ခွန်အားမြှင့်တင်ပေးသူတွေက တိုက်တွန်းကြပါတယ်။

မင်းဘာကိုလိုချင်လဲ၊ မင်းရတော့မယ်လို့ ကြေညာလိုက်ပါ။ ပိုကောင်းတဲ့ပုံစံဖြစ်ချင်တာလား၊ ဖြစ်လာတော့မယ်လို့ ကြေညာလိုက်ပါ။ ပိုကောင်းတဲ့အလုပ်ကို ရချင်တာလား၊ ရတော့မယ်လို့ ကြေညာလိုက်ပါ။

ဒီကြေညာချက်တွေကနေ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင် အားအင်တွေရပြီး စိတ်အားတက်ကြွမှုတွေ ဖြစ်လာစေရုံသာမက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စိတ်ပုံရိပ်နဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လေးစားမှု ပိုတိုးလာစေနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အကျိုးသက်ရောက်မှုကတော့ ယာယီသာဖြစ်ပြီး မျှော်လင့်တဲ့ရလဒ်တွေ ဖြစ်မလာတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်တို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်နိုင်ပြီး နောက်ထပ်ကြေညာချက်တွေ ထပ်လုပ်ဖို့ မဝံ့မရဲဖြစ်စေနိုင်ပါတယ်။

ဒါ့အပြင် အရင်က ကျရှုံးထားတဲ့အစီအစဉ်တွေရဲ့ သက်ရောက်မှုတွေကို မှတ်မိနေတာကြောင့် ယာယီစိတ်အားတက်ကြွဖို့တောင် ပိုပြီးခက်ခဲလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အောင်မြင်မှုဆိုတာက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စိတ်တက်ကြွမှုကနေပဲစတင်နိုင်တာပါ။ လှည့်ကွက်တွေ၊ ကြေညာချက်တွေကနေ စတင်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါက အစဉ်တစိုက် တည်ငြိမ်စွာ ကြိုးစားအားထုတ်မှုတွေကနေ လာတာပါ။

ဒေးဗစ်အသက် ၁၅ နှစ်အရွယ်က ကားတိုက်ခံရချိန်မှာ သူ့ခြေထောက်တစ်ဖက် ဆုံးရှုံးရနိုင်ခြေ ရှိတယ်လို့ ဆရာဝန်က ပြောချိန်မှာ သူ့ဘဝပျက်စီးတော့မယ်လို့ ယူဆခဲ့ပါတယ်။

၁၅နှစ်ကြာချိန်မှာ အဲဒီအဖြစ်ဆိုးကပဲ သူ့ဘဝကိုကယ်တင်ခဲ့တာ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ သူမြင်ယောင်လာပါတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက သူ့မျှော်လင့် ချက်မဲ့ပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်သလို ဘာကိုမှလည်း ဂရုမစိုက်ခဲ့ပါဘူး။ ဒီမတော်တဆမှုက သူ့ရဲ့ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာကြံ့ခိုင်မှုကို ပျောက်ဆုံးစေခဲ့ပေမယ့် မျှော်လင့်ချက်အသစ်တွေ ဖြစ်စေခဲ့ပါတယ်။

သူက ကရာတေးပညာလေ့လာခဲ့ပြီး တဖြည်းဖြည်းနဲ့သူ့ခြေထောက်ကို ပြန် လည် အသုံးပြုလာနိုင်ရုံသာမက အားကစားသမားတစ်ဦးအဖြစ် အောင်မြင်ခဲ့ ကာသူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်သူတစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ “အလုပ်မှာစိတ်နှစ်မြုပ် ထားနိုင်ခြင်းနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကတိကဝတ်ပြုခြင်းက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အတွင်းစိတ်ကနေသာ လာတာပါ။ ဒါကို အောင်မြင်နိုင်ပြီဆိုရင် ဘာလုပ်လုပ် ကိုယ်ကအနိုင်ရရှိမှာပါ”

သူက အောင်မြင်နေတဲ့ အရောင်းသမားတစ်ဦး၊ တေးဂီတပညာရှင်တစ်ဦး၊ ခါးပတ်နက် ကရာတေးပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ဆယ်ကျော်သက်တွေအတွက် စေတနာ့ဝန်ထမ်းဆရာတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

“ဘယ်လို ဆူးခင်းလမ်းမှာမဆို အကောင်းမြင်စိတ်နဲ့ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ကြိုးစား ဆောင်ရွက်မယ်ဆိုရင် ဒီအခက်အခဲတွေက ကျွန်တော်တို့တွေကို ပိုကျန်းမာ၊ ပျော်ရွှင်၊ အောင်မြင်တဲ့ဘဝကိုရဖို့ လမ်းညွှန်ပေးပါလိမ့်မယ်”

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြောင်းလဲဖို့ ကြေညာလိုက်တာက အချိန်တိုအတွင်း ယာယီ တိုးတက်ပြောင်းလဲစေနိုင်တယ်လို့ ၈၇ ရာခိုင်နှုန်းက ဆိုပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကြေညာထားသလို မပြောင်းလဲနိုင်ခဲ့ရင်တော့ သိက္ခာကျစေနိုင်ပါတယ်။ ။

ကလောင်ပျံ

၁၉။ စကားကို အလွယ်တကူနားလည်အောင် ဖြည်းဖြည်းချင်းပြော

ပြောစရာတွေ အရမ်းများပြီး ဒါကိုပြောဖို့ အချိန်တိုတိုလေးပဲရတဲ့အခါမျိုးတွေ ရှိတတ်ပါတယ်။

သဘာဝအတိုင်း တုံ့ပြန်မှုက တတ်နိုင်သမျှ များနိုင်သမျှ စကားများများပြော နိုင်အောင် ကြိုးစားဖို့ပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ ဆက်သွယ်မှုဆိုတာက ပြောရမယ့် စကားလုံးအရေအတွက်မဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော်တို့ နားလည်လိုက်တဲ့ စကားလုံးအရေအတွက်ပါ။

စကားပြော ကောင်းသူတွေက ရိုးရိုးရှင်းရှင်း ပြောတတ်ကြပြီး သာမန်သူတွေ ထက် ပိုပြီးဖြည်းဖြည်းလေးသာ ပြောကြတာပါ။

သတင်းတင်ဆက်သူတစ်ဦးဖြစ်သူ ဒေးဗစ်ဘရစ်ကလင်က ခေတ်အဆက်ဆက်အတွက် နာမည်ကျော်တစ်ဦးလို့ မှတ်ယူနိုင်လောက်အောင် ထင်ရှားကာ လူကြိုက်များသူတစ်ဦးပါ။

သူက ရုပ်သံသတင်း တင်ဆက်ထုတ်လွှင့်သူတွေထဲမှာ အဦးဆုံးသူတစ်ဦး ဖြစ်ပြီး အန်ဘီစီသတင်းဌာနအတွက် သတင်းတင်ဆက်သူတစ်ဦးပါ။ နောက်ပိုင်းမှာ အပတ်စဉ် တနင်္ဂနွေမနက်ခင်းသတင်းအစီအစဉ် တင်ဆက်ခဲ့သူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော့်အောင်မြင်မှုအတွက် ကျွန်တော်ကျင့်သုံးခဲ့တာက ကျွန်တော့်ဆရာရဲ့ ရိုးရှင်းတဲ့ အကြံပေးချက်လေးကြောင့်ပါ။

၂၀။ မင်းရပ်တည်နေတဲ့နေရာက မင်းကြည့်တဲ့အပေါ်မှာပဲမူတည်

မင်းကအလုပ်တွေကို ကောင်းကောင်းလုပ်နေရဲ့လား၊ သာမန်ပဲလား၊ သာမန်ထက်နိမ့်ကျနေလား၊ အဖြေကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ ကိုယ့်ဘာသာ သိကြပါတယ်။ ဒါကသိသာတယ် မဟုတ်လား။

ဒါပေမဲ့ အဖြေကို ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုသိကြတာလဲ၊ ဘာတွေကို ကြည့်ပြီးတော့ အကဲဖြတ်နိုင်မလဲ၊ တကယ်တော့ အောင်မြင်တဲ့ခံစားချက်ဆိုတာက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရာထူးတွေအပေါ်မှာ အခြေခံပါတယ်။ ရုံးနိမ့်တဲ့ခံစားချက်က ကျွန်တော်တို့ထက် ပိုမိုစွမ်းဆောင်နိုင်တဲ့ တခြားသူတွေရဲ့ ရာထူးသက်ရောက်မှုတွေအပေါ် အခြေခံပါတယ်။ မင်းရဲ့ခံစားချက်တွေက မင်းဘယ်လောက်ကြိုးစားအားထုတ် လုပ်ဆောင်ခဲ့လဲဆိုတဲ့အပေါ်မှာပဲ မူတည်တာပါ။

ရိုဂါက ကုမ္ပဏီလေးတစ်ခုမှာ ၂၄ နှစ်တိုင်အောင် စာရင်းကိုင်အလုပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့သူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး အဲဒီနေ့မှာလည်း ခါတိုင်းနေ့တွေလိုပဲ ရုံးကို မနက် ၈ နာရီလောက်မှာရောက်ပြီး သူ့အလုပ်စားပွဲမှာ အလုပ်လုပ်နေခဲ့ပါတယ်။ နေ့လယ်စာမတိုင်ခင်မှာ သူ့ကို ဝန်ထမ်းရေးရာဌာနက ဆင့်ခေါ်ခဲ့ပြီး သူ့ဝန်ဆောင်မှုကို နောက်ထပ် မလိုအပ်တော့ဘူးလို့ အကြောင်းကြားခဲ့ပါတယ်။

“ဒီလို မယုံနိုင်လောက်အောင် အံ့အားသင့်စရာ ကောင်းလွန်းတဲ့ အခြေအနေမျိုးကို မင်းကြုံတွေ့ခဲ့ရမယ်ဆိုရင် တုန်လှုပ်သွားမှာပါပဲ။ မင်းဘယ်လောက်ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားတယ်ပဲပြောပြော လက်တွေ့မှာ လက်ခံဖို့ ခက်ခဲလွန်းတယ်လေ”လို့ ရိုဂါက ပြောပါတယ်။

ခံစားလိုက်ရတဲ့ ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုက ပြောမကုန်နိုင်လောက်အောင်ပါပဲ။ ဒီ

လိုအဖြစ်ဆိုးမျိုး ဖြစ်လာနိုင်ခြေက တစိုးတစိမှ မရှိခဲ့တာလေ။ ကျွန်တော့်
လိုအဖြစ်မျိုး တွေကြုံခဲ့ကြသူတွေ ဘယ်လိုဖြေရှင်းခဲ့ကြလဲဆိုတာကို စူးစမ်းဖို့
စာအုပ်တွေ လိုက်ဖတ်ပါတယ်။ တချို့သူတွေဆို သူတို့ အလုပ်ပြုတ်ခဲ့တာကို
မိသားစုကို ပြောမပြရဲကြတဲ့အတွက် မနက်တိုင်း ရုံးသွားဖို့ ပြင်ဆင်ပြီး သွား
မြဲသွားကြဆဲပါတဲ့။ ကျွန်တော့်အတွက် အဲဒီလိုအခြေအနေမျိုး မဖန်တီးဖြစ်
အောင် ဂရုစိုက်ရပါမယ်။

ကျွန်တော့်အခြေအနေကို ပြန်သုံးသပ်ချိန်မှာလည်း အငြင်းခံလိုက်ရတဲ့ ခံစား
ချက်က နာကျင်နေဆဲပါပဲ။ ဆယ်စုနှစ် နှစ်ခုကျော်လောက် မိသားစုအတွက်
အားထားမီခိုနိုင်ခဲ့တဲ့အလုပ်ဖြစ်ခဲ့တာကိုး။ ဒါပေမဲ့အားတင်းရှေ့ဆက်ရမှာဖြစ်
လို့ စေတနာ့ဝန်ထမ်းအနေနဲ့ ရန်ပုံငွေကောက်ခံရေးအလုပ်တစ်ခုကို စလုပ်ဖို့
ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။

အခွင့်အရေးတွေကနေ ပျော်ရွှင်မှု မခံစားရတော့ချိန်မှာ အတားအဆီးတွေကို
တည်ငြိမ်စွာ ကျော်လွှားလိုက်ပါ။ အရှေ့မှာရှိနေတဲ့ ကောင်းမွန်တဲ့အရာတွေ
ကို မြင်လာပါလိမ့်မယ်။

အလုပ်မှာ ရာထူးတိုးတာက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုနဲ့ တန်ဖိုးထားမှုတွေ
မြင့်တက်လာစေတယ်လို့တွေးကောင်းတွေးနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့လေ့လာမှုတွေ
အရ နည်းပညာနယ်ပယ်မှာ ရာထူးတိုးတဲ့ မန်နေဂျာတစ်ဝက်လောက်က
သူတို့ကိုယ်သူတို့သံသယစိတ်တွေဝင်ကြပြီးတော့ ရာထူးအသစ်အတွက်စိုးရိမ်
နေကြတာကို တွေ့ရပါတယ်။ ရာထူးတိုးတာက သူတို့ကိုယ်သူတို့ယုံကြည်မှု
လျော့ကျစေတယ်လို့ စိတ်ပညာရှင်တွေက ပြောထားပါတယ်။ ။

၂၁။ ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုကို အသုံးပြု

ပိတ်ရက်မှာ အလုပ်ကို အိမ်ယူသွားတဲ့သူနဲ့ ဒီအကြံကိုလှောင်တဲ့သူတွေအကြား ကွဲပြားချက်ကဘာလဲ။ တစ်နေ့လုံး အလုပ်ကိုကြိုးစားလုပ်သူတွေနဲ့ အလုပ်ကို တတ်နိုင်သမျှ ရှောင်ဖယ်ပြီး နည်းနိုင်သမျှ နည်းအောင်လုပ်သူတွေရဲ့ ကြားက ကွဲပြားချက်ကဘာလဲ။

သင်တန်းတွေကို အလုပ်ဆင်းချိန် ညနေပိုင်းမှာတက်ဖို့ စီစဉ်နေသူနဲ့ ကျောင်း ပြန်တက်ဖို့ ဘယ်တော့မှ စိတ်မကူးတော့သူရဲ့ အကြားက ကွဲပြားချက်က ဘာ လဲ။ စိတ်ဓာတ်အမြဲတက်ကြွနေသူနဲ့ အမြဲ အပျင်းကြီးနေသူအကြား ကွဲပြား ချက်က ဘာလဲ။

အဖြေကတော့ ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုအပေါ်မှာပဲ မူတည်တာပါ။ ကိုယ်ကိုယ် တိုင်က စိတ်ဝင်စားတာကြောင့် ကျွန်တော်တို့ လုပ်နေတဲ့အရာကို လုပ်နေကြ ပြီး ဒါက ကျွန်တော်တို့အတွက် အကောင်းဆုံးလို့ ထင်ကြတာပါ။

အလုပ်ကြိုးစားလုပ်နေကြသူတွေက သူတို့ရဲ့ စိတ်နှစ်မှုနဲ့ အားထုတ်မှုတွေက အကျိုးရလဒ်ကောင်းတွေ ဖြစ်လာစေမယ်ဆိုတာကို ယုံကြည်ကြပါတယ်။ အဲဒီလို မလုပ်ကြသူတွေက ရေရှည်ကောင်းကျိုးကို မမြင်ကြသေးတာကြောင့် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ မင်းလုပ်ချင်တဲ့အရာတွေရဲ့ တန်ဖိုးနဲ့ လုံလောက်တဲ့အားထုတ် မှု မရှိရင် ရင်ဆိုင်ရမယ့်ဆုံးရှုံးမှုတွေကို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သတိပေးပါ။

ခွမ်က ခွေးလေ့ကျင့်ပေးသူ ဆရာမတစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။ သူ့အလုပ်လုပ်ပြီး မကြာခင်မှာပဲ သူ့လေ့ကျင့်ပေးရတာ ခွေးတွေပဲမဟုတ်ဘဲ ခွေးပိုင်ရှင်တွေပါ ပါဝင်ကြောင်း သူ့စတင်သဘောပေါက်လာပါတယ်။

ခွေးလေးတွေကို ကောင်းမွန်တဲ့ အပြုအမူဆို ဆုပေးပြီးတော့ ဆိုးတဲ့အပြုအမူ
တွေပြုမူရင် အပြစ်ပေးခံရတဲ့ သင်ကြားချက်တွေကို တာဝန်ယူပေးပါတယ်။
နောက်ပိုင်း တစ်သမတ်တည်းမလုပ်တာက ခွေးလေးတွေမဟုတ်ဘဲ လူတွေ
ဆိုတာကို နားလည်လာပါတယ်။

ခွေးပေါက်လေးတစ်ကောင်က သူတို့လက်ထဲက ခြေအိတ်လေးကို ဆွဲယူတဲ့
အခါ ချစ်စရာမကောင်းဘူးလားလို့ ပြောသွားတဲ့သူတွေ ရှိပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ အဲဒီ
ခွေးပေါက်လေးက ခြေအိတ်တွေ၊ ဖိနပ်တွေကို ထိုင်ခုံတွေဆီ ယူသွားရင်တော့
သူတို့ပဲ စိတ်တိုကြပါတယ်။ တစ်ဖက်က စည်းကမ်းတင်းကျပ်ထားပြီး နောက်
တစ်ဖက်ကနေတော့ သူတို့ကို အလိုလိုက်ထားတာလေ။ ဒါက ခွေးက အမှား
လုပ်မိတာကို ဖုံးကွယ်ထားတာနဲ့ အတူတူပါပဲ။

ခွေးလေးတွေလိုချင်တာက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အချစ်၊ အာရုံစိုက်မှုနဲ့ အဖက်လုပ်
ဆက်ဆံမှုလေးတွေပါပဲ။ ဒါကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းဖြစ်အောင် သင်ကြားမယ်
ဆို ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တုံ့ပြန်မှုကိုရဖို့ ခွေးလေးတွေက အလိုလိုစိတ်ဝင်စားလာ
ပြီး အကျင့်ကောင်းတွေကို ကိုယ်တိုင်ပြုပြင်ကြပါတယ်။

ဒါက မင်းရဲ့ ကိုယ်ပိုင်စိတ်ဝင်စားမှုကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ မင်းရဲ့ ခွေး
လေးနဲ့ လိုက်လျောညီထွေ မလုပ်နိုင်လောက်အောင် ပျင်းနေတယ်။ ဒါမှမဟုတ်
ဂရုမစိုက်ဘူးဆိုရင် မင်းရဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုကင်းမဲ့ခြင်းက ဖြစ်လာစေတာပါ။

သုတေသနတွေအရ မင်းရဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုကြောင့် အလုပ်အပေါ် စိတ်နှစ်ပြီးလုပ်
ကိုင်လာနိုင်ပြီး ထိုအရာကပဲ မင်းကို ဆုလာဘ်တွေ၊ စိတ်ကျေနပ်မှုတွေ ရစေ
နိုင်ပါမယ်တဲ့။ လုပ်ငန်းကိစ္စတွေ လုပ်ဆောင်ပြီးမြောက်ဖို့ ကိုယ်ကိုယ့်ကိုယ်
စိတ်အားတက်ကြွစေခြင်းက ၇၅ ရာခိုင်နှုန်းလောက် ပါဝင်ပါသတဲ့။ "

၂၂။ မင်းဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်ကလဲဆိုတာကို မှတ်သားထား

လုပ်ငန်းခွင်အများစုက အလုပ်လုပ်ချိန်မှာ ကိုယ်ပိုင်ခံယူချက်တွေ၊ ဘာသာရေး ယုံကြည်ချက်တွေကို ဘေးဖယ်ထားပြီး အဖွဲ့အစည်းအနေနဲ့သာ အလုပ်လုပ်ဖို့ တိုက်တွန်းတတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ခံယူထားတဲ့ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုတွေနဲ့ ဘာသာတရားယုံကြည်မှုတွေကို အလေးထားကျင့်သုံးပြုဖို့ နေရာများများစားစား မရှိပါဘူး။

အလုပ်လုပ်ရာမှာ ဒီလိုရိုးရာအစွဲတွေကို ဘေးဖယ်ထားနိုင်စွမ်းက အဖွဲ့အစည်းတွေအတွက် အရေးကြီးမှာပါပဲ။ သေချာပေါက်ကို မတူညီကြတဲ့ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုနဲ့ရိုးရာတွေက တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦးအတွက် ရှုပ်ထွေးစေမှာပါပဲ။ အပြင်အဆင်တွေကနေ အစားအသောက်တွေအထိ အငြင်းပွားမှုတွေကို ဖြစ်လာစေနိုင်မှာပါ။

လုပ်ငန်းခွင်မှာ ဒီလိုရိုးရာခံယူချက်တွေကို မေ့ပျောက်ထားဖို့လိုအပ်ပေမယ့် မင်းဘဝကနေ ဒါတွေကို ကျောခိုင်းဖို့မလိုအပ်ပါဘူး။ ဘဝမှာ အောင်မြင်မှုရဖို့ ကျွန်တော်တို့ဘဝအတွက် အရေးပါတာတွေကို လက်လျှော့ရမယ်လို့ မဆိုလိုပါဘူး။ မဟုတ်ရင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဘဝမှာ ဘာတွေကို ပြီးမြောက်အောင်မြင်အောင် ဖော်ဆောင်နိုင်ခဲ့မှာလဲ။ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် စိတ်ကျေနပ်မှုရကြသူတွေက သူတို့ရဲ့ ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုတွေ၊ တန်ဖိုးထားမှုတွေကို သူတို့ဘဝထဲကနေ ဘယ်တုန်းကမှ ဘေးဖယ်မထားကြပါဘူး။ သူတို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်အချိန်မှာ သူတို့တန်ဖိုးထားတာတွေကို ထုတ်ဖော်ပြသတတ်ကြပါတယ်။

ဘော်ဘီရစ်ချတ်ဆန်က ၁၉၅၀ နဲ့ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်တွေမှာ နယူးယောက်စ်ကိုယ်စားပြု ဘေ့စ်ဘောကစားသမားအနေနဲ့ ကစားခဲ့ပါတယ်။ ဘော်ဘီက

သူငယ်စဉ်ကတည်းက ယုံကြည်ကိုးကွယ်ခဲ့တဲ့ ဘာသာရေးနဲ့ အရမ်းကို ကွဲပြားတဲ့နေရာမှာ အလုပ်လုပ်ခဲ့ရပါတယ်။ သူ ဒီအကြောင်းကို မိသားစုကို ပြန်အသိပေးဖို့ ခက်ခဲနေခဲ့တဲ့အထိပါပဲ။

သူ့ဘဝအတွက် သူယုံကြည်တဲ့ဘာသာရေးကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းထားရ မယ်ဆိုတာကို သူသိနေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူဘယ်လိုဖြေရှင်းရမလဲဆိုတာကို အဖြေရှာရခက်နေလို့ အကြံပေးအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုမှာ အကူအညီတောင်းခဲ့ပါ တယ်။

“ကျွန်တော့်အကြံပေးရဲ့ အကူအညီနဲ့ အလုပ်ချိန်မှာ ကျွန်တော်က ဘေ့စ်ဘော အသင်းသားတစ်ယောက်သာ ဖြစ်ပြီး ကိုယ်ပိုင်အချိန်မှာတော့ ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော်အစစ်အမှန် ပြန်ဖြစ်သွားအောင် နေပါတယ်။ ကျွန်တော်ဘယ်သူလဲ ဆိုတာကို အားလုံးလိုက်ထုတ်ဖော်နေစရာလည်း မလိုပါဘူး။”

လုပ်ငန်းခွင်နဲ့ဘဝမှာစိတ်ကျေနပ်မှု အများဆုံးရနေကြသူတွေက သူတို့ကိုယ် သူတို့ နှစ်မျိုးကွဲပြားစွာ ရှုမြင်တတ်ကြသူတွေပါ။ လုပ်ငန်းခွင်မှာ သူတို့က စွမ်းဆောင်မှုပြည့်တဲ့ အသင်းသားစိတ်ဓာတ်ရှိသူအဖြစ် မြင်ယောင်ကြပြီး အိမ်မှာတော့ ယဉ်ကျေးမှုနဲ့ ဘာသာရေးအရ သိသာထင်ရှားသူတွေအဖြစ် မြင်ယောင်ကြတာပါ။

သုတေသနပြုချက်တွေအရ ရိုးရာယုံကြည်မှုတွေကို စွန့်လွှတ်ခဲ့သူတွေက လုပ်ငန်းခွင်မှာ စိတ်ကျေနပ်မှု သုံးပုံတစ်ပုံလောက် လျော့နည်းကြပြီး သူတို့ ဘဝရဲ့ သုံးပုံနှစ်ပုံလောက်မှာ စိတ်ကျေနပ်မှု မရကြပါဘူးတဲ့။ ။

၂၃။ ယုံကြည်ချက်အပြည့်နဲ့ ညှိနှိုင်း

ကျွန်တော်တို့ဘဝမှာ ညှိနှိုင်းစရာများစွာ ရှိနေပါတယ်။ လစာတိုးဖို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကားဝယ်ဖို့ပဲဖြစ်ဖြစ် ဘာလုပ်လုပ် ညှိနှိုင်းရမှာတွေက ရှိနေပါတယ်။ ဒီညှိနှိုင်းဆွေးနွေးမှုတွေက အောင်မြင်လားဆိုတာကို ဘာကဆုံးဖြတ်ပေးမှာပါလဲ။

ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးမှု ပြုလုပ်တော့မယ်ဆို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ယုံကြည်ဖို့က အဓိကပါ။ မင်းရဲ့ အားသာချက်က ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းကိုယ်မင်း ယုံကြည်မှု ရှိမနေရင် ညှိနှိုင်းမှုတွေက မင်းအတွက် အကျိုးရလဒ်နည်းနေမှာ အသေအချာပါပဲ။

ရောဘတ်က ထုတ်ဝေရေးကုမ္ပဏီမှာ အယ်ဒီတာတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး စာရေးဆရာတွေနဲ့ လက်တွဲအလုပ်လုပ်ကိုင်နေသူပါ။ သူက နာမည်ကျော် စာရေးဆရာတွေဖြစ်တဲ့ ဂျိုးဇက်ဟယ်လာနဲ့ တိုနီမော်ရစ်ဆန်တို့လို သူတွေနဲ့တောင် အောင်မြင်စွာ ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးနိုင်ခဲ့သူပါ။

သူက စာပေထုတ်ဝေမှုပြုလုပ်ဖို့ ငွေပေးချေမှုကနေ ထုတ်ဝေမယ့်စာအုပ်ရဲ့ စာကြောင်းတစ်ကြောင်းက ပုဒ်ဖြတ် ပုဒ်ရပ်လေးအထိ အားလုံးကို တာဝန်ယူကာ ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးရသူပါ။

ဒီလို ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးရာမှာ သူ့ရဲ့ သီအိုရီက ရိုးရှင်းပါတယ်။ “မင်းပြောတာကို ငါမသိဘူး၊ မင်းပြောတာက ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ဒါကို မင်းဘယ်လိုထင်လဲ စသဖြင့် ပြောဆို ညှိနှိုင်းနေမယ်ဆို အလုပ်ဖြစ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ မင်းယုံကြည်တာကို တခြားသူကို ထိခိုက်မှုမရှိတဲ့၊ ရန်မလိုတဲ့ပုံစံမျိုးနဲ့ ဆွေးနွေးရပါမယ်။ မင်းက မင်းကိုယ်မင်း ယုံကြည်မှုအပြည့်နဲ့ ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးရပါမယ်”

မင်းကိုယ်မင်း မယုံကြည်ဘူးဆိုရင် မင်းဆွေးနွေးတာတွေက မင်းအတွက် အထောက်အကူဖြစ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ မင်းယုံကြည်ရာကို အားသွန်ခွန်စိုက် ဆွေးနွေးရပါမယ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ယုံကြည်မှုနည်းပါးခြင်းက ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးရာမှာ ၄၀ ရာခိုင်နှုန်းနီးပါးအထိ အကျိုးသက်ရောက်မှု လျော့နည်းစေပါတယ်။

ဒါ့အပြင် ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးရေး နည်းဗျူဟာမှန်ကန်မှုက ကောင်းမွန်တဲ့ရလဒ် ရဖို့အတွက် ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့် အရေးပါပါတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု ရှိခြင်းက ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးမှုတွေမှာ ရလဒ်ကောင်းတွေရဖို့နဲ့ ကောင်းမွန်တဲ့ ပြောင်းလဲမှုတွေဖြစ်ဖို့ လွန်စွာအရေးပါတယ်လို့ သုတေသနတွေက ဆိုပါတယ်။

အတိုချုပ်ပြောရရင် မင်းကိုယ်မင်းယုံကြည်မှုကင်းမဲ့တာက မင်းလိုချင်တာတွေ ရဖို့ မြန်မြန်လက်လျှော့လိုက်တာနဲ့ အတူတူပါပဲ။ ။

၂၄။ စေတနာ့ဝန်ထမ်းအဖြစ် လုပ်အားပေး

မင်းက အလုပ်များနေပေမယ့် လုပ်ငန်းခွင်မှာရော အိမ်မှာရော မင်းကိုယ်မင်း တိုးတက်လာတယ်လို့ မခံစားနေရရင်၊ ဒီထက်ပိုကောင်းအောင် ကြိုးစား လုပ်ကိုင်ချင်ပေမယ့် ဘယ်ကစရမယ်မှန်း မသိရင် စေတနာ့ဝန်ထမ်းအလုပ် တစ်ခုခုကို စတင်လုပ်သင့်ပါပြီ။

အနည်းဆုံး တစ်ပတ်မှာ တစ်နာရီလောက် အချိန်ပေးပြီးတော့ ပရဟိတအလုပ် တစ်ခုခု စတင်လုပ်ဆောင်ပါ။ မင်းအချိန်တွေပေးဆပ်ဖို့ ထိုက်တန်လားဆို တာကို မကြာခင်အချိန်အတွင်းမှာ မင်းကိုယ်တိုင်သိလာမှာပါ။

အဖွဲ့အစည်းတွေကို အထောက်အကူဖြစ်စေမယ့် ပရဟိတလုပ်ငန်းတွေ လုပ် ကိုင်ပေးတာ၊ စေတနာ့ဝန်ထမ်းလုပ်ဆောင်တာက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင် ဘဝတွေကို ပိုမိုကောင်းမွန်လာအောင် လမ်းခင်းပေးနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် တို့ လုပ်ဆောင်နေတာတွေကို အကောင်းမွန်ဆုံးဆောင်ရွက်တတ်ဖို့ စိတ်ဓာတ် တက်ကြွမှုတွေ မဆိုင်းမတွရရှိစေမှာပါ။

မစ်ရှ်လ်က ဘောစတွန်ဒေသမှာ ရုံးသုံးပစ္စည်းစတိုးဆိုင်လေး ဖွင့်ထားပါ တယ်။ “မိသားစုရှင်သန်ရပ်တည်ဖို့ တစ်နေ့တာလုံး ရုန်းကန်အလုပ်လုပ်ပြီးချိန် မှာ ကျွန်မက ညနေတိုင်း ကျွန်မတို့ရပ်ကွက်က ပိုင်အိမ်စီအေမှာ စေတနာ့ ဝန်ထမ်းအဖြစ် လုပ်အားပေးလုပ်ပါတယ်”

“ရပ်ရွာအကျိုးပြုစေဖို့ ကျွန်မတို့ အကောင်အထည်ဖော်နေတဲ့ အစီအစဉ်လေး အတွက် ရန်ပုံငွေကောက်ခံရတာက ကျွန်မအတွက် စိန်ခေါ်မှုအပြည့်နဲ့ရင်ခုန် စရာကောင်းပါတယ်။ စေတနာ့ဝန်ထမ်းလုပ်ပေးရတာ ကျွန်မကို များစွာပီတိ

ဖြစ်စေပါတယ်။ ဒီကမ္ဘာကြီးကနေ ကောင်းကျိုးများစွာ လက်ခံရယူခဲ့သူတစ်ဦး အနေနဲ့ ကျွန်မက နည်းနည်းလောက်ပြန်ပေးဆပ်ပြီး ရပ်ရွာကောင်းကျိုးကို ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်လို့ ကျေနပ်ပျော်ရွှင်ရပါတယ်။”

ကျွန်မတို့မှာ အားလပ်ချိန်တွေ အများကြီးမရှိဘူးဆိုရင်တောင် ပရဟိတလုပ်ငန်းတွေမှာ အချိန်အနည်းငယ် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံလိုက်တာက ကျွန်မတို့အတွက် ကောင်းမွန်တဲ့အကျိုးရလဒ်တွေကို ဖော်ဆောင်ပေးနိုင်ပါတယ်။ ဒါက စိတ်ဖိစီးမှုတွေကို လျော့ချပေးနိုင်ပြီး ကျွန်မတို့ကို စစ်မှန်တဲ့ပျော်ရွှင်မှု ခံစားရနိုင်စေပါတယ်။

အကြောင်းကတော့ ကျွန်မတို့တွေက ထိုက်တန်တဲ့အရာတစ်ခုကို အချိန်ပေးလိုက်တဲ့အခါ ကျွန်မတို့ကိုယ်တိုင်နဲ့ ကမ္ဘာကြီးအတွက် ပိုမိုကောင်းမွန်တယ်လို့ ခံစားလာရလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ပရဟိတလုပ်အားပေး လုပ်ကိုင်သူတွေက သူတို့ရဲ့ သက်မွေးဝမ်းကျောင်း လုပ်ငန်းခွင်မှာ တခြားသူတွေထက် ၂၅ ရာခိုင်နှုန်း ပိုပြီးတော့ စိတ်ကျေနပ်မှု ရကြပြီး ပိုမိုကောင်းမွန်တဲ့ လုပ်ငန်းကျင့်ဝတ်တွေ ရှိကြပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ရေရှည်ပန်းတိုင်အတွက် ကတိကဝတ်ပြုရာမှာနဲ့ ရလဒ်တွေကို ဖော်ဆောင်ရာ မှာ တခြားသူတွေထက် ဇွဲလုံ့လဝီရိယ ပိုကောင်းမွန်ကြပါတယ်။ ။

၂၅။ ရာထူးအဆင့်အတန်းကိုမေ့ပြီး တာဝန်ကိုသာသတိရ

ရုံးခန်းမှာ ရှိသူတိုင်းကို လုပ်ငန်းစဉ်အသစ်တစ်ခုအကြောင်း သင်ပေးပြီးချိန်မှာ အဲဒီအလုပ်ကို ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဆိုတာကို မင်းက လုံးဝနားမလည်တဲ့အခါ မင်းဘာလုပ်မလဲ။

ဒီမေးခွန်းကို ဖြေဆိုသူအများစုက သူတို့ရဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ မသိအောင် ဖုံးကွယ်ထားမယ်လို့ ဖြေဆိုကြပါတယ်။ ဆိုလိုတာက လူအများစုအတွက် သူတို့သိရမှာတွေကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်ဖို့ထက် သူတို့အကူအညီလိုတယ်ဆိုတာ တခြားသူတွေမသိအောင် ဖုံးကွယ်ထားဖို့က ပိုအရေးကြီးတယ်လို့ ထင်ကြ တယ်လို့ ဆိုလိုတာပါ။

မင်း အမှန်တကယ် ဦးစားပေးသင့်တာက ဘာလဲ။ မင်းက အရာအားလုံးကိုသိ တယ်လို့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ ယုံကြည်အောင် လှည့်စားချင်တာလား။ ဒါမှမ ဟုတ်အလုပ်ကောင်းကောင်းလုပ်နိုင်ဖို့လိုအပ်တာတွေကိုသိဖို့သင်ယူမှာလား။

ပတ်က ဗာဂျီးနီးယားမှာ ကုန်ထုတ်စက်ရုံလေးတစ်ရုံကို စီမံနေပါတယ်။ သူက ဝန်ထမ်းတွေကို ပစ္စည်းနဲ့ စတိုင်ကြားက ကွဲပြားမှုအကြောင်း သင်ပေးဖို့ ကြိုး စားနေပါတယ်။ အားလုံးက တကယ်ဖြစ်ရမှာကိုမလုပ်ဘဲ စတိုင်ကိုပဲဂရုစိုက် နေမယ်ဆိုရင် ဘယ်အရာမှ ဖြစ်မြောက်လာမှာမဟုတ်ပါဘူး။

တကယ်လို့ ကျွန်တော်တို့က အာကာသယာဉ်ပေါ်ကနေ ဓာတ်ပုံရိုက်ဖို့ပဲတွေး နေပြီး တီဗီဖန်သားပြင်မှာပါဖို့ပဲ စဉ်းစားနေမယ်ဆိုရင် လကမ္ဘာပေါ်ကို ဘယ် တုန်းကမှ ခြေချနိုင်ခဲ့မှာမဟုတ်ပါဘူး။

ပစ္စည်းထက် ထုပ်ပိုးမှုကပဲ ပိုအရေးကြီးတယ်လို့ လက်ခံလိုက်တဲ့နေ့ဟာ ကောင်းမွန်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကောင်းရှိတဲ့ထုတ်ကုန်တွေ ပြုလုပ်နေတာကို ရပ်လိုက်တဲ့နေ့ပဲလို့ ပတ်က ပြောပါတယ်။

“မင်းက ထုတ်ကုန်ပစ္စည်းထက် ထုပ်ပိုးမှုက ပိုပြီးတော့ အရေးပါတယ်လို့ ထင်တာလား။ အမှန်တကယ် သုံးစွဲရမယ့်ပစ္စည်းထက် ထုပ်ပိုးမှုကို ပိုပြီးတော့ ကောင်းမွန်အောင်ပဲ လုပ်နေမယ်ဆိုရင် အရေးမပါတာတစ်ခုခုကို ဦးစားပေး နေတာပါပဲ”

စိတ်အားထက်သန်ခြင်းဆိုင်ရာ ပြောင်းလဲမှုအကြောင်းကို ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူတွေကို သုတေသန ပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။

သင်တန်းအသစ်တစ်ခု စတင်ချိန်မှာ စာတော်တဲ့ ကျောင်းသားတွေသာမက စာညံ့တဲ့ကျောင်းသားတွေကပါ သူတို့နားမလည်တဲ့အခါ မေးခွန်းမေးချင်စိတ် ရှိကြတာချင်း အတူတူပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ သင်တန်းပြီးခါနီး အစမ်းစာမေးပွဲတွေမှာ သူတို့ရဲ့ ရမှတ်အဆင့်တွေကို တွေ့မြင်ပြီးချိန်မှာ စာညံ့တဲ့ကျောင်းသားတွေက သူတို့မသိတာတွေကို ထုတ်ဖော်ပြီး မေးခွန်းမေးဖို့ ချီတုံချီတုံဖြစ်လာကြပါ တယ်တဲ့။ ။

၂၆။ ဆုံးဖြတ်ချက်တုံ့ဆိုင်းခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်

ကျွန်တော်တို့ဘဝမှာ ကိစ္စတိုင်းအတွက် အချိန်တိုင်းလိုလို ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို ချမှတ်နေကြရတာပါ။ ကျွန်တော်တို့ သိသမျှ သတင်းအချက်အလက်တွေကို စုစည်းပြီး တတ်နိုင်သမျှ အကောင်းဆုံး ဆုံးဖြတ်ချက်ချကြသူတွေပါပဲ။

ကျွန်တော်တို့ချမှတ်လိုက်တဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို ကျေနပ်နေဖို့ဆိုတာက ဒီဆုံးဖြတ်ချက်ကနေ ရလာတဲ့ရလဒ်နဲ့ မသက်ဆိုင်သလို ဒီဆုံးဖြတ်ချက်ချဖို့ ပေးရတဲ့ကြာချိန်နဲ့လည်း မသက်ဆိုင်ပါဘူး။

ဒီအလုပ်ကို ငါမလုပ်ခဲ့ရင် ဘာတွေဖြစ်လာမှာလဲ၊ လစာတိုးပေးဖို့ စောစော တောင်းဆိုခဲ့ရင် ဘာတွေဖြစ်လာမလဲ၊ ကျောင်းမှာမတူတဲ့ဘွဲ့ကို ယူခဲ့မယ်ဆိုရင် ဘာတွေဖြစ်လာမလဲ စသဖြင့် မသေချာမရေရာတဲ့ မေးခွန်းတွေက ဘယ်တော့မှ တိကျမှန်ကန်တဲ့ အဖြေတစ်ခုကို ပေးနိုင်မှာမဟုတ်သလို သေချာတဲ့ ဆုံးဖြတ် ချက်ချမှတ်ဖို့ကိုလည်း အကူအညီပေးနိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူး။ အတွေးများတတ် တာက စိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာထဲမှာပဲ တဝဲလည်လည်ပိတ်မိနေစေမှာပါ။ ဒါ့အပြင် အချိန်ဖြုန်းလိုက်တာက ကိုယ်ချခဲ့တဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တန်ဖိုးကိုပါ လျော့နည်း သွားစေနိုင်ပါတယ်။

တကယ်လို့ ဒီလိုလုပ်ရင် ဘာဖြစ်မလဲဆိုတဲ့ မေးခွန်းတွေနဲ့ မတူကွဲပြားတဲ့ ရလဒ် တွေကို မှန်းဆတွေးထင်ကြည့်တာက ကောင်းမွန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အတွေး လွန်ဖို့အတွက် သီးသန့်အချိန်ဆွဲတာက ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ရာမှာ အကောင်း မွန်ဆုံးရလဒ်တွေရဖို့ ကူညီပေးရာ မရောက်ပါဘူး။

မဂ္ဂန်က ရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်နေပြီး အစပိုင်းမှာ သူ့အလုပ်

အတွေ့အကြုံက စိတ်မချမ်းသာစရာ စိန်ခေါ်မှုတွေပဲ ရှိခဲ့တာပါ။ လူတွေက သူတို့ရဲ့ ပထမဆုံးရုပ်ရှင်ကို ထုတ်လွှင့်ရဖို့အတွက် အလုပ်အပ်သူတွေကျေနပ်အောင် ဘာမဆိုပြင်ဆင်ပေးတတ်ကြပြီး ကိုယ်ရိုက်ကူးထားသမျှ၊ အသေးစိတ်စီစဉ်ထားသမျှ တန်ဖိုးအားလုံးက ရုပ်ရှင်ရိုက်ဖို့ အလုပ်အပ်သူတွေရဲ့ ကြိုက်နှစ်သက်မှုရှိမရှိအပေါ်မှာပဲ မူတည်နေတာပါ။”

ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လောက်ပဲကြိုးစားဆောင်ရွက်ပါစေ ကုမ္ပဏီက ဒီစီမံကိန်းအတွက် ငွေမပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်တဲ့အခါ ဒီရုပ်ရှင်ဇာတ်လမ်းအတွက် အစကနေအဆုံးကို သူတို့သဘောကျလာအောင် ပြန်လည်ပြင်ဆင် ပြောင်းလဲရတာပါပဲ။ ပြီးတော့ ဒီမှာ ငွေနောက်လိုက်နေရတာက ခွေးတစ်ကောင်က သူ့အမြီးနောက် သူပြန်လိုက်နေသလိုပါပဲ။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်ရုပ်ရှင်ကားတစ်ကား ဖန်တီးထုတ်လုပ်တော့မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်စိတ်ကြိုက်ပဲ ဖြစ်သင့်တယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီး ငွေကြေးထောက်ပံ့ပေးသူတွေကို ဆွဲဆောင်ဖို့ သူတို့ပြုပြင်ပြောင်းလဲစေချင်သလို ပြောင်းလဲတာတွေ မပြုလုပ်ပေးတော့ပါဘူး။ ဒီအတွက် သူတို့ပိုက်ဆံမထောက်ပံ့တော့ရင်လည်း နောက်ထောက်ပံ့သူပဲထပ်ရှာဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ဖန်တီးမှုကို လေးစားပေးတဲ့သူနဲ့ပဲ လက်တွဲအလုပ်လုပ်ပါတော့မယ်။ ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် သံသယဖြစ်တာတွေရပ်တန့်လိုက်ချိန်မှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ရုပ်ရှင်တွေ ပိုအသက်ဝင်လာခဲ့ပါတယ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု ချမှတ်ဖို့ အချိန်များစွာကုန်ဆုံးစေသူတွေက ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မြန်မြန်ချတတ်သူတွေထက် သူတို့ရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ရလဒ်အပေါ် ကျေနပ်နှစ်သက်မှု ၄၆ ရာခိုင်နှုန်း လျော့နည်းပါတယ်တဲ့။ ။

၂၇။ တောင်ထိပ်ကိုမဟုတ်ဘဲ ကုန်းပြင်မြင့်ကိုရှာဖွေ

ထိပ်ဆုံးရောက်နေသူတွေက ထိပ်ဆုံးမှာပဲအမြဲနေချင်ကြပါတယ်။ အောင်မြင်မှုကြီးကိုဆွတ်ခူးပြီးသူက အဲဒီအောင်မြင်မှုကြီး မရှိတော့ရင်တောင် အဲဒီအတွေ့အကြုံကိုသာ ပြန်တမ်းတနေတတ်ပါတယ်။

အောင်မြင်မှုကို သတ်မှတ်ရာမှာ လျင်လျင်မြန်မြန် ရယူနိုင်ပြီး မြန်မြန်ဆန်ဆန် ပျောက်ကွယ်သွားမယ့် အောင်မြင်မှုမျိုးမဟုတ်ဘဲ စိတ်ကျေနပ်စရာကောင်းပြီး ရေရှည်ထိန်းသိမ်းထားနိုင်မယ့် အောင်မြင်မှုမျိုးကို ရအောင်ယူပါ။

နယူးယောက်ခံမြို့က ပန်းသည်လေး ပက်ထရစ်ရှာဟာ ပန်းရောင်းနေတာ နှစ်ပေါင်း ၄၀ ကျော်ပါပြီ။ သူက မိသားစုတစ်သောင်းကျော်ကို ပန်းရောင်းနေသူ ဖြစ်ပြီး သူ့အတွက်ရင်အခုန်ရဆုံးက ဒီခရစ္စမတ်မှာ သမ္မတရဲ့အိမ်ဖြူတော်ကို ပန်းအလှဆင်ပေးဖို့ ကမ်းလှမ်းခံရတာပါ။

“အိမ်ဖြူတော်ကို ပန်းအလှဆင်ပေးဖို့ဆိုတာ ကျွန်မဘဝမှာ စိတ်လှုပ်ရှားစရာ အကောင်းဆုံးအလုပ်ပဲလေ။ ဒါပေမဲ့ ဒါက ဘယ်လောက်ပဲ ကျေနပ်ပျော်ရွှင်စရာကောင်းကောင်း အိမ်ဖြူတော်ကို ပန်းအလှဆင်တဲ့နေ့တွေမှာလည်း နေ့စဉ် ပန်းရောင်းတဲ့အလုပ် ပုံမှန်လည်ပတ်စေဖို့ ကျွန်မက အာရုံစိုက်လုပ်ဆောင်ပါတယ်။”

အိမ်ဖြူတော်မှာ ပန်းအလှဆင်ခွင့်ရတာက ကျွန်မအတွက် စိတ်လှုပ်ရှားစရာကောင်းပြီး ဆုလာဘ်တစ်ခုလိုပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မရဲ့အလုပ်က လုပ်ငန်းကို စိမ့်ဖို့ပါ။ ရေရှည်ခံပြီး ကျွန်မကလေးတွေကို လက်ဆင့်ကမ်းပေးနိုင်မယ့်အလုပ်ကို ကျွန်မကလိုချင်တာပါ။

“ကျွန်မက ပန်းနဲ့သက်ဆိုင်တာတွေကို နားလည်ပေမယ့် ဈေးကွက်ကျွမ်းကျင်သူတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် တခြားစီးပွားရေးနယ်ပယ်တွေကနေ သင်ယူပါတယ်။ ကျွန်မတို့အားလုံးက တူညီတဲ့ပြဿနာတွေကို ရင်ဆိုင်နေကြရတာလေ”

ကျွန်မရဲ့ လုပ်ငန်းချဲ့ထွင်နိုင်ဖို့အတွက် ကူညီပေးနိုင်မယ့် စီးပွားရေးဆိုင်ရာ သင်တန်းကျောင်းကိုလည်း ကျွန်မအချိန်ပေးပြီး တက်ရောက်ခဲ့ပါသေးတယ်။ သင်တန်းမှာ လေ့လာနေတာတွေက ကျွန်မအလုပ်မှာ အထောက်အကူပြုပါတယ်။ အိမ်ဖြူတော်ကတောင် နောက်နှစ်မှာလည်း ပန်းအလှဆင်ဖို့ ကျွန်မကို ထပ်မံကမ်းလှမ်းခဲ့ပါတယ်။

အိုလံပစ်အားကစားသမားဟောင်းတွေကို လေ့လာမှုပြုတဲ့အခါ သူတို့က စွမ်းဆောင်နိုင်စွမ်း မြင့်မားတဲ့အပြင် စိတ်ဓာတ်တက်ကြွမှုပါ မြင့်မားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့လည်း အိုလံပစ် အားကစားသမားဟောင်း တစ်ဝက်ကျော်လောက်က အားကစားလုပ်ငန်းကနေ တခြားလုပ်ငန်းတစ်ခု ပြောင်းလဲလုပ်ကိုင်ဖို့ အခက်တွေ့နေကြပါတယ်။ အကြောင်းကတော့ သူတို့က အောင်မြင်မှုတွေကို ပုံစံတူမလုပ်နိုင်ကြလို့ပါ။ ဒါ့အပြင် သူတို့က တစ်ချိန်က ပျော်ရွှင်ကြည်နူးခဲ့ဖူးတဲ့ အောင်မြင်မှုကို မေ့မရနိုင်ကြလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်တဲ့။ ။

၂၈။ အခွင့်အရေးတွေကို အမိအရဖမ်းဆုပ်

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အလုပ်အကိုင်၊ ပညာရေး စတဲ့ အရာအားလုံးမှာ ကံကြမ္မာက မျက်နှာသာပေးတဲ့ အခွင့်အရေးဆိုတာ ရှိပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ အခွင့်အရေးတစ်ခု ရတယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ငြင်းပယ်ခံရတယ်ဆိုတာ အလုပ်အတွက် အဲဒီနေ့မှာရွေးချယ်တဲ့ တစ်စုံတစ်ယောက်နဲ့ပဲ သက်ဆိုင်တာ ပါ။ ဒါပေမဲ့ သေချာတာကတော့ မင်းပိုကြိုးစားလေလေ အခွင့်အရေးတွေကို ဖမ်းဆုပ်ဖို့ အခွင့်အလမ်း ပိုများလေလေပါပဲ။

အားလပ်ရက် အပန်းဖြေခရီးကနေ လုပ်ငန်းခွင်ပြန်ဝင်ချိန်မှာ စတီဖင်တစ် ယောက် သူလက်ခံရထားတဲ့ အီးမေးလ်မက်ဆေ့ချ်တွေ အစောင် ၆၆၀ ကျော် နေပါတယ်။ သာမန်နေ့လေးတစ်နေ့တည်းမှာပဲ ဒီမက်ဆေ့ချ်တွေအားလုံးကို စာပြန်ဖို့ဆိုတာကလည်း မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ အလုပ်ကများပြီး အချိန်ကနည်းနေ ချိန်မှာ ဒါကို ဘယ်လိုပြီးအောင် လုပ်မလဲဆိုတာကို တွေးနေရုံနဲ့ အလုပ်က ပြီးမသွားပါဘူး။

“ဒီနေ့ခေတ်မှာ အီးမေးလ်ဆိုတာ လူတိုင်းအသုံးပြုနေတဲ့ ဆက်သွယ်ရေးလမ်း ကြောင်းတစ်ခုပါ။ ရုံးမှာဆိုလည်း ဘေးကပ်လျက် သုံးပေလောက်မှာထိုင်နေ ကြသူတွေကပါ တစ်ခုခုပြောစရာရှိရင် စကားနဲ့လှမ်းမပြောဘဲ မေးလ်ပဲပို့ကြ တာမလား။ ဒီတော့ မလိုအပ်တဲ့ မေးလ်တွေများနေပြီး အချိန်ကုန်တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အီးမေးလ်ကို မသုံးတော့ဘူးဆိုရင်လည်း သိရမယ့်သတင်းအချက် အလက်တွေ ဘာတစ်ခုမှမသိတော့ဘဲ ကိုယ်က ရုံးမှာ ဂြိုဟ်သားလို ဖြစ်သွား ပြီလေ”

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က အရေးကြီးတဲ့အီးမေးလ်တွေကို မကျော်မိစေအောင်လို့
အရေးမပါတဲ့ အီးမေးလ်တွေလာရင် ချက်ချင်း စာပြန်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က
အခုတော့ ဖုန်းပြောတာနဲ့ အီးမေးလ်ပို့တာကို တစ်ချိန်တည်းမှာ ပြုလုပ်နိုင်ပါ
ပြီ။ ဒါမှလည်း ထောင်ပေါင်းများစွာ အီးမေးလ်တွေကနေ အရေးကြီးတဲ့
အီးမေးလ်လေးတစ်စောင်ကို လွတ်သွားတာမျိုး မဖြစ်စေမှာလေ။

ပညာရှင် ၈၃ ရာခိုင်နှုန်းက လုပ်ငန်းခွင်မှာ အခွင့်အရေးဆိုတာ အရေးကြီးတဲ့
အခန်းကဏ္ဍတစ်ခု ဖြစ်တယ်လို့ မှတ်ယူကြပြီး မမျှော်လင့်ဘဲ ရရှိလာတဲ့
အခွင့်အရေးတွေကိုလည်း တန်ဖိုးထားကြတယ်လို့ လေ့လာဆန်းစစ်သူတွေက
ဆိုကြပါတယ်တဲ့။ ။

၂၉။ အတိတ်က အနာဂတ်မဟုတ်

လူတချို့က အခွင့်အလမ်းအားသာချက်တွေရှိတာကြောင့် အောင်မြင်ကြပြီး
တချို့က အားနည်းချက်လေးတွေ ရှိနေတာကြောင့် မအောင်မြင်သေးတာပါ။

မင်းရဲ့အောင်မြင်မှုက ကြီးပြင်းလာတဲ့နေရာပေါ် မူတည်တာမဟုတ်ဘဲ မင်းရဲ့
အပြုအမူအပေါ်မှာပဲ ပိုပြီးတော့ မူတည်နေပါတယ်။ မင်းတက်ခဲ့တဲ့ကျောင်း
အပေါ်မှာ မူတည်တာ မဟုတ်သလို မင်းရဲ့ ရည်မှန်းချက် ပန်းတိုင်ခရီးက
လွယ်ကူတာ၊ ခက်ခဲတာ စတဲ့အချက်တွေပေါ်မှာ မူတည်နေတာလည်းမဟုတ်
ပါဘူး။ အခွင့်အရေးတွေက အရှေ့မှာရှိနေပြီး ရအောင်လုပ်ဆောင်ဖို့ကတော့
မင်းရဲ့ရွေးချယ်မှုပါ။

ဂျန်ပီတာမန်းက လက်လီရောင်းချဖို့ ကက်တလောက်တစ်ခု ဖန်တီးပြီး သူ့စီမံ
ကိန်းအတွက် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူ ရှာဖွေခဲ့ပါတယ်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူ ၃၅ ယောက်
မြောက်အထိ သူ့အဆိုပြုချက်ကို ငြင်းပယ်ခဲ့ကြပြီး ၃၆ ယောက်မြောက် တွေ
ဆုံခဲ့တဲ့ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူကတော့ ဒေါ်လာတစ်သန်း ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခဲ့ပါတယ်။

သူ့ရဲ့ ရောင်းချမှုနည်းဗျူဟာက ဝယ်ယူသူတွေရဲ့ စိတ်ကူးအိပ်မက်ကိုနှိုးဆွပေး
တဲ့အပေါ် အခြေခံထားတာပါ။ အကြောင်းကတော့ “မင်းရဲ့စိတ်ကူးအိပ်မက်
က ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေ၊ ပြသတာတွေထက် ပိုပြီးတော့ စွမ်းအားထက်
လို့ပါ”

များပြားလှတဲ့ငြင်းပယ်မှုတွေကို ရင်ဆိုင်နေရချိန်မှာဘယ်လိုယုံကြည်ချက်မျိုး
နဲ့ပီတာမန်းက သူ့စီမံကိန်းကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်နေနိုင်တာလဲ။ “မင်းဘဝမှာ
အကြိမ်ကြိမ် ရှုံးနိမ့်လဲကျဖူးပါလိမ့်မယ်။ အောင်မြင်မှုဆိုတာ ရှုံးနိမ့်မှုကို ဖြတ်

ပြီးတော့မှ ရောက်နိုင်တဲ့ခရီးပါ။ မင်း အမှားအကြောင်းကိုပဲ တွေးနေမယ်ဆိုရင် နောက်ထပ်အမှားတစ်ခုကို ထပ်လုပ်မိမှာပါပဲ။ အမှားလုပ်တယ်ဆိုတာ သင်ခန်းစာ ယူတတ်ဖို့အတွက် လေ့လာရေးတစ်ခုပါပဲ”

ပီတာမန်းရဲ့ အောင်မြင်ရေးခရီးက ဆင်းရဲတဲ့ကလေးဘဝကနေသာ စတင်ခဲ့တာပါ။ “ယနေ့ခေတ်စံနှုန်းနဲ့ ကြည့်မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့က ဆင်းရဲပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ဆင်းရဲလို့ဆိုပြီး ဆင်းရဲတာကိုပဲ အာရုံမစိုက်ခဲ့ပါဘူး။ အဲဒီအစား ကျွန်တော်ဘာတွေ လုပ်သင့်လဲဆိုပြီးတော့ပဲ အာရုံစိုက်ခဲ့တာပါ။ တကယ်တော့ ကျွန်တော့်မှာက အရာရာကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း စိတ်ကူးယဉ်ကြည့်ရုံကလွဲပြီး လက်တွေ့လုပ်နိုင်လောက်အောင် ဘာမှမပြည့်စုံခဲ့ပါဘူး။

လုပ်ငန်းကိစ္စတွေမှာ ဝန်ထမ်းတွေ ဘယ်လိုအလုပ်လုပ်နေတယ် ဆိုတာကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သူတို့ရဲ့ နောက်ခံသမိုင်းနဲ့ အလုပ်အတွေ့အကြုံတွေထက် သူတို့ရဲ့ အလုပ်လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်းကို ပိုပြီးခန့်မှန်းနိုင်တယ်လို့ သုတေသနတွေက ဆိုပါတယ်။ ။

၃၀။ ညဘက်ကောင်းကောင်း အိပ်စက်အနားယူ

ကျွန်တော်တို့တွေက နေ့တစ်နေ့မှာ လုပ်ရမယ့်အလုပ်တွေ များလွန်းနေပေမယ့် နာရီကတော့ လူတိုင်း တစ်ရက်ကို ၂၄ နာရီပဲ ရှိကြတာပါ။ အရှုံးသမားတွေက နေ့တစ်နေ့ကို အိပ်စက်ပြီးပဲအဆုံးသတ်ကြသူတွေလို့ ပြောကြပါတယ်။

ဘယ်လိုပဲဆိုဆို အိပ်စက်တာက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဦးနှောက်အတွက် မရှိမဖြစ် လိုအပ်ရုံသာမက လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်းတွေ တိုးတက်ဖို့ အရေးကြီး လိုအပ်ချက် တစ်ခုလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

မင်းရဲ့ စွမ်းဆောင်ရည်တွေ ပိုစေဖို့၊ အကျိုးရှိမယ့်အချိန်တွေ ပိုရစေဖို့အတွက် အိပ်စက်ဖို့အချိန်ပေးရတာ ထိုက်တန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိနဲ့ အကျိုးရှိရှိ ဖြစ်စေဖို့အတွက်သာ မင်းရဲ့စွမ်းဆောင်ရည်တွေ တိုးတက်စေဖို့ အချိန်ပေးသင့်တာပါ။

မတ်က အအိပ်ဆတ်လွန်းပြီး မကြာခဏ တစ်ရေးနိုးတတ်တာကို နှစ်နဲ့ချီ ခံစားနေရသူပါ။

“ပိတ်ရက်တွေမှာ ကောင်းကောင်းမအိပ်စက်ရဘူးဆိုရင် တနင်္လာနေ့မနက်မှာ ဘယ်လိုဖြစ်နေမလဲဆိုတာကို လူတိုင်း သိကြပါတယ်။ ငါးနှစ်လောက်ကောင်းကောင်းမအိပ်စက်ရဘူးဆိုရင် ဘယ်လိုဖြစ်နေမလဲဆိုတာကို တွေးကြည့်လိုက်ပါ” လို့ မတ်က ပြောပါတယ်။

ကျွန်တော်အမြဲတမ်း နှေးကွေးလေးလံနေသလို ခံစားရပြီး အမြဲတမ်း ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေသလိုပါပဲ။

အိပ်စက်ခြင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သုတေသနတစ်စောင်ကို ဖတ်ကြည့်ပြီးချိန်မှာ သူ့ရဲ့ ဓဏဓာန်နိုးတတ်တဲ့ အိပ်ပျက်ညတွေအကြောင်း စိတ်ပူထိတ်လန့်သွားပြီး ဆရာဝန်နဲ့ သွားပြခဲ့ပါတယ်။

ဆရာဝန်က မတ်ကို ဆေးကုသရေးစင်တာမှာ ရက်အနည်းငယ်အိပ်စက်စေပြီး မှတ်တမ်းတင် စောင့်ကြည့်ခဲ့ရာ အသက်ရှူပြဿနာက သူ့ကို ဆက်တိုက်နှိုးသလို ဖြစ်နေပြီး ညတိုင်းနှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်စက်ဖို့ အဟန့်အတား ဖြစ်စေတာကို တွေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီရောဂါကိုကုသနိုင်ဖို့ အိပ်စက်နေချိန် ပုံမှန်အတိုင်း အသက်ရှူနိုင်အောင် အထူးနှာခေါင်းစည်းတစ်ခုကို တပ်ဆင်ကာ အိပ်စက်စေခဲ့ပါတယ်။

မတ်အတွက်တော့ အဲဒီနှာခေါင်းစည်းလေးက သာယာတဲ့ ဘဝသစ်တစ်ခုပြန်စဖို့ အကူအညီပေးခဲ့ပါတယ်။ “လုပ်ငန်းခွင်မှာ အလုပ်ကို ကျွန်တော်ပိုကောင်းကောင်းလုပ်လာနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော့်စွမ်းဆောင်မှုတွေကြောင့် ပီတိဖြစ်ရပါတယ်။ အိမ်မှာလည်း တာဝန်ပိုကျေပွန်တဲ့ခင်ပွန်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာရပါပြီ”

သုတေသနတွေအရ အမေရိကန်အများစုက အလုပ်မှာ အိပ်ငိုက်တတ်ကြပြီး ငိုက်မျဉ်းတာကြောင့် ငါးယောက်မှာ နှယောက်က အများတွေ ပြုလုပ်တတ်ကြပါတယ်။ ဒါ့အပြင် အိပ်ရေးမဝတာက အတွေးအခေါ် ဆန်းသစ်မှုကို ဖွံ့ဖြိုးရာခိုင်နှုန်းလောက် လျော့ကျစေနိုင်ပြီး လိုက်လျောညီထွေစွာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်နိုင်စွမ်းလည်း ၃၉ ရာခိုင်နှုန်းလောက် လျော့ကျစေပါတယ်တဲ့။ ။

၃၁။ ကိုယ်တိုင်စတင်ပြီး ကိုယ်တိုင်ပဲအဆုံးသတ်

နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုက နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံထက် ပိုပြီး ကြီးမားနေတဲ့ ခေတ်မှာ ကျွန်တော်တို့ နေထိုင်နေကြတာပါ။ လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုတွေမှာ လွတ်လပ်ခွင့်နဲ့ ကိုယ်ပိုင် တာဝန်ယူမှု၊ တာဝန်ခံမှုတွေအတွက် တောင့်တနေ ကြတုန်းပါပဲ။

သာမန်လူတစ်ယောက် အလုပ်လုပ်ဖို့အတွက် ကုမ္ပဏီအပေါ် တစ်သက်တာ ကတိကဝတ် ထားရှိဖို့ဆိုတာမျိုးက အတိတ်မှာ ကျန်ခဲ့ပါပြီ။

မင်းကိုယ်တိုင် အတိတ်တွေကနေ ရုန်းထွက်မလာဘူးဆိုရင်တောင်မှ မင်းလုပ် ချင်တဲ့အလုပ်နဲ့ အလုပ်လုပ်ချင်တဲ့နေရာမှာ အလုပ်လုပ်ဖို့ မင်းကိုယ်တိုင်ပဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ရမှာပါ။ ဒီဆုံးဖြတ်ချက်တွေအတွက် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ တာဝန်ယူမှုတွေကို လက်ခံလိုက်ပါ။ ပြီးတော့ အနာဂတ်ရဲ့ အလားအလာရှိတဲ့ အခွင့်အရေးတွေအတွက် ကိုယ်တိုင် ပြင်ဆင်ထားပါ။

“မင်းမှာ လုပ်နိုင်တဲ့ စွမ်းဆောင်ရည်ရှိတယ်။ လုပ်နိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်ချက် လည်းရှိတယ်ဆိုရင် ဒါကိုလုပ်ဆောင်ဖို့ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ဆုံးဖြတ်ချက်ချသင့်ကြောင်း ဒေါက်တာ ဘားနက်ဟဲရစ်က ပြောပါတယ်။ သူက အာကာသခရီးစဉ် ပျံသန်း မှုပေါင်းများစွာနဲ့ မိုင်ပေါင်း လေးသန်းကျော် အာကာသခရီးစဉ်သွားလာခဲ့သူ စစ်မှုထမ်းဟောင်း တစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘားနက်က နယူးမက္ကဆီကိုက ဝေးလံခေါင်ဖျားတဲ့ ရွာငယ်လေးတစ်ရွာမှာ ကြီးပြင်းခဲ့သူပါ။ ဒါပေမဲ့ သူက အပိုလိုမစ်ရှင်တွေကို တီဗီမှာ မြင်နေရတဲ့ အခါမှာ သူ့အိပ်မက်တွေက အကန့်အသတ်မရှိဖြစ်လာပါတယ်။

အာကာသယာဉ်မှူးမဖြစ်ခင် ဒေါက်တာဘားနက်က ဆေးကျောင်းတက်ရောက်
ခဲ့ပြီး လေတပ်မှာ ခွဲစိတ်ဆရာဝန်တစ်ဦးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါတယ်။

“ဘယ်သူမဆို အောင်မြင်မှုလမ်းကြောင်းကို အလွယ်တကူနဲ့ လျှောက်လှမ်းနိုင်
ခဲ့တယ်ဆိုတာ မရှိပါဘူး။ မင်းရဲ့ကိုယ်ပိုင်လမ်းကြောင်းကို မင်းကိုယ်တိုင်ပဲ
ဖောက်လုပ်ရမှာပါ။ ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ကျွန်တော်က တစ်ခုခုကို မလုပ်
နိုင်ဘူးလို့ ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြောခွင့်မပေးခဲ့ဘူး။”

သူကသူ့ဘဝအကြောင်းအရာတွေကို ကျောင်းသားတွေကို မကြာခဏပြောပြ
ပေးလေ့ရှိပြီး သူ့အတွက် အာကာသထဲမှာ ပျံသန်းဖို့ ရခဲ့တဲ့တစ်ခုတည်းသော
အခွင့်အရေးကတော့ “မင်းရဲ့အဆင့်အတန်းကို ဆုံးဖြတ်ဖို့အတွက် လိုအပ်တာ
က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုပါပဲ” တဲ့။

အလုပ်ရလဒ်များအတွက် ကိုယ်ပိုင်တာဝန်ယူမှု၊ တာဝန်ခံမှုရှိခြင်းက ကုမ္ပဏီ
ကြီးတစ်ခုမှာ သမားရိုးကျအလုပ်လုပ်ခြင်းမှ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းငယ်၊ ဒါမှ
မဟုတ် အမှီအခိုကင်းတဲ့ အတိုင်ပင်ခံအဖြစ် အောင်မြင်စွာအလုပ်ပြောင်းနိုင်ဖို့
အခွင့်အလမ်း ၆၅ ရာခိုင်နှုန်းပိုများတယ်လို့ စစ်တမ်းတွေကဆိုပါတယ်။ ။

၃၂။ နည်းစနစ်ပုံစံကို သတိထား

အောင်မြင်တဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်တိုင်းရဲ့ အခြေခံအချက်က ဘာဖြစ်မယ် ထင်ပါ သလဲ။ သင်္ချာ၊ သိပ္ပံ၊ စီးပွားရေး၊ သမိုင်း ဒါမှမဟုတ် ဘယ်ဘာသာရပ်မှာမဆို အဖြေက အတူတူပါပဲ။ အတွေးအခေါ်ကောင်းသူတွေက နည်းစနစ်၊ ပုံစံတွေ ကို သတိထားမိကြပါတယ်။

သူတို့က ဘယ်သူမှမတွေးမိကြတဲ့နည်းလမ်းတွေကို မြင်ကြပါတယ်။ ဘယ်သူမှ အာရုံမစိုက်တဲ့ပုံစံတွေကို တွေးမိတတ်ကြတယ်။ အတွေးအခေါ်သမားတွေက ဘယ်ဟာက ဘာနဲ့လိုက်ဖက်လဲဆိုတာကို သတိထားမိကြတယ်။ ဒီပုံစံတွေရဲ့ နောက်ကွယ်က အဓိပ္ပာယ်ကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားလေ့ရှိကြပါတယ်။ အရင် ဘယ်တုန်းကမှ မတွေးခဲ့ဖူးတဲ့ မင်းရဲ့စိတ်ကူးကမ္ဘာက ပုံစံတွေကို ထည့်သွင်း စဉ်းစားဖို့ အချိန်ယူရပါမယ်။

“မင်းဘာလုပ်လဲဆိုတာကို ကျွန်တော်ဂရုမစိုက်ပါဘူး။ ဘယ်လိုမျိုး အလုပ်လုပ် ရမလဲဆိုတာကို မင်းက နားလည်ထားရပါမယ်။ မင်းလုပ်နေတဲ့အရာကိုပဲ တွေးနေရုံနဲ့မရပါဘူး။ မင်းမလုပ်တဲ့အရာတွေကိုလည်း တွေးနေရမယ်လို့” ဂျော့ဂျိက ပြောပါတယ်။

ကျွန်တော့်ရဲ့ စီးပွားရေးက အညစ်အကြေးစွန့်ပစ်မှုဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းပါ။ ဒီလုပ် ငန်းက မခမ်းနားပေမယ့် အလွန်တရာ အရေးကြီးလှတဲ့ အလုပ်ပါ။ ကျွန်တော် တို့တွေ လုံလုံလောက်လောက် မလုပ်နိုင်ကြသေးတာက အညစ်အကြေးတွေ ကို နည်းနိုင်သမျှနည်းအောင် လျှော့ချဖို့ သဘာဝနည်းလမ်းတွေ ရှာဖွေဖို့ပါ။

ဒါကြောင့်ပဲ အညစ်အကြေးစွန့်ပစ်မှုကို စီမံခန့်ခွဲမယ့် စီးပွားဖြစ်ကုမ္ပဏီတစ်ခု

အနေနဲ့ သုတေသနတွေ ကျွန်တော်တို့ ပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီသုတေသနတွေက တီကောင်တွေကို အသုံးပြုပြီး အညစ်အကြေးတွေကို အသုံးဝင်တဲ့ထုတ်ကုန်အဖြစ် ပြောင်းလဲတဲ့ ဖြစ်စဉ်တစ်ခုဖြစ်ပြီး အညစ်အကြေးတွေကို မြေဆီလွှာအဖြစ် ပြောင်းလဲပစ်လိုက်တာပါ။ ဂျော့ဂျိက ခြံဝင်းထဲက အညစ်အကြေးတွေကို စားသုံးနေတဲ့ တီကောင် သန်း ၁၆၀ ကို နေ့စဉ် စူးစမ်းလေ့လာပါတယ်။

အညစ်အကြေးပြဿနာအတွက် တကယ့်ဖြေရှင်းချက်က တစ်ခုပဲရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လူတွေက မြက်ခင်းအလှစိုက်ပျိုးတာတွေ၊ ဥယျာဉ်စိုက်ပျိုးတာတွေ၊ ဂေါက်ကွင်းလုပ်တာတွေကို ဘယ်တော့မှ လက်လျှော့မှာမှ မဟုတ်ကြတာ။ ဒါကြောင့် သူတို့ပစ်လိုက်တဲ့အရာတွေကို ယူပြီးတော့ ၁၀၀ ရာခိုင်နှုန်း ပြန်လည်အသုံးပြုနိုင်အောင် ကျွန်တော်တို့က လုပ်ရတာပါ။ ဂျော့ဂျိက အညစ်အကြေးအတွက် တီကောင်တွေရဲ့ အဆုံးမရှိတဲ့စားသောက်ချင်စိတ်ကို အချိန်မှန် လည်ပတ်နေတဲ့စက်ယန္တရားလို့ ခေါ်ပါတယ်။

“ကျွန်တော်တို့က စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာ တွက်ချက်မှု သန်းတစ်ရာလောက်ကို လုပ်နိုင်တဲ့ ခမ်းနားကြီးကျယ်တဲ့ ကွန်ပျူတာကြီးတွေကို တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အညစ်အကြေးတွေကို ဖြိုခွဲဖို့ ပြုလုပ်တဲ့အခါမှာ အဲဒီအလုပ်ကို လုပ်ပေးနိုင်မယ့် ကွန်ပျူတာ မရှိပါဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ဒါကို လုပ်ရပါမယ်။ ပိုကောင်းမွန်တဲ့နည်းလမ်းတွေကိုလည်း ဆက်လက်ရှာဖွေနေရပါမယ်။ ပြီးတော့ မင်းကဒါကို မှန်ကန်အောင် ပြုလုပ်နိုင်တဲ့အခါမှာ ကမ္ဘာကြီးကို ကယ်တင်နိုင်ရုံသာမက ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုကိုပါ ချက်ချင်းရနိုင်မှာပါ”

သင်္ချာ၊ သိပ္ပံ၊ ဘာသာစကားတို့မှာ လက်တွေ့စမ်းသပ် လုပ်ဆောင်ခြင်းက သင်ယူတတ်မြောက်ခြင်းရဲ့ အခြေခံအကျဆုံး အုတ်မြစ်ဖြစ်ပြီး တတ်မြောက်အောင်မြင်ခြင်းက နည်းစနစ်ပုံစံတွေကို လေ့လာခြင်းကြောင့်ပါတဲ့။ ။

၃၃။ အရာအားလုံးကို ထိထိရောက်ရောက်လုပ်ဆောင်

အဖွဲ့အစည်းတိုင်းက ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုတွေကို တွေ့ကြုံခံစားဖူးကြပါတယ်။ တစ်ခါတလေမှာ အမေရိကန်အစိုးရက သံလေးတွေ၊ တူလေးတွေက အစစီးပွားရေးလုပ်ငန်းလေးတွေ ရပ်တည်နိုင်ဖို့ ဝယ်ယူပေးလိုက်ရတယ်ဆိုတာ ကြားဖူးကြမှာပါ။ ဒီအကြောင်းအရာတွေကြားရင် လူတွေက ရယ်စရာလို့ သဘောထားကြပေမယ့် ဒါက ကျွန်တော်တို့အတွက် အလွန်အရေးကြီးပါတယ်။

လက်တွေ့မှာ ကျွန်တော်တို့ အရေးမပါဘူးလို့ တွေးထားတဲ့ ခံစားချက်တွေ လောက် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တီထွင်ဖန်တီးနိုင်စွမ်းကို ပျက်စီးစေတဲ့အရာ မရှိပါဘူး။ ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ အားထုတ်မှုကို အလဟဿဖြစ်စေတဲ့ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုဆိုတာ မင်းရဲ့ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွမှုကို အသုံးမချတတ်တဲ့ အဖွဲ့အစည်းပါ။

“အနာဂတ်လယ်ယာစိုက်ပျိုးနည်းသစ်မှ ကြိုဆိုပါတယ်” လို့ မိုက်ကယ်လင်ဒန်က သူ့ရဲ့ ဖန်လုံအိမ်စိုက်ပျိုးနည်းဆိုင်ရာ သုတေသနစစ်တမ်းမှာ ပြောခဲ့ပါတယ်။ တစ်ခါတလေရဲ့ လေးပုံတစ်ပုံလောက်ရှိတဲ့ မြေနေရာလေးကနေ သာမန်လယ်ကွင်းတွေထက် သီးနှံအထွက်နှုန်း အဆနှစ်ဆယ်လောက် ပိုများပြားတဲ့ ခရမ်းချဉ်သီးတွေကို သူက စိုက်ပျိုးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

တခြားလယ်သမားတွေက ရာသီဥတုကြောင့်၊ ရေကြောင့်၊ ပိုးမွှားအန္တရာယ်တွေကြောင့် စတဲ့ သူတို့ ထိန်းချုပ်လို့မရနိုင်တဲ့ ပြဿနာတွေကို အကြောင်းပြပြီး အချိန်နဲ့ ငွေတွေကို အလဟဿဖြုန်းတီးတတ်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော့်အတွက်တော့ စောဒကတက်ဖို့ ဒီလိုပြဿနာမျိုးတွေ တစ်ခုမှ မရှိပါဘူး။

မိုက်ကယ်က အရင်က အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူ့ရဲ့ဒုတိယစီးပွားရေး အနေနဲ့ လယ်ယာစိုက်ပျိုးသူပါ။ သူက လယ်ယာစိုက်တာကို အင်ဂျင်နီယာ တစ်ယောက်ရဲ့ ရှုထောင့်ကနေ ကြည့်ခဲ့ပါတယ်။ ထုတ်လုပ်မှုတိုးလာစေဖို့ အတွက် သူနည်းလမ်းရှာခဲ့ပြီး ဖန်လုံအိမ်စိုက်ပျိုးနည်းကို တီထွင်ခဲ့တာပါ။

သူ့ရဲ့ခရမ်းချဉ်သီးက ဒေသတွင်းမှာ ထုတ်လုပ်မှု အများဆုံးအဖြစ် စံချိန်တင် နိုင်ခဲ့တာပါ။ တခြားသူတွေက သယ်ယူပို့ဆောင်ချိန်တွေမှာ ခရမ်းချဉ်သီးတွေ မပုပ်သိုးစေဖို့အတွက် မမှည့်ခင်ကတည်းက နူးဆွတ်ပြီး တင်ပို့တတ်ကြပေမယ့် မိုက်ကယ်က သူ့ရဲ့ ခရမ်းချဉ်သီးတွေကို မှည့်ပြီးမှ နူးဆွတ်ကာ ဈေးကွက်ကို တိုက်ရိုက်ပို့ဆောင် ခဲ့တာပါ။

အနာဂတ်စိုက်ပျိုးနည်းက ဖန်လုံအိမ်ထဲမှာပဲ ဖြစ်လာတော့မယ်လို့ မိုက်ကယ် က ကြိုတင်ခန့်မှန်းထားပါတယ်။ မင်းက လယ်စိုက်ပြီးတော့ ထုတ်ကုန်တစ်ခု ထုတ်လုပ်ချင်တယ်ဆိုရင် မလိုအပ်တဲ့အန္တရာယ်တွေ လျော့ကျဖို့နဲ့ အထွက် နှုန်းတိုးစေဖို့ ဖန်လုံအိမ်နည်းပညာနဲ့ပဲ စိုက်ပျိုးသင့်ပါတယ်လို့ မိုက်ကယ်က အကြံပြုပါတယ်။

ထိထိရောက်ရောက် နည်းလမ်းတကျ မလုပ်ဆောင်တာက အလုပ်အပေါ် စိတ်ကျေနပ်မှုကို ၂၁ ရာခိုင်နှုန်းအထိ လျော့ချပေးနိုင်ပြီး အလုပ်သစ်ရှာဖွေဖို့ အတွက် ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ စိတ်ကို တိုးမြှင့်လာစေပါတယ်လို့ လေ့လာတွေ့ရှိထား ပါတယ်။ ။

၃၄။ မနက်ဖြန်တိုင်းက ပိုမိုကောင်းမွန်တဲ့နေ့တစ်နေ့

မင်းဘဝမှာမင်းက ဘာကိုလိုချင်တာလဲ။ မင်းလိုချင်တဲ့အရာကိုရဖို့ ဘာတွေ လိုအပ်ပါသလဲ။ မင်းရဲ့အားနည်းချက်နဲ့ အားသာချက်တွေက ဘာတွေလဲ။ မင်းလုပ်ချင်နေတဲ့ နောက်ထပ်တစ်ဆင့်ပန်းတိုင်က ဘာဖြစ်မလဲ။

မသဲကွဲတဲ့အနေအထားတွေနဲ့ ဝေဝါးနေတဲ့အမြင်တွေကို မေ့ထားလိုက်ပါ။ အချက်အလက်တွေက ဘာတွေပါလဲ။ ကျွန်တော်တို့တွေမှာ စိတ်ကူးအကြံ ဉာဏ်တွေ များစွာ ရှိကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အကြံဉာဏ်တွေကို အစီအစဉ်အဖြစ် ပြောင်းနိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။ တကယ်တမ်းမှာတော့ ပုံစံနဲ့ အမြင် တွေကို ကျော်လွန်ပြီး လုပ်ငန်းစဉ်တွေကပဲ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အနာဂတ်ကို ဖန်တီးနိုင်တာပါ။

ဒါ့အပြင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အတွေးအမြင်တွေကို ဆန့်ကျင်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်တိုင် ဘယ်တုန်းကမှ မတိုင်းတာတတ်ကြပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့တွေက ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်ကူးအကြံဉာဏ်တွေကို သတ်မှတ်မရနိုင် လောက်အောင် စိတ်အာရုံထွေပြားနေကြလို့ပါ။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့က ဘာတွေလုပ်နေလဲဆိုတာနဲ့ ကျွန်တော်တို့ဘဝကို ပြောင်းလဲဖို့ ဘာတွေလိုအပ်လဲဆိုတာကို အလွယ်တကူ ကိုယ်တိုင်မသိနိုင်ကြ ပါဘူး။

မင်းရဲ့ ပန်းတိုင်တွေကို သတ်မှတ်လိုက်ပါ။ ပြီးတော့ ပန်းတိုင်ကို ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့ အခုပဲ အစီအစဉ် ဆွဲလိုက်ပါ။

နန်စီက အသေးစားစီးပွားရေးလုပ်ငန်းလေးတွေရဲ့ အကြံပေးတစ်ယောက်ပါ။
သူ့အလုပ်က အသေးစားလုပ်ငန်းရှင်လေးတွေရဲ့ အနာဂတ်အတွက် လမ်းညွှန်
မြေပုံတစ်ခုဆွဲဖို့ ကူညီပေးရတာပါ။

နန်စီက အသေးစားလုပ်ငန်းရှင်တွေအတွက် သူတို့ရောက်နေတဲ့နေရာနဲ့ သူတို့
သွားချင်တဲ့ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီးတိုင်ပင်ဖို့ သူ့ဖောက်သည်
တွေနဲ့ တစ်လတစ်ခါ တွေ့ရပါတယ်။ အသေးစားလုပ်ငန်းပိုင်ရှင်တွေက သူတို့
လုပ်ငန်းကို ကောင်းကောင်းစီမံနေရတာထက် ပြဿနာတွေတစ်ခုပြီးတစ်ခု
ဖြေရှင်းဖို့အတွက်ပဲ အချိန်ပိုပေးရပါတယ်။ သူတို့မှာ တွေးနေဖို့အတွက် အချိန်
မရှိပါဘူး။ သူတို့ရဲ့ တစ်နေ့တာအချိန်က ဒီနေ့ပြီးအောင်လုပ်ရမယ့်အရာကို
ပြီးအောင်လုပ်ဖို့ပါပဲ။

အသေးစားစီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦးအတွက် အခက်ခဲဆုံး စိန်ခေါ်မှုက
ခိုင်မာတဲ့ရည်မှန်းချက်၊ ပန်းတိုင်တွေကို စတင်ချမှတ်ထားဖို့ပါ။ ဒါမှလုပ်ငန်း
ရဲ့ရေတိုလိုအပ်ချက်တွေကိုပဲ လုပ်ဆောင်ပြီး အချိန်ကုန်နေမှာထက် ပိုင်ရှင်ရဲ့
ရေရှည်လိုအပ်ချက်ကို လုပ်ငန်းက ပြန်လည်ဖြည့်ဆည်းပေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင် ခိုင်မာသူတွေက မကြာခဏ ပန်းတိုင်ပြောင်းကြသူတွေ
ထက် သူတို့ရဲ့ပန်းတိုင်ကိုအရယူဖို့ ယုံကြည်ချက် ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းပိုများပြီး
သူတို့လိုချင်တဲ့ဘဝကို ဖန်တီးရာမှာ ၃၂ ရာခိုင်နှုန်း ပိုမိုအောင်မြင်မှုရကြတယ်
လို့ စစ်တမ်းတွေက ဆိုပါတယ်။ ။

၃၅။ အတွေ့အကြုံဆိုးတွေဆိုတာ ကြောက်လန့်စရာတွေမဟုတ်

ကွန်ပျူတာနဲ့ အလုပ်မလုပ်တတ်သူတစ်ယောက်ကို ကွန်ပျူတာတစ်လုံးက သူတို့လုပ်မယ့်အလုပ်အတွက် ဘယ်လောက် အသုံးဝင်လဲဆိုတာကို သင်ပေးကြည့်ပါ။ သူတို့ ပြန်လည်တုံ့ပြန်မယ့်အပြုအမူက မင်းကိုလုံးဝအင်တင်တင် ဖြစ်သွားစေပါလိမ့်မယ်။ သူတို့အလုပ်ကို ပိုလွယ်ကူအောင် လုပ်ပေးနိုင်မယ့် အရာတစ်ခုခု သင်ပေးတာကို ဘာကြောင့်များ ဆန့်ကျင်နေရတာလဲလို့ တွေးကောင်းတွေးနိုင်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်ဆို သူတို့အလုပ်ကို ပိုလွယ်ကူအောင် လုပ်ပေးမယ့် သူက တစ်ရက်ရက်မှာ သူတို့အလုပ်ကို လွှဲပြောင်းယူသွားမှာကို စိုးရိမ်ကြလို့ပါပဲ။

သင်ကြားပေးတယ်ဆိုတာက တစ်ယောက်ယောက်ကို ခရီးသွားခိုင်းသလိုပါပဲ။ သူတို့ဘယ်တော့မှ ပြန်မလာတော့မယ့် ခရီးတစ်ခုကိုသွားဖို့ ဘယ်သူမှ မင်းကို ဖိတ်စာ ပို့ဆောင်ပေးမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ လူတွေက သူတို့ရဲ့ ခေတ်ကုန်ဆုံးမှုကို သင်ယူရာမှာပါဝင်ဖို့ ချီတုံချတုံ ဖြစ်နေကြလို့ပါ။

မင်းကတစ်ယောက်ယောက်ကို အသစ်အဆန်းတစ်ခုခု သင်ပေးဖို့ ကြိုးစားတဲ့ အခါမှာ သွားရမယ့်ခရီးလမ်းဆုံးက ကျွန်တော်တို့အားလုံး သွားချင်တဲ့တစ်နေရာရာကိုတော့ သေချာရှင်းလင်းအောင် လုပ်ဆောင်ထားဖို့ လိုပါမယ်။

သူဘာကြောင့် ကွန်ပျူတာကို အသုံးမပြုတာလဲလို့ သူ့မြေးမလေးက သူ့ကိုမေးတုန်းက “ငါဘာလို့ ဒါကို လိုအပ်ရမှာလဲ” ဆိုပြီး ပြန်ဖြေခဲ့ဖူးကြောင်း ဂျက်က ပြောပါတယ်။ ဂျက်က တစ်ဘဝလုံး လယ်သမားအလုပ်လုပ်ခဲ့တာပါ။ ပြီးတော့ နှစ်ငါးဆယ်လုံးလုံး ကွန်ပျူတာမရှိဘဲ သူ့အလုပ်ကို အဆင်ပြေပြေလုပ်နိုင်ခဲ့တာပါပဲ။

သူ့မြေးမလေးက သူ့ကို ကွန်ပျူတာနဲ့ သူ့အလုပ်ကို ပိုလွယ်လွယ်ကူကူလုပ်နိုင်
မယ့်အရာတွေကို နမူနာ အခုနှစ်ဆယ်လောက် ပြောပြခဲ့ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ ကုန်ကျ
စရိတ်တွေကို ခြေရာခံနိုင်တာတွေ၊ သူ့ရဲ့ စိုက်ပျိုးမယ့်အချိန်ဇယားကို စီစဉ်ထား
နိုင်တာတွေ၊ ရာသီဥတု ကြိုတင်ခန့်မှန်းချက်တွေ၊ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်တွေ
ကို ချက်ချင်းသိနိုင်စေမယ့် တင်ပြချက်တွေ စသဖြင့်ပေါ့။

ဂျက်က နှစ်ငါးဆယ်လုံး ကွန်ပျူတာအကူအညီ မပါဘဲ လယ်သမားလုပ်ခဲ့ပေ
မယ့် သူ့မြေးမလေးရဲ့ နမူနာတွေကနေ လယ်စိုက်ပျိုးရာမှာ ဒီကိရိယာလေးက
များပြားလောက်အောင် ကူညီပေးနိုင်တာကို လက်ခံလိုက်ပြီး အလျှော့ပေး
လိုက်ရပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

အခုတော့ အသက် ၇၀ ကျော် လယ်သမားအဘိုးကြီးတစ်ယောက်က သူ့
လယ်ကွင်းရှုထောင့်တိုင်းကို ခြေရာခံဖို့ ဘယ်တုန်းကမှမသုံးဖူးတဲ့ ကွန်ပျူတာ
ကြီးကို အသုံးပြုနေပါပြီ။ အကျင့်ဟောင်းတွေက ဖျောက်ပစ်ဖို့ခဲယဉ်းတယ်လို့
ဂျက်က ဝန်ခံခဲ့ပါတယ်။

“ကျွန်တော်က တခြားရှေးလူကြီးတွေလိုပဲ ခေါင်းမာတယ်။ ဒီအလုပ်ကိုလုပ်ဖို့
အသစ်အဆန်းပစ္စည်းတစ်ခုခုကို ကျွန်တော် မလိုပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကိရိယာ
သေးသေးလေးတစ်ခုက မယုံနိုင်လောက်အောင်အကူအညီ ဖြစ်စေပါတယ်”

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ခြိမ်းခြောက်နေတဲ့ခံစားချက်တွေက အသစ်တစ်ခုခု သင်ယူဖို့
လေ့လာရေးအစီအစဉ်တွေမှာ ဝန်ထမ်းတွေပါဝင်ချင်စိတ်ရှိတာကို ဟန့်တား
စေတဲ့ အတားအဆီးကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
ခြိမ်းခြောက်တဲ့ ခံစားချက်တွေက လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေအကြား အချင်းချင်း
ကူးစက်ပျံ့နှံ့နိုင်ပါတယ်။ ။

၃၆။ အောင်မြင်မှုဆိုတာ ဖော်မြူလာတစ်ခု

ရုပ်ရှင်နဲ့တီဗီအစီအစဉ်တွေမှာ လူတွေ အောင်မြင်ပျော်ရွှင်မှုတွေ ရယူနိုင်တာကို ပဉ္စလက်ဆန်ဆန် လွယ်ကူမြန်ဆန်သယောင် ပုံဖော်ကြပါတယ်။

လက်တွေ့ဘဝမှာ အောင်မြင်သူတွေနဲ့ မအောင်မြင်သူတွေကြားက ကွဲပြားမှုက စိတ်လှုပ်ရှားစရာတွေ မဟုတ်သလို ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုတွေလည်း မဟုတ်ဘဲ တာဝန်သိတတ်မှုတစ်ခုတည်းပါပဲ။

တကယ်တမ်းမှာတော့ အမိန့်နာခံတတ်မှု၊ တာဝန်သိစိတ်၊ ဇွဲလုံ့လနဲ့ ဝီရိယရှိ သူတွေကသာ အောင်မြင်ကြပါတယ်။

၁၉၅၀ နှစ်ဦးပိုင်းမှာ လစ်လီယံဗာနွန်က သူမရဲ့ ပထမဆုံးတီဗီကြော်ငြာအနေနဲ့ ဒေါ်လာငါးရာကို သုံးစွဲပြီး ခါးပတ်တွေ၊ လက်ကိုင်အိတ်တွေကို ကြော်ငြာခဲ့ပါတယ်။ ကြော်ငြာပြီးတော့ ပထမဆုံးအမှာကနေ သူမက အမြတ်ငွေဒေါ်လာ သုံးသောင်းနှစ်ထောင် ရရှိခဲ့ပါတယ်။

သူမရဲ့ ပထမဆုံး အောင်မြင်တဲ့ ကြော်ငြာကနေ နောက်ထပ်နှစ်ငါးဆယ်ကျော် တဲ့အထိ လစ်လီယံက အိမ်သုံးပစ္စည်းတွေ၊ လက်ဆောင်တွေကို ရောင်းချရင်း ရောင်းအား မြင့်တင်လာခဲ့ပါတယ်။

အခုတော့ သူမကုမ္ပဏီက နှစ်စဉ်ဒေါ်လာ သန်း၂၅၀ ကျော် ရောင်းချနိုင်ပြီး အမေရိကန်မှာ အမျိုးသမီးပိုင် အကြီးဆုံးထိပ်တန်းကုမ္ပဏီ ၅၀ ထဲက တစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့ပါပြီ။

“ကျွန်မကို အယုံအကြည်မရှိသူတွေနဲ့လည်း တွေ့ဆုံခဲ့ပါတယ်။ ဘေးကနေ
မကောင်းပြောနေသူတွေကိုလည်း တစ်လျှောက်လုံးတွေ့ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့
ကျွန်မဘယ်တော့မှ အရှုံးမပေးခဲ့ဖူးပါဘူး။”

“အရေးကြီးတာက အသိဉာဏ်ကြွယ်ဝဖို့နဲ့ အလုပ်ကြိုးစားဖို့ပါပဲ။ ဒါက ၇၁
နှစ်အရွယ် လုပ်ငန်းရှင်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ရဲ့ တစ်ပတ် ၆ ရက် အလုပ်
ကြိုးစားမှုရလဒ်တစ်ခုပါ” လို့ လစ်လီယံကပြောပါတယ်။

မကြာသေးမီက စီးပွားရေးဘွဲ့ရ ကျောင်းသားတွေကို စစ်တမ်းကောက်တဲ့အခါ
အထက်အရာရှိထံမှ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုမှုရရှိစေဖို့ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ တာဝန်ယူစိတ်က
ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ အသိဉာဏ်ပညာထက် ငါးဆပိုမိုအရေးကြီးပါတယ်တဲ့။ ။

၃၇။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်လေးစား၊ တန်ဖိုးထား

အောင်မြင်ဖို့အတွက် မင်းက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုရှိဖို့ လိုပါတယ်။ ဒါကို မင်းက သိပြီးသားဖြစ်မှာပါ။ အောင်မြင်သူဖြစ်ဖို့အတွက် မင်းရဲ့မြတ်နိုး တန်ဖိုးထားမှုက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လေးစားတန်ဖိုးထားမှုအပေါ်မှာပဲ အခြေ တည်ရပါမယ်။

ကျွန်တော်တို့ ကျရှုံးတဲ့အခါ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးထားမှုတွေပျောက်ဆုံး သွားတတ်ကြပါတယ်။ ယုံကြည်မှု ဘယ်လောက်ပဲခိုင်မာနေပါစေ၊ မကောင်း တဲ့ရလဒ်တွေက ကျွန်တော်တို့ကို တုန်လှုပ်ချောက်ချားစေနိုင်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့တွေက မိမိက ဘယ်လောက်ထိ စွမ်းဆောင်နိုင်လဲဆို တာ နဲ့ ဘယ်သူလဲဆိုတာကို အသေအချာ နားလည်ထားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဖြစ်အပျက်ဆိုးတွေက ကျွန်တော်တို့အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မြတ်နိုး၊ တန်ဖိုးထားစိတ်ကို လျော့ကျသွားစေတဲ့အခါ ကျွန်တော်တို့က ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် ယုံကြည်မှုရှိနေရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျရှုံးမှုတွေ စုပြုံကျရောက်လာချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ခိုင်မြဲ စွာယုံကြည်မှုနဲ့ လူသားဆန်မှုတွေနဲ့ပဲ အန္တရာယ်တိုင်းကို ရင်ဆိုင်ပြီး ရှင်သန်ရ မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ မင်းက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လေးစားစိတ်ရှိမှပဲ မင်းကိုယ်မင်း အစကနေ ပြန်လည်တည်ဆောက်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ပီတာရှိန်းက ပစ္စဗက်ဥပဒေတက္ကသိုလ်က ပါမောက္ခတစ်ဦးပါ။ သူက ဥပဒေ တွဲ့ရကျောင်းသားတွေကို နှစ်စဉ် ပြောလေ့ရှိတာက “ဥပဒေပညာသင်ယူပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုတိုးသွားတယ်ဆိုရင်တောင်မှ မင်းတို့ရဲ့ပညာရေး

မပြီးပြည့်စုံသေးဘူး ဆိုတာကို သတိချပ်နေပါ။ မင်းတို့က သတ္တိတွေလိုအပ်
တယ်။ အထူးသဖြင့် မင်းတို့က အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုမှာ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး
ဖြစ်လာမယ်ဆိုရင်ပေါ့။ မင်းက အပြောင်းအလဲတစ်ခုခုကို ဖော်ဆောင်မယ်
ဆိုရင်လည်း ဘယ်လောက်သေးငယ်တဲ့ အပြောင်းအလဲ ဖြစ်ပါစေ၊ ဘယ်သူ့အ
တွက်မှ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိတဲ့ အပြောင်းအလဲဆိုတာ မရှိဘူးဆိုတာကို လက်ခံ
ထားရပါမယ်။”

“ကမ္ဘာကြီးက ဖြားယောင်းမှုတွေနဲ့ပြည့်နေတယ်။ ဒီဖြားယောင်းမှုတွေကိုကျော်
လွှားနိုင်ဖို့ တခြားသူတွေရဲ့အဖြစ်အပျက်၊ အတွေ့အကြုံတွေကို နမူနာအဖြစ်
မြင်ယောင်ကြည့်တတ်ရပါမယ်။ ကိုယ်တိုင်ကလည်း တခြားသူတွေအတွက်
စံထားထိုက်သူ ဖြစ်ရပါမယ်။ မင်းက ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး၊ ရှေ့နေတစ်ဦး၊
နိုင်ငံသားတစ်ဦးနဲ့ မိဘတစ်ဦးအဖြစ် နမူနာကောင်းတွေပြနေဖို့ လိုပါတယ်”

“မိတ်ဆွေ သို့မဟုတ် ရန်သူတစ်ဦးနဲ့ဖြစ်ဖြစ်၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် သို့မဟုတ်
ပြိုင်ဘက်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အထက်လူကြီး သို့မဟုတ် လက်အောက်ငယ်သားနဲ့ဆက်
ဆံရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ် မှန်ကန်တဲ့ဆက်ဆံရေးတစ်ခုအနေနဲ့ နမူနာကောင်း ပြနိုင်
ရပါမယ်” လို့ ပါမောက္ခက ကျောင်းသားတွေကို မှာတမ်းခြွေပါတယ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးထားတတ်မှုတစ်ခုတည်းနဲ့တော့ အောင်မြင်မှုကို ကြို
တင်ခန့်မှန်းလို့ မရပါဘူး။ ဒါ့အပြင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးထားတတ်သူတွေ
က ကျရှုံးမှုနဲ့ အတားအဆီးတွေရဲ့ ဆိုးကျိုးတွေကြောင့် သာမန်လူတွေထက်
၂၆ ရာခိုင်နှုန်း ပိုထိခိုက်လွယ်ပါတယ်။ အကြောင်းကတော့ ဆိုးဝါးတဲ့ဆိုးကျိုး
သက်ရောက်မှုတွေနဲ့ ရလဒ်ဆိုးတွေက သူတို့ရဲ့ပုံရိပ်ကို သက်ရောက်စေတယ်
လို့ အခိုင်အမာယုံကြည်သူတွေ ဖြစ်ကြလို့ပါ။ ။

၃၈။ စံပြုပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ လူတိုင်းအတွက်တော့မဟုတ်နိုင်

ခမ်းနားတဲ့ အောင်မြင်မှုတွေနဲ့ အံ့အားသင့်စရာကောင်းသူတွေရဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန်တွေကို ကျွန်တော်တို့ မကြာခဏ ကြားနေရပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ အားပေးစကားတွေကို ကျွန်တော်တို့က ကိုးကားမှတ်သားတာတွေ၊ သူတို့ဓာတ်ပုံတွေကို သိမ်းဆည်းထားတာတွေတောင် လုပ်တတ်ကြပါသေးတယ်လေ။ သူတို့က ကျွန်တော်တို့ ဘယ်တုန်းကမှ မလုပ်ဖူးတာတွေ၊ ကျွန်တော်တို့ မရခဲ့ဖူးတဲ့ အောင်မြင်မှုတွေကို ဆွတ်ယူနိုင်ကြသူတွေ မဟုတ်ပါလား။

ဒါပေမဲ့လည်း လူတစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး အရာရာမှာ ထပ်တူမကျနိုင်တဲ့အတွက် စံထားရမယ့်သူ မှားရွေးချယ်မိပါက အတုယူရမယ့်အစား ကျွန်တော်တို့တွေကို စိတ်ဓါတ်ကျမှုတွေပဲ တိုးပွားလာစေနိုင်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် စံပြုပုဂ္ဂိုလ်ရွေးချယ်ရာမှာ မင်းအကောင်အထည်ဖော်နေတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ခဲ့ဖူးသူ ဒါမှမဟုတ် မင်းလုပ်ဆောင်နေတဲ့အရာကို လုပ်ခဲ့သူတစ်ဦးကိုသာ စံပြုအနေနဲ့ ရွေးချယ်သင့်ပါတယ်။

နာမည်ကျော်အားကစားသမားတွေ၊ ခေါင်းဆောင်တွေ၊ သမိုင်းဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ထက် မင်းသဘောကျရတဲ့ မိသားစုဝင် ဒါမှမဟုတ် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တစ်ဦးဦးကို စံပြုအနေနဲ့ ရွေးချယ်တာက မင်းအတွက် ပိုကောင်းပါတယ်။ နာမည်ကျော်ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ အောင်မြင်မှုတွေ ရခဲ့ဖူးတယ်ဆိုပေမယ့် သူတို့ရဲ့ အတွေ့အကြုံက မင်းရဲ့ အတွေ့အကြုံနဲ့ တူညီမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဟိုင်းဒီက ဘဏ်တစ်ခုမှာ အကြီးပိုင်းအရာရှိတစ်ဦးအနေနဲ့ အလုပ်လုပ်နေပြီး နောက်ပိုင်းမှာ အင်တာနက်ဝန်ဆောင်မှုပေးတဲ့ ကုမ္ပဏီတစ်ခုကို ပြောင်းရွှေ့ခဲ့

ပါတယ်။ ကုမ္ပဏီအသစ်မှာ အောင်မြင်လာပေမယ့် သူမရဲ့ မိတ်ဆွေဟောင်းတွေနဲ့ အလုပ်အကြောင်း ဆွေးနွေးလို့ အဆင်မပြေတော့ဘဲ တိုးတက်မှုတိုင်းက သူမအတွက် အထီးကျန်မှုတွေသာ ဆောင်ကြဉ်းလာခဲ့ပါတယ်။

“အလုပ်အတွက် အရင်လို မိတ်ဆွေဟောင်းတွေဆီက အထောက်အပံ့တွေ မရတော့ပါဘူး။ ကျွန်မရဲ့ မိတ်ဆွေတွေက ကျွန်မက ဘဏ်လုပ်ငန်းကိုကျောခိုင်းသွားလို့ သစ္စာဖောက်လို့တောင် ပြောကြပါတယ်။ ကျွန်မက ဖယ်ကြဉ်ခံထားရသလို ခံစားနေရပါတယ်” လို့ သူမက ရင်ဖွင့်ပါတယ်။

သူမလိုပဲ တခြားသူတွေလည်း တူညီတဲ့အတွေ့အကြုံတွေ ခံစားကြရမယ်ဆိုတာ သံသယဖြစ်စရာ မရှိပါဘူး။ ဒါကြောင့် သူမက “အမျိုးသမီးနဲ့ကုမ္ပဏီ” ဆိုတဲ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု တည်ထောင်ခဲ့ပြီး လုပ်ငန်းရှင်အမျိုးသမီးတွေ သူတို့ ခံစားချက်တွေကို မျှဝေနိုင်ကြပြီး တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ကောင်းမွန်တဲ့နမူနာတွေနဲ့ ထောက်ပံ့မှုတွေပေးကြဖို့ တွေ့ဆုံကြတာပါ။

ကိုယ့်ဘဝအတွက် စံပြုပုဂ္ဂိုလ်ထားရှိဖို့အတွက် ကိုယ်အတုယူနိုင်တဲ့ဘဝအတွေ့အကြုံတွေရှိမှသာ ကိုယ်နဲ့ကိုက်ညီမယ်ဆိုတာကို သတိချပ်ထားသင့်ပါတယ်။ ကိုယ်နဲ့ ကိုက်ညီမှုမရှိတဲ့ စံပြုပုဂ္ဂိုလ်ကို ရွေးချယ်ထားမိသူတွေက စံပြုပုဂ္ဂိုလ်လုံးဝမရှိသူတွေထက်တောင်မှ အလုပ်အပေါ် စိတ်ကျေနပ်မှု ၂၂ ရာခိုင်နှုန်းနည်းပါးတယ်လို့ စစ်တမ်းတွေက ဆိုပါတယ်။ ။

၃၉။ အရှုံးများမှ သင်ယူ

မင်းတွေကြုံခဲ့ရတဲ့ အခက်အခဲ၊ အတားအဆီးတွေဆိုတာ သင်ယူဖို့အကောင်း မွန်ဆုံးသော သင်ခန်းစာတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မင်းက ဘာအမှားကို လုပ်ခဲ့လဲ ဆိုတာကို သိနိုင်ရုံမကဘဲ ဘာတွေက မင်းကို ဒီလိုလွဲမှားစေခဲ့လဲ ဆိုတာကိုပါ နားလည်လာစေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

မင်းလိုချင်ခဲ့တဲ့ ပန်းတိုင်နောက် လိုက်နေတာလား၊ မင်းနဲ့ကိုက်ညီတဲ့အဆင့်က ပန်းတိုင်နောက်ကို လိုက်နေတာလား၊ လေ့ကျင့်မှုတွေဆိုတာ မင်းဖြစ်ချင်တဲ့ အတိုင်းဖြစ်မလာခဲ့ရင်တောင် တစ်ခုခုမှာ အကျိုးရှိစေနိုင်ပါတယ်။

မေရီက ကောလိပ်မှာစိန်ခေါ်မှုအများဆုံးမေဂျာဖြစ်တဲ့ ဆေးဝါးကျွမ်းကျင်ဌာန မှာ အလုပ်လုပ်နေသူပါ။ သူမက ဝင်ငွေကောင်းပြီး ပြည်သူ့ဝန်ဆောင်မှုပေးရ တဲ့ အလုပ်တွေကိုပဲ လုပ်ကိုင်ချင်သူပါ။

ဘွဲ့ရပြီးတဲ့နောက် ဒီနေ့ခေတ် ဆေးဝါးကျွမ်းကျင် ပညာရှင်တစ်ဦးရနိုင်တဲ့ အခွင့်အရေးတွေကို သူမ စသတိထားမိ လာပါတယ်။ ပြတင်းပေါက်မရှိတဲ့ ဂိုဒေါင်တစ်ခုမှာ နာရီပေါင်းများစွာ အလုပ်လုပ်ရင်း ဆေးဝါးဌာနတစ်ခုတည်း မှာပဲ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး မြှုပ်နှံလိုက်ဖို့ သဘောတူထားရတာပါ။ ပုလင်း တွေမှာ ဆေးစာပဲ ကပ်တတ်ပြီး အပြင်လောကကြီးရဲ့ ပြောင်းလဲမှုမှန်သမျှတွေ ဘာကိုမှ မသိမြင်နိုင်တော့ပါဘူး။

မေရီက သူမရဲ့ စိတ်ကူးအိပ်မက်ဖြစ်တဲ့ အလုပ်ကိုလုပ်နေပေမယ့် ပျော်ရွှင်မနေ ပါဘူး။ ဆေးဝါးကျွမ်းကျင်ပညာရှင်အနေနဲ့ ခြောက်နှစ်အလုပ်လုပ်ပြီးချိန်မှာ သူမရဲ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် နှယောက်ကလည်း အလုပ်ကထွက်ပြီး ကိုယ်ပိုင်

တိုင်းဆိုင်လေးတွေ ဖွင့်ခဲ့ကြပါတယ်။ မေရီက သူမရဲ့အလုပ်ထက် သူမရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေအလုပ်က လူသားတွေကို ပိုပြီးကူညီထောက်ပံ့နိုင်တယ်လို့ ထင်မြင်လာပါတယ်။ ပြောင်းလဲချင်စိတ်က အပြောင်းအလဲလုပ်ရင် တွေ့ကြုံ ရမယ့် အခက်အခဲတွေက ကြောက်စိတ်ကို အနိုင်ယူလိုက်ပါတယ်လို့ မေရီက ပြောပါတယ်။

“ကျွန်မက နေရာမှန်မှာ ရှိမနေခဲ့ဘူးလေ။ မှားယွင်းတဲ့အလုပ်ကို ရောက်နေတယ် ဆိုတာကို သိတဲ့အတွက်ကြောင့် ပြောင်းလဲမှုလုပ်ဖို့ လိုအပ်ခဲ့တယ်။ ကျွန်မ မှားယွင်းတဲ့ အလုပ်အကိုင်ကို ရွေးချယ်ခဲ့ပြီလားဆိုတာကို စပြီး စိုးရိမ်မိလိုက် တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ကပ်ဆိုးတစ်ခုအနေနဲ့ မမြင်ခဲ့ပါဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ လူတွေက မကြာခဏ ကျရှုံးတတ်ကြပါတယ်။ ကျရှုံးမှု တွေကနေ သင်ယူမယ်ဆိုရင် ကောင်းကျိုးတစ်ခုခုကို ရတာပါပဲ” လို့ မေရီက သူမရဲ့အတွေ့အကြုံကို ရှင်းပြပါတယ်။

ကောလိပ်စာမေးပွဲမှာ ကျရှုံးခဲ့ကြဖူးတဲ့ ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားအများစုက နောက်ပိုင်း ကျောင်းပြန်တက်ကြချိန်မှာ သူတို့က အသိပညာရှာဖွေမှုအပိုင်း၊ စွမ်းဆောင်မှုအပိုင်းနဲ့ တာဝန်ကျေမှုအပိုင်းတွေမှာ အရင်ကထက် အဆများစွာ ပိုမိုကောင်းမွန်လာကြတယ်လို့ စစ်တမ်းတွေက ဆိုပါတယ်။ ။

၄၀။ ထာဝရရုပ်တည်နေနိုင်ဖို့ အလုပ်ကိုထွေးပွေ့ထား

စောစောအောင်မြင်ရင် စောစောအနားယူတာကို အားပေးတဲ့လူ့အသိုင်းအဝိုင်းမှာ ကျွန်တော်တို့ နေထိုင်နေကြတာပါ။ ပင်စင်ယူတယ်ဆိုတာက တတ်နိုင်သူတွေပဲ ပင်စင်ယူနိုင်ကြတာပါ။

တကယ်တမ်းမှာတော့ ပင်စင်သမားအများစုက သူတို့ရဲ့ အလုပ်အကိုင်က သူတို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်သရုပ်မှန်အပေါ်မှာ အခြေခံထားတာပါ။ ပြီးတော့ သူတို့ရဲ့ သက်တမ်းတစ်လျှောက် လုပ်ကိုင်ခဲ့တဲ့ စွမ်းဆောင်ရည်တွေနဲ့ အလုပ်အပေါ် တာဝန်ယူမှု၊ တာဝန်ခံမှုတွေအပေါ်မှာလည်း အများကြီး မူတည်နေပါတယ်။

၈၁ နှစ်အရွယ် နယူးယော့ခံဒေသခံတစ်ဦး ဖြစ်သူ ဗင်းဆင့်က အသက်ခြောက်ဆယ်ပြည့်ပြီး အလုပ်ကနေ ပင်စင်ယူလိုက်ရတာက အိပ်မက်တွေ အကောင်အထည်ပေါ်လာတာမဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော့်အတွက် လမ်းပျောက်သွားသလိုပါ။ တချို့လူတွေက ပင်စင်ယူရတာ ပျော်စရာကောင်းမယ်လို့ ထင်နေတတ်ကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်အတွက်တော့ အသိစိတ်ပျောက်ဆုံးသွားနိုင်လောက်တဲ့အထိ ဆိုးဝါးပါတယ်။

ဒေသတွင်းလူမှုအကျိုးပြုအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုမှာဝန်ဆောင်မှုပေးရတဲ့အလုပ်ကို တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မယ့်အခွင့်အရေးတစ်ခု ရှာတွေ့ခဲ့ပါတယ်။ ဒီအဖွဲ့အစည်းကြောင့် ကျွန်တော့်ရဲ့နေ့ရက်တွေ တစ်ဖန်ပြန်လည် အသက်ဝင်လာခဲ့ရတာပါလို့ ဗင်းဆင့်က ပြောပါတယ်။

ဒီအဖွဲ့အစည်းက မကြာခဏဆိုသလို ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဖြစ်ပွားတတ်တဲ့ အငြင်းပွားဖွယ်ရာ ပြဿနာတွေကို ဖြေရှင်းပေးရတာပါ။

ဗင်းဆင့်က ပြဿနာတွေကို ပြေလည်ဖို့နဲ့ လူတိုင်းကို စိတ်အေးအေးထား
နိုင်ဖို့ ကူညီပေးပါတယ်။ သူပြောချင်တဲ့ စကားကို ထိရောက် လေးနက်စွာ
ပြောဆိုလုပ်ကိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အလုပ်ရာထူးအတွက် မဲပေးရမယ့်အချိန်
ရောက်လာတဲ့ အခါမှာတော့ သူက သူ့ရဲ့တစ်သက်တာ အတွေ့အကြုံ အပေါ်
မှာပဲ မှီခိုအားထားရပါတော့တယ်။

“ကျွန်တော့် ခေါင်းပေါ်က ဆံပင်အရေအတွက်ထက် ပိုများတဲ့ အဖွဲ့အစည်း
တွေကို စီမံခန့်ခွဲဖူးပါတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက အလုပ်အတွေ့အကြုံတွေ၊
ကိုယ်တည်ဆောက်ခဲ့တဲ့ ကိုယ့်ပုံရိပ်ကောင်းတွေက ကိုယ့်ဘဝတစ်သက်တာ
လုံးအတွက် အကူအညီဖြစ်စေပါတယ်” လို့ ဗင်းဆင့်က ပြောပါတယ်။

ပင်စင်ယူပြီးနောက်ပိုင်းမှာ ပင်စင်သမားတစ်ဦးအတွက် ကိုယ့်ရဲ့ဘဝမှန်ကို
ပုံဖော်ဖို့ တစ်ခုတည်းသော အရေးအကြီးဆုံးအချက်က မိသားစုနောက်ခံထက်
သက်မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ်အကိုင် အတွေ့အကြုံတွေပါပဲ။ ။

၄၁။ အချိန်မှန်စားသောက်ပြီး လေ့ကျင့်ခန်းပုံမှန်လုပ်

အလုပ်ကိုပဲ အာရုံစိုက်ပြီး အလုပ်တွေ တတ်နိုင်သမျှ မြန်မြန်နဲ့ များများပြီးဖို့ တစ်ခုတည်းအတွက်ပဲ မင်းရဲ့အချိန်တွေအားလုံးကို အသုံးပြုနေတာလား။ အလုပ်တွေများလွန်းလို့ ကိုယ်လက်လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ဖို့ အချိန်မရှိဖြစ်နေတာလား။ အချိန်ကုန်သက်သာစေဖို့ အသင့်စားအစားအသောက်တွေကိုပဲ နေ့စဉ် ရက်ဆက် စားသောက်နေတာလား။

အချိန်ကုန်သက်သာစေဖို့အတွက်ဆိုပြီး သင်မောင်းနေတဲ့ကားစက်ရပ်သွားတဲ့ အခါမှာ ဓာတ်ဆီသွားမဝယ်တော့ဘဲ အလုပ်ကို လမ်းလျှောက်သွားတယ်ဆို ရင်တောင် အဓိပ္ပာယ်ရှိနိုင်ပါသေးတယ်။

ကျန်းမာစေတဲ့ နေထိုင်စားသောက်မှုပုံစံကသာ ကျွန်တော်တို့ကို အားအင်ပြည့်ဝစေပြီး အလုပ်မှာ စိတ်ကျေနပ်မှုနဲ့လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်း နှစ်ခုစလုံးကို ပိုတိုးမြှင့်လာစေနိုင်မှာပါ။ ကျန်းမာဖို့အတွက် ကိုယ်လက်လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်တာက မင်းကို အလကားသက်သက် အချိန်ကုန်လူပန်း ဖြစ်စေတယ်လို့ မင်းထင်မြင်ကောင်းထင်မိနေပါလိမ့်မယ်။

ဒါပေမဲ့ အဆုံးသတ်မှာတော့ ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်အောင် လုပ်ဆောင်ခြင်းကသာ မင်းလုပ်ချင်တာအားလုံးကို လုပ်ဆောင်စေနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကက်သရင်းက ကမ္ဘာ့ထိပ်တန်း ကုမ္ပဏီ ၅၀၀ အတွက် စာရင်းကိုင်တစ်ဦးအနေနဲ့ အလုပ်လုပ်ကိုင်နေသူပါ။ တိကျသေချာတဲ့ စာရင်းဇယားတွေကို ရှာဖွေတွက်ချက်ပေးဖို့အတွက် အချိန်ပေးရပြီး လူရော၊ စိတ်ပါ ပင်ပန်းတဲ့အလုပ်တစ်ခုပါ။ ကုမ္ပဏီတွေက အချက်အလက်တစ်ခုခုကို လိုချင်တိုင်း အချိန်တိုင်း

အမြန်ဆုံး ရှာဖွေပေးရတာက သူမကိုနေ့စဉ် မိနစ်တိုင်းမှာ စိတ်ဖိစီးမှုများပြား
စေပါတယ်။

သူမအလုပ်လုပ်ခဲ့တဲ့ နှစ် ၂၀ အတွင်းမှာ အချိန်မှန်စားသောက်ဖို့နဲ့ ကိုယ်လက်
လှေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ဖို့ တစ်ခါမှ အချိန်မရခဲ့သလို ဒါတွေလုပ်ဖို့ စိတ်ကူးတောင်
မယဉ်ဖူးခဲ့ပါဘူး။

သူမရဲ့ဆရာဝန်က သူမရဲ့ကျန်းမာရေး ထိခိုက်နေပြီလို့ အကြံပေးခဲ့ပြီး သူမ
စားနေကျ အဆီများတဲ့ အသင့်စားအစားအသောက်တွေကို လုံးဝထပ်မစားဖို့နဲ့
အလုပ်အပြီး အိမ်ပြန်ချိန်မှာ တစ်နာရီလမ်းလျှောက်ဖို့ တိုက်တွန်းပါတယ်။
သူမကလည်း ဆရာဝန်ရဲ့ အကြံပေးချက်ကို လိုက်နာဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်။

“အသင့်စားအစားတွေကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှား လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်
ခဲ့တဲ့ ရလဒ်တွေက ကျွန်မရဲ့ကျန်းမာရေးကို သိသိသာသာ ကောင်းမွန်တိုး
တက်လာစေခဲ့ပါတယ်။ အခုဆိုရင် ကျွန်မက အရင်ကထက် အလုပ်အပေါ်
ပိုအာရုံစူးစိုက်လာနိုင်ပြီး အရင်ကထက် ပိုကောင်းကောင်း အလုပ်လုပ်နိုင်လာ
ပါတယ်။ ကျွန်မအတွက် လုပ်ရမယ့်အလုပ်တွေက အတော်များပေမယ့် ကျွန်မ
ရဲ့ကျန်းမာရေးအတွက် အချိန်ပေးလိုက်တာက ကျွန်မနေ့စဉ်လုပ်ရမယ့်အလုပ်
တွေကို မပိတ်ပင်၊ မတားဆီးစေပါဘူး” လို့ ကက်သရင်းက ပြောပါတယ်။

အလယ်အလတ်တန်း စီမံခန့်ခွဲသူ ဝန်ထမ်းတွေကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်တဲ့အခါမှာ
အလုပ်အကိုင်ကို အရှိန်အဟုန်နဲ့ လုပ်ဆောင်နေသူတွေက လုပ်ငန်းကို ရပ်တန့်
လိုက်သူတွေထက် ၅၃ ရာခိုင်နှုန်း ပိုမိုပြီးကျန်းမာတဲ့ ဘဝနေထိုင်မှုပုံစံကို
ဖော်ဆောင်နေထိုင်နေကြတယ်လို့ သုတေသီတွေက ဆိုပါတယ်။ ။

၄၂။ ပျင်းရိ ငြီးငွေ့ဖွယ်ကောင်းတဲ့အလုပ်တွေကိုရှောင်

ပျင်းရိခြင်းက မင်းရဲ့ ဇွဲလုံ့လနဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို ကျရှုံးသွားအောင် လုပ်နိုင် ပါတယ်။ တူညီတဲ့ အလုပ်တာဝန် တစ်ခုတည်းကိုပဲ ထပ်တလဲလဲလုပ်နေဖို့ ဘယ်သူကမှ အထူးတလည် စိတ်ဝင်တစား ကြိုးစားပြီး စိတ်အားထက်သန်နေ မှာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။

အလုပ်တစ်ခုကနေရနိုင်မယ့် အခွင့်အလမ်းတွေအကြောင်း ဆန်းစစ်ကြည့်တဲ့ အခါ လစာနဲ့အလုပ်တာဝန်ပိုမှုကိုသာမက မင်းလုပ်ဆောင်ရမယ့်တာဝန်မှာ မတူညီတဲ့စိန်ခေါ်မှုတွေ ဘယ်လောက်ရှိနေမလဲဆိုတာကို ဆန်းစစ်ကြည့်ပါ။

လော်ရန်က အချက်အလက် စီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာ နည်းပညာတွေကိုအသုံးပြုရင်း ခေတ်နဲ့အမီ ကုမ္ပဏီကိုအုပ်ချုပ်ခဲ့တာ ၄၅ နှစ်တိုင်ခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စိတ်ကူးအကြံဉာဏ်တချို့က အလွန်ကောင်းမွန်နေပေမယ့် တချို့ကတော့ အဖျားရှူးသွားတတ်ပြီး ပိုကောင်းမွန်တဲ့အကြံဉာဏ်တွေကို ထပ်မံစဉ်းစားတွေးခေါ် အားထုတ်ဖို့ လိုအပ်ပါသေးတယ်။

“ကျွန်တော်တို့ လုပ်ဆောင်နေတဲ့ အရာရာတိုင်းက အကောင်အထည်ဖော် လုပ်ဆောင်နေသူရဲ့ စိတ်ကူးအကြံဉာဏ်သစ် ကွန်မြူးဖော်ဆောင်နိုင်မှုအပေါ် အခြေခံထားတာပါ။”

သူက ကုမ္ပဏီတွေကို အစကနေစတင်တည်ထောင်သူမဟုတ်ဘဲ သူ့ရဲ့ လုပ်ငန်း အတွေ့အကြုံကို အသုံးပြုပြီး ကုမ္ပဏီစတင်တည်ထောင်တဲ့အသေးစားစီးပွား ရေးလုပ်ငန်းတွေအတွက် ရုံးခန်းနေရာ၊ အကြံဉာဏ်တွေနဲ့ ရင်းနှီးမတည်ငွေကို

ထောက်ပံ့ပေးသူပါ။ လော်ရန်က သူရဲခဲတဲ့အတွေ့အကြုံတွေကို အသုံးပြုပြီး သက်တမ်းနုသေးတဲ့ ကုမ္ပဏီလေးတွေကို ဖွံ့ဖြိုးကြီးထွားလာအောင် ကူညီ ပေးရတာကို သဘောကျနှစ်သက်သူပါ။

“နေ့တိုင်း မတူညီတဲ့စွန့်စားမှုတွေနဲ့ပါပဲ။ ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်က အားလုံး ရဲ့ အဘိုးတစ်ယောက်လိုပါပဲ။ ကျွန်တော်က ဘာကိုမှ ဦးဆောင်လုပ်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူတို့သိချင်ကြတဲ့ ဘယ်လိုအကြောင်းအရာကိုမဆို အကြံပေးဆွေးနွေးပေးဖို့ ကျွန်တော်က အသင့်ရှိနေပါတယ်။ ကျွန်တော့်မှာရှိတဲ့ အတွေ့အကြုံတွေကို ဘာကြောင့် သူတို့နဲ့မမျှဝေနိုင်ရမှာလဲ”

ဒီလိုမတူညီတဲ့ ကုမ္ပဏီလေးတွေနဲ့ အလုပ်လုပ်ရတဲ့ အကောင်းဆုံးအကြောင်းပြ ချက်ကတော့ ပျော်စရာကောင်းတာပါပဲလို့ သူက ပြောပါတယ်။

လေ့လာချက်တွေအရ စိတ်ဝင်စားစရာမကောင်းဘဲ ပျင်းရိငြီးငွေ့ဖွယ်ကောင်း တဲ့အလုပ်တွေမှာ ဝန်ထမ်းအပြောင်းအလဲ နှစ်ဆလောက်ပိုများပြီး စိတ်ဝင်စား စရာကောင်းတဲ့ အလုပ်တွေထက် အလုပ်အပေါ်မှာ စိတ်ကျေနပ်နှစ်သက်မှု သုံးဆလောက် လျော့နည်းပါတယ်တဲ့။ ။

၄၃။ တာဝန်အခန်းကဏ္ဍနဲ့ ရလဒ်ကို ရှင်းလင်းစွာသိထား

အမေရိကန် သမ္မတ ဂျွန်ကနေဒီ လွန်စွာနှစ်သက်တဲ့ ကွန်ဖြူးရှပ်ရဲ့ အဆိုအမိန့် တစ်ခုက “အောင်ပွဲတစ်ခုမှာ ဖခင်တစ်ထောင်ရှိပေမယ့် အရှုံးတစ်ခုကတော့ မိဘမဲ့တစ်ယောက်ပါ”တဲ့။ ကျွန်တော်တို့တွေက အောင်မြင်မှုတွေအတွက် နာမည်ကောင်းလိုချင်ကြပေမယ့် ရှုံးနိမ့်မှုတွေအတွက်ကိုတော့ တခြားသူတွေ အပေါ်မှာပဲ အပြစ်ပုံချတတ်ကြပါတယ်။

ရလဒ်ကဘာပဲဖြစ်နေနေ အဲဒီရလဒ်မှာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်အခန်းကဏ္ဍ ကိုရှင်းရှင်းလင်းလင်းသိထားဖို့လိုပါတယ်။ အောင်မြင်တဲ့အခါမှ ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်အခန်းကဏ္ဍကို ပုံကြီးချဲ့ခဲ့မယ်ဆိုရင် နောက်ထပ်အောင်မြင်မှုတွေ ပြုလုပ်နိုင်ဖို့ ပိုခက်ခဲပါတယ်။ ကျရှုံးချိန်မှာလည်း ကိုယ်နဲ့မဆိုင်သလိုသဘော ထားပြီး ကိုယ့်ရဲ့အခန်းကဏ္ဍအကြောင်းကို လျစ်လျူရှုခဲ့မယ်ဆို ကျွန်တော်တို့ ရဲ့အမှားတွေကနေ သင်ယူနိုင်မယ့် အခွင့်အရေးကို ဆုံးရှုံးရမှာပါ။

အောင်မြင်အောင် လုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့တာတွေကို ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်အရည်အချင်းတစ်ခုအဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ထားပြီး ကျရှုံးခဲ့တာတွေကို တခြားသူတွေရဲ့ အပြစ်အဖြစ်ပဲ မှတ်ယူလိုက်တာက ကျွန်တော်တို့အတွက် ပိုပြီး သက်သောင့် သက်သာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒါက ကိုယ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရတဲ့လုပ်အားနဲ့ ရလဒ်ကနေရခဲ့တဲ့ အတွေ့အကြုံကောင်းကို ဖြုန်းတီးလိုက်သလိုပါပဲ။

အင်တာနက်ကို စတင်တည်ထောင်သူအဖြစ် လူသိများတဲ့ ပေါလ်ဘာရန်က ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်တွေတုန်းက ‘ရန်’လုပ်ငန်းစုက အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦးပါ။ သူက ပိုလန်နိုင်ငံကနေ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကို ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူငယ်စဉ်ကတည်းက အင်တာနက်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ သူ့စိတ်ကူးအိုင်ဒီယာကို

ဆက်သွယ်ရေးကုမ္ပဏီကြီးတွေကို ရောင်းချခဲ့ပေမယ့် ဘယ်ကုမ္ပဏီကမှ မယုံကြည်ခဲ့ကြလို့ မဝယ်ခဲ့ကြပါဘူး။

အင်တာနက်ဆိုတဲ့ နာမည်ကြားရုံနဲ့ ချက်ချင်းကို ဒီစိတ်ကူးယဉ်မှုမျိုး ဖြစ်လာမှာမဟုတ်ဘူးဆိုပြီး သူ့ကို ချက်ချင်းငြင်းပယ်ခဲ့ကြတဲ့ စီမံခန့်ခွဲသူတွေကို မှတ်မိသေးကြောင်း ပေါ်လ်က ပြန်ပြောပြပါတယ်။ “ဒီလူငယ်လေးက ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်တွေ တွေးလွန်းလိုက်တာ” လို့ ဆက်သွယ်ရေးကုမ္ပဏီတွေအားလုံး နီးပါးက ပေါ်လ်ကို မှတ်ချက်ချခဲ့ကြပါတယ်တဲ့။

ဒါပေမဲ့ ပေါ်လ်ကတော့ သူ့ကိုယ်သူရော၊ သူ့ရဲ့ စိတ်ကူးအကြံဉာဏ်ကိုရော လက်မလျှော့ခဲ့ပါဘူး။ သူလုပ်ဖို့လိုအပ်နေတာက မတူညီတဲ့ထုတ်ကုန်ဖန်တီးဖို့ မဟုတ်ဘဲ မတူညီတဲ့ပရိသတ် ရှာဖွေဖို့ဆိုတာကို သူသိပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာတော့ အမေရိကန် စစ်တပ်ကို သူ့စိတ်ကူးအကြံဉာဏ်ဖြစ်တဲ့ အင်တာနက်အကြောင်းကို တင်ပြခဲ့တဲ့အခါ သူ့အကြံဉာဏ်ကို သဘောကျပြီး လက်ခံခဲ့ပါတယ်။ ယနေ့ခေတ်မှာတော့ ကျွန်တော်တို့အတွက် အင်တာနက်က မရှိမဖြစ်လိုအပ်လာပြီး ကျွန်တော်တို့တွေရဲ့အလုပ်တွေကို များစွာအကျိုးပြုနေတာက အငြင်းပွားဖွယ်ရာမရှိပါ။

စစ်တမ်းတွေအရ လူတွေက အောင်မြင်မှုနဲ့ ရှုံးနိမ့်မှုအတွေ့အကြုံတွေကို အသိအမှတ်ပြု ပြန်ပြောပြရာမှာ အောင်မြင်မှုအကြောင်းပြောတာက ရှုံးနိမ့်မှုအကြောင်းကို ပြောပြတာထက် ၇ ဆ ပိုများပါတယ်တဲ့။ ဒီယူဆချက်က အတွေ့အကြုံနဲ့တုံ့ဝန်ထမ်းတွေကြားမှာ ၁၉ ရာခိုင်နှုန်း ပိုအဖြစ်များပါတယ်။ သူတို့က အောင်မြင်မှုအတွက်သာ နာမည်ကောင်းလိုချင်ပြီး ကျရှုံးမှုအတွက် ဝန်မခံချင်ကြတဲ့အတွက် ဒီအတွေ့အကြုံကနေ ဘာကိုမှမသင်ယူနိုင်ကြသူတွေပါ။ ။

၄၄။ ပြောင်းလဲမှုကို အရာထင်အောင်လုပ်

ကျွန်တော်တို့တွေက ပြောင်းလဲမှုတွေကို လုပ်ချင်ကြပါတယ်။ အလုပ်ပြောင်းတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ရာထူးပြောင်းတာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကောင်းမွန်တဲ့ပြောင်းလဲမှုတွေက ကျွန်တော်တို့တွေကို စိတ်ခွန်အား တက်ကြွစေနိုင်ပါတယ်။

အရည်အချင်းရှိသူတွေက သူတို့ဘဝနဲ့ သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အပြောင်းအလဲတွေကို ပြုလုပ်ချင်ကြပါတယ်။ မင်းက မင်းကိုယ်မင်းအရည်အချင်းရှိတယ်လို့ ယုံကြည်တယ်ဆိုရင် မင်းကအရာအားလုံးကို ပိုကောင်းအောင်လုပ်နိုင်တယ်ဆိုတာ ယုံကြည်လို့ရပါပြီ။ ဒါဆို အပြောင်းအလဲတွေကို မင်းစလုပ်သင့်ပါပြီ။

မင်းလုပ်နိုင်တဲ့ အပြောင်းအလဲတွေကနေ ထွက်ပြေးနေတာနဲ့ မင်းလုပ်နိုင်တဲ့ ပြောင်းလဲမှုတိုင်းကို အလောတကြီးလုပ်နေတာကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။

“ကျွန်မ ဘယ်အလုပ်ကို လုပ်နေမှန်း မသိတော့လောက်အောင်ကို အလုပ်များစွာ လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ မရေတွက်နိုင်လောက်အောင် များပြားတဲ့စီမံကိန်းတွေကိုလည်း အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့ဖူးပါတယ်”လို့ ရှားလော့တ်ဒေသက အလွတ်တန်းဥပဒေအကြံပေး ထရီဇာက ပြောပါတယ်”

“အခုတော့ စီမံကိန်းများစွာကို တစ်ပြိုင်တည်း လုပ်ကိုင်နေကြတဲ့ ကျွန်မလို လူတွေအတွက် အစီအစဉ်တစ်ခု လိုအပ်နေပါပြီ”

သူမဘဝ လုံးချာလိုက်နေပုံကို သူမက “စီမံကိန်းလေးတွေအတွက် ကျွန်မက အရောင်းပိုင်းအတွက်လည်း အလုပ်လုပ်ရတယ်။ အချိန်ခဏကြာတော့ ကိုယ်လုပ်နေတာတွေကို အလုပ်မဖြစ်ဘူးလို့ ထင်မိပြီး နည်းဗျူဟာပြောင်းလဲဖို့

လည်း စဉ်းစားရတယ်။ စီမံကိန်းကို ထပ်အကောင်အထည်ဖော်လိုက်၊ အလုပ်
မဖြစ်ဘူးလို့ထင်လိုက်၊ နည်းဗျူဟာပြောင်းလိုက်နဲ့ပဲ သံသရာကတစ်ပတ်ပြန်
လည်ပြန်ရော”

အပြောင်းအလဲတွေ ခဏခဏလုပ်ပြီး ကောင်းမွန်တဲ့အဖြေကို ရှာမတွေ့တဲ့
ကျွန်မအတွက် မိတ်ဆွေတစ်ယောက် အကြံပြုခဲ့တာက “အပြောင်းအလဲတွေကို
အဝတ်အစားဝယ်သလိုမျိုး ခပ်လွယ်လွယ်လုပ်တာထက် အိမ်ဝယ်သလိုမျိုး
သဘောထားသင့်တယ်တဲ့။ အိမ်တစ်လုံးကို ဝယ်ယူတာက ထာဝရအတွက်
မဟုတ်ပေမယ့် ပြန်အစားထိုးဖို့လည်း မလွယ်ဘူးလေ”

ကျွန်မမိတ်ဆွေရဲ့ အကြံပေးချက်အတိုင်း အပြောင်းအလဲတစ်ခု ပြုလုပ်ဖို့ အ
ချိန်ယူပြီးတော့မှ လိုအပ်တာကိုပဲ ပြောင်းလဲလိုက်တာက မှန်ကန်တဲ့ပြောင်းလဲ
မှုတွေကို ဖန်တီးနိုင်စေခဲ့ပါတယ်။

မိမိကိုယ်မိမိ ထက်မြက်သူလို့ ယူဆထားကြသူတွေက သာမန်သူတွေထက်
သူတို့အလုပ်အကိုင်တွေကို အပြောင်းအလဲပြုလုပ်တာ ၄၇ ရာခိုင်နှုန်း ပိုများပါ
တယ်။ သူတို့က အခွင့်အလမ်းတွေနဲ့ အခွင့်အရေးတွေကို ပိုမြင်နိုင်စွမ်းရှိကြပါ
တယ်။ ဒါပေမဲ့ အပြောင်းအလဲတွေကို ပြုလုပ်ဖို့ တွန်းအားပေးမယ့် ဇွဲလုံလနဲ့
ပျင်းရိမှုတွေကို ဟန့်တားနိုင်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ။

၄၅။ နည်းနည်းပြောပြီး များများနားထောင်

ကျွန်တော်တို့တွေက ကိုယ်ပြောရမယ့်စကားတွေ၊ ဘယ်အချိန်မှာ ဘယ်လိုပြောရင် အကောင်းဆုံး ဖြစ်မယ်ဆိုတာတွေ၊ စကားပရိယာယ်ကြွယ်ကြွယ်နဲ့ ကိုယ့်ဘက်ပါလာအောင် ဘယ်လိုသိမ်းသွင်းရမလဲဆိုတာတွေကို တွေးတတ်ကြပါတယ်။ စကားပြောဆိုခွင့်ရဖို့ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံကြပြီး စကားမပြောရတဲ့ အချိန်တွေကို နားချိန်အဖြစ် သတ်မှတ်တတ်ကြပါတယ်။

စကားပြောဖို့ပဲ စဉ်းစားနေမယ့်အစား တက်ကြွစွာ နားထောင်တတ်ဖို့ အကြံပေးပါရစေ။ တခြားသူတွေရဲ့ ပြောစကားတွေကို နားထောင်ဖို့ အချိန်ပေးတာက တခြားသူတွေရဲ့ ရှုထောင့်အမြင်တွေကို သိမြင်နိုင်ဖို့နဲ့ တခြားသူတွေဆီက သင်ယူနိုင်မယ့် တစ်ခုတည်းသော နည်းလမ်းပါပဲ။

အိမ်ထောင်သက် ၄၇ နှစ်ကျော်ရှိပြီဖြစ်တဲ့ ဒွန်ကို သူ့ရဲ့ ဘယ်မိတ်ဆွေကမှ အိမ်ထောင်မြဲမယ့်သူလို့ မထင်ခဲ့ကြပါဘူး။ ကျွန်တော့်ရဲ့ အမေကိုယ်တိုင်က 'ကျွန်တော့်မိန်းမနဲ့ကျွန်တော် ဘယ်လိုအဆင်ပြေအောင် နေကြလဲဆိုတာကို သိချင်လိုက်တာ'လို့ ပြောဖူးပါတယ်။

ကျွန်တော့်ရဲ့ ပြောစကားတိုင်းကို သူမက ဂရုတစိုက် နားထောင်ပေးတတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က တစ်ခုခုကို သဘောမတူကြောင်း ပြောတဲ့အခါတိုင်းမှာ သူမက ကျွန်တော့်ဘက်ကို လှည့်ကြည့်ပြီး တောင်းပန်စကားဆိုတတ်ပါတယ်လို့ ဒွန်က သူ့ဇနီးအကြောင်းကိုပြောပါတယ်။

တစ်ခါတုန်းက သူမက အိမ်နီးချင်းတစ်ယောက်အကြောင်း ပြောပြနေချိန်မှာ ကျွန်တော်က သိပ်အာရုံမစိုက်မိခဲ့ပါဘူး။ နောက်နေ့မှာ ဒီအကြောင်းအရာကိုပဲ

ကျွန်တော်က သူမကို ထပ်ပြောပြမိခဲ့ပါတယ်။ သိပ်မကြာခင်မှာပဲ ကျွန်တော် တို့ နှယောက်အကြား ရန်ပွဲတွေ ဖြစ်ရခြင်းအကြောင်းရင်းကို ကျွန်တော်က သဘောပေါက်လိုက်ပါတယ်။

“ကျွန်တော်တို့က လုပ်မယ်လို့ သဘောတူထားပြီးသားအရာကို တစ်ဦးဦးက မလုပ်ခဲ့မိတာ၊ ဒါမှမဟုတ် အရေးကြီးတာတစ်ခုခုကို လုပ်ဖို့ မေ့နေတာ စတဲ့ အရာတွေနဲ့ ရန်ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ပြဿနာက အစကတည်းက အာရုံ မစိုက်လို့ ဖြစ်ရတာဆိုတာကို ရှင်းလင်းလာခဲ့ပါတယ်”

အာရုံစိုက်နားထောင်တယ်ဆိုတာက တခြားကျွမ်းကျင်မှုတွေလိုပဲ ကျွမ်းကျင် မှုတစ်ခုပဲဆိုတာ နားလည်လာခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့တွေက အာရုံစိုက် နား မထောင်လေလေ အမှားတွေကို ပိုလုပ်မိလေလေပါပဲ။ ဒီအမှားတွေကလည်း ကျွန်တော်တို့တွေ အချင်းချင်းကြားမှာ ဖုံးကွယ်ထားလို့ မရတဲ့အမှားတွေပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မင်းကိုစကားပြောနေသူက မင်းနားထောင်ပြီး အမှား လုပ်တာကို သိနေလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

စကားပြောကောင်းတဲ့သူတိုင်းက ဂရုတစိုက် အာရုံစိုက်နားထောင်ပေးသူတွေ မဟုတ်ကြပါဘူး။ စကားပြောကောင်းသူတွေက သူတို့ကိုယ်သူတို့လူတွေနဲ့ရင်း ရင်းနှီးနှီးနေတတ်သူတွေလို့ သတ်မှတ်ကြပြီး စကားကို ဂရုတစိုက်နားထောင် ပေးတတ်သူတွေကို သီးခြားနေတတ်သူတွေလို့ သူတို့ဘာသာ အဓိပ္ပာယ်သတ် မှတ်ချင်ကြတာပါ။ တကယ်တော့ နားထောင်ကောင်းသူတွေက တခြားသူတွေ ရဲ့ရှုထောင့်တွေကို နားလည်အောင်ကြိုးစားပြီး ကိုယ်ချင်းစာစိတ်ထားကာ တခြားသူနေရာကနေ ခံစားပေးနိုင်စွမ်း ၆၀ ရာခိုင်နှုန်းပိုများပါတယ်တဲ့။ ။

၄၆။ အမြင်ကျယ်ကျယ်ထား

ရှုထောင့်အမြင်တွေက စွမ်းအားပြင်းပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ငယ်စဉ်ကတည်းက သေချာတဲ့မျှော်လင့်ချက်တွေ အမြစ်တွယ်နေစေဖို့ သင်ကြားပေးခြင်း ခံခဲ့ရပါတယ်။ ဒီမျှော်လင့်ချက်တွေကပဲ ကမ္ဘာကြီးအပေါ် ကျွန်တော်တို့ရဲ့အမြင်တွေက လွှမ်းမိုးပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ကို ကလေးဘဝကတည်းက စွဲမှတ်အောင် ပုံသွင်းထားတဲ့ ပုံသေကားကျက တခြားလူတွေအပေါ်မှာ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုမြင်လဲဆိုတာနဲ့ ကျွန်တော်တို့ကိုယ် ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုရှုမြင်လဲဆိုတာအပေါ် သက်ရောက်နိုင်ပါတယ်။ ပုံသေနည်းတစ်ခုနဲ့ အရာအားလုံးအပေါ် တစ်သမတ်တည်းရှုမြင်တတ်တာက ကျွန်တော်တို့တွေရဲ့ အမြင်သဘောထားတွေအပေါ် လွဲမှားတဲ့ သက်ရောက်မှုတွေ ရှိစေနိုင်ပါတယ်။

ဘယ်သူကမှတော့ ငယ်စဉ်ကတည်းက ကျွန်တော်တို့တွေရဲ့ အတွေးစိတ်ကူးတွေကို ကန့်သတ်ဖို့၊ အခွင့်အရေးတွေကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးစေဖို့၊ ပုံသေယူဆချက်ကြီးထားပြီး တခြားသူတွေအပေါ် အထင်လွဲမှားစေဖို့ ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိ ပျိုးထောင်ခဲ့မှာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုမျိုးရေရှည်အကျိုးဆက်ကို မတွေးလိုက်မိသေးခင်မှာပဲ မှားယွင်းခဲ့မိတာတွေ ရှိကောင်းရှိနိုင်ပါတယ်။

နယူးဟမ်ရီးယားမှာ ကျေးလက်အမျိုးသမီး စွန်ဦးတီထွင်ကွန်ရက်လေးတစ်ခု ဖွဲ့စည်းထားပါတယ်။ ဒီအဖွဲ့အစည်းက အိမ်တွင်းမှာပဲ အလုပ်လုပ်ပြီးဝင်ငွေရှာချင်တဲ့ အမျိုးသမီးရာပေါင်းများစွာကို အကူအညီပေးနေတာပါ။ ဒီအဖွဲ့ဝင်တွေက ကျေးလက်ဒေသက အမျိုးသမီးတွေ ဖန်တီးပြုလုပ်ထားတဲ့ လက်မှုအနုပညာပစ္စည်းအစုံစုံကို ပြန်လည်ရောင်းချပေးကြတာပါ။

ဒီကွန်ရက်လေးရဲ့ ဒါရိုက်တာဖြစ်သူ နာတာလီက “ကျွန်မတို့အဖွဲ့အစည်းက အထီးကျန်နေတယ်လို့ ခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသမီးတွေ၊ သူတို့မှာ ဘာအခွင့်အရေးမှမရှိဘူးလို့ ခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသမီးတွေကို လက်တွဲခေါ်ဆောင်ဖို့အတွက် ပါ။ အဖွဲ့ဝင်တွေက ကျေးလက်က အမျိုးသမီးတွေ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း လုပ်ငန်းတစ်ခုခု စလုပ်ဖို့ ကြိုးစားတဲ့အခါ ရင်ဆိုင်ရမယ့် အခက်အခဲတွေကို ကျော်လွှားနိုင်ဖို့နဲ့ လုပ်ငန်းအောင်မြင်အောင် လုပ်ဆောင်နိုင်ဖို့အတွက် အကြံပေးဆွေးနွေးပေးပြီး လိုအပ်တာတွေကို ပံ့ပိုးပေးပါတယ်” လို့ ပြောပါတယ်။

ဒါ့အပြင် ကျွန်မတို့ကွန်ရက်က အိမ်တွင်း တစ်နိုင်တစ်ပိုင် အလုပ်လုပ်နေတဲ့ ကျေးလက်က အမျိုးသမီးတွေကို သူတို့နဲ့သက်ဆိုင်တဲ့ ပရော်ဖက်ရှင်နယ်အဖွဲ့အစည်းကွန်ရက်တွေနဲ့ ချိတ်ဆက်ပေးပါတယ်။ ကျေးလက် အမျိုးသမီးလေးတွေကို ကူညီဖို့အတွက်လုပ်အားပေးကြတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် အမျိုးသမီးတွေ၊ စီမံခန့်ခွဲရေးကျွမ်းကျင်သူတွေ၊ ရှေ့နေအမျိုးသမီးတွေ ရှိပါတယ်။

ဒီလိုမျိုး စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ ဘာသာရေး၊ ရိုးရာဓလေ့တွေ မတူညီကြတဲ့ အမျိုးသမီးတွေက တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦးလမ်းပေါ်မှာနှုတ်ဆက်ကြရင်းချစ်ခင်ရင်းနှီးသွားနိုင်ပါတယ်။ ဒီအဖွဲ့အစည်းက အမျိုးသမီးတွေကို သူတို့ရဲ့စွမ်းဆောင်ရည်ကို သူတို့တွေ့မြင်ကြပြီးတော့ အချင်းချင်းချိတ်ဆက်နိုင်ကြစေဖို့ ရည်ရွယ်ပါတယ်။ ကိုယ်တိုင်ရပ်တည်နိုင်တဲ့ အမျိုးသမီးတွေက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ယုံကြည်မှုပိုရှိပြီး ကျေးလက်က အသက်အရွယ်မရွေး အမျိုးသမီးတွေ ကိုယ်တိုင်ရပ်တည်နိုင်အောင် ကျွန်မတို့ကွန်ရက်က ကူညီပေးဖို့ပါပဲ။

စစ်တမ်းတွေအရပုံသေကားကျနဲ့ အရာအားလုံးအပေါ် တစ်သမတ်တည်းသတ်မှတ်တတ်ကြသူတွေက သူတို့ကိုယ်တိုင်နဲ့ တခြားသူတွေအတွက် အခွင့်အရေးတွေကို ကန့်သတ်ထားတာက ၃၉ ရာခိုင်နှုန်းပိုများပါတယ်တဲ့။ ။

၄၇။ အကြောက်တရားကို ရင်ဆိုင်

မှားယွင်းသွားနိုင်စေတဲ့ အရာတွေအကြောင်းကိုပဲတွေးရင်းစိုးရိမ်နေမယ်ဆိုရင် တိုးတက်ဖို့ကြိုးစားရင်း အချိန်ကုန်ဆုံးဖို့ကို မေ့ထားရမှာပေါ့။ တကယ်တော့ တစ်ခုခု မှားယွင်းသွားမှာကို စိုးရိမ်နေလို့ဆိုပြီး တိုးတက်ဖို့ နှောင့်နှေးနေတာ ကမှ ကျွန်တော်တို့အတွက် ပိုဆုံးရှုံးစေတာ မဟုတ်ပါလား။

ကျွန်တော်တို့ မလုပ်နိုင်မယ့် အရာတွေကိုတွေးပြီး အချိန်တွေ ကုန်ဆုံးနေမှာ ထက် ကျွန်တော်တို့လုပ်နိုင်တဲ့အရာကိုသာတွေးပြီး အချိန်ကုန်ဆုံးလိုက်ပါ။

ကျွန်တော်တို့တွေရဲ့ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ကို အရောက်လှမ်းဖို့ ကြိုးစားနေ ချိန်မှာ အောင်မြင်မှုရနိုင်သလို ကျဆုံးမှုကိုလည်း တွေ့ကြုံရနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အမှန်တရားကို လက်ခံထားလိုက်ပါ။

“စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအများစုက ငြင်းပယ်မှုအပေါ်မှာပဲ အုတ်မြစ်တည်ထားရ တာပါ။ အလုပ်တစ်ခုအတွက် လာလျှောက်သူတိုင်းကို အလုပ်ခန့်ခွဲမယ်ဆို ရင် ဒါမှမဟုတ် ကမ်းလှမ်းခဲ့တဲ့ အရောင်းကိုယ်စားလှယ်တိုင်းကို အလုပ်ခန့် ခွဲမယ်ဆိုရင် ဒီစီးပွားရေးလုပ်ငန်းက ဆယ်မိနစ်အတွင်းမှာပဲ ဒေဝါလီခံရ တော့မှာပါ” လို့ သရုပ်ဆောင်နည်းပြနဲ့ အတိုင်ပင်ခံတစ်ဦးဖြစ်သူ မာတင်က ပြောပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့တွေရဲ့ ဘဝမှာ ကိုယ်လိုချင်တာတစ်ခုခုကို ငြင်းပယ်ခံခဲ့ရရင် ငြင်းပယ်ခံရတာကို ခံနိုင်ရည်ရှိဖို့ ကျွန်တော်တို့တွေ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားသင့် ပါတယ်။ အကြောင်းကတော့ ဘဝတစ်ကွေ့မှာ တစ်ခုခုကို ငြင်းပယ်ခံရဖို့ ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့တွေအားလုံး ရင်ဆိုင်ရမယ့် အမှန်တရားပါ။

“သရုပ်ဆောင်လုပ်ငန်းနဲ့ပဲ ကျွန်တော်ဥပမာ ပေးရမယ်ဆိုရင် သူတို့ရိုက်ရမယ့် ဇာတ်ဝင်ခန်းတွေထက် အပိုင်းတွေပိုရဖို့ ငြင်းဆန်မခံရဖူးတဲ့ သရုပ်ဆောင်ဆို တာ မရှိပါဘူး။ နာမည်ဘယ်လောက်ပဲ ကြီးနေပါစေပေါ့”

ငြင်းဆန်ခံရတာကို ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် နေတတ်ဖို့ပြင်ဆင်ထားရမယ်ဆိုတာက ကျွန်တော်တို့တွေက အရှုံးကို သဘောကျရမယ်လို့ ဆိုလိုတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ငြင်းပယ်ခံရမှုတွေ တွေ့ကြုံခဲ့ရင်လည်း ကျွန်တော်တို့တွေက ကျွန်တော်တို့လို ချင်တဲ့ရလဒ်ရရှိစေဖို့ လုပ်ငန်းစဉ်ကိုတော့ ထွေးပွေ့ထားရမှာပါ။ ငြင်းပယ်ခံ ရခြင်းဆိုတာ ဒီလုပ်ငန်းစဉ်ကြီးရဲ့ အဆင့်လေးတစ်ဆင့်ပါပဲလို့ ကျွန်တော်တို့ ယုံကြည်ထားဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

အဆင့်မြင့်နည်းပညာပိုင်းမှာ အလုပ်လုပ်ကိုင်နေတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေကို စစ်တမ်း ကောက်ယူရာ သူတို့ရဲ့ အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး စိုးရိမ်ကြသူတွေက အလုပ်မှာ စိုးရိမ်မှုမရှိကြသူတွေထက် စွမ်းဆောင်ရည် ၁၇ ရာခိုင်နှုန်း လျော့နည်းကြပါ တယ်တဲ့။ ။

၄၈။ မင်းဘယ်လိုလူဖြစ်သင့်လဲဆိုတာကို တွေးကြည့်လိုက်

မင်းက လက်ဖျောက်တစ်ချက်တီးရုံနဲ့ မင်းဘဝကို ပြောင်းလဲနိုင်မယ်ဆိုရင် မင်းဘာကို ပြောင်းလဲမှာလဲ။

မင်းက ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုနဲ့ ကျော်ကြားမှုကို တောင်းဆိုမှာလား။ ဒါမှမဟုတ် ကျွမ်းကျင်မှုတွေ၊ ဂရုစိုက်မှုတွေနဲ့ ရိုးသားမှုတွေကို တောင်းဆိုတော့မှာလား။

မင်းဘဝကို စိတ်ကူးယဉ်ဘဝဆီကို ဦးတည်လေလေ မင်းဘယ်သူလဲဆိုတာကို ပိုပြီးတော့ စိတ်ကျေနပ်မှု နည်းပါးလေလေပါပဲ။ မင်းရဲ့ စိတ်ကူးယဉ်ဘဝလေးကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ အရေးနိမ့်လာတဲ့အခါမှာ ပိုပိုပြီးတော့ စိတ်တိုလာနိုင်ပါတယ်။ မင်းကိုယ်မင်း လက်တွေ့ဆန်တဲ့ဘဝလေးကို ပိုတွေးလေလေ ပိုကောင်းမွန်တဲ့ဘဝလေးကို ဦးတည်လာလေလေပါပဲ။

လီဆာက ဆက်သွယ်ရေးကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ အလုပ်လုပ်နေသူပါ။ ပြီးတော့ သူမက သူမရဲ့အလုပ်ကို တခြားသူတစ်ယောက်က သူမရဲ့ကိုယ်စားအနေနဲ့ နေ့တိုင်း အစားထိုးလုပ်ဆောင်ပေးဖို့ ခွင့်ပြုပေးထားသူပါ။

လီဆာက သူမရဲ့ကလေးကို အချိန်ပိုပေးချင်တဲ့အတွက် သူမရဲ့လုပ်ငန်းတာဝန်တွေကို ကိုယ်စားလှယ်ခန့်အပ်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်လို့ ပြောပါတယ်။

“အလုပ်မျှဝေဆောင်ရွက်ဖို့အတွက် ကိုယ့်တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ဆောင်ရွက်တတ်ဖို့အပြင် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်တတ်ဖို့၊ အဖွဲ့အစည်းနဲ့ တွဲဖက်လုပ်ဆောင်တတ်ဖို့နဲ့ အပြန်အလှန်လေးစားမှုတွေ အများကြီး လိုအပ်ပါတယ်”

ဒါ့အပြင် အချိန်ပြည့်အလုပ်လုပ်နေရာကနေ တခြားသူတစ်ဦးနဲ့ အလုပ်မျှဝေ
လုပ်ဆောင်လိုက်တဲ့အတွက် ရတဲ့လုပ်ခလစာလည်း တစ်ဝက်လျော့ကျသွားပါ
တယ်။ ကျွန်မရဲ့လစာ သိသိသာသာလျော့ကျသွားတဲ့အတွက် မိသားစုအတွင်း
မှာ နည်းနည်းလေးတော့ ကျပ်တည်းသွားတာပေါ့။ နောက်ပိုင်း အချိန်ပြည့်
အလုပ်ပြန်လုပ်ဖို့အတွက် ကျွန်မရဲ့ အလားအလာတွေကို ထိခိုက်သွားမလား
ဆိုပြီးတော့လည်း စိုးရိမ်မိတာတော့ အမှန်ပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်မအတွက်တော့ ဒီဆုံးဖြတ်ချက်က မှန်ကန်တယ်ဆိုတာ သေချာ
ပါတယ်။ ရင်သွေးလေးကို ပိုအချိန်ပေးတာက ကျွန်မအတွက်ပိုကောင်းမွန်ပြီး
ကျွန်မမှာ ကောင်းမွန်တဲ့မိသားစုဘဝလေးလည်း ရှိထားလို့လေ။ ဒါ့ထက်ပိုပြီး
တော့ အရေးပါတဲ့အရာ ဘာမှမရှိနိုင်ဘူးလေ။

ကျွန်မရဲ့အလုပ်ရှင်က ကျွန်မအတွက် အလုပ်မျှဝေဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုပေးထား
တာကိုပဲ ကျွန်မက ပျော်ရွှင်ရမှာပါ။ စိတ်ကူးယဉ်မှုတိုင်းကို ဖြစ်မြောက်အောင်
ဆောင်ရွက်နိုင်ပါတယ်။ ရွေးချယ်မှုတွေအတွက် အချိန်၊ ငွေကြေး၊ မိသားစု
စတဲ့ ကျွန်မတို့အတွက် ပိုပြီးအရေးပါတဲ့အရာကို ဦးစားပေးပြီးပဲ ရွေးချယ်
ဆုံးဖြတ်ရမှာပေါ့။

ကိုယ်တိုင်စိတ်ကူးယဉ်ထားတဲ့ စံပြဘဝလေးကို လက်တွေ့ရရှိအောင် အာရုံ
စိုက် အကောင်အထည်ဖော်ကြသူတွေက သူတို့ရဲ့ဘဝကို ကျေနပ်သဘောကျမှု
၃၄ ရာခိုင်နှုန်း ပိုများပါတယ်တဲ့။ ။

၄၉။ ခေါင်းဆောင်မှုဆိုတာ ကူးစက်ရောဂါတစ်မျိုး

စစ်မှန်တဲ့ ဦးဆောင်မှုက နောက်လိုက်တွေကို ခွန်အားပေးစွမ်းနိုင်ပါတယ်။ တကယ်တော့ ခေါင်းဆောင်မှုဆိုတာက သင်ကြားပေးခြင်း၊ နမူနာကောင်းချမှတ်ခြင်းနဲ့ တခြားသူတွေအပေါ် လွှမ်းမိုးခြင်း လုပ်ငန်းစဉ်တစ်ခုပါပဲ။

မင်းက ခေါင်းဆောင်ကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်ချင်တယ်ဆိုရင် မင်းရဲ့စွမ်းဆောင်ရည်ကို မင်းဘေးကသူတွေရဲ့ အောင်မြင်မှုနှုန်းနဲ့ သူတို့ရဲ့လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်းတွေနဲ့ တိုင်းတာရပါလိမ့်မယ်။

ခေါင်းဆောင်မှုဆိုတာ တစ်ယောက်တည်းလုပ်ရမယ့် အလုပ်တစ်ခု မဟုတ်ဘဲ အသင်းအဖွဲ့အလိုက် လုပ်ရမယ့်အလုပ်တစ်ခုပါ။

ကယ်လီဖိုးနီးယားက ဗဟိုတရားရုံးချုပ်မှာ အရာရှိပေါင်း တစ်ရာကျော်ရှိတဲ့ ဌာနကို ဦးဆောင်နေသူတစ်ဦးဖြစ်သူ ဘလန်က “ကျွန်တော်က သံစုံတီးဝိုင်းတစ်ဝိုင်းရဲ့ ညွှန်ကြားသူအဖြစ် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ယူဆပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ အလုပ်က ဌာနကလူအားလုံးကို သံစဉ်ညီအောင်လုပ်ဆောင်ဖို့ ကြိုးစားရတာပါ”

ဘလန်က သူဆောင်ရွက်ရမယ့် အရာရာတိုင်းအတွက် ဌာနရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကိုသာ ရှေးရှုလုပ်ဆောင်တတ်ပါတယ်။ “ကျွန်တော်က အရာရှိတိုင်းအပေါ်မှာ မျှတစွာ ပြုမူဆက်ဆံပါတယ်။ ဒါဆိုရင် သူတို့ ထိတွေ့ဆက်ဆံရမယ့် ပြည်သူတွေကို အလိုနည်းလမ်းနဲ့ ပြန်လည်ပြုမူ ဆက်ဆံရမယ်ဆိုတဲ့ နမူနာကောင်းလေးကို သူတို့ရရှိကြမှာပါ”

ခေါင်းဆောင်တွေအနေနဲ့ ပြဿနာတွေ ကြုံတွေ့ရတာက တစ်ဦးတစ်ယောက်
ကိုပိုအလေးပေး ဆက်ဆံတတ်ကြလို့ပါ။ အထက်လူကြီးက ဆိုးဝါးတဲ့အခါမှာ
အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုလုံး ပိုဆိုးရွားလာပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အထက်လူကြီးက မှန်
ကန်တဲ့လုပ်ရပ်တွေကို လုပ်ဆောင်တတ်ရင်တော့ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုလုံးက
ဒီဦးဆောင်မှုနောက်ကို လိုက်လုပ်တတ်ကြပါတယ်။

ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ကူးအကြံဉာဏ်နဲ့ ပေါင်းစည်းထားနိုင်စွမ်းရှိ
တဲ့ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုဖြစ်ဖို့ ဦးဆောင်သူ ၉၃ ရာခိုင်နှုန်းက သူတို့ကိုယ်သူတို့
ဒီအဖွဲ့အစည်းက ပါဝင်သူတွေရဲ့ အမှုထမ်းအဖြစ် မြင်ယောင်ကြပြီး အဖွဲ့ဝင်
တွေရဲ့ အကျိုးကို ရှေးရှုသူတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်တဲ့။ ။

၅၀။ ထောက်ခံမှုလိုချင်ရင် ထိုက်တန်အောင်စွမ်းဆောင်ပြ

လုပ်ငန်းခွင်မှာ တစ်ယောက်ယောက် ရာထူးတိုးသွားတဲ့အခါ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေက ထောက်ခံပေးပြီးတော့ ရိုးသားစွာ ဂုဏ်ပြုစကား ပြောလေ့ရှိကြပါသလား။ ဒါမှမဟုတ် သူတို့က ဝေဖန်စကားတွေနဲ့ ထိုးနှက်ကြတတ်လား။

အခြေအနေနှစ်ခု ကွဲပြားမှုကတော့ ဒီရာထူးတိုးမှုက အဲဒီလူနဲ့ ထိုက်တန်မှုရှိလား၊ မရှိဘူးလား ဆိုတဲ့အပေါ် မူတည်နိုင်ပါတယ်။ မင်းရဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေရဲ့ ထောက်ခံမှုကို ရချင်တယ်ဆိုရင် ရာထူးမတိုးခင်ရော ရာထူးတိုးပြီးတဲ့နောက်မှာရော မင်းက ဘယ်လောက်ထိအောင် အလုပ်ကြိုးစားလဲဆိုတာကို သူတို့ကို မြင်အောင် ပြသရပါမယ်။ မင်းက ဘယ်လောက်ထိ စိတ်နှစ်ပြီးတော့ အလုပ်လုပ်ဆောင်နေလဲဆိုတာကို သူတို့မြင်အောင် ပြသလိုက်ပါ။

မင်းရဲ့ ရာထူးတိုးမှုက မတရားဘူးလို့ သူတို့ မခံစားရတော့တဲ့အထိ မင်းက အလုပ်ကိုကြိုးစားစိတ်နှစ်လုပ်ပြမယ်ဆိုရင် မင်းရဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေဆီက ထောက်ခံမှုတွေကို ရရှိနေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

စတာလင်နဲ့ ရှနွန်ရှာပီတို့က ဂျော်ဂျီယာပြည်နယ်၊ ဂလန်ဗီမြို့လေးက လယ်ကွင်းတွေထဲမှာ ဘောလုံးအတူကစားကြရင်း ကြီးပြင်းလာကြသူတွေပါ။

အစ်ကိုဖြစ်သူစတာလင်က ကယ်ရိုလိုင်းနားတောင်ပိုင်းတက္ကသိုလ် ဘောလုံးအသင်းမှာ ပါဝင်လေ့ကျင့်သင်ကြားခွင့်ရခဲ့ပြီး National Football League မှာ ရွေးချယ်ခံခဲ့ရပါတယ်။ ညီဖြစ်သူ ရှနွန်ကတော့ ရှဗားနားကောလိပ်က ဘောလုံးအသင်းမှာ လေ့ကျင့်သင်ကြားခွင့်ရခဲ့ပေမယ့် လအနည်းငယ်အတွင်းမှာပဲ ဘောလုံးကစားရင်း ထိခိုက်ဒဏ်ရာရခဲ့တဲ့အတွက် အနားယူခဲ့ရပါတယ်။

စတာလင်က အသင်းမှာ အတော်ဆုံးနောက်ခံကစားသမားတစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့ပြီး ကံမကောင်းစွာနဲ့ လည်ပင်းထိခိုက်ဒဏ်ရာရခဲ့လို့ ဆက်ပြီးဘောလုံးမကစားနိုင်တော့ပါဘူး။ ရှန္ဒန်ကလည်း ထိခိုက်ဒဏ်ရာကြောင့် ဘောလုံးမကစားနိုင်တော့ပေမယ့် စဉ်ဆက်မပြတ်ကြိုးစားမှုကြောင့် ဂိုးသမားတစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ ပြောင်မြောက်လှတဲ့ အရည်အချင်းတွေကြောင့် ရှန္ဒန်ဟာ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ လူသိများလာပြီး Super Bowls ဆုကို သုံးကြိမ်မြောက် ရရှိခဲ့ပါတယ်။

စတာလင်ကို ညီဖြစ်သူ ရှန္ဒန်ရဲ့ ဆက်တိုက် အောင်မြင်မှုတွေကို မနာလိုဖြစ်မိလားလို့ မေးကြည့်တော့ သူက “သူ့ရဲ့ အောင်မြင်မှုတွေကို ကျွန်တော်က ထောက်ခံပေးမယ့်သူပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီအောင်မြင်မှုကို ရရှိဖို့ သူက ဘယ်လောက်အထိတောင် ကြိုးစားခဲ့ရတယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော်သိလို့ပါပဲ။ ပြီးတော့ ဒီအောင်မြင်မှုတွေက သူ့အတွက် ဘယ်လောက် အဓိပ္ပာယ်ရှိလဲဆိုတာကိုလည်း ကျွန်တော်က သိပါတယ်။ တူညီတဲ့ ပန်းတိုင်နဲ့ အိပ်မက်တွေအတွက် ရှန္ဒန်အဲဒီနေရာကို ရောက်ဖို့ အားထုတ်ခဲ့ရတာတွေကို ကစားသမားတစ်ဦးအနေနဲ့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကြိုးစားခဲ့ဖူးလို့လေ”

လူဆယ်ဦးမှာ ရှစ်ဦးက သူတို့မိတ်ဆွေတွေ၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ ရာထူးတိုးချိန်မှာ အောင်မြင်မှုကို ထောက်ခံပေးကြပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ဒီရာထူးတိုးမှုက သူတို့ရဲ့ လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်းနဲ့ ထူးချွန်မှုတွေအပေါ်မှာ အခြေခံထားတယ်လို့ခံစားရတဲ့အခါ သူတို့နဲ့မရင်းနှီးကြသူတွေကိုတောင် ထောက်ခံပေးကြပါတယ်တဲ့။ ။

၅၁။ ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းမရှိရင် လွယ်လွယ်အရှုံးပေးလာတတ်

တချို့သူတွေက အတားအဆီးလေးတစ်ခု ကြုံတွေ့ရရုံနဲ့ ချက်ချင်းလက်လျှော့ သွားတတ်ကြပေမယ့် တချို့သူတွေကတော့ အဟန့်အတားတွေနဲ့ကျရှုံးမှုကို နှစ်ပေါင်းများစွာ ခံစားရတာတောင်မှ ပန်းတိုင်ကို ဇွဲမလျှော့ဘဲဆက်လျှောက် လှမ်းကြပါတယ်။ ဒီလူတွေကြားက အဓိကကွာခြားမှုက ဘာပါလဲ။ ဒါက အရည်အချင်းလည်း မဟုတ်သလို စိတ်ရှည်သည်းခံမှုလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါက တကယ်တော့ အသိစိတ်ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းပါပဲ။

အောင်မြင်မှုဆိုတာက ထိပေါက်သလိုပဲလို့ မှတ်ယူနေသူတွေပေါ့။ ဒါက ကံနဲ့ ပဲ သက်ဆိုင်ပါတယ်လို့ ယုံကြည်နေကြပြီး ပန်းတိုင်ကို ရောက်အောင်သွားဖို့ စိတ်နှစ်ပြီး အလုပ်ကြိုးစားဖို့ အားမထုတ်ကြသူတွေပေါ့။ သူတို့ရဲ့ပန်းတိုင်ကို ကိုယ်တိုင်ရွေးချယ်ပြီး သူတို့ရဲ့ လုပ်ဆောင်မှုတွေအတွက် သူတို့မှာတာဝန်ရှိ တယ်လို့ မခံစားရတဲ့သူတွေပေါ့။

သူတို့ရဲ့ပန်းတိုင်ကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့အတွက်သာမက ပန်းတိုင်ချမှတ် တာတွေကပါ သူတို့ရဲ့တာဝန်လို့မှတ်ယူပြီး ဇွဲရှိရှိကြိုးစားသူတွေက လွယ်လွယ် လက်မလျှော့သူတွေပါ။ မင်းက မင်းကိုယ်မင်း ထိန်းချုပ်မှုတွေလုပ်နေတဲ့အခါ မှာ မင်းလုပ်တဲ့အရာကသာ အရေးပါနေပြီး လက်လျှော့ဖို့ဆိုတာကို တွေးနေ စရာအကြောင်း မရှိတော့ပါဘူး။

ဒေါ်နယ်လ်က အကျော်အမော် တေးဂီတဝိုင်းဖြစ်တဲ့ ဘီဘီကင်း ဂီတအဖွဲ့က ဂစ်တာသမားလေးတစ်ဦးပါ။ အရက်နွံနစ်သွားတာကြောင့် ပြဿနာများစွာ ကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသူပါ။ သွေးကြောဆိုင်ရာရောဂါ ခံစားရချိန်မှာ သူ့မှာ ဆေးဝါး ကုသဖို့ ငွေရော၊ မျှော်လင့်ချက်ရော ကုန်ဆုံးနေပါပြီ။ ဆေးရုံတက်နေချိန်မှာ

သူ့ကို တိုက်ခန်းကနေ နှင်ထုတ်ခဲ့ပြီး ဆေးရုံဆင်းချိန်မှာ သူ့ဂစ်တာ အပါအဝင် သူ့ပိုင်ဆိုင်မှု အားလုံးကို အိမ်ပိုင်ရှင်က ရောင်းချခဲ့မှန်း သိလိုက်ရပါတယ်။

သူ့အိမ်၊ အလုပ်အကိုင်နဲ့ မိတ်ဆွေအားလုံးကို ဆုံးရှုံးလိုက်ရပြီး စိတ်ဓာတ်လည်း အကြီးအကျယ် ကျသွားခဲ့ပါတယ်။ သူ့ကိုအကူအညီပေးတဲ့ လူမှုဝန်ထမ်း အဖွဲ့ဝင်တွေက မျှော်လင့်ချက်မဲ့နေတဲ့သူ့ကို ကုစားပေးဖို့ အမျိုးမျိုး ကြိုးစားခဲ့ ကြပေမယ့် အရာမထင်ခဲ့ပါဘူး။

လူမှုဝန်ထမ်းတွေက ဒေါ်နယ်လ်ကို ဂစ်တာတစ်လက် ရရှိဖို့ ကူညီပေးမှ သူ့ရဲ့ စိတ်ကျရောဂါကို ကုစားပေးနိုင်မယ်လို့ နောက်ဆုံးမှာ သဘောပေါက်သွားခဲ့ ကြပါတယ်။ “ကျွန်တော်က အရာရာကိုအရှုံးပေးထားပြီး ဘာကိုမှဖြစ်ချင်စိတ် မရှိတော့ဘဲ စိတ်ဓာတ်တွေဟိုးအောက်ဆုံးအထိ ထိုးကျနေခဲ့တာက ဂစ်တာ တစ်လက်မရခင်အထိ ဆိုပါတော့ဗျာ” လို့ ဒေါ်နယ်လ်က ပြောပါတယ်။

“လက်ထဲကို ဂစ်တာတစ်လက် ရောက်လာပြီးချိန်မှာတော့ ဂီတအပေါ် ချစ်မြတ် နိုးစိတ်လေးနဲ့ ရည်မှန်းချက်လေးတွေ ပြန်လည်ပေါက်ဖွားလာပါတယ်။ ဂစ်တာ တီးရင်း ကိုယ်ခံစားခဲ့ရတဲ့ ပြဿနာလေးတွေကို သည်းခံမျှော်လင့်ချက်လေး ပြန်ရှိလာပါတယ်။ ဥမင်တွေရဲ့ အဆုံးသတ်မှာ အလင်းရောင်လေး ရှိနေသလို အခုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ အလင်းရောင်လေးကို ရေးတေးတေးမြင်နေရပါပြီ”

အရည်အချင်းတူတဲ့ ကျောင်းသားတွေကို နှိုင်းယှဉ်လေ့လာကြည့်တဲ့အခါမှာ စာလေ့လာမှုမှာ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားအားထုတ်သူတွေနဲ့ အလွယ်တကူ လက် လျှော့တတ်သူတွေ အကြားက ကွဲပြားမှုက အသိစိတ်ထိန်းချုပ်မှုပဲဖြစ်ပါတယ်။ အသိစိတ်ထိန်းချုပ်နိုင်သူတွေက အသိစိတ် မထိန်းချုပ်နိုင်သူတွေထက် ပိုပြီး အဆင့်ကောင်းကောင်းရကြပါတယ်။ ။

၅၂။ ဘဝမှာ တစ်ခုလိုချင်တိုင်း တစ်ခုအရှုံးခံဖို့မလို

အကြွေးမတင်အောင် ငွေကို ဘယ်လိုသုံးရမလဲဆိုတာကို နားလည်ခြင်းဆိုတာ လိုချင်တဲ့အရာကို ဆုံးရှုံးမှုမရှိဘဲ ရအောင်ယူတတ်ခြင်းပါပဲ။ အိမ်အတွက် ပိုက်ဆံကို ပိုသုံးချင်တယ်ဆိုရင် မင်းအနေနဲ့ ကားအတွက်သုံးတဲ့ပိုက်ဆံကို လျှော့သုံးရမှာပါ။ အပိုအသုံးစရိတ်တွေ အတွက်လည်း ဝင်ငွေ ထွက်ငွေနဲ့ညီမျှ တဲ့ အသုံးစရိတ်နဲ့ အချိုးကိုက်ညီအောင် ဂရုစိုက်ရဦးမှာပါ။

လူတချို့က သူတို့ဘဝကိုလည်း အဲဒီပုံစံအတိုင်း ရှုမြင်သုံးသပ်ကြပါတယ်။ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းလုပ်ငန်းဘက်ကို အာရုံစိုက်မယ်ဆိုရင် မိသားစုနဲ့ကုန် ဆုံးမယ့် အချိန်လေးတွေကို စွန့်လွှတ်ရမှာပါ။ မိသားစုဘက်ကိုပဲ အာရုံစိုက် မယ်ဆိုရင် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းလုပ်ငန်းကို စွန့်လွှတ်ရပါမယ်။

ဒီလိုပုံသေအချိုးချထားခြင်းက ပြည့်စုံလုံလောက်မှု မရှိသလို နားလည်မှုလည်း လွဲမှားနေပါတယ်။ မင်းရဲ့အချိန်တွေကို မင်းရဲ့ဝင်ငွေရေတွက်နေသလိုမျိုး မိနစ်တွေတိုင်း တိုက်ရိုက်အချိုးချထားလို့ မရပါဘူး။ မင်းရဲ့အချိန်တွေကို မင်းရဲ့စွမ်းဆောင်ရည်တွေ၊ စိုးရိမ်ပူပန်မှုတွေ၊ အားစိုက်ထုတ်မှုတွေနဲ့ပဲ တိုင်း တာရပါမယ်။ အရေအတွက်နဲ့ တိုင်းတာလို့ မရပါဘူး။

မင်းရဲ့အချိန်တွေကို ပိုကောင်းမွန်စွာ အသုံးချတဲ့အခါမှာ မင်းရဲ့လုပ်ဆောင်နိုင် စွမ်း ပိုမြင့်လာပါလိမ့်မယ်။ ဖြုန်းတီးနေတဲ့အချိန်တွေကို ဖယ်ထုတ်ပြီးတော့ အချိန်ကို ကောင်းကောင်းအသုံးပြုရင်း အလုပ်ကို ပိုကြိုးစား လုပ်ဆောင်ပါ။ မင်းဘဝကို ဟန်ချက်ညီအောင် ထိန်းညှိထားလို့ ရပါတယ်။

ငယ်စဉ်က အဖေက ကျွန်တော့်အတွက် ရှေ့နေဆိုင်ရာ ဟာသစာအုပ်တစ်အုပ်

ငှားခွဲပါတယ်။ တစ်ခါတလေ ရှေ့နေတွေကို ဆိုးဝါးတဲ့ ပြစ်တင်ပြောဆိုမှုတွေ အကြောင်းကို ကြားမိမှာပါ။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့တွေက အဲလိုအပြော ခံရဖို့ ထိုက်တန်ပါတယ်” လို့ မစ်ချီဂန်ပြည်နယ်က အစိုးရရှေ့နေတစ်ဦးဖြစ်သူ ဒေါက်ကလပ်က ပြောပါတယ်။

သူက ငွေကြေးမတတ်နိုင်တဲ့ အမှုသည်တွေအတွက် အခမဲ့ ရှေ့နေလိုက် ပေး တတ်လို့ ရှေ့နေလောကမှာ နာမည်ကောင်းနဲ့ ကျော်ကြားသူပါ။ “ကျွန်တော့် ကိုယ်ကျွန်တော် ဥပဒေရေးရာ လူမှုဝန်ထမ်းတစ်ဦးလို့ မှတ်ယူထားပါတယ်။ အကူအညီလိုနေသူတွေအတွက် သူတို့ အခက်အခဲ၊ ပြဿနာတွေ ဖြေရှင်း ပေးရတာကို ကျွန်တော်ပျော်လို့လေ။ ကျွန်တော့်မှာ အလုပ်တွေများနေပေမယ့် အခမဲ့ရှေ့နေလိုက်ပေးရတာကို အပိုဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးတစ်ခုလို့ ကျွန်တော်မယူဆမိ ပါဘူး။”

အလုပ်အကြောင်းတွေးရင်း အချိန်ကုန်ဆုံးနေတာမျိုး၊ ဒါမှမဟုတ် မိသားစုနဲ့ အချိန်တွေ ကုန်ဆုံးနေတာက အောင်မြင်မှုလည်း မဟုတ်သလို စိတ်ကျေနပ် စရာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အချိန်နာရီတွေရဲ့ တန်ဖိုးက သူတို့ ဘယ်လောက် စိတ်ဖိစီးနေလဲ ၊ ဘယ်လောက် စိတ်ချမ်းချမ်း သာသာနဲ့ အချိန်ကုန်ဆုံးနေရလဲ ဆိုတဲ့အပေါ်မှာပဲ မူတည်ပါတယ်။ ဒါတွေက ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့တဲ့ မိသားစု ဘဝလေးနဲ့ စိတ်ကျေနပ်မှုပေးမယ့် လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းတစ်ခု ဖြစ်လာဖို့ အဓိက သော့ချက်တစ်ခုပါပဲ။ ။

၅၃။ အဆင့်တစ်ပဲ အမြဲရနေဖို့မလို

ငယ်စဉ်က ကျောင်းမှာ လစဉ်အကဲဖြတ်မှတ်တမ်းလေးရရင် အိမ်ကိုယူလာပြီး မိဘတွေဆီမှာ အသိအမှတ်ပြုခံရဖို့ ပြုဖူးတာကို မှတ်မိကြမှာပါ။ ကလေးဘဝ ကတည်းက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရလဒ်တွေကို အသိအမှတ်ပြုခံရဖို့ သင်ကြားပေး ခဲ့တာက အဆင့်တစ်ရချိန်မှာ ဆုကြေးအနေနဲ့ မုန့်ဖိုးတို့၊ အပြုံးလေးတွေတို့၊ ကြင်နာတဲ့စကားလုံးလေးတွေရတာမျိုး၊ ဒါမှမဟုတ် ကျွန်တော်တို့အမှားလုပ် ထားရင်တောင် အပြစ်ပေးမခံရတာမျိုးပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ လစဉ် အကဲဖြတ်မှတ်တမ်းတွေက အရေးပါတယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော် တို့ သိလာကြတယ်လေ။ ကိုယ်လုပ်ရမယ့်အရာကို ကောင်းကောင်းလုပ်ဖို့ လို အပ်တယ်ဆိုတာကို သိလာခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့က အသိအမှတ်ပြုခံရမှု ဆိုတဲ့ ပုံစံခွက်ကြီးကို သယ်ယူလာကြတယ်။ အသိအမှတ်ပြုခံရဖို့ အောင်မြင် မှုကို ရှာဖွေကြတယ်။ မိဘတွေဆီက၊ အိမ်ထောင်ဖက်ဆီက၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် နဲ့ အထက်လူကြီးတွေဆီကပေါ့။

ဒါပေမဲ့ မင်းမိဘတွေကို သဘောကျစေဖို့ အဆင့်ကောင်းအောင် လုပ်တာက စာဖတ်တာကို ချစ်မြတ်နိုးတာမဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီလိုပဲ တစ်စုံတစ်ဦးရဲ့အသိ အမှတ်ပြုမှုရဖို့အောင်မြင်အောင်လုပ်တာက အဲဒီလုပ်ငန်းစဉ်အပေါ်မှာ မင်းက ကျေနပ်ပျော်ရွှင်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အောင်မြင်ဖို့ ရလဒ်အပေါ်မှာမဟုတ် ဘဲ လုပ်ငန်းစဉ်အပေါ်မှာပဲ အာရုံစိုက်ထားရမှာပါ။

အန်းက 'အန်း' စိမ်းပြာကျောက်ဆိုင်ကို ရင်းနှီးငွေဒေါ်လာ ၁၅,၀၀၀ နဲ့ စိတ် ရှည်သည်းခံခြင်းများစွာနဲ့ စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါတယ်။ သူမရဲ့စိတ်ကူးက အဝတ် အထည်နဲ့အတူ လိုက်ဖက်တဲ့ ကျောက်မျက်ရတနာနဲ့ လက်မှုပစ္စည်းလေးတွေ

တွဲဖက်ပြီးလက်လီရောင်းချပေးဖို့အတွက်ပါ။ သူမရဲ့ ဆိုင်အသစ်လေးအတွက် အချိန်ယူရမယ်ဆိုတာကို သူမနားလည်ပါတယ်။ “စိတ်ကူးအိပ်မက်ကို မှန်ကန်စွာ အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ အချိန်ယူရတာကို နှေးလို့ဆိုပြီး စိတ်မရှည်လို့မရပါဘူး။ ကျွန်မတို့က အရမ်းမြန်မြန်လုပ်ဖို့ ကြိုးစားတဲ့အခါမှာ ကျွန်မတို့ရဲ့ စိတ်ကူးတွေကို ရေရှည်ထိန်းသိမ်းထားနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။”

သူမရဲ့ စတိုးဆိုင်လေးက သူမတွေ့ထားတာထက်ပိုပြီး အလုပ်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဆိုင်ခွဲတစ်ခု တိုးချဲ့ဖွင့်လှစ်ဖို့ သူမ စတင်စီစဉ်နေရပါပြီ။ စတိုးဆိုင်တစ်ဆိုင် ဖွင့်လှစ်တာက သူမကို များစွာသင်ကြားပေးနိုင်တယ်။ မင်းရဲ့အိပ်မက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့၊ မင်းလုပ်ငန်းက ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကောင်းဆုံးဖြစ်နေဖို့၊ ကြီးကျယ်ခမ်းနားနေဖို့ မလိုပါဘူးလို့ အန်းကဆိုပါတယ်။

လူဆယ်ယောက်မှာ ကိုးယောက်က သူတို့ကလေးဘဝတုန်းက မိဘဆီက အချစ်ခံရဖို့အတွက် ယှဉ်ပြိုင်ကြိုးစားဟန်သရုပ်ပြဖို့ လိုအပ်သလိုခံစားနေရပါတယ်။ အများစုအတွက်တော့ ဒီပုံစံက အရွယ်ရောက်တဲ့အထိ ကျန်ရှိနေပါတယ်။ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုတွေ၊ ပူပန်သောကတွေနဲ့ စိတ်ပျက်စရာတွေကို ကြုံတွေ့ရရင်တောင် သူတို့ရဲ့ ချစ်ရသူတွေဆီက အသိအမှတ်ပြုခံရဖို့ အလုပ်ကို ဆက်လက်ပြီး အားတင်းကြိုးစားတတ်ကြပါတယ်။ ။

၅၄။ အောင်မြင်မှုအတွက် လုပ်ဆောင်ချင်စိတ်တိုးပွားအောင်လုပ်

အလိုဆန္ဒဆိုတာက လူသားတွေရဲ့ သိသာထင်ရှားတဲ့ ဝိသေသလက္ခဏာတစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကိုဖန်တီးဖို့ကျွန်တော်တို့ ဘာမှအထူးတလည်လုပ်ဖို့ မလိုပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ ရှိနေပြီးသားပါ။ ကျွန်တော်တို့ ဆက်လက်ရှင်သန်လာစေဖို့ အလိုဆန္ဒတွေက ဦးစွာဖြစ်တည်လာရတာပါ။

အလိုဆန္ဒတွေနဲ့စိတ်ဓာတ်တက်ကြွမှုတွေက သိသာထင်ရှားတဲ့အတွက်ကြောင့် သူတို့တည်ရှိမှုနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အသိဉာဏ်ဦးနှောက်က ကြိုသိပြီးသားပါ။ အလိုဆန္ဒကို ဘယ်လိုဖြစ်အောင်လုပ်ရမလဲ။ အစားအစာမစားခင် ဖန်ခွက်ကြီးကြီးနဲ့ ရေနစ်ခွက်လောက် သောက်လိုက်ရင် အစားအစားချင်စိတ် လျော့ကျသွားပါလိမ့်မယ်။

ဒီလိုနည်းလမ်းနဲ့ပဲ ကျွန်တော်တို့က အောင်မြင်ဖို့အတွက် အလိုဆန္ဒတွေကို မွေးမြူနိုင်သလို သတ်လည်း သတ်ပစ်နိုင်ပါတယ်။ မင်းကလွယ်ကူတဲ့ဘဝလေးကို စောင့်စားရင်း၊ ဒါမှမဟုတ်ဖြစ်မလာသေးတဲ့အန္တရာယ်တွေကို စိုးရိမ်ပူပန်ရင်းနဲ့ပဲ အချိန်တွေကို ကုန်ဆုံးစေမယ်ဆိုရင် အောင်မြင်ဖို့ မင်းရဲ့စိတ်တက်ကြွမှု လျော့ကျသွားစေနိုင်ပါတယ်။

ပိုမိုစိတ်ဓာတ်တက်ကြွစေဖို့အတွက် မင်းက အမှန်တကယ် အာရုံစိုက်လုပ်ဆောင်ချင်တဲ့အရာကိုပဲ လုပ်ဆောင်ပါ။ အတွင်းစိတ်ကို မင်းရဲ့ဦးဆောင်မှုအတိုင်း လိုက်နာဖို့နိုးဆော်ပါ။ မင်းပိုမိုစိတ်ဓာတ်တက်ကြွလေလေ အောင်မြင်မှုရဖို့ ပိုလွယ်ကူလေလေပါပဲ။

ကျွန်တော်က ဆရာတွေကို စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်စေခဲ့တဲ့ ကျောင်းသားတစ်ဦး

ဖြစ်ခဲ့တယ်လို့ ဟားဘာက ပြောပါတယ်။ ဆရာတွေက ကျွန်တော့်ကို တော်တဲ့
ကျောင်းသားတစ်ဦးလို့ ယုံကြည်ခဲ့ကြပေမယ့် ကျွန်တော်ကဘယ်တုန်းကမှ
ကြိုးစားခဲ့သူမဟုတ်ပါဘူး။ အထက်တန်းကျောင်း တစ်လျှောက်လုံးမှာလည်း
ကျွန်တော်က ပုံမှန်ကျောင်းသားတစ်ဦးထက်မပိုခဲ့ပါဘူး။ ဓာတုဗေဒ၊ သမိုင်း၊
အင်္ဂလိပ်နဲ့ ကျန်တဲ့ဘာသာတွေ အားလုံးမှာပေါ့။

ဒေသတွင်းကကောလိပ်ကိုတောင် ဝင်ခွင့်ရဖို့ခဲယဉ်းခဲ့တဲ့အပြင် စာမေးပွဲတွေမှာ
ကုစားအနေအထားကနေ အမှတ်ရအောင်လုပ်ရင်းနဲ့ဝင်ခွင့်ရခဲ့တာပါ။ ဒါပေမဲ့
ကောလိပ်ရဲ့ ပထမနှစ်ဦးပိုင်းမှာပဲ အရာအားလုံး စပြောင်းလဲလာပါတယ်။

“ကျွန်တော် အဲဒီနေ့ကခံစားချက်လေးကို အခုထိ မှတ်မိပါသေးတယ်။ ဘာလို့
လဲဆိုတော့ ဒါက အရမ်းအံ့ဩဖို့ကောင်းတယ်လေ။ သမိုင်းအတန်းအတွက်
စာအုပ်တစ်အုပ်ဖတ်ဖို့ ကျွန်တော်ထိုင်နေခဲ့တယ်။ အဲဒီစာအုပ်ဖတ်ရတာကို
သဘောကျတယ်ဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သိသွားခဲ့တယ်။ ဒီစာအုပ်ကိုဖတ်ဖို့
ဆက်ပြီးကိုယ်တိုင်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတွေ အလိုလိုလုပ်လာမိရောလေ။”

အခုတော့ ဟားဘာက သမိုင်းမေဂျာမှာ ဂုဏ်ထူးနဲ့ဘွဲ့ရပြီးတော့ ပါမောက္ခ
တစ်ယောက် ဖြစ်လာပါပြီ။ “ကျွန်တော်သဘောကျတဲ့ ဘာသာရပ်တစ်ခုကို
တွေ့တဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော်က မတူညီတဲ့ကျောင်းသားတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။
စိတ်ဝင်စားတဲ့စိတ်တွေ၊ သိချင်စိတ်တွေနဲ့ လေ့လာချင်စိတ်တွေက မတားဆီး
နိုင်လောက်အောင် စိတ်ဓာတ်တက်ကြွစေပြီး ကြိုးစားစေခဲ့တာပါ။”

ကာလကြာရှည် စိတ်ဓာတ်တက်ကြွသူတွေကို လေ့လာကြည့်တဲ့အခါ သူတို့
စိတ်ဝင်စားတဲ့ သက်မွေးဝမ်းကျောင်းလုပ်ငန်းအပေါ် မူတည်ပြီး စိတ်တက်ကြွမှု
တိုးတာ၊ လျော့တာတွေ ၅၈ ရာခိုင်နှုန်းအထိ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်တဲ့။ ။

၅၅။ တခြားလူတွေနဲ့ မင်းရဲ့ကွာခြားမှုကို သေချာသိထား

ညနေခင်းသတင်းကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ပါ။ ကြောက်စရာတွေ၊ စိတ်ဒဏ်ရာတွေ ပြည့်နှက်နေတဲ့ မြင်ကွင်းကို တွေ့မြင်ရတော့မှာပါ။ လုပ်ငန်းအစီအစဉ်တွေကို ဖတ်ကြည့်လိုက်ပါ။ ဘယ်ဒေသခံ ကုမ္ပဏီက စီးပွားရေး ထိုးဆင်းကျနေလဲ ဆိုတာကို တွေ့ရမှာပါ။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရှုထောင့်အမြင်တွေက ဒီလိုအာရုံစိုက် ခံရတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေနဲ့ ပုံစံသွင်းခံထားရတာပါ။

သတင်းတွေမှာ ဒီနေ့က သာယာတဲ့နေ့လေးဖြစ်ပြီး ပျော်စရာမိသားစုဆီကိုပြန် လာကြသူတွေအကြောင်း ပြောမထားပါဘူး။ သတင်းတွေက ကောင်းမွန်စွာ တိုးတက်နေတဲ့ ကုမ္ပဏီတွေရဲ့ ဆက်လက်တည်ရှိမှုကိုလည်း ဖော်မပြပါဘူး။ ဒါကြောင့် မင်းရဲ့ သဘောထားအမြင်တွေမှာ ကမ္ဘာပေါ်က မကောင်းတဲ့အမြင် တွေ မလွှမ်းမိုးပါစေနဲ့။

နယူးဂျာစီနည်းပညာတက္ကသိုလ်က ရူပဗေဒဆိုင်ရာ ပါမောက္ခတစ်ဦးဖြစ်တဲ့ အန်တိုနီက စက္ကန့်ထက်အဆပေါင်းများစွာ ပိုမြန်ဆန်တဲ့လေဆာနည်းပညာ ဆိုင်ရာတွေအတွက် အလုပ်လုပ်နေသူပါ။

သူက စီးပွားရေးကျပ်တည်းတဲ့မိသားစုက သားတစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူ့အဖေက ယာဉ်မောင်းတစ်ဦးပါ။ သူသိတဲ့ လူတိုင်းကလည်း အသုံးစရိတ်ကို ကာမိဖို့၊ ဘေလ်ဖိုးတွေ အကျေချေနိုင်ဖို့ ကြိုးစားရုန်းကန်နေသူတွေချည်းပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ အန်တိုနီက အထက်တန်းကျောင်းကနေ ကောလိပ်၊ နောက်ဆုံးတဲ့ ရတဲ့အထိ သူ့လမ်းကြောင်းကို သူ့မြင်ခဲ့ပါတယ်။ သူ့ကိုယ်သူ့အတွက်သာမက အခုဆိုရင် မျိုးဆက်သစ်ရူပဗေဒပညာရှင်တွေအတွက်ပါ အလုပ်လုပ်နေပါပြီ။

“လူငယ်အများစုက သိပ္ပံဆိုင်ရာအကြောင်းအရာတွေ ရေးသားလိုကြပေမယ့် ကျောင်းသားတွေကို နမူနာတစ်ခုခု မပြဘူးဆိုရင် သူတို့က သိပ္ပံပညာအသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအလုပ်ကို စိတ်ကူးယဉ်ကြမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့ ပတ်ပတ်လည်မှာ လက်လျှော့သူတွေများလာတဲ့အတွက်ကြောင့်လည်း ဖြစ်ပါတယ်”

“ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ကျွန်တော့်ကို ယုံကြည်ပေးပြီးတော့ ကျွန်တော်လုပ်နိုင်တယ်ဆိုတာကို မြင်ယောင်လာအောင် ကူညီပေးခဲ့သူတွေကြောင့်သာ မဟုတ်ရင် အခုရောက်နေတဲ့နေရာကို ရောက်လာခဲ့မှာမဟုတ်ဘူး”လို့ သူက ရှင်းပြပါတယ်။

ဒါကြောင့်လည်း ကျွန်တော်က ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်တို့ လုပ်နေတဲ့အရာတွေကို နောက်မျိုးဆက်တွေကို မပြသဘဲ ထိုင်နေမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ လုပ်နေတာတွေက အနာဂတ်ကို ပုံသွင်းနိုင်တယ်လေ။

လေ့လာဆန်းစစ်မှုတွေအရ လူတွေက ကိုယ့်မျိုးဆက်ရဲ့ အနာဂတ်ထက် ကိုယ့် အနာဂတ်ကိုပဲ ၇ ဆ ပိုပြီးတော့ အကောင်းမြင်တတ်ကြပါသတဲ့။ ။

၅၆။ အလုပ်နဲ့ မိသားစုဘဝ ညီမျှစေ

မင်းကားရဲ့ အစိတ်အပိုင်း ၉၉.၉ ရာခိုင်နှုန်းက ကောင်းမွန်နေတယ်ဆိုရင်တောင် ကားတာယာပြားတာတို့၊ ဘက်ထရီသေတာတို့လို့ ၀.၁ ရာခိုင်နှုန်းလောက်လေး ပျက်စီးနေရုံနဲ့ မင်းရဲ့ ကားကို အသုံးပြုလို့မရနိုင်တော့ပါဘူး။

မင်းဘဝရဲ့ အရာအတော်များများက အဆင်ပြေနေပြီး စိတ်ကျေနပ်စရာကောင်း နေပေမယ့် အရေးကြီးတဲ့ အစိတ်အပိုင်းလေးတစ်ခုက အလုပ်ကောင်းကောင်း မလုပ်ဘူးဆိုရင် မင်းခံစားချက်ပြည့်ဝတယ်လို့ ခံစားရမှာမဟုတ်ပါဘူး။

အောင်မြင်တဲ့ ဘဝနေထိုင်မှုဆိုတာက လုပ်ငန်းခွင်မှာ အောင်မြင်နေရုံနဲ့တင် မရပါဘူး။ အိမ်မှာပါ အောင်မြင်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

အက်ဒ်ဝင်နဲ့ ဗစ်ကီတို့က ဘဝလက်တွဲဖော်တွေ ဖြစ်ရုံသာမကဘဲ လုပ်ငန်းခွင် မှာပါ အလုပ်အတူတွဲလုပ်ကြသူတွေပါ။ ကယ်လီဖိုးနီးယားက ဒီဇနီးမောင်နှံ ဟာ လက်ထပ်တာ သုံးနှစ်ကြာပြီးချိန်မှာ အလုပ်အတူတွဲလုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြ တာပါ။ သူတို့အလုပ်က ကုမ္ပဏီတွေမှာ သန့်ရှင်းရေးဝန်ဆောင်မှု ပေးတာပါ။

ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦး အလုပ်အတူ တွဲလုပ်ကြတာက သူတို့တွေအတွက် စိတ် ကူးယဉ် အိပ်မက်တွေအကုန် အကောင်အထည် ပေါ်လာတာလား။ တကယ် တမ်းမှာတော့ အဲလိုဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အလုပ်အတွက် မတူညီတဲ့ စိတ်ကူး အကြံ ညဏ်တွေ ရှိကြတဲ့အတွက် ဒီလိုမျိုး အလုပ်အတူတွဲလုပ်တာက အစပိုင်းမှာ တော့ တကယ်ကို ခက်ခဲ့ပါတယ်လို့ ဗစ်ကီက ရှင်းပြပါတယ်။

“ကျွန်မတို့ နှယောက်စလုံးက အလုပ်မှာ ကျွမ်းကျင်ပြီး ညဏ်ကောင်းကြသူ

တွေလေ။ ပြီးတော့ အလုပ်အကြောင်းတွေကို စည်းကျပ်ပြီး အိမ်အထိ အလုပ်တွေ ယူလာခဲ့မိတယ်။ ဒီတော့ အလုပ်မှာ သဘောထားအမြင်ကွဲလွဲတာတွေအတွက် ငြင်းခုံရတာတွေက အိမ်ကို အမြဲပါလာတာပေါ့။”

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မတူညီတဲ့ ကမ္ဘာနှစ်ခုဖြစ်တဲ့ လုပ်ငန်းခွင်နဲ့ မိသားစုဘဝလေး ကို ဟန်ချက်ညီအောင် ကြိုးစားဖို့ အချိန်တွေကို ဘယ်လိုခွဲဝေမလဲဆိုတာ နားလည်လိုက်ပါတယ်။

“ကျွန်မတို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ဘဝလေးကို ဘယ်လိုတည်ဆောက်မလဲဆိုတာ သင်ယူ နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ တစ်ရက်တာရဲ့ အဆုံးမှာ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ဘယ်လိုနေထိုင်ကြ မလဲ ဆိုတာတွေရောပေါ့။ ကျွန်မတို့က အိမ်မှာ ဒါမှမဟုတ် အားလပ်ရက်တွေ မှာ ဒါမှမဟုတ် သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အတူတူရှိနေချိန်တွေမှာ လုပ်ငန်းအကြောင်း တွေကို မပြောကြတော့ပါဘူး” လို့ ဗစ်ကီက ပြောပါတယ်။

အက်ဒ်ဝင်နဲ့ ဗစ်ကီတို့က သူတို့ရဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှာ အောင်မြင်မှုရခဲ့သလို ပျော်ရွှင်တဲ့ မိသားစုဘဝလေးကိုလည်း ပိုင်ဆိုင်ထားကြပါတယ်။ “အလုပ်နဲ့ မိသားစုဘဝကို အချိန်သီးသန့်ခွဲထားတာက ကျွန်တော်တို့ကို နှစ်ခုစလုံးမှာ အောင်မြင်အောင် လမ်းပြပေးခဲ့တာပါ။”

အလုပ်မှာ အောင်မြင်ကြသူတွေက သူတို့ရဲ့ မိသားစုဘဝမှာလည်း ပျော်ရွှင် အေးချမ်းမှု ပိုမိုရရှိကြပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ အလုပ်အတွက် ကုန်ဆုံးရ မယ့် သူတို့အချိန်တွေကို တွေးပြီး ခံစားရတဲ့အတွက်ကြောင့် မိသားစုအပေါ် အချိန်ပေးတဲ့အခါ ပြီးပြည့်စုံအောင် ကြိုးစားပေးကြပြီး ကတိကဝတ်တွေကို အလေးထားတတ်ကြလို့ပါတဲ့။ ။

၅၇။ မရှုံးနိမ့်ဖူးတဲ့ အောင်မြင်သူဆိုတာမရှိ

အောင်မြင်မှုလမ်းကြောင်းမှာ တစ်ခါတလေ တစ်စုံတစ်ယောက်နဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ရမယ့် အခြေအနေတွေ ကြုံရမှာပါ။ မင်းရဲ့ အောင်မြင်မှုကြောင့် တခြားသူတွေက မင်းကို သူတို့ရဲ့ ပြိုင်ဘက်လို့ သဘောထားစေမှာပါ။

ဒါ့အပြင် မင်းရဲ့ စွမ်းဆောင်ရည်အပေါ်မှာ မနာလိုမှုတွေနဲ့ တုံ့ပြန်လာတာမျိုးကိုလည်း ကြုံရမှာပါ။ မင်းရဲ့ အောင်မြင်မှုက တစ်ခါတစ်ရံမှာ မင်းကို နာကျင်စရာတွေကိုလည်း ခံစားရစေမှာပါ။

ဒါပေမဲ့ မင်းအပေါ်မှာ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ တိုက်ခိုက်မှုမဟုတ်ဘူးဆိုတာကို သိထားရပါမယ်။

နှစ်တိုင်း ကျွန်မက လေအေးပေးစက်နားလေးမှာ စကားပြောရင်း အချိန်ကုန်ဆုံးတာမျိုး မရှိသလောက်ပါပဲလို့ ရှိလာက ပြောပါတယ်။

မင်းက ပိုမြင့်မားတဲ့ နေရာမှာ ရောက်နေတယ်ဆိုရင် မင်းကို လုပ်ဖော် ကိုင်ဖက်တွေက တိုးတက်လာသူတစ်ဦးအဖြစ် မသတ်မှတ်ဘဲ ရန်သူတစ်ယောက်လို့ စတင် တွေးလာကြတာမျိုးလည်း ရှိတတ်ပါတယ်။

ရှိလာက ငွေကြေးပိုင်းဝန်ဆောင်မှု ကုမ္ပဏီမှာ ရာထူးတိုးအောင် ကြိုးစားရန် ကန်နေသူ တစ်ဦးပါ။ “မင်းအလုပ်ရာထူးတိုးဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့ တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ မင်းကို သဘောကျလာအောင် ထိုင်ပြီး ဆုတောင်းနေလို့မရပါဘူး” လို့ သူမက ပြောပါတယ်။

ဒီအတွက် ကျွန်မအဖေပေးခဲ့တဲ့ အကောင်းဆုံးအကြံဉာဏ်ကတော့ “လူတိုင်းကို လေးလေးစားစား ဆက်ဆံပါ။ လူတိုင်းကို အထက်အောက်ဝန်ထမ်းပုံစံနဲ့ မဆက်ဆံပါနဲ့။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ဒီလေးစားမှုက မင်းဆီကို ပြန်ရောက်လာပါ လိမ့်မယ်တဲ့”

ကျွန်မအဖေရဲ့ အကြံပေးချက်အတိုင်း လိုက်နာခဲ့လို့ ကျွန်မအဖေ ၄၅ နှစ်တာ ကြိုးစားခဲ့ရတဲ့ အောင်မြင်မှုထက်ပိုတာကို ကျွန်မက ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုအတွင်း အရယူနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

စစ်တမ်းတွေအရ မန်နေဂျာ ဆယ်ယောက်မှာ ခြောက်ယောက်က သူတို့ရဲ့လုပ် ဖော်ကိုင်ဖက်တွေလို သူတို့က ရာထူးမတိုးတာကြောင့် ခင်မင်မှု သံယောဇဉ် ပြတ်တောက်ခဲ့ကြတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ။

၅၈။ အဓိပ္ပာယ်နှစ်ခွဲဖြစ်နိုင်တဲ့ ဟာသမျိုးမပြောသင့်

ဟာသတွေဆိုတာက လူတွေရဲ့အာရုံစူးစိုက်မှုကိုရစေပြီး ခင်မင်မှုအစပျိုးဖို့ လွယ်ကူစေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အကောင်းမြင်တဲ့ဟာသတွေပြောတာနဲ့ သရော်ပြီးရသဲ့သဲ့ပြောတာက လုံးဝမတူညီပါဘူး။

သရော်တယ်ဆိုတာက မိတ်ဆုံစားပွဲမှာ ဝိုင်းဖွဲ့မပြောသင့်တဲ့ အကြောင်းအရာ မျိုးတွေပါ။ လူကိုဖြစ်စေ၊ အပြုအမူတွေကို ဖြစ်စေ၊ အတွေးအခေါ် အယူအဆ ကိုဖြစ်စေ ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိ တိုက်ခိုက်မှုတွေပါ။

ကောင်းမွန်တဲ့ဟာသတွေဆိုတာက အသေးအဖွဲ့လေးတွေကို စနောက်ခြင်းပါ။ ဒီဟာသတွေမှာ ပစ်မှတ်တစ်ခုခု ရှိတယ်ဆိုရင် ဒါကဟာသပြောသူကိုပါပဲ။ လုပ်ငန်းခွင်မှာ ရည်ရွယ်ချက် ရှင်းလင်းတဲ့ ကောင်းမွန်တဲ့ ဟာသတွေကိုသာ လွတ်လပ်စွာအသုံးပြုပါ။ ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိ၊ မရှိရှိ ဘယ်သူ့ကိုမှ မသရော်ပါနဲ့။

လူးဝစ်က ဒေါ်လာသန်းချီတန် ကွန်ပျူတာအရောင်း ကုမ္ပဏီတစ်ခုကို တည်ထောင်ထားသူပါ။ သူက လုပ်ငန်းကို တစ်ရှိန်ထိုး အောင်မြင်အောင် ကြိုးစားနေချိန်မှာ အမြဲတမ်း အပြုသဘောဆောင်ပြီးပဲ တွေးတောပါတယ်။

“ကျွန်တော် တို့တွေ ပျော်ရွှင်နေမှ အလုပ်ကို ကောင်းကောင်းလုပ်နိုင်မှာပါ။”

ကျွန်တော်က အမြဲတမ်း အလုပ်လုပ်ချင်စိတ်ရှိတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေကိုပဲ ရှာဖွေပြီး သူတို့အလုပ်လုပ်ချင်တဲ့နေရာမှာ အလုပ်လုပ်ခွင့်ရဖို့ လုပ်ဆောင်ပေးပါတယ်။

အစည်းအဝေးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မှတ်စုရေးတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်အလုပ်မှာမဆို

အများစုက အခြေခံစည်းမျဉ်းတွေအပေါ်မှာပဲ လုပ်ဆောင်ကြရပြီး ပျင်းစရာ
ကောင်းပါတယ်။ မင်းက ပျင်းစရာကောင်းတဲ့ အလုပ်တစ်ခုခုကို ထပ်တလဲလဲ
လုပ်ရတာက ပိုပြီးတော့ ပျင်းဖို့ကောင်းပါတယ်။

“ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့က တူညီတဲ့အလုပ်တွေကို လုပ်တော့မယ်ဆိုရင်
အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းက သူတို့အလုပ်ကို ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်လုပ်နိုင်စေဖို့ သူ
တို့ကို စိတ်ရွှင်လန်းပျော်ရွှင်အောင် အရင်လုပ်ဖို့ပါပဲ။

သူတို့လုပ်တဲ့အလုပ်ကို လုပ်ချင်စိတ်ရှိနေဖို့ လိုအပ်ပြီး သူတို့လုပ်တဲ့အလုပ်မှာ
ပျော်စရာနည်းနည်းလောက် ရှိနေဖို့လည်း လိုပါတယ်” လို့ လူးဝစ်ကပြောပါ
တယ်။

အပျက်သဘောဆောင်တဲ့ သရော်တာတွေ လုပ်ငန်းခွင်မှာ အသုံးပြုတဲ့အခါ
ဒီလိုသရော်တတ်တဲ့ အကျင့်ဆိုးက ရုံးအတွင်းမှာ အလွယ်တကူ ကူးစက်ပျံ့နှံ့
သွားနိုင်ပါတယ်။ အပြုသဘောဆောင်တဲ့ ဟာသတွေကို လုပ်ငန်းခွင်မှာအသုံး
ပြုတဲ့အခါ အလုပ်အပေါ် စိတ်ကျေနပ်မှု ၅ ရာခိုင်နှုန်း ပိုတိုးတက်စေပါတယ်
တဲ့။ ။

၅၉။ အရာအားလုံးကို မလိုချင်နဲ့

ဘဝရေးရာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ကိစ္စအများစုကို ကျွန်တော်တို့က ပြိုင်ပွဲတစ်ခုအနေနဲ့သာ မြင်ယောင်မိကြပါတယ်။ ဘယ်သူက ရာထူးတိုးသွားသလဲ။ ဘယ်သူက လစာအများဆုံး ရလာသလဲ။ ဘယ်သူ့မှာ နောက်ဆုံးပေါ် ကားတစ်စီး ရှိနေလဲ စသဖြင့်ပေါ့။ ဒီအရာတွေက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဘေးပတ်ပတ်လည်မှာ ကျင်လည်နေတဲ့ လူတိုင်းနဲ့ ပြိုင်ပွဲတစ်ခုလို ဖြစ်နေပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ အောင်မြင်ဖို့အတွက် ဒီအရာတွေအားလုံးကို ကျွန်တော်တို့ရဖို့မလိုအပ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့လိုအပ်တာက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဘဝအတွက် အမှန်တကယ် လိုအပ်မယ့် အရာတွေကိုပါပဲ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ တချို့သူတွေက ထိပ်ဆုံးကို ရောက်ချင်ကြပေမယ့် တချို့ကတော့ အများဆုံးကို ရချင်ကြပါတယ်။

ဘဝအောင်မြင်မှုဆိုတာက အရာအားလုံးကို ရအောင်လုပ်နိုင်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘဝမှာ အရာအားလုံးကို ရအောင် ယူဖို့ကလည်း မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ အရာအားလုံးကို မင်းရအောင် ယူနိုင်မယ်ဆိုရင်တောင် မင်းက ပျော်ရွှင်နေသူ ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်မှာပါ။ အောင်မြင်မှုဆိုတာက မင်းလိုအပ်တဲ့အရာကို ရအောင်လုပ်နိုင်တာပါပဲ။

အောင်မြင်မှုကို သေတ္တာတစ်လုံးထဲ ဖြည့်သိပ်သလိုမျိုး တွေးကြည့်လိုက်ပါ။ မင်းက သေတ္တာကိုဖြည့်ဖို့ ပိုအလုပ်ကြိုးစားလုပ်တာမဟုတ်ဘဲ ပိုသေးငယ်တဲ့ သေတ္တာလေးကိုရွေးချယ်ရုံနဲ့ မြန်မြန်အလုပ်ပြီးမြောက်သွားနိုင်ပါတယ်။

ဘက်ကီက သူမမှာ အလုပ်အကိုင် တစ်ခု၊ ခင်ပွန်းတစ်ယောက်နဲ့ ကလေးနှုယောက်ရှိတဲ့ သာမန်အိမ်ထောင်ရှင်မတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်မရဲ့အကြောင်းက ကျွန်မကြည့်ခဲ့ဖူးတဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေလိုပါပဲ။ လုပ်စရာ တွေ အရမ်းများပြီးတော့ ဒါကိုလုပ်ဖို့ အချိန်နည်းနည်းလေးပဲရှိတဲ့ လူတစ် ယောက်လိုပါပဲ။

ဘဝမှာ အလျင်မလိုဘဲ သူ့အရှိန်လေးနဲ့သူ နေထိုင်နိုင်ဖို့ အဓိကသော့ချက်က “ဘာက တကယ့်ကို အရေးအကြီးဆုံးလဲ ဆိုတာကို နားလည်ဖို့ပဲ” ဆိုတာကို ဘက်ကီက သဘောပေါက်သွားခဲ့ပါတယ်။ တချို့အရာတွေကို လုပ်ရင်း ကျွန်မရဲ့ အချိန်တွေအများကြီး ကုန်ဆုံးခဲ့မိတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ သူတို့ ကို လိုအပ်လို့ လုပ်တာမဟုတ်ဘဲ လုပ်ရမယ်ထင်လို့ လုပ်နေခဲ့မိလို့လေ။

“ဘာလုပ်လုပ် အချိန်မလောက်တဲ့ အခြေအနေကနေ ရုန်းထွက်ဖို့အတွက် ကျွန်မက အရာအားလုံးနောက် လိုက်နေတာကို ရပ်တန့်လိုက်ပါတယ်။ အရာအားလုံးကို လုပ်နေရင်းနဲ့ အချိန်တွေ ကုန်ဆုံးနေမယ်ဆိုရင် အရေးမပါ တဲ့ အရာတွေကိုလုပ်ရင်းနဲ့ အရေးပါတဲ့အရာတွေကို နောက်ချန် ကျန်ရစ်စေခဲ့ မိသလို ဖြစ်စေနိုင်လို့လေ”

အောင်မြင်မှုဆိုတာ အဆုံးမရှိတဲ့စကြဝဠာတစ်ခု မဟုတ်ပါဘူး။ လုပ်ငန်းခွင် အတွင်း အလုပ်တူတဲ့ အောင်မြင်သူတွေကို လေ့လာကြည့်ရာမှာ သူတို့ကိုယ် သူတို့ စိတ်ကျေနပ်မှုရှိခြင်းကသာ အောင်မြင်မှုဆွတ်ခူးနိုင်တဲ့ခံစားချက်ကို ပေးစွမ်းနိုင်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်တိုင် စိတ်ကျေနပ်မှု မရှိသူတွေက သူတို့ ကိုယ်သူတို့ သာမန် ဒါမှမဟုတ် ကျရှုံးသူအဖြစ်သာ မှတ်ယူကြပါတယ်။ ။

၆၀။ တန်ဖိုးအစစ်အမှန်ကို ရှာဖွေ

ကျွန်တော်တို့ လူတွေကို ပထမဆုံးတွေ့ချိန်မှာ စိတ်ထဲကနေ အဲဒီလူကို ဝေဖန် အကဲဖြတ်မိနေတတ်ပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ စွမ်းဆောင်ရည်နဲ့ တာဝန်ယူမှုတွေ အပေါ်မှာအကဲဖြတ်ပြီး ချက်ချင်းကောက်ချက်ချတတ်ကြပါတယ်။

ကံမကောင်းစွာနဲ့ ကျွန်တော်တို့က ရလဒ်တွေကို အလျင်စလိုကြည့်ပြီး ဘယ် တော့မှပြန်လည်သုံးသပ်ခြင်းမရှိကြပါဘူး။ ပြောရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့က အပေါ်ယံ အချက်အလက်တွေကို ကြည့်ပြီးသတ်မှတ်ထားတဲ့ အရာတွေကြောင့် လူတွေရဲ့အရည်အချင်းတွေကို သတိမထားမိတတ်ကြပါဘူး။

ရရ

တစ်ခုခုဝယ်ယူတဲ့အခါမှာ လူအများစု သတိမထားမိတဲ့တန်ဖိုးကို ရှာဖွေရမယ် ဆိုတာ သိကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မင်းဘေးပတ်လည်က လူတွေကြားမှာ လည်း သူတို့တန်ဖိုးကို သတိမထားမိတာမျိုးလည်း ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပေမယ့် ဂျိမ်းက သူမကို ထုတ်ကုန်တွေကိုရေတွက်ခိုင်း တာထက်ပိုပြီး ပိုစိန်ခေါ်မှုရှိတဲ့ အလုပ်တစ်ခုခုကို လုပ်ခိုင်းဖို့ မျှော်လင့်နေပါ တယ်။ သူ့အလုပ်က အလှကုန်ထုတ်လုပ်မှုမှာ ညီညီစီတန်းထားတဲ့လိုင်းတွေကို ကြီးကြပ်ပေးရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အချိန်တိုင်း သူမက ဒီလိုင်းတစ်ခုချင်းစီရဲ့ ထုတ်လုပ်မှုအဆင့်တွေကို မှတ်သားပြီး မန်နေဂျာဆီကို သတင်းပို့ရပါတယ်။

ဂျိမ်းက ထုတ်ကုန်တွေကို ရေတွက်တယ်။ ရေတွက်ပြီး ပြန်ကိုက်ညီအောင် လုပ်ပေးပြီးတော့ ထပ်ရေတွက်ရတယ်။ ဘာကြောင့် ဒီလိုင်းတွေက နှေးလိုက် မြန်လိုက် ဖြစ်ရတာလဲဆိုတာ သူမကို ဘယ်သူကမှ မမေးခဲ့ပါဘူး။ ဒါက သူမရဲ့ အလုပ်မဟုတ်ဘူးလေ။ သူမအလုပ်က အရေအတွက်ရေတွက်ရုံပဲလေ။

ငါးနှစ်ကျော်ကြာပြီးတဲ့နောက်မှာ ဂျိမ်းက လိုင်းတွေရဲ့ နှုန်းထားတွေအပေါ် သက်ရောက်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းတွေကို စာရင်းမှတ်သားထားခဲ့ပါတယ်။ ဘယ်သူမှ သိပ်ပြီးတော့ အာရုံမစိုက်တဲ့ သူသိထားတဲ့ အချက်တွေကိုလည်း စာရင်းမှတ်သား ထားပါတယ်။ ရေဒီယိုစနစ်ပေါ်မှာ အသံက အရမ်းတိုးလွန်း နေရင် အလုပ်သမားတွေက တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် စကားပိုပြောရတဲ့ အတွက်ကြောင့် သူတို့ရဲ့နှုန်းထားကို နှေးကွေးစေတာပါ။

အထွေထွေမန်နေဂျာက သူမကို အရာအားလုံး အခြေအနေဘယ်လိုလဲလို့ပုံမှန် အတိုင်း တစ်ခွန်းမေးလိုက်ပါတယ်။ သာမန်တုံ့ပြန်မှုတစ်ခုကိုပဲ မျှော်လင့်ထား ချိန်မှာ သူမက ထုတ်လုပ်မှုက ၂ ရာခိုင်နှုန်း လျော့ကျသွားပြီး ဒီလိုဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းသုံးခုကိုပါ စာရင်းတင်ပြလိုက်တဲ့အခါမှာ မန်နေဂျာက အံ့ဩ လွန်းလို့ လဲကျလုနီးပါးတောင် ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။

နောက်ဆုံးတော့ ဂျိမ်းက သူမရဲ့နှစ်ပေါင်းများစွာ လုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ လေ့လာ စောင့်ကြည့်မှုများစွာကို အသုံးပြုနိုင်မယ့် အလုပ်တစ်ခု ရာထူးတိုး ချီးမြှောက် ခံရပါပြီ။

တခြားလူတွေမှာရှိတဲ့အရည်အချင်းတွေကို အကဲဖြတ်နိုင်စွမ်းက တန်ဖိုးကြီးတဲ့ ကျွမ်းကျင်မှုတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ အောင်မြင်တဲ့ လုပ်ငန်းရှင် ၆၁ ရာခိုင်နှုန်းရဲ့ အဓိက အားသာချက်က ဝန်ထမ်းတွေကို တက်ကြွလှုပ်ရှားလာအောင်ဆောင် ရွက်ပေးချင်စိတ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အလုပ်သမားတွေက ဘာတွေကိုလုပ်နိုင်လဲ ဆိုတာကို သိတာနဲ့ သူတို့က အဲဒီအလုပ်ကို လုပ်နိုင်ဖို့ ဘယ်လို ကူညီပေးရမလဲ ဆိုတာကို မြင်နိုင်အောင် ကြည့်ရှုကြပါတယ်။ ။

၆၁။ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွမှုကို တွေ့နိုင်တဲ့နေရာတိုင်းကရှာ

ဂရုစိုက်တတ်သူတွေက သူတို့လုပ်တဲ့ ဘယ်အလုပ်ကိုမဆို သေချာလုပ်ကြပါ
တယ်။ ဘာကြောင့် သူတို့က လူတွေကို ဂရုစိုက် လုပ်ကြတာလဲ။ ဘာက
သူတို့ကို စိတ်ဓာတ်တက်ကြွစေတာလဲ။ အဖြေက မင်းတွေထားနိုင်တဲ့အရာ
တွေ အားလုံးနီးပါးပါပဲ။

တချို့လူတွေက သူတို့ယှဉ်ပြိုင်လိုစိတ်ပြင်းထန်မှုတွေကြောင့် ရူးသွပ်ကြတယ်။
တစ်ချို့က အသိအမှတ်ပြုခံရမှုတွေ၊ သဘောကျစရာတွေရဖို့အတွက် ရူးသွပ်
ကြတယ်။ တချို့က သူတို့မိသားစုအတွက် အောင်မြင်မှုရဖို့ ရူးသွပ်ကြတယ်။
တချို့က သူတို့မိသားစုကိုပြသဖို့ အောင်မြင်ချင်ကြတယ်။

ဒီလိုမျိုး ရူးသွပ်မှုတွေဖြစ်လာအောင် မင်းကိုယ်မင်း စိတ်ခွန်အားရလာစေဖို့
မင်းတကယ့်ကိုဂရုစိုက်တဲ့အရာကို အသုံးပြုရပါမယ်။

အသက် ၇၀ အရွယ် လော်နာကို သူမရဲ့ဆရာဝန်က လေ့ကျင့်ခန်းပုံမှန်လုပ်ဖို့
လိုအပ်တယ်လို့ ပြောတုန်းက သူမက ပရိဘောဂရွှေ့တဲ့သူ တစ်ယောက်ဖြစ်
လာတာမှ ကောင်းဦးမယ်လို့ ပြန်တုံ့ပြန်ပြောခဲ့ပါတယ်။ လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ရ
တာက သူမကို ရူးလောက်တဲ့အထိ ပျင်းရိစေတာပါ။

လော်နာကို ကိုယ်လက်လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ခိုင်းဖို့ ဘယ်လိုမှ တိုက်တွန်းလို့
မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာကို သူမရဲ့ဆရာဝန်က သဘောပေါက်သွားပြီး သူမကို
ဝစ်ကွန်ဆင် တက္ကသိုလ်မှာ တစ်ပတ်သုံးကြိမ် လေ့ကျင့်ခန်း အတူတူလုပ်ကြ
တဲ့ အမျိုးသမီးအဖွဲ့မှာ ပါဝင်နိုင်ဖို့ ကူညီပေးခဲ့ပါတယ်။

လော်နာက ကိုယ်လက်လှေကျင့်ခန်း လုပ်ရတာကို သဘောကျသူတစ်ဦး မဟုတ်ပေမယ့် သူမရဲ့ခံယူချက်ကို စတင်ပြောင်းလဲစေခဲ့တာက အုပ်စုထဲက အသက်ငါးဆယ်အရွယ် တခြားအမျိုးသမီးတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ “ဒီအမျိုးသမီး တွေက ကျွန်မကို လှေကျင့်ခန်းလုပ်ခြင်းရဲ့ ကောင်းကျိုးတွေကို မြင်သာစေပါ တယ်။ သူတို့က ကျွန်မတွေ့ဖူးသမျှထဲက အသပ်ရပ်၊ အလှပဆုံးအမျိုးသမီးတွေ ပါ။ သူတို့က စိတ်နှစ်ပြီး လှေကျင့်ခန်းလုပ်ကြတယ်လေ။”

အချိန်တွေကြာလာတော့ လှေကျင့်ခန်းလုပ်ခြင်းရဲ့ ဆုလာဘ်တွေအနေနဲ့ သူမရဲ့ ဘဝကို ပျော်ရွှင်မှုတွေ ယူဆောင်လာပေးပါတယ်။ “ဒီအုပ်စုနဲ့အတူတူကျွန်မ ပထမဆုံး လှေကျင့်ခန်းစလုပ်ခဲ့တုန်းက ကျောရိုးနာတဲ့ပြဿနာ ခံစားနေရပါ တယ်။ ပြီးတော့ ဒူးခေါင်းပေါ်မှာ လေဆာခွဲစိတ်မှု လုပ်ခဲ့ရတယ်။ နာကျင်မှု များစွာနဲ့အတူ ကြွက်သားနာကျင်မှုကိုလည်း ခံစားခဲ့ရပါတယ်။”

ဒါပေမဲ့အခုတော့ ကျွန်မကလေးဘဝတုန်းကလို ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနဲ့ ကောင်း ကောင်း လှည့်ပတ်နိုင်ပါပြီ။ နောက်ကျောနဲ့ ကြွက်သားနာကျင်မှုတွေလည်း မရှိသလောက် ပျောက်ကင်းသွားပါပြီ။ ဒါက အံ့အားသင့်စရာပါပဲ”

ညဏ်ရည်ထက်မြက်ခြင်း၊ စွမ်းဆောင်ရည် မြင့်မားခြင်းနဲ့ လစာကောင်းမွန် ခြင်း စတဲ့ အရေးကြီး အချက်အလက်တွေကို စစ်တမ်းကောက်ယူခဲ့ရာ စိတ် ဓာတ်တက်ကြွမှုကသာလုပ်ငန်းအောင်မြင်စေဖို့ အဓိကအကျဆုံးအချက်တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွမှုရှိဖို့က အောင်မြင်မှုနဲ့ တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင် နေပေမယ့် စိတ်ဓာတ်တက်ကြွဖို့ လှုံ့ဆော်ပေးနိုင်တဲ့ အရင်းအမြစ်ကတော့ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦးမတူညီကြပါဘူးတဲ့။ ။

၆၂။ ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်ဖို့လို

နိုင်ငံတကာက လွတ်တော်အမတ်တွေဟာ နှစ်စဉ် ပြဿနာထောင်ပေါင်းများစွာကို မဲပေးဆုံးဖြတ်ကြရပါတယ်။ ပြဿနာတွေကတော့ အရေးပါပြီးမရှင်းလင်းတဲ့ ပြည်တွင်းပြည်ပရေးရာတွေပေါ့။ တချို့လူတွေ တစ်ချိန်လုံးတွေးနေတဲ့ အကြောင်းအရာတွေနဲ့ တချို့လူတွေ လုံးဝမတွေးမိတဲ့ အကြောင်းအရာတွေလည်း ပါတာပေါ့။

တစ်ချိန်တည်းမှာ အဲဒီပြဿနာအကုန်လုံးကို နိုင်နိုင်နင်းနင်းကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းနိုင်အောင် သူတို့ဘယ်လို လုပ်ကြတာပါလိမ့်။ အဖြေကတော့ သူတို့တွေရဲ့ ကျွမ်းကျင်မှုစံ အပေါ်မှာပဲ မူတည်တာပါ။ အမတ်တွေက သီးခြားနယ်ပယ်တစ်ခုစီမှာ ကျွမ်းကျင်ကြသူတွေပါ။ မဲပေးဆုံးဖြတ်ရမယ့် ပြဿနာတွေ ပေါ်ပေါက်လာတဲ့အခါ သူတို့က သူတို့ရဲ့ ကျွမ်းကျင်မှုတွေကို မျှဝေကြပါတယ်။

ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်ရတဲ့ ကောင်းကျိုးတွေကတော့ တခြားသူတွေက သင့်ရဲ့ အတွေးအမြင်တွေကို နားထောင်ကြတာပါပဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူတို့က အဲဒီအကြောင်းအရာနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ဗဟုသုတ နည်းပါးနေလို့ပါ။ တခြားနယ်ပယ်က ပြဿနာတစ်ခုခုပေါ်လာမှ ကျွမ်းကျင်သူတွေ အချင်းချင်း တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦးမှီခိုကြတာပါ။

အရေးပါပြီး သင်လုပ်ချင်တဲ့ သီးသန့်နယ်ပယ် တစ်ခုခုကို ရွေးချယ်လိုက်ပါ။ ပြီးတော့ အဲဒီနယ်ပယ်နဲ့ သက်ဆိုင်တာတွေကို သင်တတ်နိုင်သလောက် များများလေ့လာပါ။ သင့်ရဲ့ အကြံပေးချက်ကို လေးစားလိုက်နာလာကြတာဟာ သင့်ကို လေးစားလာကြတာထက် ပိုကောင်းမွန်တဲ့ပီတိ ဒီကမ္ဘာမှာမရှိတော့ပါဘူး။

ဖရက်ဝဲလ်ဘာက ဗားမွန်မှာ ထူးခြားပြီး ရှာဖွေရခက်တဲ့ သီချင်းတွေကိုရောင်း
ချလာခဲ့တာ ၂၇ နှစ်တိုင်ခဲ့ပါပြီ။ အင်တာနက်ကို စတင်အသုံးပြုလာကြချိန်မှာ
သူ့စိတ်ပူလာတာက အင်တာနက်ပေါ်မှာ သူ့လိုမျိုးစီးပွားတူလုပ်မယ့်ပြိုင်ဘက်
တွေ သေချာပေါက်ရှိလာမှာကိုပါ။

ဒါကြောင့် သူ့ကိုယ်တိုင်သူ့ဆိုင်ကို အင်တာနက်ပေါ်ကိုတင်ရောင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်
လိုက်ပါတယ်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးတွေနဲ့ ပြိုင်ဆိုင်ဖို့အတွက် သူ့မှာအရင်း
အနှီးလည်း မရှိသလို နောက်ခံအင်အားလည်း မရှိပါဘူး။ သူ့ဆိုင်အတွက်
တစ်မူထူးခြားပြီး ပြိုင်ဘက်ကင်းတဲ့ သူ့သီချင်းပုံစံတွေကို ပေါ်လွင်အောင်
အင်တာနက်စာမျက်နှာကို သူ့ကိုယ်တိုင်ပဲ ဒီဇိုင်းဆွဲပြီးကြိုးစားပုံဖော်ခဲ့တာပါ။

“နောက်ဆုံးပေါ် လူကြိုက်များတဲ့ သီချင်းတွေကို သင်မေးပြီးတော့ ဘယ်နေရာ
ကမဆို သွားဝယ်နိုင်ပါတယ်။ သင်တစ်ခါမှ မကြားဖူးတဲ့ အမိုက်ဆုံးသီချင်း
တွေအကြောင်းကိုတော့ ဘယ်သူက လာပြောပြမှာလဲ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ အင်တာ
နက် အရောင်းဆိုင်မှာ ကျွန်တော်ရေးထားတဲ့ သုံးသပ်ချက်တွေက ဂီတသံစဉ်
အသစ်ကို စနားထောင်မယ့်သူတွေအတွက် အကျိုးရှိစေတယ်လေ။ ဒီလိုမျိုး
ဘယ်သူမှ မလုပ်ဖူးသေးတဲ့အလုပ်ကို ကျွန်တော် စတင်လုပ်ခဲ့တာလေ။”

ဖရက်ရဲ့ဆိုင်က နှစ်စဉ် ဈေးကွက်တန်ဖိုး ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော်တိုးတက်နေပြီး
သူ့ပရိသတ်ကလည်း နှစ်စဉ် ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော် တိုးတက်လာခဲ့ပါတယ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို အောင်မြင်သူလို့ ယူဆထားသူ ၆၈ ရာခိုင်နှုန်းက အနည်းဆုံး
သူတို့အလုပ်နယ်ပယ်တစ်ခုခုမှာ ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်တွေ ဖြစ်ကြတယ်လို့
စစ်တမ်းတွေက ဆိုပါသတဲ့။ ။

၆၃။ ကျရှုံးတယ်ဆိုတာက မကြိုးစားလို့မဟုတ်

ကျရှုံးမှာကို ကြောက်ရွံ့စိတ်က စွမ်းအားပြင်းလွန်းပါတယ်။ လူတွေက သူတို့ ကြိုးစားလုပ်ဆောင်နေတာတွေမှာ ကောင်းကောင်းမလုပ်နိုင်ကြတာကို ဘယ် တခြားသူတွေကိုမှ ထုတ်ဖော်မပြောချင်ကြပါဘူး။

ဒီကြောက်စိတ်က မင်းရဲ့ပန်းတိုင်ကိုရောက်ဖို့၊ အလုပ်ကြိုးစားလုပ်ဖို့ စိတ် ဓာတ်လှုံ့ဆော် ပေးနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီကြောက်စိတ်က ဘယ်တော့မှ မကြိုးစားရင် ဘယ်တော့မှ မကျရှုံးနိုင်ဘူးလို့ မင်းကို သက်သောင့်သက်သာ တွေးနိုင်အောင်လည်း လုပ်နိုင်ပါတယ်။ အဓိကသိထားရမှာက မကြိုးစားမှုက သာ အဓိကကျရှုံးမှုတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ မင်းရဲ့ ပန်းတိုင်ဆီကို ရောက်နိုင်ဖို့ လုပ်ငန်းစဉ်က ဘယ်တော့မှ စတင်တာမဟုတ်တဲ့အတွက်ကြောင့်ပါပဲ။

ဂျက်ဖ်က လူငယ်တွေကို ဘယ်လို သင်ကြားပေးရမလဲဆိုတာနဲ့ သူတို့ဘယ်လို လေ့လာသင်ယူနေလဲ ဆိုတာကို လေ့လာနေတဲ့ စိတ်ပညာရှင်တစ်ဦးပါ။ ကျောင်းအများစုက ကျောင်းသားတွေကို အရမ်းတော်သူတွေ၊ သာမန်တော် သူတွေနဲ့ စာညံ့သူတွေဆိုပြီး အုပ်စုသုံးစု ခွဲခြားထားတတ်တယ်လို့ ဂျက်ဖ်က ပြောပါတယ်။

“ဒီလိုမျိုးအုပ်စုခွဲထားမှုကြောင့် ဒီကလေးတွေက ငါးတန်းလောက် ရောက်လာ ချိန်မှာကတည်းက ပညာရေးမှာ မျှော်လင့်ချက်နည်းပါးနေကြပါပြီ။ အလယ် တန်းကျောင်းမှာ ဒီကလေးတွေအတွက် ဆရာတွေကထပ်ပြီး သူတို့ မျှော်လင့် မထားတဲ့ အတားအဆီးတွေကို ထပ်မံကာရံပေးတတ်ကြပါသေးတယ်။

ဂျပန်နိုင်ငံက အထက်တန်းကျောင်းသားတိုင်းက သင်္ချာအတွက်အချက်ကို

သင်ရပေမယ့် အမေရိကန်နိုင်ငံမှာတော့ အတွက်အချက်ဆိုင်ရာ သင်္ချာဆိုတာ
ကျောင်းသားတိုင်းအတွက် မဟုတ်ဘဲ တော်တဲ့ကျောင်းသားတွေ သင်ယူဖို့
သီးသန့်ပါ။ တကယ်ဆို ဘယ်ဘာသာရပ်ကိုမဆို သင်ယူဖို့အတွက် ကျောင်း
သားတိုင်း ညီတူမျှတူ အခွင့်အရေး ရှိသင့်ပါတယ်။ ဒီလိုအတားအဆီးတွေ
တွေ့ကြုံရလို့ စာညံ့တဲ့ အလယ်တန်းကျောင်းသားတစ်ဦးဟာ အသက်လေး
နှစ်အရွယ် ကလေးတစ်ဦးထက်တောင် စာသင်ယူနိုင်စွမ်းနည်းသွားပါတယ်။

ဒီအဖြစ်အပျက်ကနေ ကျောင်းသားတွေ သင်ယူမိကြတဲ့ အကြီးဆုံးသင်ခန်းစာ
ကတော့ တော်တဲ့ကျောင်းသားတွေက ကြိုးစားရင် ဘာမဆိုဖြစ်နိုင်တယ်ဆို
တာနဲ့ စာညံ့တဲ့ကျောင်းသားတွေက သူတို့အတွက် ဘယ်အရာမှ ဖြစ်မလာနိုင်
ဘူး၊ သူတို့မကြိုးစားနိုင်ကြဘူး ဆိုတာပါပဲ။

ဂျက်ဖ်က ကျောင်းသားအားလုံးကို အတန်းတစ်ခုတည်းမှာပဲ အတူတူ ပညာ
သင်ကြားစေပြီး ရည်မှန်းချက်နဲ့ ရလဒ်တူညီစွာ ထားပေးထားပါတယ်။ စမ်း
သပ်မှုတွေအရ အဆင့်သုံးဆင့်လုံးက ကျောင်းသားတွေ မျှော်လင့်ချက်တွေ
တိုးလာတဲ့အခါမှာ စာမေးပွဲရလဒ်တွေ တိုးတက်ကောင်းမွန်လာကြပါတယ်။

၁၀မှာရခဲ့တဲ့နောင်တတွေအကြောင်း စစ်တမ်းကောက်ယူတဲ့အခါ လူ ၁၀ ဦး
မှာ ၈ ဦးက သူတို့လုပ်ခဲ့တဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်တွေထက် မလုပ်ခဲ့ရတဲ့အရာတွေ
အပေါ်မှာ ပိုပြီးနောင်တရကြတာကို တွေ့ရပါတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့်ပြော
ရရင် တစ်ခုခုလုပ်လို့ ရှုံးနိမ့်ခဲ့တာထက် အဲဒါကိုမလုပ်ကြည့်ခဲ့ရတာကို ပိုပြီး
တော့ နောင်တရတတ်ကြပါတယ်။ ။

၆၄။ သင်တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်

အမေရိကန်တွေရဲ့အိပ်မက်၊ အမေရိကန်တွေရဲ့အလုပ်စည်းမျဉ်း၊ အမေရိကန်
တွေရဲ့ကိုယ်ပိုင်မှု။

တကယ်လို့ မင်းက ဒီလိုဆောင်ပုဒ်မျိုးတွေကို ကြားရမယ်ဆိုရင် လူတိုင်း
တွေးနေမိမှာက လူတစ်ယောက်ချင်းစီရဲ့ ကျဆုံးမှု၊ အောင်မြင်မှုတွေက လုံးဝ
ဥသယံ သူတို့နဲ့ပဲဆိုင်တဲ့ကိစ္စတွေလို့ မင်းထင်မိမှာပါပဲ။ အဲဒီလိုတွေးပြီး ခံစားရ
တာက ကြံရာမရဘဲ အရူးအမူးစိတ်တွေ ပိုဖြစ်စေပါတယ်။ လူတိုင်းကိုတွေးစေ
မိတာက အကျိုးရလဒ်တွေ အကုန်လုံး ငါ့ကြောင့်ပဲ။ ဖြစ်လာသမျှ အရာအား
လုံး၊ မဖြစ်ခဲ့သမျှ အရာအားလုံးက ငါ့ကြောင့်ပဲ ဆိုတာပါပဲ။

အမှန်တကယ်တော့ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မပြည့်စုံကြပါဘူး။ အဆင့်တိုင်း
အဆင့်တိုင်းမှာ ကျွန်တော်တို့ကို ကာကွယ်ပေးနေသူတွေနဲ့ သင်ကြားပေးနေ
သူတွေ ရှိကြပါတယ်။ အဲလို အမေရိကန်တွေရဲ့ မူဝါဒနဲ့စွမ်းအားတွေကြောင့်
စွန့်ဦးတီထွင်သူတွေသာမက ဘယ်သူမှ တစ်ယောက်တည်းကြောင့် ရခဲ့တဲ့
အောင်မြင်မှုဆိုတာ မရှိခဲ့ကြပါဘူး။

မေးဝေါ်ကီက စီးပွားရေးလုပ်ငန်း စလုပ်ချင်သူတွေကို အကူအညီပေးတဲ့လုပ်
ငန်းလုပ်ကိုင်နေသူပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၀ နှစ်လောက်က မေးဝေါ်ကီရဲ့ ဝန်ဆောင်မှု
လုပ်ငန်းလေးက စီးပွားကျဆင်းလာခဲ့ပြီး သူနဲ့ဆက်စပ်ပြီး စီးပွားရေးလုပ်နေ
သူတွေအားလုံးလည်း စီးပွားကျဆင်းသွားရပါတယ်။

အခုအချိန်မှာတော့ သူ့ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းလေးက စီးပွားအတူတူလုပ်ကြတဲ့
စီးပွားဖက်တွေနဲ့လုပ်ငန်းတူသူတွေစုဖွဲ့ထားတဲ့အဖွဲ့အစည်းတွေရဲ့ အကူအညီ

ပေးမှုနဲ့ အခက်ခဲဆုံးအခြေအနေကနေ တစ်ဖန်ပြန်ထူထောင်နိုင်ကြပါပြီ။

လိုအပ်တဲ့ အရည်အချင်းတွေကို ဖြည့်ဆည်းဖို့ သင်တန်းတွေနဲ့ ချေးငွေရယူဖို့ အခွင့်အလမ်းတွေကို ဒီလိုစီးပွားဖက်တွေ စုဖွဲ့ထားတဲ့ အသင်းအဖွဲ့တွေကနေ ရယူနိုင်ပါတယ်။

“ကျွန်တော်တို့က လူ့အဖွဲ့အစည်းမှာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတွေ ပြုလုပ်ချင်ကြပြီး အိပ်မက်တွေအကြောင်းကို မျှဝေချင်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အိပ်မက် တွေ ဆိုတာကလည်း လက်တွေ့ဆန်ပြီး လက်ရှိဖြစ်နေတဲ့အရာတွေပါပဲ” လို့ ဝေါ်ကီက ပြောပါတယ်။

“ကျွန်တော့်ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းလေးက လူတိုင်းကို ကြိုးစားဖို့ နေရာလေး တစ်ခု ဖန်တီးပေးပါတယ်။ စီးပွားရေး စလုပ်ချင်သူတွေက အဲဒီနေရာလေးမှာ သူတို့တစ်ယောက်တည်း ရှိနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့လည်း အတူ တူ ရှိနေပါတယ်” လို့ ဝေါ်ကီက ပြောပါတယ်။

မြို့ပြဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် သုတေသနပညာရှင်တစ်ဦးက စီးပွားရေး စတင်လုပ် ကိုင်လိုသူတွေကို ဝေါ်ကီရဲ့ အကြံပေးဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းက မြို့ပြပြန်လည် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် အကောင်းဆုံးဥပမာဖြစ်တယ်လို့ပြောပါတယ်။

အပြန်အလှန် မှီခိုတတ်တဲ့ လူ့သဘာဝအရ ကျွန်တော်တို့အချင်းချင်း တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး ဆက်စပ်နေထိုင်သူတွေနဲ့ တူရာအသင်းအဖွဲ့နဲ့ နေထိုင်သူတွေက တစ်သီးပုဂ္ဂလ နေထိုင်သူတွေထက် နှစ်ဆကျော်လောက် အောင်မြင်တယ်လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပိုမိုခံစားကြရတယ်လို့ စစ်တမ်းတွေက ဆိုပါသတဲ့။ ။

၆၅။ ပန်းတိုင်တွေက သက်ရှိအရာတစ်ခု

ပန်းတိုင်တွေက မင်းနဲ့အတူ တဖြည်းဖြည်း တိုးတက်ပြောင်းလဲလာရမှာပါ။ သူတို့က လက်လှမ်းမမီနိုင်တဲ့ နေရာမှာ ရောက်မနေသင့်သလို အလွယ်တကူ ရနိုင်တဲ့နေရာမှာလည်း ရှိမနေသင့်ပါဘူး။ ဘယ်လိုကိစ္စပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းရဲ့ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွမှုကသာ မင်းပန်းတိုင်တွေကို အသုံးဝင်စေမှာပါ။

မင်းရဲ့ပန်းတိုင်ကို မင်းကြိုးစားဖို့ လိုအပ်တဲ့ အကွာအဝေးမှာ ထားရပါမယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအကွာအဝေးက ကြိုးစားရင် တစ်နေ့နေ့မှာ မင်းရောက်နိုင်တဲ့ အကွာအဝေးလည်း ဖြစ်ရပါမယ်။

၁၉၇၈ခုနှစ်မှာ ကုမိကိုက အမေရိကန်ပိုင်ကုမ္ပဏီဖြစ်တဲ့ အေတီအန်တီ ဖုန်း ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းကို အီရန်နိုင်ငံမှာ တိုးချဲ့ပြီး ဆိုင်ခွဲဖွင့်ဖို့ တာဝန်ပေးခံရပါတယ်။ ဆိုင်ခွဲဖွင့်ပြီး မကြာခင်လေးမှာပဲ အီရန်နိုင်ငံမှာ တော်လှန်ရေးနဲ့နိုင်ငံရေး အဓိကရုဏ်းဖြစ်တာကြောင့် ဆိုင်ကိုပိတ်ခဲ့ရပြီး သူမလည်း နိုင်ငံတွင်းက ထွက်ခွာဖို့ ဖိအားပေးခံရပါတယ်။ ပြီးတော့ အနာဂတ်အတွက် သေချာတဲ့ ကြိုတင်စီစဉ်မှု ဘာမှမရှိဘဲ နယူးယော့ခရီးခွဲမှာ စတင်အလုပ်လုပ်ရပါတော့တယ်။

သူမ အမေရိကန်ကို ပြန်လာရတဲ့အချိန်မှာ ရနိုင်သမျှ အခွင့်အရေးတွေကို အသုံးပြုနိုင်အောင် ကြိုးစားပါတော့တယ်။ “အမေရိကန်ကို ပြန်လာရချိန်မှာ အလုပ်အတွက် အသုံးဝင်မယ့် အရည်အသွေးမြင့် သင်တန်း တစ်ခုခု တက်ရပါမယ်။ ကုမ္ပဏီက ထောက်ပံ့ပေးမယ့် မဟာဘွဲ့ တစ်ခုခုကိုဆက်တက်ဖို့လည်း အခွင့်အရေးရတာပေါ့”လို့ ကုမိကိုက ပြောပါတယ်။

ကုမ္ပဏီတွေရဲ့ မြင့်မားတဲ့ ရာထူးတွေက တစ်ခုနဲ့တစ်ခု လွန်စွာမကွာခြားပေမယ့် သူမရဲ့ နိုင်ငံတကာ အလုပ်အတွေ့အကြုံကို အသုံးပြုပြီး ပိုမိုကောင်းမွန်တဲ့ အလုပ်ရာထူးတွေကို ရယူနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ သူမက နိုင်ငံတကာကုန်သွယ်မှုနဲ့ဆိုင်တဲ့ အကြံပေး ကုမ္ပဏီတစ်ခုကို အခု တည်ထောင်ထားနိုင်ပါပြီ။

“ကျွန်မအတွက် ဘာလုပ်ဖို့လိုလဲဆိုတာနဲ့ ဘာကိုပြီးမြောက်အောင် လုပ်ချင်လဲဆိုတဲ့ ငါးနှစ်တာ သက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှုဆိုင်ရာ စီမံကိန်းတစ်ခုကို ရေးဆွဲပြီး ကျွန်မရဲ့ စီမံကိန်းကို ကျွန်မလိုက်နာခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မမှာ လမ်းလွဲတွေရှိနေခဲ့ပေမယ့် အခု ကျွန်မ ရောက်ချင်တဲ့နေရာမှာ ရပ်တည်နေနိုင်ပါပြီ။ ကျွန်မရဲ့ အလုပ်အကိုင်ကို ကျွန်မဘဝရဲ့ အဓိကအရေးပါတဲ့ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုအနေနဲ့ သဘောပိုက်ထားခဲ့ပါတယ်”

မကြာသေးခင်ကမှ ဘွဲ့ရကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားတွေကို သုတေသနလုပ်တဲ့အခါမှာ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းက အလုပ်စတင်လုပ်ချိန် အစောပိုင်းမှာ တွေ့ကြုံရတဲ့ မကောင်းတဲ့အတွေ့အကြုံတွေကြောင့် သူတို့ရဲ့ စွမ်းဆောင်ရည်တွေ ကျဆင်းစေခဲ့ပါတယ်တဲ့။ အလုပ်အဆင်မပြေမှုတွေကို တွေ့ကြုံပြီးနောက် စိန်ခေါ်မှုတွေကို မဖြေရှင်းဘဲ ရှောင်ဖယ်နေတာကြောင့် အောင်မြင်ဖို့အတွက် သူတို့ရဲ့ ရည်မှန်းချက်တွေနဲ့ သူတို့ရဲ့ လက်ရှိအမှုအကျင့်၊ အလေ့အထတွေကို လိုက်လျောညီထွေဖြစ်အောင် အလိုက်သင့်ပြင်ဆင်နေထိုင်ဖို့ အခက်အခဲရှိနေကြပါတယ်တဲ့။ ။

၆၆။ ခံစားချက် အတတ်အကျဖြစ်ခြင်းကိုရှောင်

လူတိုင်းက သူတို့ရဲ့ ကမ္ဘာလေးမှာ စိတ်လှုပ်ရှားမှုလေးတွေရှိတာကို သဘောကျကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စိတ်ခံစားချက်မြင့်မားမှုတွေရဲ့ နောက်မှာ ဆိုးဝါးတဲ့ ခံစားချက်တွေက အမြဲလိုလို လိုက်တတ်ကြပါတယ်။

အောင်မြင်တဲ့ဘဝတစ်ခုဆိုတာ စိတ်လှုပ်ရှားစရာကောင်းတဲ့ နေ့လေးမှာပဲတွေ့နိုင်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ တည်ငြိမ်ပြီး ကြိုးစားအားထုတ်မှုတွေနဲ့ အကောင်အထည်ဖော်နေတဲ့ အလုပ်အကိုင်တစ်ခုမှာလည်း တွေ့နိုင်ပါတယ်။

တိုနီနဲ့ ကာလာတို့ဟာ နှစ်ပေါင်းများစွာ အတူရုန်းကန်ကျော်ဖြတ်ခဲ့ကြတာပါ။ တိုနီက ကျောင်းတက်နေဆဲဖြစ်ပြီး သူတို့နှစ်ဦး စားဝတ်နေရေးစရိတ်စကတွေ ပေးနိုင်ဖို့ ကာလာက အလုပ်ကြိုးစားလုပ်နေရပါတယ်။ အိမ်ပြန်ရောက်ချိန်မှာလည်း ချက်ပြုတ်၊ လျှော်ဖွပ်နဲ့ အိမ်သန့်ရှင်းရေးလည်း လုပ်ရပါသေးတယ်။ တိုနီအတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကာလာက သူမ တတ်နိုင်သမျှ အစွမ်းကုန်ထောက်ပံ့ပေးနေသူပါ။

“အဲဒီတုန်းက အတော်လေးကို ရုန်းကန်ခဲ့ရတဲ့ အချိန်ကာလတွေပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မတို့က အတူရုန်းကန်ပြီး အတူတူရှေ့ဆက် ကြိုးစားခဲ့ကြပါတယ်” လို့ ကာလာက ပြောပါတယ်။

အခုတော့တိုနီက ဘွဲ့လည်းရပြီးပြီဆိုတော့ အဆင့်မြင့်မြင့်ကို ရောက်သွားပါပြီ။ သူတို့ အိမ်ထောင်ကျခါစကလို ငွေကြေးကျပ်တည်းမှုတွေလည်း မရှိတော့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် တိုနီက ကျေနပ်ပြရမယ့်အစား ကာလာကို သူနဲ့လိုက်ဖက်သူအဖြစ် မပြောင်းလဲခဲ့တာကိုပဲ အပြစ်ပြောနေပါတယ်။

“ကျွန်မက အရာအားလုံးကို မပြောင်းလဲချင်ပါဘူး။ ကျွန်မက လူသစ်တစ်ဦး ဖြစ်မလာချင်ပါဘူး။ ကျွန်မက သူ့အပေါ်မှာ ကောင်းရဲ့လား၊ ဒါမှမဟုတ်သူ့ကို ထပ်ပြီး စိတ်ပျက်သွားစေမယ့် အရာတစ်ခုခုကို လုပ်နေမိပြီလားဆိုတဲ့စိုးရိမ်မှု တွေနဲ့ နေ့တိုင်း မနေချင်ပါဘူး” လို့ ကာလာက ပြောပါတယ်။

တိုနီကလည်း ကာလာက ပိုမိုကောင်းမွန်တဲ့ဘဝကို ရရှိဖို့ အတူကြိုးစားတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးအပိုင်းကို လျစ်လျူရှုထားတယ်လို့ ပြောပါတယ်။

ကာလာအတွက်တော့ “ကျွန်မတို့ဘဝတွေက ငွေကြေး ခက်ခဲချိန်တုန်းက အိမ်ထောင်ရေးအပိုင်းမှာ တည်ငြိမ်နေခဲ့ပါတယ်။ အခုအချိန်မှာတော့ငွေကြေး တည်ငြိမ်လာပေမယ့် အိမ်ထောင်ရေးအပိုင်းမှာ ခက်ခဲလာပါပြီ။ အရင်အချိန် တွေကိုသာ ပြန်တမ်းတနေမိပါတယ်”

ခေါင်းဆောင်တွေရဲ့ အမှုအကျင့်တွေကို ရေရှည်လေ့လာမှုတွေလုပ်တဲ့အခါမှာ အလုပ်တစ်ခုမှာ အချိန်ကြာရှည်စွာ လုပ်ခဲ့သူ ၁၀ ဦးမှာ ၇ ဦးက သူတို့တွေ့ကြုံ ခဲ့ရတဲ့ အကောင်းဆုံးနဲ့ အဆိုးဆုံးရလဒ် နှစ်ခုစလုံးကို မှေးမှိန်စေကာ သူတို့ရဲ့ ခံစားချက်တွေကို တည်ငြိမ်စွာ ထိန်းသိမ်းထားနိုင်သူတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်တဲ့။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နေ့ရက်တွေက တစ်မှုထူးခြားတဲ့ နေ့ရက်တွေထက် သာမန်နေ့ ရက်တွေ များတာကြောင့် သာမန်နေ့ရက်တွေကို အာရုံစူးစိုက်ဖို့က ပိုအရေး ပါတယ်လို့ စိတ်ပညာရှင်တွေက ဆိုပါတယ်။ ။

၆၇။ မိသားစုနဲ့ မိတ်ဆွေတွေကို ဂရုစိုက်

အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လုပ်ငန်းခွင်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် သူတို့ဘဝကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်သူတွေက သူတို့ဘေးပတ်လည်ကလူတွေကို ဂရုစိုက်ကြပါတယ်။

သူတို့ဘေးပတ်လည်က လူတွေအပေါ်မှာ သူတို့ကိုယ်ပိုင် အချိန်တွေကို ရင်းနှီးမြှုပ်နှံကြပါတယ်။ သူတို့ဘဝ၊ စိုးရိမ်မှု၊ စိတ်ဝင်စားမှုစတဲ့ အရာအားလုံးကို စိုးရိမ်ပေးတတ်ကြပါတယ်။

၁၉၉၅ ဒီဇင်ဘာမှာ ချည်မျှင်အထည်ချုပ်စက်ရုံ မီးလောင်သွားတဲ့အခါပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ အေရွန်က ဆိုးဝါးတဲ့ ကံကြမ္မာ အလှည့်အပြောင်းဒဏ်ကို ခံစားခဲ့ရတယ်။ သူက ဝန်ထမ်းတွေကို လစာနှိမ်ပေးတဲ့ နိုင်ငံခြား ပြိုင်ဘက်တွေနဲ့ ဈေးကွက် ပြိုင်ဆိုင်နိုင်စေဖို့အတွက် သူ့လုပ်ငန်းမှာ သူ့ငွေကြေးနဲ့ သူ့ဘဝနှစ်ခုစလုံးကို အပြည့်အဝ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံထားခဲ့သူပါ။

စက်ရုံပြန်လည်တည်ဆောက်ဖို့ ဗိသုကာပညာရှင်တွေရယ်၊ ကန်ထရိုက်တာတွေရယ်နဲ့ စာရင်းကိုင်တွေက ကုန်ကျစရိတ်ကို တွက်ချက်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ ဒီလုပ်ငန်းက ရှေ့ဆက်နိုင်ပါ့မလားဆိုတာကို အေရွန်က စိုးရိမ်သွားခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ လုပ်ငန်းအကြောင်းကို သူပိုတွေးလေလေ သူ့အတွက်အလုပ်လုပ်ပေးနေတဲ့ လူပေါင်းနှစ်ထောင်ကျော်ကို ပိုပြီး တွေးမိလေလေပါပဲ။ မနက်တိုင်း အလုပ်လာပြီးတော့ တစ်နေ့လုံး အလုပ်ကို ကြိုးစားလုပ်နေသူတွေပေါ့။ ဘယ်သူမှ မမျှော်မှန်းရဲလောက်တဲ့ထိ ကုန်ပစ္စည်းတွေကို အရည်အသွေးကောင်းအောင် ဖန်တီးပေးကြသူတွေပေါ့။

အရွက်က သူ့ရဲ့စက်ရုံကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ဖို့သာမက တည်ဆောက်
ရေး အတွက် လန့်ချီကြာ စက်ရုံပိတ်ထားရချိန်တွေမှာပါ သူ့ဝန်ထမ်းတွေကို
ဆက်ပြီးတော့ လစာပေးထားဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ခဲ့ပါတယ်။ စက်ရုံမှာ
ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာကို သူ့ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ မျက်နှာမှာ အပြုံးပန်း
တွေအဖြစ် ပြောင်းပေးလိုက်ပါတယ်။

“စက်ရုံကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ပြီးတော့ ဒီနေ့စတင်လည်ပတ်နေပါပြီ။
ကျွန်တော့်ဝန်ထမ်းတွေက မင်းတွေ့ဖူးသမျှတွေထဲမှာ အလုပ်အကြိုးစားဆုံးနဲ့
သစ္စာအရှိဆုံး လူတွေ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒီနေ့မှာ သူတို့အားလုံး ကျွန်တော့်စက်ရုံ
ဆီကိုပဲ လာကြတာပါ” လို့ အရွက်က ပြောပါတယ်။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှာ အောင်မြင်နေတဲ့ စီအီးအို ၁၀ ဦးမှာ ၈ ဦးက သာယာ
တဲ့မိသားစု ဘဝလေးကို တည်ဆောက်ထားဖို့ အရေးပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။
လုပ်ငန်းခွင်နဲ့ မိသားစုဘဝမှာ အောင်မြင်ဖို့အတွက် ကိုယ့်ရဲ့ ဘေးပတ်ပတ်
လည်က လူတွေအပေါ်မှာ စိုးရိမ်မှုတွေနဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုတွေကို ထုတ်ဖော်ပြနိုင်
တဲ့စွမ်းရည်ရှိဖို့ အရေးကြီးပါတယ်လို့ သူတို့အားလုံးက စစ်တမ်းမှာ ဖြေဆို
ထားပါတယ်။ ။

၆၈။ အမြော်အမြင်မရှိဘဲ ဇွဲရှိနေရုံနဲ့မရ

မင်း အမှန်တကယ်လိုချင်တဲ့ အရာအများစုက မင်းဆီကို ညတွင်းချင်းရောက် မလာနိုင်ပါဘူး။ မင်းအတွက် အရေးကြီးတဲ့ အရာအများစုကိုရဖို့ လပေါင်းများစွာ၊ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာနိုင်ပါတယ်။ တစ်ခါတလေမှာ ပိုပြီးတော့တောင် ကြာနိုင်ပါသေးတယ်။ ဒီတော့ မင်းရဲ့ ရှည်လျားစွာကျန်သေးတဲ့ အနာဂတ်ခရီးလမ်းကို ဘယ်လိုရှေ့ဆက်မှာလဲ။

ဇွဲကောင်းတဲ့လူတွေက သူတို့ ပြီးမြောက်ချင်တဲ့ အရာတွေကို သူတို့ကိုယ်တိုင် ထွေးပွေ့ထားကြပါတယ်။ သူတို့က အကွာအဝေးအပေါ်မှာ အာရုံမစိုက်ကြပါဘူး။ သူတို့လိုချင်တဲ့အရာကို ရအောင်ယူကြတယ်။ သူတို့လိုချင်တဲ့ပန်းတိုင်က လက်တွေ့ဆန်ပြီး သူတို့ရယူဖို့ ဖြစ်နိုင်ခြေ ရှိတာတွေကိုပဲ ရွေးချယ်ကြတယ်။ ဇွဲရှိသူတွေက သူတို့ရှေ့က တာဝန်တွေကို ကျေပွန်ဖို့၊ သူတို့ကိုယ်သူတို့ နားလည်ထားဖို့၊ အနာဂတ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရေရှည်အမြော်အမြင်ရှိဖို့ သိနားလည်ကြပါတယ်။

တစ်ခါတလေမှာ ယူထားတဲ့ မိန်းမကိုတောင် နားလည်ပေးဖို့ ခက်ခဲတာမျိုး ရှိဖူးကြတာပဲလို့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုအကြံပေးဂျွန်က ဥပမာပေးပြောလေ့ရှိပါတယ်။ စတော့ဈေးကွက်က ကျယ်ပြန့်တဲ့ ရေရှည်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်လို့ ဂျွန်က ပြောပါတယ်။

စတော့ရှယ်ယာ ရေရှည်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုက မင်းကို ညတွင်းချင်း ချမ်းသာသွားစေနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလုပ်ငန်းက ညတွင်းချင်း မချမ်းသာတဲ့စီးပွားရေး လုပ်ငန်းတစ်ခုပဲလို့ ပုံသေလည်း ဆိုလို့ မရပြန်ပါဘူး။ ဒီထက် ပိုကောင်းတဲ့ ရေရှည်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဆိုတာ မရှိနိုင်တော့ပါဘူးလို့ ဂျွန်က ဆိုပါတယ်။

“အရည်အသွေးပြည့်မီတဲ့ ထုတ်ကုန်တွေနဲ့ ကုမ္ပဏီတွေက ငွေရှာနိုင်သလိုသူတို့ ရဲ့ ရှယ်ယာတွေကလည်း များပြားပါတယ်။ ကုမ္ပဏီမှာ ရောင်းအားနည်းတဲ့နှစ် တွေလည်း ရှိနေနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စိတ်ရှည်သည်းခံခြင်းက မင်းကို ကောင်း မွန်တဲ့နှစ်တွေဆီခေါ်ဆောင်ပေးနိုင်ဖို့၊ စတော့ရှယ်ယာတွေကို ဆုပ်ကိုင်ထားဖို့ အာမခံပေးနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ကောင်းမွန်တဲ့နှစ်တွေက ဆိုးဝါးတဲ့နှစ်တွေထက် အရေအတွက် ပိုများနေပါလိမ့်မယ်”

စတော့ရှယ်ယာဈေးကွက်ကနေ အမြတ်ငွေချက်ချင်းရှာဖွေဖို့ ကြိုးစားတာက ဂျွန့်အတွက်တော့ အရူးကစားပွဲလို ယူဆထားပါတယ်။ အမြတ်ငွေချက်ချင်း ရဖို့ကြိုးစားတာက ငွေရှာနိုင်ဖို့ထက် ရင်းနှီးငွေတွေအားလုံးကို ဆုံးရှုံးဖို့ပဲပိုများ ပါလိမ့်မယ်။

စစ်တမ်းတွေမှာ ဇွဲလုံ့လရှိသူတွေနဲ့ အလွယ်တကူလက်လျှော့တတ်သူတွေကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်တဲ့အခါ ခက်ခဲတဲ့စိန်ခေါ်မှုတွေ ရှိနေရင်တောင်မှ ဇွဲရှိသူတွေက သူတို့ ပြီးမြောက်အောင် လုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ အရာတွေအပေါ်မှာ အာရုံမထားဘဲ ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ရမယ့် အရာတွေအပေါ်မှာ အာရုံနှစ်ဆပိုစိုက်ကာအချိန် တွေ ကုန်ဆုံးတတ်ကြတယ်လို့ သုတေသီတွေက တွေ့ရှိခဲ့ကြပါတယ်။ ။

၆၉။ အလုပ်ပြောင်းလိုက်ရုံနဲ့ မင်းကို မပြောင်းလဲစေနိုင်

အလုပ်တစ်ခုနဲ့တစ်ခု အကူးအပြောင်းကာလတွေမှာ အရာရာ မတူညီဘူးလို့ ထင်ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ပြောင်းလဲသွားရင်တောင် ကျွန်တော် တို့ကို အမှန်တကယ် မပြောင်းလဲစေနိုင်ပါဘူး။

ကျွန်တော်တို့ဘဝမှာ အရာရာပုံမှန်အတိုင်း လည်ပတ်နေစေဖို့အတွက် တည်ငြိမ်မှုရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က အသစ်အဆန်း တစ်ခုခုကိုစတင် လုပ်ဆောင်တော့မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ကို သက်သောင့်သက်သာနေနိုင်စေ ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုပိုရှိစေမယ့် တည်ငြိမ်မှု ပေးနိုင်မယ့်အရာတွေ ကို ရှာဖွေရပါမယ်။

အေမိက အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းဆိုင်ရာ အကြံပေးတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး လူတွေနေ့တိုင်း အလုပ်တွေ ပြောင်းနေကြတာကို တွေ့မြင်နေရသူပါ။ လူတွေက တစ်ချိန်လုံး အပြောင်းအရွှေ့ကာလနဲ့ပတ်သက်ပြီး စိတ်သောကရောက်နေ ကြတာကိုလည်း တွေ့နေရသူပါ။

“ဒါက၍နှစ်အရွယ်ကလေးသူငယ်တန်းစတက်တဲ့ပထမဆုံးရက်နဲ့တူပါတယ်။ သူ့မှာ ဘာတွေဖြစ်လာမှာလဲဆိုတဲ့ လက်တွေ့မဆန်တဲ့ အကြောက်တရားက တခြားသူတွေအတွက်တော့ ရယ်စရာကောင်းနေနိုင်ပါတယ်”

အေမိကတော့ သူနဲ့ ဆွေးနွေးသူတွေကို အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းလုပ်ငန်း ပြောင်းသွားရင်တောင် ပြောင်းလဲမသွားမယ့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပိုအာရုံစိုက်ဖို့ အကြံပြုပါတယ်။ အလုပ်လေးပြောင်းလိုက်ရုံနဲ့ သူတို့အသိဉာဏ်တွေပါဆုံးရှုံး သွားပြီး ဘဝပျက်ပြီလို့ ထင်တတ်သူတွေရှိတယ်လို့ အေမိကပြောပါတယ်။

တချို့ သူတွေကျတော့ အလုပ်ပြောင်းတာက သူတို့ရဲ့ နှစ်ရှည်လများ မကောင်း
ခဲ့တဲ့ အကျင့်ဆိုးတွေ ပျောက်သွားတာကြောင့် အလုပ်ပြောင်းတာကို အကောင်း
မြင်လွန်းကြပါတယ်။

“အလုပ်ပြောင်းတာနဲ့ ချစ်သူပြောင်းတာကို ကျွန်မ နှိုင်းယှဉ်ပြောချင်ပါတယ်။
သစ္စာမဲ့ပြီး ဖောက်ပြန်တတ်တဲ့ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းဖို့ ချစ်သူပြောင်းလိုက်ရုံနဲ့
တော့ မရနိုင်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ပြဿနာက မင်းနဲ့အတူရှိနေတာ
ပါ။ ပြီးတော့ မင်းကိုယ်မင်း လူသစ်တစ်ယောက်လို ပြုလုပ်ဖို့ အလုပ်ပြောင်း
လိုက်ရုံနဲ့လည်း မရပါဘူး။ ဘာတွေပဲလုပ်လုပ် မင်းကတော့ မင်းပဲ ဖြစ်နေပြီး
ဘယ်နေရာမှာနေနေ မင်းလုပ်နေတဲ့အလုပ်ကလည်း မင်းနဲ့အတူ ရှိနေမှာပါ”

အလုပ်သစ်စတဲ့အခါ လူတိုင်းနီးပါးက စိတ်ဖိစီးမှုတွေ ရှိကြပါတယ်။ မသေချာ
မရေရာတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အာရုံစိုက်တာထက် ကိုယ်ပိုင်ဖြစ်တည်မှုတွေကို
ပိုအာရုံစိုက်သူတွေက စိတ်သောကနည်းတာတွေ ရပြီး အလုပ်ရာထူးအသစ်
တစ်ခုမှာလည်း ပိုသက်သောင့်သက်သာရှိကြတာကို တွေ့ရတယ်လို့ စစ်တမ်း
တွေက ဆိုပါတယ်။ ။

၇၀၁ အကောင်းတွေမလာခင် အဆိုးတွေရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရမှာပဲ

မင်းအလိုချင်ဆုံးအရာတွေက တစ်မှဟုတ်ချင်းရဖို့ မလွယ်ကူပါဘူး။ မဟုတ်ရင်တော့ ဒါတွေအကုန်လုံးကို မင်းက ရပြီးနေလောက်ပြီပေါ့။

ကျွန်တော်တို့ဘဝတွေ ပိုကောင်းမွန်လာစေဖို့၊ ပန်းတိုင်တွေဆီကို ရောက်ဖို့၊ ကြိုးစားအားထုတ်မှုတွေလုပ်ဖို့ ပထမဦးဆုံးအနေနဲ့ စွန့်လွှတ်ရမယ့်အရာတွေ ရှိတယ်ဆိုတာကို နားလည်ထားရပါမယ်။ ကျွန်တော်တို့အတွက် မကောင်းမွန်ပေမယ့် မစွန့်လွှတ်နိုင်တာတွေက ကျွန်တော်တို့ကို ခြိမ်းခြောက်နိုင်ပါတယ်။

မင်းက ကြိုးစားအားထုတ်မှု အနည်းငယ်လုပ်ပြီး ခဏတာ စိတ်သက်သာရာ ရစေနိုင်ပေမယ့် အနာဂတ်မှာ အောင်မြင်မှုရဖို့ မင်းကို ခြိမ်းခြောက်နေတဲ့ မင်းမပြောင်းလဲနိုင်သေးတဲ့ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုတွေအားလုံးကို ပြုလုပ်ရမှာပါ။ ဒါမှပဲ မင်းက များများအားစိုက်ထုတ်တာနဲ့ တန်ဖိုးညီတဲ့ လှပတဲ့ အနာဂတ် တစ်ခုကို ဖန်တီးနိုင်မှာပါ။

ကျွန်တော် ဘာလုပ်နေတယ်ဆိုတာကို ကိုယ်တိုင်နားမလည်ဘဲ နိုက်ကလပ် တစ်ခုကို ဝယ်ခဲ့မိတယ်လို့ ဒင်းမေပယ်က ပြောပါတယ်။ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေတွေက ဒီနိုက်ကလပ်ကိုမဖွင့်ခင် ဒီခိုင်းကိုပြန်လည်မွမ်းမံသင့်တယ်လို့ အကြံပေးလို့ ပြုပြင်လိုက်တာ ပိုက်ဆံသုံးဆလောက် သုံးဖြစ်သွားတယ်လို့ သူက ပြောပါတယ်။

ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ ဆိုင်ကိုဖွင့်ခဲ့ပေမယ့် တစ်နှစ်လောက်ထိ လူလုံးဝ မစည်ကားခဲ့ပါဘူး။ ဆိုင်ကို လာတဲ့ဧည့်သည်တွေကို ကျွန်တော့်ရုံးခန်းထဲမှာ ထားရင်တောင် ဆုံတယ်လို့ သူက ပြောပါတယ်။

ကျွန်တော့်ရဲ့ လုပ်ငန်းအကြံပေးက ကျွန်တော့်ကို နာမည်အသစ်၊ ပုံစံအသစ်၊ စီမံခန့်ခွဲနည်း အသစ်တွေနဲ့ ဒီလုပ်ငန်းကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲရမယ့် အချိန်ကို ရောက်ပြီလို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။ သူဆိုလိုချင်တာက ဒီနေရာအတွက် ငွေကြေး အများကြီးထပ်သုံးရင်တောင် ဒီနေရာက စည်ကားလာမှာ မဟုတ်တော့လို့ ဆိုက်ကို ပိတ်စေချင်တာပါ။

ကျွန်တော့်အတွက်ကတော့ ဒီလုပ်ငန်းအတွက် ငွေတွေ အများကြီးရင်းပြီးပြီ။ အခုမှ လက်လျှော့လိုက်ရင် ဘာမှရနိုင်စရာ မရှိတော့လို့ ရှုံးပြီးရင်း ရှုံးတာပေါ့။

အခုတော့ပစ်ဖိတ်ကာကလပ်က လူအရမ်းစည်ကားပြီး ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် များစွာရှာဖွေနိုင်တဲ့ ကလပ်တစ်ခုဖြစ်နေပါပြီ။ ဒီလိုအောင်မြင်မှုမျိုးကိုညတွင်း ချင်းဖန်တီးယူလို့ မရနိုင်ဘူးလို့ ဒင်းက ဂုဏ်ယူစွာပြောပါတယ်။

အဆင့်မြင့်ရာထူးပိုင်း မန်နေဂျာတွေကြားမှာ ၈၄ ရာခိုင်နှုန်းလောက်က သူတို့ ဘဝမှာ လုပ်ငန်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ခဏတာ အဆင်မပြေချိန်တွေကို ရင်ဆိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့ကြဖူးတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ လုပ်ငန်းဆက်တည်မြဲအောင် တချို့ မန်နေဂျာတွေက နှစ်ဦး၊ သုံးဦးစာ အလုပ်ပိုလုပ်ရတာ၊ အလုပ်ချိန် ပိုကြာကြာ လုပ်ရတာနဲ့ အလုပ်အတွက်လိုအပ်တဲ့ ကျွမ်းကျင်မှုတွေကို ကိုယ်တိုင်တတ် မြောက်အောင် သင်ယူကာ အားဖြည့်လုပ်ဆောင်ခဲ့ရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီလို စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံမှုတွေက သူတို့လုပ်ငန်း၊ ရာထူးနဲ့အောင်မြင် မှုနောက်ကို လိုက်ဖို့ လိုအပ်တဲ့အရာတစ်ခုဖြစ်တယ်လို့ သိနားလည်ထားကြ ပါတယ်တဲ့။ ။

၇၁။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တောင်မယုံမှတော့ ဘယ်သူကယုံပါတော့မလဲ

တစ်ခါတစ်ရံမှာကျွန်တော်တို့တွေက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ယုံကြည်လက်ခံချင်တာတွေကို တခြားသူတွေကိုပါ ယုံကြည်လက်ခံစေချင်ကြပါတယ်။ “ငါလုပ်နိုင်တယ်၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား” လို့ မိတ်ဆွေတွေကို မေးတတ်ကြပါတယ်။

ဖြစ်ချင်တော့ သူတို့ကလည်း ကိုယ့်ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ်မှာပဲ အခြေခံစဉ်းစားကြတာပါ။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စွမ်းဆောင်ရည်နဲ့ အမှန်တကယ် လုပ်နိုင်စွမ်းရှိမရှိကို သူတို့ စဉ်းစားမှာမဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော်တို့ တွေးတဲ့အတွေးတွေ အပေါ်မှာပဲ သူတို့ စဉ်းစားကြမှာပါ။

နောက်တစ်မျိုးပြောရရင် မင်းအနားမှာရှိသူတွေက မင်းရဲ့ခံစားချက်အပေါ်မှာပဲ တုံ့ပြန်ကြတာပါ။ မင်းကြောက်နေတာတွေအတွက် သူတို့ဆီက အကြောက်တရားကိုပဲ ပြန်မြင်ရမှာဖြစ်ပြီး မင်းက ယုံကြည်မှုရှိရင်တော့ သူတို့ကလည်း ယုံကြည်ပြမှာပါ။ မင်းက တခြားသူတွေအပေါ်ကိုပဲ ယုံကြည်လက်ခံနေလို့ မရပါဘူး။

ပေါလ်ဝွန်ဇေးက လော့အိန်ဂျလိစ်က ဆင်းရဲတဲ့ ရပ်ကွက်လေးတစ်ခုမှာ ကြီးပြင်းလာခဲ့သူပါ။ သူမှတ်မိတာက အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းဆိုင်ရာအမှတ်တရနေ့တွေမှာ အောင်မြင်သူတွေက သူတို့ကျောင်းကို လာလည်ပြီး သူတို့ဘယ်လိုကြိုးစား လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြတယ်ဆိုတာတွေကို လာရောက်မျှဝေပေးတာကိုပါ။

ပေါလ်ပြောတာက “ဒီလိုမျိုး အတွေ့အကြုံ မျှဝေပေးတာတွေက ကျွန်တော်တို့အတွက်တော့ ဘာအကျိုးသက်ရောက်မှုမှ မရှိခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သူတို့နေရာမှာ အပြည့်အဝခံစားမပေးနိုင်ဘူး” လို့ ဆိုပါတယ်။

သူကြီးပြင်းလာတော့ သူ့ရဲ့ ဝမ်းကွဲမောင်နှမတစ်ဦး အသတ်ခံရမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရက်စက်ပြင်းထန်တဲ့ မေးခွန်းတွေကို သက်သေထွက်ဆိုပေးခဲ့ရပါတယ်။ “အဲဒီနေ့ကစပြီး သူနားလည်လိုက်တာက တခြားသူတွေကို အားနာမနေတော့ဘဲ ကိုယ်တိုင် ဘဝမှာပျော်ရွှင်ဖို့အတွက် ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုတွေ ပြုလုပ်ဖို့ပါ”

ကျွန်တော်အသက် ၁၄ နှစ်ရောက်တော့ ကျွန်တော်တို့ရပ်ကွက်ထဲက လမ်းသရဲတွေနဲ့ မပေါင်းသင်းတော့ဘဲ နယ်ခံရဲတွေ ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ပေးထားတဲ့ အားကစားအဖွဲ့ထဲကိုဝင်ပြီး စတင်လေ့ကျင့်ခဲ့ပါတယ်။ “ကျွန်တော့်အတွက် ကျွန်တော် တစ်ခုခုလုပ်ရတော့မယ်ဆိုတာကို သိနေခဲ့ပါတယ်။ ဒီတော့ မနက် ၅ နာရီထပြီး လေ့ကျင့်ခန်းစလုပ်တဲ့ အစီအစဉ်ကို လက်ခံလိုက်ရတာပေါ့”

နောက်တော့ လက်ငှေ့အားကစားကနေတစ်ဆင့် အိုလံပစ်ပြိုင်ပွဲမှာ ပါဝင်နိုင်ဖို့အတွက် ကြိုးစားခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၈၄ ခုနှစ်မှာတော့ ပေါလ်က အမေရိကန် အိုလံပစ် လက်ငှေ့အဖွဲ့မှာ ပါဝင်ခဲ့ပြီး ရွှေတံဆိပ်ဆု ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

အခုတော့ သူကကျောင်းမှာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းဆိုင်ရာ အထိမ်းအမှတ်နေ့အတွက် ပြန်လည် ဟောပြောပေးရသူ ဖြစ်နေပါပြီ။ ကျောင်းသားတွေကို သူပြောလေ့ရှိတာက “အရေးကြီးဆုံးကတော့ မင်းကြိုက်တာကို မင်းလုပ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အရင်ဆုံး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်ရပါမယ်” တဲ့။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို အကောင်းမြင် ယုံကြည်တတ်သူတွေရဲ့ ရည်မှန်းချက် ပန်းတိုင်ကိုပဲ လူတွေက ၅ ဆကျော် ပိုအကောင်းမြင်ယုံကြည်ကြတယ်လို့ စစ်တမ်းတွေက ဆိုပါတယ်တဲ့။ ။

၇၂။ လိုအပ်တယ်လို့ခံစားရရင် အလုပ်ပိုလုပ်လာ

မင်းက အသုံးဝင်တယ်လို့ ခံစားမိရင် ပိုကြိုးစားဖို့ တွန်းအားဖြစ်စေမှာပါ။ ကျွန်တော်တို့ကို သဘောကျတယ်လို့ ခံစားရတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့တွေက အလုပ်ကို ပိုပြီးတော့ ကြိုးစားတတ်ကြတဲ့ သဘာဝရှိပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ကို လိုအပ်တယ်လို့ မခံစားရရင် ကျွန်တော်တို့တွေက အလုပ်က ရနိုင်တဲ့ ငွေကြေး၊ ဂုဏ်ထူးနဲ့ တခြားအကျိုးကျေးဇူးတွေကို ရှာဖွေကြည့်တတ်ပါတယ်။

မစ်ဆိုရီပြည်နယ်က သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးယာဉ်တွေထုတ်လုပ်တဲ့ ဝိန်းရိုက် စက်ရုံ က သာမန်ဝန်ထမ်းတွေဟာ သူတို့ကုမ္ပဏီမှာ စက်ပစ္စည်းနဲ့ လေယာဉ် အစိတ်အပိုင်းဆိုင်ရာတွေ ထုတ်လုပ်ဖို့အတွက် တစ်နှစ်ကို ပျမ်းမျှအားဖြင့် စိတ်ကူးအိုင်ဒီယာ ၅၅ ခုလောက် ထွက်ကြတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

အဲဒီကုမ္ပဏီရဲ့ဥက္ကဋ္ဌ ဒွန်ဝိန်းရိုက်က သူ့ဝန်ထမ်းတွေ စိတ်ကူးအိုင်ဒီယာအသစ် တစ်ခုကိုပြောပြတိုင်း ချီးမွမ်းလေ့ရှိပြီး သဘောကျကြောင်းပြသပါတယ်။

“အဖွဲ့အစည်းအများစုမှာ မန်နေဂျာတွေက မိဘတွေလိုပဲ လုပ်ဆောင်တတ်ကြပါတယ်။ စည်းမျဉ်းတွေ၊ အပြစ်ပေးမှုတွေ၊ ဆုလာဘ်တွေ လုပ်လေ့ရှိပါတယ်။ မန်နေဂျာတွေက မိဘတွေက သားသမီးကို ကောင်းမွန်အောင် ဆိုဆုံးမသလို ပုံစံမျိုးနဲ့ သူတို့ပြောသမျှကိုပဲ လိုက်လုပ်တတ်ဖို့ ဆုံးမတတ်ကြပါတယ်။”

ဒါပေမဲ့ သူတို့ကုမ္ပဏီမှာတော့ မန်နေဂျာတွေက ဝန်ထမ်းတွေကိုပဲ ပိုဦးစားပေးပြီး ဒီလိုမျိုး အထက်ကပြောသမျှကိုပဲလုပ်ဆိုတဲ့ ထောင်ချောက်မျိုးကို

လည်း ဖယ်ရှားပေးပါတယ်။ ဝန်ထမ်းတိုင်းကို အလုပ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး သူတို့မှာ အကြံတစ်ခုခုရှိတိုင်း အထက်လူကြီးကို တင်ပြတတ်ဖို့ ထုတ်ဖော်ပြောရဲ့လာ အောင် တိုက်တွန်းပါတယ်။

အထက်လူကြီးပြောသမျှ စိတ်ကူးအကြံဉာဏ်တွေကိုပဲ နားထောင်ပြီး အနည်းငယ် ဖြည့်စွက်ပြောတာမျိုး မဟုတ်ဘဲ အိုင်ဒီယာအသစ်တွေ တွေးမိတိုင်း အထက်လူကြီးကို ပြောရဲ့ဖို့ အမြဲတမ်း အားပေးပါတယ်လို့ ဒွန်က ဆိုပါတယ်။

ကုမ္ပဏီရဲ့ ဒီပေါ်လစီကတော့ ကြီးမားတဲ့အောင်မြင်မှုကြီးတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဝိန်းရိုက်ကုမ္ပဏီမှာ ထုတ်လုပ်မှု ကုန်ကျစရိတ်က ၃၅ ရာခိုင်နှုန်းအထိ လျော့ကျသွားပြီးတော့ ဝယ်ယူငြင်းပယ်နှုန်းကလည်း ၉၁ ရာခိုင်နှုန်းအထိလျော့ကျသွားခဲ့ပါတယ်။

အထက်လူကြီးရဲ့ သဘောကျမှုကို ခံစားရတယ်လို့ မှတ်ယူတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေက အလုပ်အသစ်ပြောင်းနှုန်း ၅၂ ရာခိုင်နှုန်း လျော့နည်းတယ်လို့ သုတေသနတွေ အရ သိရပါတယ်။ ။

၇၃။ မင်းအမြင်ရှုထောင့်တစ်ခုတည်းနဲ့ မကြည့်နဲ့

ကျွန်တော်တို့ တွေ့ကြုံဖူးတဲ့အရာတွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ သိထားတဲ့အရာတွေမှာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အတွေးအမြင် ရှုထောင့်ကနေ စဉ်းစားထားတဲ့ မေးခွန်းတွေ အတွက် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်အဖြေတွေက အဆင်ပြေနေပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ လုပ်ငန်းကိစ္စတွေမှာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စိတ်ကူးအကြံဉာဏ်တွေကို အကောင်အထည်ဖော်တဲ့အခါ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရှုထောင့်တစ်ခုတည်းကနေပဲ ကြည့်ပြီး စဉ်းစားဆုံးဖြတ်လို့ မရပါဘူး။ မတူညီတဲ့ နောက်ခံတွေနဲ့ အခြေအနေတွေကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားပေးရပါမယ်။

တင်ပြချက်တစ်ခုဆိုတာက မင်းရဲ့ စိတ်ကူး၊ အကြံဉာဏ်တွေကိုအကောင်းဆုံး ဖော်ပြပေးနိုင်ပေမယ့် မင်းရဲ့တင်ပြချက်ကို နားထောင်ဖတ်ရှုသူတွေအတွက် သူတို့ရဲ့ စိတ်ကူးတွေကို ဖော်ပြပေးနေတာ မဟုတ်ဘူးလေ။ ဒါပေမဲ့ မင်း ရှုထောင့်နဲ့ အတွေးအမြင်ကိုတော့ မင်းမြင်သလိုမျိုး အရင်ကမမြင်ခဲ့တဲ့ မင်း ပရိသတ်အတွက်ပေါ့။

နယူးယောက်ခံနဲ့ ပန်ဆယ်ဗေးနီးယားက ရက်တောလုပ်ငန်းစုက ပန်းခြံတွေ၊ လမ်းတံတားတွေနဲ့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုတွေအတွက် စစ်တမ်းကောက်ယူပေးတဲ့ အင်ဂျင်နီယာဆိုင်ရာ အကြံပေးလုပ်ငန်းတစ်ခုပါ။

ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုကျော်လေးအတွင်းမှာပဲ လူလေးယောက်နဲ့စခဲ့တဲ့ ဒီကုမ္ပဏီက မတူညီတဲ့ဌာနခွဲ ငါးခုအထိ တိုးချဲ့နိုင်ခဲ့ပြီး တစ်နှစ်ကို ဒေါ်လာဆယ်သန်း ကျော်အထိ အမြတ်ငွေရှာဖွေနိုင်တဲ့ လုပ်ငန်းအဖြစ် ပြောင်းလဲတိုးတက်လာခဲ့ ပါတယ်။

ကုမ္ပဏီတစ်ခုထောင်သူ ဖြစ်တဲ့ ဂျော့ချ်ရက်တောက “ကျွန်တော်တို့လုပ်ငန်းရဲ့ အောင်မြင်မှုတွေက ဒီကုမ္ပဏီတစ်ခုတည်းကနေပေးခဲ့တဲ့ မတူညီတဲ့ဝန်ဆောင်မှုတွေကနေ အသီးသီး ရရှိခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဖောက်သည်တွေကို သူတို့အလုပ်အပ်တဲ့ စီမံကိန်းတစ်ခုလုံးအတွက် ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီတစ်ခုတည်းကိုပဲ ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်နိုင်တယ်ဆိုရင် ဒါက သူတို့အတွက်ပိုပြီး တော့ လွယ်ကူစေတယ်လေ။”

ဝန်ဆောင်မှုတွေကို တစုတစည်းတည်း လုပ်ဆောင်ရတာက အခက်အခဲမရှိဘဲ ချောမွေ့နေတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘူမိဗေဒပညာရှင်တွေနဲ့ အင်ဂျင်နီယာတွေက မတူညီတဲ့ဘာသာစကားကို ပြောကြသလို အတွေးအခေါ်တွေကလည်း မတူညီကြပါဘူး။ ဒီလို ရုံးတွင်းက မတူညီတဲ့ဌာနတွေ ကောင်းမွန်စွာတွဲဖက် အလုပ်လုပ်နိုင်ဖို့နဲ့ အလုပ်အပ်သူတွေ အဆင်ပြေစေဖို့ ချိတ်ဆက် ဆက်သွယ် ရေးပိုင်းတွေမှာ ဂျော့ချ်က လွန်စွာအားစိုက်ထုတ်ထားတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

“ကျွန်တော်တို့တွေက ခြေတစ်လှမ်းလောက် နောက်ဆုတ်ပြီး တစ်ယောက်စကားကိုတစ်ယောက်က နားထောင်သင့်ပါတယ်။ ဒါက အချင်းချင်းသင်ယူနိုင်ပြီး အလုပ်ကို ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ဆောင်နိုင်ဖို့ အများကြီး အထောက်အကူ ဖြစ်စေပါတယ်”

အကြံပေးအရာရှိတွေကို စစ်တမ်းကောက်ယူခဲ့ရာ အဖွဲ့အစည်း၊ ဒါမှမဟုတ် ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ ဝန်ထမ်းအချင်းချင်း ကောင်းမွန်စွာချိတ်ဆက် ဆက်သွယ် ပြောဆိုနိုင်သူတွေက သူတို့ရဲ့ စွမ်းဆောင်ရည်တွေ ၈၂ ရာခိုင်နှုန်းအထိ တိုးတက်လာကြောင်း သိရပါတယ်။ ။

၇၄။ ကျိုးကြောင်းဆီလျော်ရာနဲ့ အံ့ဝင်ခွင်ကျရာကိုရှာ

ဆုံးဖြတ်ချက်သေးသေးလေး တစ်ခုချင်းစီက စံပြဆုံးဖြတ်ချက်လေးတွေ ဖြစ်
ကောင်းဖြစ်နိုင်ပေမယ့် ပိုကြီးမားတဲ့ စီမံကိန်း တသီတတန်းကြီးနဲ့ ယှဉ်လိုက်
ရင်တော့ သေးငယ်တဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်လေးတစ်ခုတည်းကြောင့်နဲ့ပဲ မင်းဘဝ
ကြီးတစ်ခုလုံးကို ဆုံးဖြတ်ပေးနိုင်ပါဘူး။

ဆိုလိုချင်တာက မင်းဘဝ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်တွေ၊ စီမံကိန်းတွေနဲ့ မင်းရဲ့
အကျင့်တွေ၊ နေ့စဉ်လုပ်ဆောင်ချက်တွေက တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆက်စပ်မှုမရှိဘဲ
သီးသန့်ဖြစ်တည်နေလို့ မရပါဘူး။

မင်းရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေမှာ တစ်သီးပုဂ္ဂလ သီးသန့်တည်ရှိနေတဲ့ ဆုံးဖြတ်
ချက်လေးတွေအများကြီးကို ချမှတ်ဖို့မလိုပါဘူး။ မင်းဘဝအတွက် အဓိပ္ပာယ်
ရှိပြီး တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆက်စပ်မှုရှိတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကိုပဲ ချမှတ်ရမှာပါ။

အစွဘယ်လာနဲ့ မိုက်ကယ်တို့က ရင်သွေးလေးယူဖို့ စဉ်းစားတဲ့အချိန်မှာ သူတို့
နှစ်ဦးထဲက တစ်ဦးက ကလေးနဲ့အတူ အိမ်မှာနေပေးကြဖို့ သဘောတူညီခဲ့
ကြပါတယ်။ အသေးစိတ်အခြေအနေတွေကို မဆွေးနွေးကြပေမယ့် နှစ်ဦးလုံး
ယူဆမိကြတာက ကလေးအတွက် မိခင်ဖြစ်သူ အစွဘယ်လာက အလုပ်က
ထွက်ပြီး အိမ်မှာနေရင်း ကလေးထိန်းမယ် ဆိုပြီးတော့ပေါ့။ ကလေးအမေ
ကလေးထိန်းတာ သဘာဝပဲမို့လေ။

အစွဘယ်လာက မီးဖွားခွင့်ယူပြီး သမီးလေးတစ်ယောက်ကို မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်။
ဒါပေမဲ့ မီးဖွားခွင့်ယူထားချိန်မှာ သူမက သူမအလုပ်ထွက်မယ့်အစီအစဉ်ကို
ထပ်မံသုံးသပ်ခဲ့ပါတယ်။ သူမရဲ့ ဝင်ငွေက သူမရဲ့ ခင်ပွန်းထက် ပိုကောင်းမွန်

နေပြီး ဆေးဝါးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကျိုးခံစားခွင့်မှာလည်း သူမရဲ့ အလုပ်က ပိုမိုကောင်းမွန်တဲ့အတွက် သူမ အလုပ်ကထွက်တာ မှန်ကန်ရဲ့လားလို့ သံသယဝင်လာတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

မိုက်ကယ်ကလည်း အစ္စဘယ်လာရဲ့ အကြံဉာဏ်ကို အစပိုင်းမှာ အံ့အားသင့်ခဲ့ပေမယ့် ငွေကြေးအကျိုးအမြတ်ကို တွက်ချက်ကြည့်မယ်ဆို သူမ ပြောတာကို မငြင်းဆန်နိုင်ပါဘူး။

မိုက်ကယ်အတွက် ဒါက ခက်ခဲပေမယ့် အခုဆိုရင်တော့ သူ့ကိုယ်ပိုင်ဝင်ငွေမရှိဘဲ ဇနီးဖြစ်သူရဲ့ဝင်ငွေအပေါ်ကို မှီခိုနေရတာ ကျင့်သားရလာပါပြီ။

“ဒီဆုံးဖြတ်ချက်က ကျွန်တော်တို့မိသားစုအတွက် အတော်လေးအဓိပ္ပာယ်ရှိပါတယ်။ အစ္စဘယ်လာရဲ့လစာက ကျွန်တော်တို့ မိသားစုရဲ့ဝင်ငွေဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ရဲ့သမီးလေးက မိသားစုအတွက် အကောင်းဆုံး ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု အလုပ်အကိုင်ပါပဲ” လို့ မိုက်ကယ်ကဆိုပါတယ်။

သုတေသနတွေအရ လူ ၁၀ ဦးမှာ ၂ ဦးအောက်နည်းတဲ့ လူနည်းစုကပဲ ဆုံးဖြတ်ချက်လေးတွေ ချမှတ်ရာမှာ ဒီဆုံးဖြတ်ချက်လေးတစ်ခုက သူတို့တစ်ဘဝလုံးအတွက် ကိုက်ညီမှုရှိတာကို ရွေးချယ်ကြသူတွေပါတဲ့။ လူအများစုက ဆုံးဖြတ်ချက်လေးတစ်ခု ချမှတ်ဖို့အတွက် ဒီလိုဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ဖို့ တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်တဲ့ အကြောင်းအရာတစ်ခုတည်းအပေါ်ကိုသာ အခြေခံကာ ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်တတ်ကြပါတယ်တဲ့။ ။

၇၅။ သံသယဆိုတာ ရှုံးနိမ့်မှုရဲ့အဓိကတရားခံ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုဆိုတာက ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်တွင်းမှာရှိနေပြီး အထောက်အကူပေးနေတဲ့ ဗိုင်းရပ်စ်လေးလိုပါပဲ။ မင်းက ယုံကြည်မှုရှိတယ် ဆိုရင် မင်းလုပ်တဲ့ အရာအားလုံးက မင်းအတွက် ကောင်းမွန်တဲ့ အကျိုးသက် ရောက်မှုရှိစေမှာဖြစ်ပြီး မင်းက ယုံကြည်မှုရှိမနေရင်တော့ မင်းလုပ်သမျှ အားလုံးက အလကားအချည်းနှီးပါပဲ။

ယုံကြည်မှုမရှိသူတွေက သူတို့ကောင်းကောင်းမလုပ်နိုင်တာတွေကို ပြုလုပ်ဖို့ ကြောက်လန့်တတ်ကြတဲ့အပြင် သူတို့ကျွမ်းကျင်ရာတွေကို ပြုလုပ်ရင်တောင် ကြောက်လန့်နေတတ်ကြပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူတို့က ဘာမဆို ကောင်းအောင် လုပ်နိုင်ပါ့မလားဆိုတဲ့ သံသယတွေရှိနေလို့ပါ။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုရှိခြင်းက အောင်မြင်မှုကို ဆောင်ကြဉ်းပေးနိုင်ပါ တယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်မယုံကြည်ဘူးဆိုရင် မကြာခဏ ရှုံးနိမ့်နေမှာပါ။ ကိုယ့် ရဲ့ယုံကြည်ချက်က အခြေမခိုင်သေးဘူးဆိုရင် ကိုယ်တိုင်ကောင်းမွန်စွာဆောင် ရွက်နိုင်တာတွေကိုပဲ စတင်လုပ်ဆောင်ပြီးမှ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ စိန်ခေါ်မှု ပိုများ တာတွေကို ဆက်လက်လုပ်ဆောင်သွားပါ။

မာဂရက်က ရှေ့နေလုပ်သက် နှစ် ၃၀ ကျော် အတွေ့အကြုံရှိသူ တစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူမက အရပ်ဘက်ဆိုင်ရာ အမှုအခင်းအမျိုးမျိုးကို ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းနိုင်ကာ ရက်စက်ပြီး မညာမတာ တရားစွဲဆိုသူအဖြစ်လည်း နာမည်ကြီးပါတယ်။

သူမက အရင်က ဒီလိုမျိုး ခက်ထန်သူတစ်ဦး မဟုတ်ခဲ့ပါဘူး။ “အစတုန်းက မိန်းကလေးတွေကို ပေါ့ပေါ့တန်တန် အလေးထားတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့်

ကျွန်မက အခက်အခဲ၊ အတားအဆီးတွေ အကုန်လုံးကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတာပါ”

“တရားသူကြီးက မင်းကို တရားရုံးထဲမှာ ဘယ်လိုဝတ်စားသင့်တယ်၊ သင့်တော်တဲ့ ဆံပင်ပုံစံ ဘယ်လိုထားရမလဲဆိုတာ ဟောပြောပို့ချပါလိမ့်မယ်။ တရားသူကြီးတစ်ယောက် အခန်းထဲဝင်လာပြီဆို ကျွန်မက အဲဒီနားမှာ ရှိမနေသလိုပါပဲ။ ‘မင်္ဂလာပါ လူကြီးမင်းတို့’ လို့ပဲ နှုတ်ဆက်ကြလိမ့်မယ်။ တရားပြိုင်ရှေ့နေတွေကလည်း ကလေးအရွယ်ကောင်မလေးတစ်ယောက်လို့ပဲ ကြည့်ကြလိမ့်မယ်။”

ဒါပေမဲ့ ဒီလိုပေါ့ပေါ့တန်တန် အလေးအနက်မထားခြင်းတွေက သူမကိုပိုကြီးစား အလုပ်လုပ်ဖို့ အဟန့်အတား မဖြစ်စေခဲ့ပါဘူး။ သူမရဲ့ အမှုသည်တွေနဲ့ ကောင်းကောင်း မဆက်ဆံနိုင်အောင်လည်း မလုပ်နိုင်ပါဘူး။

ကျွန်မနားလည်လိုက်တာက ဒီအတွေးအမြင်တွေကို အကျိုးရှိအောင် အသုံးပြုဖို့ပါပဲ။ ကျွန်မ မတူမတန် နှိမ့်ချဆက်ဆံခံခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီအဓိပ္ပာယ်ကသူတို့ ကျွန်မကို အထင်သေးနေတယ် ဆိုတာပါပဲ။ ကွဲပြားခြားနားတဲ့ ရှုထောင့်တစ်ခုနဲ့ ကျွန်မက အရာအားလုံးကို စတင်ချဉ်းကပ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျေးဇူးတင်စရာကောင်းစွာနဲ့ပဲ နှစ်တွေကြာတော့ အထင်သေးစော်ကားမှုတွေလည်း လျော့နည်းသွားခဲ့ပြီး ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ ယုံကြည်မှုကြောင့် ရခဲ့တဲ့ အောင်မြင်မှုတွေသာ မှတ်ကျောက်အနေနဲ့ ကျန်ခဲ့ပါတယ်လို့ သူမက ဆိုပါတယ်။

အနားမှာရှိသူတွေလောက်ပါ ရမီနည်းတယ်လို့ ခံစားရသူတွေက လက်တွေ့မှာ ဘေးကလူတွေထက် ပိုမို သာလွန်အောင် ကြိုးစားတတ်ကြပါတယ်တဲ့။ အသိပညာ ဗဟုသုတဆိုင်ရာတွေက အစ တီထွင်ဖန်တီးမှုနဲ့ ဂိမ်းတွေအထိ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ပြီးပြည့်စုံအောင် ကျားကုတ်ကျားခွဲ ကြိုးစားကြပါတယ်တဲ့။ ။

ကလောင်ပျံ

၇၆။ နောက်ထပ်ဘာသာမလဲဆိုတာကို အမြဲတမ်းတွေးထား

၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်ဝန်းကျင်းက လုပ်ငန်းခွင်တွေကို မြင်ယောင်ကြည့်လိုက်ပါ။
အင်တာနက်လည်းမရှိ၊ ကွန်ပျူတာလည်း မရှိ၊ ဂဏန်းပေါင်းစက်လည်းမရှိ၊
နေရာအများစုမှာ လျှပ်စစ်မီးလည်းမရှိသေးတဲ့ နေရာတစ်ခုပေါ့။

လူတွေက ၂၀၀၁ ခုနှစ်ကို ပြန်ကြည့်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ အရင်က မလုပ်ဆောင်
နိုင်ခဲ့တဲ့အရာတွေမှာ ဘယ်ကိရိယာတွေက သူတို့ကို အံ့အားသင့်စေခဲ့တာလဲ။
အရင်ကဘယ်သူမှ မတွေးနိုင်တဲ့နေရာတွေမှာ ဘယ်ကိရိယာတွေက ဝင်နေရာ
ယူနေပြီလဲ။

အနာဂတ်ပြောင်းလဲမှုတွေကို ကောင်းမွန်စွာ ကိုင်တွယ်နိုင်သူတွေက ပြောင်းလဲ
မှုတွေကို မကြောက်ရွံ့ဘဲ အလိုက်တသင့် နေထိုင်တတ်ဖို့ လေ့ကျင့်ထားသူ
တွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီနေ့မှာ ဘယ်လိုပဲဖြစ်နေပါစေ မင်းရဲ့အလုပ်က နောက်
ဆယ်စုနှစ် နှစ်ခုအတွင်းမှာ အတူတူပဲ ဖြစ်နေမှာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။

ဒါက အနာဂတ်မှာ မင်းကထူးချွန်မလာတော့ဘူးလို့ ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး။
မင်းက တီထွင်ဖန်တီးမှုတွေကို ရင်ဝယ်ပိုက်ထားဖို့ လိုအပ်တယ်လို့ ဆိုလိုတာ
ပါ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ အနာဂတ်ကို ကြိုပြင်ဆင်ထားသူတွေက ထိပ်ဆုံးမှာ
နေနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးလေ။

ဘာရီနဲ့ဂျူဒီတို့က ပန်ဆယ်ဗေးနီးယားမှာ အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်ဆိုင်လေးတစ်ဆိုင်
ဖွင့်လှစ်ထားပါတယ်။ သူတို့မြို့နားက ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မြို့လေးတွေမှာ
အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန် စတိုးဆိုင်ကြီးတွေ ပြောင်းရွှေ့ဖွင့်လှစ်လာတာကို သူတို့သတိ
ထားမိကြပါတယ်။ အဲဒီစတိုးဆိုင်ကြီးတွေက အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်ဈေးကွက်မှာ

အရောင်းရဆုံးပစ္စည်းဖြစ်တဲ့ ခွေးစာတွေကို ဈေးနှုန်းလျှော့ချပေးလိုက်တဲ့အခါ သူတို့ဆိုင်တွေ တန်းနာမည်ရလာပါရော။

ဘာရီနဲ့ ဂျူဒီတို့က ထူးခြားတဲ့အရာတွေနဲ့ ပြည့်နေတဲ့ လုပ်ငန်းအသေးလေးကို အောင်မြင်မှုရအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဆိုတာကို သိပေမယ့် ဒီကြီးမားတဲ့ အင်အားကောင်းတဲ့ ပြိုင်ဘက်တွေနဲ့ ဘယ်လိုရင်ဆိုင်ရမလဲ ၊ စိန်ခေါ်မှုတွေကို ဘယ်လို လုပ်ဆောင်ရမလဲဆိုတာကို မသိကြပါဘူး။

ကျွန်တော်တို့ လုပ်ခဲ့တဲ့အရာတွေကို ရှုထောင့်ပေါင်းစုံကနေ ကြည့်ခဲ့ပါတယ်။ ပြီးတော့ကျွန်တော်တို့ပိုကောင်းကောင်းလုပ်နိုင်မယ့်အရာကို ရှာဖွေခဲ့ပါတယ်။ လွတ်လပ်စွာ ရပ်တည်ရတာကို သဘောကျပေမယ့် ဈေးကွက်ရဲ့ လိုအပ်ချက် အရ ကျွန်တော်တို့က အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်ဆိုင်ရာ ပစ္စည်းလေးတွေ ရောင်းချပေး မယ့် စတိုးဆိုင်သေးသေးလေးတွေနဲ့ ပူးပေါင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်လို့ ဘာရီက ဆိုပါတယ်။

“ဒီစီးပွားရေးကို ဆက်လက်ရပ်တည်ချင်တယ်ဆိုရင် အနာဂတ်အတွက် မဖြစ် မနေ ကြည့်ရှုသုံးသပ်ရမှာပါ။ ခေတ်နဲ့အမီလိုက်ဖို့ မင်းက မပြောင်းလဲဘူးဆို ရင် အကန်းဖြစ်နေမှာပေါ့။”

စွမ်းဆောင်ရည်အားနည်းလို့အလုပ်ထုတ်ခံလိုက်ရတဲ့ဝန်ထမ်းတွေကိုစစ်တမ်း ကောက်ခံခဲ့ရာ တာဝန်အသစ်တွေကို ကြိုးစားကြည့်ချင်စိတ်နဲ့ ကျွမ်းကျင် မှုအသစ်တွေကို သင်ယူလိုစိတ်တွေရှိဖို့ လိုနေတာကို တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ ဒီလိုမျိုး လိုအပ်တဲ့ အရည်အသွေးတွေကို မဖြည့်ဆည်းတာကြောင့် အလုပ် လက်မဲ့ဖြစ်မှု ကြာရှည်ရတာကိုပါ တွေ့ရှိခဲ့ရပါတယ်။ ။

ကလောင်ပျံ

၇၇။ လုပ်ငန်းခွင်သုံး ဗဟုသုတတွေကို တန်ဖိုးထား

သန်းပေါင်းများစွာသော လူငယ်တွေက နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ယုံကြည်မှုအပြည့်နဲ့ တက္ကသိုလ်ဘွဲ့ရလာကြပြီး သူတို့မသိသေးတာတွေ အများကြီးရှိနေသေးတာကို သိဖို့အတွက် လုပ်ငန်းခွင်ကို ရောက်လာကြပါတယ်။

မင်းမှာရှိပြီးသား လုပ်ငန်းခွင်သုံး ဗဟုသုတတွေကို တန်ဖိုးထားပါ။ မင်းလုပ်နေတဲ့အရာတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရှုထောင့်တိုင်းက လေ့လာသင်ယူပါ။ လုပ်ငန်းခွင်သုံး ဗဟုသုတတွေက လက်တွေ့ဘဝမှာ အလွန်အရေးပါပါတယ်။

ပက်တီက သူမရဲ့ဂီတကို ပရိသတ်တွေရှေ့မှာ ဖျော်ဖြေနိုင်မယ့် အခွင့်အရေးကို ရှာဖွေရင်းနဲ့ နယ်လှည့်ဖျော်ဖြေရေး အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ အချိန်ကုန်ဆုံးခဲ့ပါတယ်။ နောက်ဆုံးမှာတော့ အေအန်အမ်အဖွဲ့နဲ့ စာချုပ်ချုပ်နိုင်ခဲ့တဲ့အခါမှာတော့ တကယ်ကို ပျော်သွားခဲ့ပါတယ်။

သူမက ဝါရင့်ထုတ်လုပ်သူတစ်ဦးကိုတွေ့ခဲ့ပြီး စတူဒီယိုမှာ စတင်အသံသွင်းခဲ့ပါတယ်။ စတူဒီယိုမှာ နှစ်လကြာ ပင်ပင်ပန်းပန်း အသံသွင်းပြီးတဲ့နောက်မှာ စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားတဲ့ ကုမ္ပဏီကို ပို့ပေးဖို့ အခွေတစ်ခွေ ရရှိလာပါပြီ။

သူမက အခွေကို ကုမ္ပဏီကို ပို့ပေးတဲ့အခါမှာ ကုမ္ပဏီက အဲဒီအခွေကိုချက်ချင်း ပယ်ချခဲ့ပါတယ်။ ပက်တီက ဒါက သူမကို ငြင်းဆန်တာမဟုတ်ဘဲ သူမလုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်တွေကိုသာ ငြင်းဆန်တာဖြစ်ကြောင်း နားလည်လိုက်ပါတယ်။ သူမရဲ့နှစ်လတာ ကြိုးစားအားထုတ်မှုက အခုအချိန်မှာတော့ အလဟဿ ဖြစ်ခဲ့ရပါပြီ။

“အသံသွင်း ထုတ်လုပ်ရေးမှာ ကျွန်မရဲ့ အာဘော်ပျောက်သွားပြီး စတူဒီယိုရဲ့ အာဘော်သာ လွှမ်းမိုးသွားပါတယ်။ ဒါက ကျွန်မဖြစ်ချင်တာနဲ့တခြားစီပါ”

စတူဒီယိုမှာ အသံသွင်းဖို့ လေ့ကျင့်ချိန်တုန်းက သီချင်းတွေကို ပို့ပေးမယ်ဆိုရင် ကုမ္ပဏီဘက်က ဘယ်လိုတုံ့ပြန်မလဲဆိုတာကို သူမက သိချင်နေပါတယ်။ ထုတ်လုပ်သူ ဒါမှမဟုတ် ပရော်ဖက်ရှင်နယ် တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မပါဘဲနဲ့ အသံသွင်းထားတဲ့ သီချင်းတွေပေါ့။

“ကျွန်မ ဘာလုပ်သင့်လဲဆိုတာကို ကျွန်မပိုပြီးတော့ ကောင်းကောင်းသိပါတယ်။ အသံသွင်းတဲ့အခါမှာ အသံကို ဘယ်လိုကောင်းမွန်အောင် လုပ်သင့်တယ်ဆိုတာကိုပေါ့။ ပြီးတော့ ကျွန်မရဲ့ မူရင်းအာဘော်အတိုင်းလေး ပေါ်လွင်အောင်ရောပေါ့”

တစ်ချို့ သီချင်းတွေကို ပက်တီက မီးဖိုချောင်က ထမင်းစားပွဲမှာ ထိုင်နေရင်းနဲ့ သီဆိုကာ အသံသွင်းခဲ့ပြီး ကုမ္ပဏီကလည်း အဲဒီသီချင်းတွေကို အတော်လေး သဘောကျခဲ့ပါတယ်။ ပက်တီက သီချင်းတွေ ဖန်တီးအသံသွင်းတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သင်ခန်းစာတစ်ခု ရလိုက်ပါတယ်။ “စိုးရိမ်တာတွေ၊ စိတ်မကောင်းဖြစ်တာတွေအစား ကျွန်မက ဒီအဖြစ်အပျက်ကနေ အတွေ့အကြုံ သင်ခန်းစာကိုပဲ သင်ယူလိုက်ပါတယ်”

စစ်တမ်းတွေအရ လုပ်ငန်းခွင်က ရတဲ့ အတွေ့အကြုံတွေက ကျောင်းမှာသင်ယူခဲ့ရတဲ့ ဗဟုသုတတွေထက် အလုပ်မှာ ခြောက်ဆကျော် ပိုပြီးတော့ အရေးပါပါတယ်တဲ့။ ။

၇၈။ စွန့်စားမှုမလုပ်တာက အကြီးမားဆုံး ဆုံးရှုံးမှု

ဘောလုံးပွဲတစ်ပွဲကို ကြည့်လိုက်ရင် နည်းပြတွေ ရင်ဆိုင်ရမယ့် ဝေဖန်မှုတွေ အကြောင်းကို အစီအစဉ်ကြေညာသူက ပြောနေတာကို ကြားရပါလိမ့်မယ်။ အထူးသဖြင့် အမှတ်ရဖို့နဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့နေရာတွေမှာပေါ့။ အစီအစဉ်ကြေညာသူတွေက ဘောလုံးကန်တာ အရှိန်လွန်သွားတာတွေ၊ ဒါမှမဟုတ် လှပတဲ့ ကစားကွက် ပုံဖော်နိုင်မယ့် အခွင့်အရေးတွေကို ပြောပြသွားပါတယ်။

နည်းပြတွေဆီမှာ ဘောလုံး အပေးအယူနဲ့ပတ်သက်တဲ့ စွန့်စားမှုတွေရှိနေနိုင်သလို ကစားပွဲကို ရှုံးနိုင်မယ့် အန္တရာယ်တွေလည်း ရှိနေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီရလဒ်တွေကိုသာ ရှောင်ရှားဖို့ကြိုးစားရင် အရင်ဆုံးရင်ဆိုင်ရမှာက ဒီစွန့်စားမှုတွေကို မလုပ်ဆောင်တဲ့အတွက်ကြောင့် တစ်ခုမှမပြီးမြောက်ဘဲ ကစားပွဲမှာ ရှုံးနိမ့်သွားရမယ် ဆိုတာပါပဲ။

မင်းရဲ့အလုပ်အကိုင်အတွက် စီမံမှုကလည်း ဒီလိုမျိုးပါပဲ။ ပိုကောင်းတဲ့အရာတွေ ရလာဖို့ စွန့်စားမှုတွေကို မဖြစ်မနေ လုပ်ဆောင်ရမှာပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဘာစွန့်စားမှုမှ မလုပ်တာက ဆုံးရှုံးမှု ပိုများစေလို့ပါ။ ရာထူးတာဝန်တွေ၊ အသိအမှတ်ပြုခံရမှုတွေ၊ ဆုလာဘ်တွေကို ပိုလိုချင်ရင် စိန်ခေါ်မှုတွေ၊ စွန့်စားမှုတွေကို ပိုလုပ်ရမှာပါ။ ဒီလိုစွန့်စားမှုတွေ မလုပ်တာကမှ ရလာမယ့်အခွင့်အရေးတွေကို ပိတ်ချလိုက်တာဖြစ်တဲ့အတွက် တကယ့်ဆုံးရှုံးမှုကြီးပါ။

ဝီလျံက ချည်ထည်စက်ရုံတစ်ရုံက အချိန်ပြည့်ဝန်ထမ်းတစ်ဦးပါ။ သူ့အလုပ်က ပင်ပန်းခက်ခဲပြီးတော့ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်မှုလည်း နည်းပါးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူက ညည်းညူသူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး။ ညတိုင်း သူအိမ်ပြန်လာချိန် ညစာစားပြီးတိုင်း ဆေးစုတ်တံကို ကောက်ယူကာ ပန်းချီဆွဲတတ်ပါတယ်။

သူက မြို့ပြဘဝရဲ့ ကြမ်းတမ်းတဲ့ အမှန်တရားတွေကို ရည်ညွှန်းထားတဲ့လမ်းပေါ်က မြင်ကွင်းတွေကို ပန်းချီရေးဆွဲခဲ့တယ်။ သူက ညတိုင်းပန်းချီဆွဲလာခဲ့တာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာနေပါပြီ။ သူ့ရဲ့ လက်ရာတွေကို သူ့ရဲ့ အဝတ်ဗီရိုတွေနဲ့ အိပ်ခန်း အပိုလေးတစ်ခုထဲမှာပဲ ခင်းကျင်းပြသထားပါတယ်။ သူကဒါတွေကို ဘယ်သူ့ကိုမှ ဘယ်တုန်းကမှ မပြသခဲ့ပါဘူး။

သူ့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က သူ့ကို ဒေသအပျော်တမ်းအနုပညာပြပွဲတစ်ခုမှာ သူ့ပန်းချီကားတစ်ချပ်ကို ပြသကြည့်ဖို့ တောင်းဆိုခဲ့ပေမယ့် သူကလက်မခံခဲ့ပါဘူး။ နောက်နှစ်မှာလည်း သူကဒါကို ထပ်ပြီးတော့ ငြင်းဆန်ခဲ့ပါတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ တတိယနှစ်ကို ရောက်တဲ့အခါမှာ သူက လက်လျှော့ပြီးတော့ လက်ခံလိုက်တယ်။ ပန်းချီပြပွဲမှာ သူ့ပန်းချီက အကောင်းဆုံးဆုကြီးကို ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

တဖြည်းဖြည်းနဲ့သူက ချီတုံချတုံဖြစ်မှုတွေကို ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့ပြီး သူ့ပန်းချီတချို့ကို ဒေသအနုပညာလက်ရာတွေ ခင်းကျင်းပြသတဲ့ ပြတိုက်တစ်ခုမှာ ပြသခဲ့ပါတယ်။ အကျိုးဆောင်တစ်ဦးက သူ့လက်ရာကို လွန်စွာသဘောကျပြီး ဈေးကြီးပေးဝယ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီပြပွဲသေးသေးလေးတစ်ခုနဲ့သူ့ဘဝမှာရခဲ့ဖူးသမျှ တန်းဖိုးအမြင့်ဆုံးချက်လက်မှတ်တွေ ရရှိလာပါတော့တယ်။

သူတို့ရဲ့ အလုပ်အကိုင်တွေကို ကျေနပ်မှုရှိသူတွေက သူတို့အလုပ်မှာ ကျေနပ်မှုမရှိသူတွေထက် အနာဂတ်လုပ်ငန်းအတွက် ၄၈ ရာခိုင်နှုန်း ပိုစွန့်စားကြပါတယ်တဲ့။ စွန့်စားမှုတွေပြုလုပ်တာက အနာဂတ်အခွင့်အရေးတွေကို ဖမ်းဆုပ်ဖို့ ပိုမိုကောင်းမွန်ရုံသာမက သူတို့ရဲ့ လက်ရှိအလုပ်က စာကြောင်းလေးတစ်ကြောင်း မဟုတ်ဘဲ ရွေးချယ်မှုတစ်ခုဖြစ်တာကြောင့်ပါတဲ့။ ။

၇၉။ ရှုပ်ထွေးမှုတွေကို ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်

မင်းအတွက် သက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှုဆိုင်ရာ စိတ်ကူးအိပ်မက်က ဘာပဲဖြစ်
နေပါစေ တစ်ချိန်ချိန်မှာတော့ မင်းရဲ့ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအတွက် ရှုပ်ထွေးမှု
တွေ ဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။ ဒီအရှုပ်အထွေးတွေကို တတ်နိုင်သမျှ မရှိသလိုမျိုး
ဟန်ဆောင်နေတာက ပိုပြီးတော့ လွယ်ကူပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အရှုပ်အထွေးတွေ
ကို လျစ်လျူရှုလိုက်တာက ဒါကိုပျောက်သွားအောင် ဖြေရှင်းလိုက်တာမဟုတ်
ဘဲ ပိုပြီးဆိုးဝါးသွားအောင် လုပ်နေတာပါ။

မင်းရဲ့အလုပ်အကိုင်နဲ့ ဘဝနေထိုင်မှုပုံစံကြားက ပဋိပက္ခ၊ အရှုပ်အထွေးတွေကို
ညှိနှိုင်းဖြေရှင်းပါ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ အခြေအနေကို ပိုပြီးတော့ ကောင်းမွန်
အောင် လုပ်နိုင်မယ့် တစ်ခုတည်းသောနည်းလမ်း ဖြစ်လို့ပါ။

အိမ်ထောင်ရေး၊ မိသားစုနဲ့ စုံတွဲတွေအတွက် ပညာပေးအစီအစဉ်တွေမှာ
သင်ကြားပေးတာက ချစ်သူစုံတွဲတွေကြားမှာ ခါးသီးမှုတွေနဲ့ အဖုအထစ်တွေ
ရှိလာစေတဲ့အကြောင်းခံက သဘောထားမတိုက်ဆိုင်မှုတွေ ရှိလို့ပါတဲ့။

အကြောင်းအရင်းက အချင်းချင်း တွေး၊ မြင်၊ ခံစားနေရတာတွေကို မတိုင်ပင်
ကြဘူးဆိုတာပါပဲ။ အဲဒီခံစားချက်တွေက တည်ငြိမ်နေပြပေမယ့် ရေဆူမှတ်
ကိုရောက်တဲ့အခါ တန်းပေါက်ကွဲတော့တာပါပဲ။

ဒီပညာပေးအဖွဲ့ရဲ့ အဓိကသင်ခန်းစာတွေထဲက တစ်ခုက ဘယ်လိုဆက်ဆံရေး
မှာမဆို မညီမျှခြင်း ၁၀ ခု ရှိပါတယ်တဲ့။ အဖွဲ့ရဲ့ ဒါရိုက်တာ ဒန်နီပြောပုံအရတော့
လူအများစုအတွက် ပြဿနာက “စုံတွဲတွေ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦးကြားမှာ မတူညီမှု
တွေ မလွဲစကန်ရှိနေတယ်ဆိုတာကို အသိအမှတ်မပြုတာနဲ့ ဒီလိုကွဲပြားမှုတွေ

ကို အချင်းချင်းပြောဆိုသင့်တယ်ဆိုတာကို နားမလည်ကြတာပါပဲ။ ပြဿနာ
တွေ ဖြစ်လာတော့မှ ဒါကိုမဖြေရှင်းနိုင်ကြတော့ဘဲ တခြားဆက်ဆံရေးအသစ်
တစ်ခု ထပ်ထားကြတော့တာပါပဲ။ ဒီဆက်ဆံရေး အသစ်မှာလည်း သဘော
မတူညီမှု အသစ် ၁၀ ချက်က ရှိနေဦးမှာပါပဲ။ အဲဒီပုံစံက ထပ်တလဲလဲဖြစ်နေ
ဦးမှာပါ”

ကောင်းမွန်ခိုင်မာတဲ့ဆက်ဆံရေးတွေဆိုတာက သဘောမတူညီမှုတွေနည်းပါး
တဲ့အတွက်ကြောင့် ခိုင်မြဲစွာချစ်နေကြတာမဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့က အငြင်းပွားမှု
တွေကို ပြဿနာဖြေရှင်းမှုတွေအဖြစ် ယူဆလိုက်ပါတယ်။ ဘယ်သူမှန်တယ်၊
ဘယ်သူမှားတယ်ဆိုတာကို အာရုံစိုက်နေမယ့်အစား သူတို့က ဒီအခြေအနေ
ကို ပိုကောင်းမွန်လာအောင် ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲဆိုတာကိုသာ တွေးတောကြ
တာ ဖြစ်ပါတယ်။

သုတေသနတွေအရ အလုပ်နှစ်ခုလုပ်ကြတဲ့ စုံတွဲတွေက သူတို့ရဲ့ အိမ်ထောင်
ရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျေနပ်ပီတိဖြစ်ကြောင်းကို ၅၆ ရာခိုင်နှုန်း ပိုဖော်ပြတတ်
တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ သူတို့က အရှုပ်အထွေးတွေနဲ့ ပြဿနာတွေကို ဖြေရှင်းဖို့
မရှောင်ရှားတတ်ကြလို့ပါတဲ့။ ။

ကလောင်ပျံ

၈၀။ ငွေဆိုတာ အရာအားလုံးမဟုတ်

လူတိုင်းက လစာကောင်းကောင်း လိုချင်ကြပါတယ်။ လိုအပ်တာမှန်သမျှကို ပိုင်ဆိုင်ထားပြီးသားသူတွေ၊ လိုချင်တာမှန်သမျှ ရနေနိုင်သူတွေတောင်မှ ပိုကောင်းမွန်တဲ့လစာကို လိုချင်နေကြတုန်းပါပဲ။

လစာဆိုတာက ဘာကို ကိုယ်စားပြုလဲဆိုတာ နားလည်ထားရပါမယ်။ ဒါက လိုချင်တာကို ဝယ်နိုင်စွမ်း၊ ဒါမှမဟုတ် ဘဝလုံခြုံရေးအတွက်ပဲ အရေးပါတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့တွေရဲ့ အားထုတ်မှုနဲ့ လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်းတွေကိုပါ ကိုယ်စားပြုပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့အပေါ်မှာထားတဲ့ တခြားသူတွေရဲ့ ယုံကြည်မှုတွေကိုလည်း ကိုယ်စားပြုပါတယ်။

ပိုမိုကောင်းမွန်တဲ့လစာကို ရှာဖွေတဲ့အခါမှာ သိထားဖို့လိုတာတစ်ခုက မင်း အပေါ် လေးစားမှုဆိုတာက ကောင်းမွန်တဲ့ဝင်ငွေ၊ အကျိုးခံစားခွင့်တွေနဲ့ပဲ သက်ဆိုင်တာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာကို နားလည်ထားရပါမယ်။

“ကစားကွင်းထဲမှာ ကျွန်မရဲ့ သားလေး ကစားနေတာကို ကြည့်နေတဲ့နေ့လယ် ခင်းတစ်ခုက ဘယ်လောက်တန်ကြေးရှိသလဲ။ အဲလိုနေ့လေးတွေကို မင်းက ဒေါ်လာဘယ်လောက်နဲ့ ရောင်းချချင်တာလဲ” စတဲ့မေးခွန်းတွေက အချိန်ပြည့် အလုပ်ပြန်စသင့်၊ မစသင့် ဝေခွဲမရချိန်မှာ ဘတ်က သူမကိုယ်သူမ ပြန်မေး နေမိတဲ့ မေးခွန်းတွေပါ။

“ကျွန်မသာ အလုပ်ပြန်မဝင်ဘူးဆိုရင် ပိုကြီးမားတဲ့ အိမ်တွေ၊ ကားတွေဆိုတာ သေချာပေါက် ရှိလာမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီအရာတွေက မိခင်ကောင်း တစ်ယောက် ဖြစ်ဖို့ထက် ပိုပြီးတော့ တန်ကြေးရှိရဲ့လား။”

သူမက ကလေးထိန်းဖို့ အိမ်မှာနေတဲ့ တခြားမိဘတွေနဲ့ စကားပြောကြည့်တဲ့ အခါမှာလည်း ဒီလို ငွေရေးကြေးရေးပိုင်းအတွက် စိုးရိမ်မှုတွေ ရှိနေကြတာကို တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

သူမက ဝေခွဲရခက်နေပေမယ့် နောက်ဆုံးမှာတော့ “ပိုက်ဆံတစ်ခုတည်းကို ကြည့်တာက ငါ့အတွက် မှန်ကန်တဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု မဟုတ်နိုင်ဘူး။ တကယ်လို့သာ ငါ့ဘဝမှာ ဝင်ငွေတစ်ခုတည်းကိုပဲ အာရုံစိုက်မယ်ဆိုရင် ငါက တစ်ပတ်မှာ ခုနစ်ရက်လုံး အလုပ်လုပ်သင့်တယ်။ ဘယ်တော့မှ ကလေးမယူ သင့်ဘူး။ ဘယ်တော့မှ လက်မထပ်ခဲ့သင့်ဘူး။ ဘဝမှာ ပိုပြီးတော့ အရေးကြီး တာတွေ ရှိနေသေးတာပဲ။ ကျွန်မ ယုံကြည်သလိုပဲ နေထိုင်တော့မယ်”

ဘဝနေထိုင်မှု၊ စိတ်ကျေနပ်မှုတွေနဲ့ ဝင်ငွေတွေကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ လစာဝင်ငွေကောင်းမှုက အလုပ်ကို ပိုလုပ်ချင်စိတ် ဖြစ်နိုင်စေပေမယ့် ကိုယ့် ဘဝကို စိတ်ကျေနပ်မှုဖြစ်စေခြင်းနဲ့တော့ သက်ဆိုင်ခြင်း မရှိပါဘူးတဲ့။ ။

၈၁။ မင်းကိုယ်မင်း လက်တွေ့ကျကျသုံးသပ်

စိတ်ခွန်အားဖြည့် စာအုပ်တွေ ဖတ်ကြည့်လိုက်ပါ။ စိတ်ဓာတ်မြင့်တင်ပေးတဲ့
ဟောပြောဆွေးနွေးပွဲတွေ နားထောင်ပြီး သင်တန်းတွေလည်းတက်ပါ။ မင်းရဲ့
လုပ်နိုင်စွမ်းတွေနဲ့ မင်းပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ စွမ်းအားတွေအကြောင်း ချီးကျူးပြော
ထားတာကို ကြားရပါလိမ့်မယ်။

အောင်မြင်ဖို့အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုရှိဖို့ဆိုတာကလည်း အမှန်
ပါပဲ။ ထပ်ပြောရရင် မင်းရဲ့ လုပ်နိုင်စွမ်းတွေကို ချီးကျူးစကားပြောတာတွေကို
နားထောင်ဖို့ကလည်း မင်းအတွက် အရေးပါပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ သိထားရမယ့် အရေးကြီးအချက်တစ်ခုက မင်းရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်
တွေလောက် မင်းရဲ့စွမ်းရည်တွေက တန်ဖိုးမရှိပါဘူး။ မင်းကိုယ်မင်းစွမ်းအား
ရှင်တစ်ယောက်လို ယုံကြည်လက်ခံထားတာမျိုး မလုပ်သင့်ပါဘူး။

အကျိုးမရှိတဲ့နေရာတွေမှာ ခွန်အားတွေ အများကြီးသုံးစွဲနေရင် မင်းထူးချွန်တဲ့
နယ်ပယ်အတွက် မင်းကိုယ်မင်း ယုံကြည်မှုတွေ လျော့ကျသွားစေမှာပါ။ ပြီး
တော့ ရှုံးနိမ့်ခြင်းတွေကို ဆောင်ကြဉ်းယူလာပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု
တွေ အပြီးတိုင် ပျောက်ကွယ်သွားစေမှာပါ။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုရှိစေဖို့အတွက် အလိုအပ်ဆုံးအရာက ကိုယ့်ကိုယ်
ကိုယ် လက်တွေ့ကျကျ မှန်ကန်စွာ ချင့်ချိန်ဆုံးဖြတ်နိုင်စွမ်း ရှိရမှာဖြစ်ပြီး
အိပ်မက်တွေဆီကို အရောက်လှမ်းဖို့လည်း ကူညီနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘရူးစ်က ဖလော်ရီဒါပြည်နယ်က ဘောလုံးအားကစား နည်းပြတစ်ဦးဖြစ်ပြီး

ပိတ်ရက်တွေမှာ ကလေးတွေကို ဘောလုံးကစားနည်း လေ့ကျင့်ပေးရုံအပြင် ကိုယ်ခန္ဓာကြံ့ခိုင်ရေးလေ့ကျင့်ခန်းတွေနဲ့အတူ အသင်းအဖွဲ့နဲ့လုပ်ဆောင်တတ်အောင်ပါ သင်ကြားပေးရတာကို နှစ်သက်သူလည်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ သူ့ကို အံ့အားသင့်စေတာတွေက ဘောလုံးပွဲအပြင်က ဖြစ်နေတာတွေပါ။ “မိဘတွေက ကလေးတွေကို အနိုင်ရဖို့ တစ်ခုပဲ ဖိအားပေးနေကြပါတယ်။ ကစားပွဲမှာ အနိုင်ရဖို့က အရေးမကြီးပါဘူး။ ကျွန်တော်က ကလေးတွေကို ကစားနည်းသင်ပေးဖို့ကို အာရုံစိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ အရေးကြီးတာက အားကစားစိတ်ဓာတ်နဲ့ အသင်းအဖွဲ့စိတ်ဓာတ် ရှိလာစေဖို့လည်း မျှော်လင့်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မိဘတွေက လူသတ်ပြိုင်ပွဲကြီးတစ်ခုလို ပြိုင်ပွဲမှာအနိုင်ရဖို့ သဲကြီးမဲကြီး တွန်းအားပေးနေပါတယ်”

သူတို့က ဒိုင်လူကြီးတွေကိုလည်း အော်ကြတယ်။ သူတို့အချင်းချင်းလည်း အော်ကြတယ်။ ကလေးတွေကိုလည်း အော်ကြတယ်။ သူတို့က ကလေးတွေကို ကစားပွဲမှာရှုံးနေပြီလို့ ခံစားရအောင်လုပ်ကြတယ်လို့ သူကဆိုပါတယ်။

အဲဒါက တကယ်တော့ ပွဲကိုဖျက်ဆီးလိုက်တာပါပဲ။ ကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုကို စိတ်ပျက်အားငယ်မှုအဖြစ် ပြောင်းပစ်လိုက်တာပါ။ မိဘတွေက သူတို့ရဲ့ နှစ်အရွယ် ကလေးတစ်ယောက်ကို ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ ကျန်းမာအောင် အားကစားလုပ်နေတယ်လို့ တွေးရမယ့်အစား နာမည်ကျော်ကစားသမားပီလီ လိုမျိုး ဘောလုံးကစားနေတယ်လို့ တွေးနေကြလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်မှန်ကန်စွာ သုံးသပ်အကဲဖြတ်နိုင်သူတွေက တခြားသူတွေထက် သူတို့ရဲ့ဘဝကို ကျေနပ်နှစ်သက်မှု ၃၀ ရာခိုင်နှုန်း ပိုများပါတယ်တဲ့။ ။

၈၂။ ကိုယ်ပိုင်လမ်းကြောင်း ရှာဖွေ

ကားကုမ္ပဏီတွေကနေ ကားအမျိုးအစားအသစ်တွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ထွက်နေပေမယ့် ကားတွေရဲ့ စွမ်းဆောင်ရည်ပိုင်းနဲ့ ဒီဇိုင်းပိုင်းမှာတော့ သိပ်မကွာဟာလှပါဘူး။ ကားအမျိုးအစားတွေ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု သိပ်မကွာဟာပေမယ့် ကျွန်တော်တို့တွေက ကားအမျိုးအစားအသစ်ကလည်း ကားအဟောင်းလိုမျိုးပဲ ကောင်းလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဝယ်နေကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ လူတွေဆိုတာက မော်ဒယ်စီးရီးတွေလို ထွက်လာတဲ့ထုတ်ကုန်တွေ မဟုတ်ကြပါဘူး။ တူညီတဲ့အချိန်၊ တူညီတဲ့နေရာကနေ တူညီတဲ့လေ့ကျင့်မှုတွေ ရှိနေခဲ့ရင်တောင်မှ ကျွန်တော်တို့တွေ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦးကွဲပြားမှုတွေက အစကတည်းက ရှိနေပြီးသားဖြစ်ပြီး ထာဝရလည်း ကွဲပြားစွာတည်ရှိနေကြမှာပါ။

တစ်စုံတစ်ဦးရဲ့ မျှော်လင့်ချက်တွေအတိုင်း မင်းကြိုးစားမရှင်သန်ခင်၊ တစ်စုံတစ်ဦးရဲ့ အောင်မြင်ဖို့အတွက် မင်းလုပ်ဆောင်ပေးဖို့မကြိုးစားခင်မှာ ဒါတွေက မင်းဖြစ်ချင်တာ တကယ်ဟုတ်ရဲ့လားလို့ မင်းကိုယ်မင်းအရင်မေးကြည့်ပါ။

အက်ဒ်ဝါဒ်က ရထားလမ်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အလုပ်တွေကို အလွန် စိတ်ဝင်စားသူတစ်ဦးပါ။ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်မှာ သူပထမဆုံး စလုပ်ခဲ့တဲ့အလုပ်က ရထားလမ်းတွေကို ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းတဲ့ အလုပ်ပါ။ နောက်ပိုင်းမှာ ဘရိတ်ပြင်လာနိုင်တဲ့အပြင် စာရေးနဲ့ စက်ဆရာအကူတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။

ကောလိပ်ဘွဲ့ရပြီးတဲ့နောက်မှာလည်း သူက ဝါဘက်ရှိမီးရထားလမ်းကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်ဝင်ခဲ့ပါတယ်။ အင်ဂျင်နီယာဘွဲ့ရပြီးမှ ရထားလမ်းပြင်တဲ့အလုပ်ကိုပဲလုပ်ခဲ့လို့ သူ့ကို ရူးနေပြီလို့ သူ့မိတ်ဆွေတွေက ကဲ့ရဲ့ခဲ့ကြပါတယ်။

ဒီလုပ်ငန်းကိုပဲ ဆယ်စုနှစ် နှစ်ခုကြာလုပ်ပြီးနောက်မှာ အက်ဒါ့ဒ်က ဒေသ
တွင်း မီးရထားလမ်းတွေကို ဝယ်ယူဖို့ အုပ်စုတစ်စု ဖွဲ့ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအဖွဲ့က
ဝစ်ကွန်စင်မြို့က အဓိကကျတဲ့ မီးရထားလမ်းတွေကို ဝယ်ယူနိုင်ခဲ့ပါတယ်။
၁၉၉၁ ခုနှစ်မှာတော့ သူတို့ကုမ္ပဏီကနေ စတော့ရှယ်ယာတွေကို စတင်ရောင်း
ချခဲ့ပါတယ်။

တခြား ရထားလမ်းဆိုင်ရာ ကုမ္ပဏီတွေ အရှုံးနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရပေမယ့် သူတို့
ကုမ္ပဏီကတော့ အမြတ်ငွေတွေ ဆက်လက်ရရှိနေဆဲပါပဲ။ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခု
ကြာပြီးတဲ့အချိန်မှာ သူတို့ကုမ္ပဏီရဲ့ စတော့တစ်ခုက ၁၅ ဆလောက် ဈေးမြင့်
တက်သွားခဲ့ပါတယ်။

ရထားလမ်းဆိုင်ရာတွေက တဖြည်းဖြည်း ခေတ်ဟောင်းလာပေမယ့် သူတို့
ကုမ္ပဏီကတော့ တိုးတက်နေဆဲပါ။ ဒါ့အပြင် ကုမ္ပဏီရဲ့ အဓိကရင်းနှီးမြှုပ်နှံ
သူက မိုက်ခရိုဆော့ဖ်ကုမ္ပဏီကို တည်ထောင်သူ ဘေလ်ဂိတ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အက်ဒါ့ဒ်ရဲ့ ရထားလမ်းဆိုင်ရာနယ်ပယ် အလုပ်မှာ အောင်မြင်မှုက အံ့ဩ
ဖွယ်ရာပါ။ “မင်းအိပ်မက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ ဘာကိုမှ မကြောက်ရွံ့
ပါနဲ့။ မင်းရဲ့အိပ်မက်ကိုမှ အကောင်အထည်ဖော်ရင် မင်းဘဝမှာ လုပ်စရာ
ဘာတွေများ ရှိနိုင်ဦးမှာလဲ” လို့ အက်ဒါ့ဒ်က ပြောပါတယ်။

ဘဝမှာ ဘယ်တော့မှ အောင်မြင်မှု မရရှိဘူးလို့ ခံစားနေရသူ ၆၄ ရာခိုင်နှုန်းက
တခြားသူတွေ သတ်မှတ်ထားတဲ့ ဘဝပုံစံအတိုင်း နေထိုင်နေကြသူတွေဖြစ်
တယ်လို့ စစ်တမ်းတွေက ဆိုပါတယ်။ ။

၈၃။ မင်းလုပ်တဲ့အရာကို ပိုင်နိုင်ဖို့လို

မင်းက ကုမ္ပဏီတစ်ခုလုံးကို စီမံအုပ်ချုပ်နေတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အခန်းကျဉ်းလေးထဲမှာ စာစီစာရိုက် လုပ်နေတာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိစ္စမရှိပါဘူး။ မင်းလုပ်နေတဲ့အလုပ်မှာ အောင်မြင်ဖို့အတွက် အဲဒီတာဝန်ကို ပိုင်နိုင်ကျွမ်းကျင်မှုရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

မင်းက ဒီအလုပ်ကိုလုပ်တယ်၊ ဒါကြောင့် မင်းလုပ်နေတဲ့အလုပ်ကို ကျွမ်းကျင်နဲ့စပ်စွာ လုပ်နိုင်ရပါမယ်။

တခြားသူတွေ ဘာတွေလုပ်နေလဲဆိုတာက မင်းအတွက် အရေးမကြီးသလို ဘယ်လိုအတားအဆီးတွေက မင်းလမ်းကြောင်းကို ပိတ်နေလဲဆိုတာကလည်း အရေးမကြီးသေးပါဘူး။ မင်းအတွက် အရေးကြီးတာက မင်းလုပ်နေတဲ့အလုပ်အပေါ်မှာ မင်းရဲ့ လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်း၊ ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲလုပ်ဖို့ ဇွဲသတ္တိနဲ့ ပိုကောင်းမွန်အောင်လုပ်နိုင်စွမ်း ရှိဖို့ပါပဲ။

တွန်ဝီလျံက အက်ပဲအမှတ်တံဆိပ် ကွန်ပျူတာမှာ အသက် ၁၄ နှစ်ကတည်းက စတင်အလုပ်လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ သူနဲ့ကုမ္ပဏီရဲ့ဆက်ဆံရေးက တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ဆိုးလာတဲ့အခါမှာ အသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်ခင်မှာပဲ အလုပ်ကနေ ထုတ်ပယ်ခံလိုက်ရပါတယ်။ ဒီဖြစ်စဉ်အတွက် သူ့အမှားပဲလို့ တွန်က လုံးဝမယူဆပါဘူး။

“ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သနားစရာတစ်ခုလို တွေးနေသူတွေကို ကျွန်တော် အတော်လေး အံ့သြမိပါတယ်။ တခြားသူတွေက ကျွန်တော်တို့အတွက် ဆုံးဖြတ်ချက်မှန်သမျှကို ရွေးချယ်ပေးရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင်ပဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချရမှာပါ။ ကျွန်တော်ဘယ်လောက်ပဲ တုံးအတာကို ရွေးချယ်ခဲ့ပါစေ၊ အမြဲတမ်း ကျွန်တော့်ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်ပဲ ဖြစ်ရပါမယ်”

တွန်က သူ့အသက် ၂၁ နှစ်မှာ အကျိုးတူရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ အလုပ်
လုပ်ခဲ့ပြီး သူ့ရဲ့အလုပ်က စီမံကိန်းအသစ်တွေကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့
အတွက် ဖြစ်နိုင်ခြေဘယ်လောက်ရှိလဲဆိုတာကို တွက်ချက်ပေးရတာပါ။

သူက အလုပ်သစ်ကို တော်တော်လေးသဘောကျပြီး တာဝန်ယူမှု၊ တာဝန်ခံမှု
ရှိသူတစ်ဦးပါ။ သူ့ရဲ့ အကြံပေးချက်တွေက ကုမ္ပဏီအတွက် ဒေါ်လာ သန်း
ပေါင်းများစွာ မြတ်စေနိုင်သလို ဆုံးရှုံးမှုလည်း ဖြစ်စေနိုင်ပါတယ်။

“ကောင်းကောင်းဆိုးဆိုး ဒါက ကျွန်တော့်ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်ပါ။ ကိုယ်
ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက် ချခွင့်ရတာက ကုမ္ပဏီအတွက်နဲ့ စီးပွားရေး အကျိုးအမြတ်
အတွက်ပဲ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါက ကျွန်တော်ရှင်သန်နေထိုင်နေရတဲ့ ဘဝတစ်ခု
လုံးအတွက် အရေးပါပါတယ်။”

အလုပ်အပေါ် တာဝန်ယူမှု၊ တာဝန်ခံမှု ရှိရမယ်လို့ ခံစားရပြီး ကိုယ်ပိုင်ဆုံး
ဖြတ်ခွင့်ရတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေက အလုပ်တိုးတက်ဖို့ ပိုမိုကြိုးစားကြပြီး သူတို့ရဲ့
ကြိုးစားမှုရလဒ်တွေကြောင့် အလုပ်အပေါ် စိတ်ကျေနပ်နှစ်သက်မှု ၃၄ ရာခိုင်
နှုန်း ပိုများတယ်လို့ စစ်တမ်းတွေက ဆိုပါတယ်။ ။

၈၄။ အနာဂတ်အပေါ် ရိုးသားမှုရှိ

အနာဂတ်ကို လိမ်ညာဖို့က လွယ်ကူပါတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လိမ်ညာဖို့ ဆိုတာက ပိုပြီးတော့တောင် လွယ်ကူနေပါသေးတယ်။

လူတွေက သူတို့ ဘယ်ပန်းတိုင်ဆီကို ဘာကြောင့် သွားနေလဲဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လိမ်ညာကြကာ သူတို့ဘဝရဲ့ အချိန်တွေကို ဖြုန်းတီး ဖြတ်သန်းနေကြတယ်ဆိုတာက အံ့ဩစရာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ခက်ခဲတဲ့အလုပ်တွေဆိုတာက ရွှေ့ဆိုင်းလိုက်ရတာ ပိုလွယ်ကူပြီး နောက်မှလုပ်မယ်လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို နှစ်သိမ့်လိုက်တာက ပိုသက်သောင့်သက်သာရှိပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်တွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး လိမ်ညာခြင်းဆိုတာက အတိုးကြီးတဲ့ အကြွေးတစ်ခုကို ဆပ်နေရတာနဲ့ တူပါတယ်။ အကြွေးဆပ်ဖို့အတွက် ဒီနေ့ခက်ခဲတာထက် မနက်ဖြန်မှာ ပိုပြီးတော့ ခက်ခဲလာမှာပါ။

ဂရက်က သူ့ရဲ့ဘဝကို အော်ရီဂွန်က အိမ်တွင်းမှု ဆပ်ပြာလုပ်ငန်းလေးမှာ မြှုပ်နှံထားသူပါ။ သူ့ရဲ့ဆပ်ပြာတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တော်တော်လေးစိတ်တိုင်းကျ ပေမယ့် သူရင်ဆိုင်နေရတဲ့ ပြဿနာကတော့ သူ့ဆပ်ပြာတွေက ရေစိုတာနဲ့ သာမန်ဆပ်ပြာတွေထက် ပိုပျော့ပြဲသွားလို့ပါ။

သူက သူ့ရဲ့ဆပ်ပြာတွေကို ရောင်းချဖို့ အော်ရီဂွန်အရောင်းစင်တာမှာ အခန်းတစ်ခုကို ငှားရမ်းပြီးတဲ့အပြင် သူ့ဆပ်ပြာအတွက် တံဆိပ်ပြားလေးတွေကို လည်း ရိုက်နှိပ်ပြီးပါပြီ။ သူသိထားတဲ့ ဆပ်ပြာလုပ်နည်းဆိုင်ရာ လျှို့ဝှက်နည်းတွေကလည်း ဆပ်ပြာတွေပျော့သွားတာကို ဖြေရှင်းမပေးနိုင်သေးပါဘူး။

သူက သူ့ရဲ့ လက်လုပ်ဆပ်ပြာအစား လက်ကားရောင်းချသူတွေဆီက ဆပ်ပြာ
တွေကို သူ့တံဆိပ်ရိုက်နှိပ်ကာ ပြန်ရောင်းချဖို့ ကြံမိကြံရာတွေနဲ့ ပြဿနာကို
ဖြေရှင်းလိုက်ပါတယ်။

သူက သူ့ရဲ့ ဈေးဝယ်တွေကို သူ့ဆပ်ပြာတွေက တစ်နိုင်တစ်ပိုင်အိမ်တွင်းမှုလုပ်
ငန်းက လက်လုပ်ဆပ်ပြာတွေလို့ ပြောနေပေမယ့် ဒီဆပ်ပြာတွေက လက်လုပ်
ဆပ်ပြာတွေ မဟုတ်တာကို သူသိနေပါတယ်။ ဒါက အိမ်တွင်းမှုလုပ်ငန်းက
ပစ္စည်းတွေကိုပဲ ရောင်းချခွင့်ပြုထားတဲ့ ဒီဈေးဝယ်စင်တာက စည်းကမ်းတွေကို
ချိုးဖောက်နေတယ်ဆိုတာကိုလည်း သူသိနေခဲ့ပါတယ်။

သူ့လုပ်ရပ်ကို တခြားသူတွေ သတိပြုမိကာ ပြဿနာတက်နိုင်ခြေ နည်းပေမယ့်
သူကိုယ်တိုင်ကတော့ သူ့ဈေးဝယ်တွေကို လိမ်လည်ရောင်းချမိနေတဲ့ အတွက်
အပြစ်ရှိသလို တစ်ချိန်လုံးခံစားနေရပါတယ်။

နောက်ဆုံးမှာတော့ သူက သူ့ဆိုင်ကို ပိတ်ပစ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ အ
ကျိုးဆက်အနေနဲ့ ဒီဈေးထဲမှာ နောက်ဘယ်တော့မှ ဆိုင်ခန်း ထပ်မံငှားရမ်းခွင့်
မရတော့ပေမယ့် သူရိုးသားစွာ အမှားဝန်ခံပြီး ဆိုင်ပိတ်လိုက်နိုင်တဲ့အတွက်
ပျော်ရွှင်နေပါတယ်။ “မင်းဘဝရဲ့ အခြေခံအကြောင်းအရာတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး
လိမ်ညာနေရမယ်ဆိုရင် မင်းက ကြီးမားတဲ့ ရှုပ်ထွေးမှုတွေကိုပဲ တည်ဆောက်
နေသလိုပါပဲ။ မင်းလုပ်နေသမျှ အရာရာတိုင်းကို အစစ်အမှန်မဟုတ်ဘူးလို့
ထင်မိလာစေပါလိမ့်မယ်”

အလုပ်မှာ အောင်မြင်မှုရနေသူတွေက ငယ်စဉ်ကတည်းက သူတို့ရဲ့ လုပ်ငန်း
အစီအစဉ်တွေကို လက်တွေ့အခြေအနေထက် ချဲ့ကားပြောဆိုနိုင်ခြေ စာ
ရာခိုင်နှုန်း နည်းပါးကြပါတယ်တဲ့။ ။

၈၅။ မင်းရှာဖွေနေတဲ့အရာကို မင်းသိထား

မင်းရဲ့ ရည်မှန်းချက်တွေအတွက် မှန်ကန်တဲ့ဦးတည်ရာက ဘာလဲ၊ မင်းရဲ့ အားသာချက်၊ အားနည်းချက်တွေနဲ့ ကိုက်ညီတဲ့ အလုပ်အကိုင်က ဘာလဲ၊ မင်းရဲ့ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ကို မှတ်မိနေစေဖို့ ကူညီပေးမယ့် အလုပ်အကိုင် က ဘာလဲ။

ဒီမေးခွန်းတွေကို မေးတိုင်း လူအများစု အဓိကထား စဉ်းစားကြတာက အလုပ် အကိုင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သတင်းအချက်အလက်တွေ ရရှိနိုင်သလောက်ရအောင် ရှာဖွေဖို့အတွက်ပါပဲ။ အဲဒီအလုပ်မှာ ဘာကောင်းကျိုးတွေရှိနေလဲဆိုတာကို သိဖို့ထက် ပိုအရေးကြီးတာက မင်းကိုယ်မင်း နားလည်ထားဖို့ပါ။

အလုပ်နဲ့ဆိုင်တဲ့ အသေးစိတ်အချက်အလက်တွေကို သိတာက မင်းဘယ်သူ လဲ၊ ဘာတွေ လုပ်နိုင်လဲ၊ ဘာကို လုပ်ချင်တာလဲဆိုတာကို သိနားလည်ထားမှုနဲ့ ယှဉ်လိုက်ရင် သေးသေးလေး ဖြစ်သွားပါပြီ။

စင်ဒီက ပန်ဆယ်ဗေးနီးယားပြည်နယ်မှာ ကားထဲကနေ ရုပ်ရှင်ကြည့်နိုင်တဲ့ ရုပ်ရှင်ရုံတစ်ရုံကို ပိုင်ဆိုင်ပါတယ်။ ရုပ်ရှင်ရုံအတွက် အသုံးမပြုနိုင်လောက် အောင် မြေနေရာဈေးကြီးလွန်းတာကြောင့် အဲဒီလိုရုပ်ရှင်ရုံလုပ်ငန်းအားလုံး နီးပါး ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ဖိအားတွေကို စင်ဒီလည်း ရင်ဆိုင်နေရပါတယ်။

သပ်ရပ်သန့်ရှင်းတဲ့ထိုင်ခုံတွေနဲ့ အဲကွန်းပါတဲ့ ရုပ်ရှင်ရုံတွေမှာ ထိုင်ကြည့်လို့ ရနေတဲ့အခါ လူတွေက သူတို့ရဲ့ ကားထဲကနေ ရုပ်ရှင်ထိုင်မကြည့်ချင်ကြတော့ ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ စင်ဒီကတော့ ဒီလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်နေဆဲပါပဲ။

စင်ဒီက သူမရဲ့ ရုပ်ရှင်ရုံကို ဒေသခံ ရုပ်ရှင်ချစ်သူတွေသာမက အနီးနားမြို့
တွေမှာနေထိုင်ကြတဲ့ ရှေးခေတ်ကအတိုင်း ကားထဲကနေရုပ်ရှင်ကြည့်တာကိုမှ
နှစ်သက်သူတွေအထိ ဈေးကွက်ကို ထပ်မံချဲ့ထွင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

သူမရဲ့ မိတ်ဆွေတွေက သူမရဲ့ ဈေးကွက်ချဲ့ထွင်ရေး နည်းဗျူဟာတွေကို
လေးစားကြပြီး သူမကို မားကက်တင်းဆရာမကြီးလို့ ခေါ်ကြပါတယ်။

“ကျွန်မ သဘောမကျတဲ့ ပစ္စည်း၊ ဝန်ဆောင်မှုတွေကို ကျွန်မ ပြန်မရောင်းချ
နိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုရုပ်ရှင်ကြည့်တာကို ကျွန်မနှစ်သက်တယ်လေ” လို့
စင်ဒီက ပြောပါတယ်။

သက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှုလုပ်ငန်းနဲ့ နှစ်ရှည်ပန်းတိုင်တွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး
ဆုံးဖြတ်ချက် ခိုင်မာကြသူတွေက သာမန်သူတွေထက် သူတို့ကိုယ်သူတို့
နားလည်နိုင်နှုန်း ၆၆ ရာခိုင်နှုန်း ပိုများပါတယ်တဲ့။ ။

၈၆။ လှလှပပထုပ်ပိုးဖို့ မမေ့နဲ့

ကျွန်တော်တို့တွေက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စွမ်းဆောင်ရည်တွေ တိုးတက်လာစေဖို့ တစ်ချိန်လုံး စိုးရိမ်တတ်ကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လုပ်နိုင်စွမ်းတွေ တိုးတက်လာစေဖို့ ကျွန်တော်တို့ ဘာတွေကို ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်စွာ လုပ်နိုင် တယ်ဆိုတာကို တခြားသူတွေသိအောင် ပြသနိုင်ဖို့ လိုပါတယ်။

ကုမ္ပဏီတွေက သူတို့ရဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှာ တခြားအရာတွေထက် ကြော်ငြာ ဌာနအတွက်ငွေကို ဘာလို့ပိုသုံးစွဲလေ့ရှိကြတာလဲ ဆိုတဲ့အပေါ် အကြောင်းပြ ချက်ကောင်းကောင်းရှိမှာပါ။ ဥပမာ - ကော်ဖီရောင်းတဲ့ကုမ္ပဏီ ဆိုပါစို့။ ဈေးကွက်ထဲမှာ ကော်ဖီတံဆိပ်တွေ အများကြီးရှိနေပေမယ့် သူ့ကော်ဖီတံဆိပ် ကို ကျွန်တော်တို့ဈေးဝယ်ထွက်ချိန်မှာ စဉ်းစားမိလောက်အောင် သိနေတာမျိုး ဖြစ်မှ သူ့ထုတ်ကုန်ကို ရောင်းချနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

မင်းလိုချင်တဲ့အရာကို ရယူဖို့မမေ့ပါနဲ့။ သွင်ပြင်လက္ခဏာနဲ့ အပေါ်ယံအပြင် အဆင်ဆိုတာ လက်တွေ့မှာ တကယ်ကိုအရေးကြီးတဲ့အရာတစ်ခုပါ။

ဂျိမ်းက အလုပ်အကိုင်နဲ့ ဘဝကျွမ်းကျင်မှုတွေကို ဝေမျှဆွေးနွေးပေးတဲ့ အစီ အစဉ်တစ်ခုကို အကောင်အထည်ဖော်နေပါတယ်။ အထူးသဖြင့် အမေ့လျော့ခံ လူတွေ၊ ဖယ်ကြဉ်ခံထားရသူတွေနဲ့ ဘဝကို အရှုံးပေးထားတဲ့သူတွေ အတွက် လုပ်ငန်းခွင်ပြန်ဝင်ဖို့ ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးနေတာပါ။

ဘဝနေထိုင်နည်းတွေ၊ လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်မှုတွေနဲ့ အလုပ်ရရှိအောင်ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်တွေကို သင်ကြားပေးတာပါ။ “ကျွန်တော်တို့က လူတွေကို ဝတ်စား ဆင်ယင်နည်းတွေနဲ့ တစ်ကိုယ်ရေသန်ရှင်းရေးနဲ့ ပတ်သက်တာတွေကိုလည်း

ဆွေးနွေးပေးပါတယ်။ “အလုပ်ရဖို့အတွက် အလုပ်ရှင်နဲ့ ပထမဆုံးတွေ့တဲ့ အချိန်မှာ ကိုယ့်ပုံကို စမြင်တဲ့အမြင်က တော်တော်လေးအရေးကြီးပါတယ်။ ဒါက တကယ်တော့ နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ ပြဿနာတစ်ခုပါ။

လူတစ်ယောက်ကို အကဲဖြတ်ဖို့အတွက် ပထမဆုံးမြင်တဲ့အချိန်မှာ သူ့ရဲ့ ဝတ်ပုံ စားပုံ၊ နေပုံထိုင်ပုံက အင်မတန်ကို အရေးကြီးပြီး ဒီသွင်ပြင်လက္ခဏာတွေက အလုပ်အင်တာဗျူးအတွက် မဖြစ်မနေ အရေးပါပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က တကယ် အလုပ်လုပ်တတ်ဖို့လိုတဲ့အပြင် အလုပ်လုပ်တတ်တဲ့ပုံ ပေါက်နေဖို့ လည်း လိုအပ်ပါတယ်”

ဒီသဘောတရားကို စတင်သဘောပေါက်ချိန်မှာ ဂျိမ်းရဲ့အတွေးတွေနဲ့ လက်တွေ့ဘဝမှာ လုပ်နေတာက တခြားစီပါပဲ။ သူက သူ့စီမံကိန်းအရအကူအညီ လိုအပ်နေသူတွေကို အလုပ်တွေ ကိုယ်စီရရှိဖို့သာ နေ့မအား ညမနားကြိုးစားနေပေမယ့် သူ့စီမံကိန်းက ဘာတွေလုပ်နေလဲဆိုတာကို တခြားသူတွေ သိအောင်ပြသဖို့တော့ စာတမ်းကောင်းကောင်း မပြင်ဆင်ရသေးပါဘူး။

အခုတော့ ဂျိမ်းက သူ့စီမံကိန်းအတွက် အလုပ်ကောင်းကောင်းလုပ်ရုံအပြင် သူ့အမှန်တကယ် အလုပ်လုပ်ကြောင်း ရေးသားမှတ်တမ်းတင်ထားတဲ့စာတမ်း ကောင်းကောင်း ပြင်ဆင်နေပါပြီ။ ဒါကြောင့်ပဲ သူ့စီမံကိန်းအတွက် ငွေကြေး အထောက်အပံ့ အတော်များများကို ရယူနိုင်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

အသေးစားလုပ်ငန်းတစ်ခု အောင်မြင်ဖို့ လုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံ၊ တည်နေရာနဲ့ ဝန်ထမ်းအရေအတွက်က အရေးကြီးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အောင်မြင်တဲ့ လုပ်ငန်း တစ်ခု ဖြစ်လာဖို့အတွက်တော့ ဈေးကွက်ချဲ့ထွင်တတ်ဖို့က အရေးအကြီးဆုံး ပါတဲ့။ ။

ကလောင်ပျံ

၈၇။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဦးဆောင်နိုင်ဖို့ သင်ယူ

စိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာလေးမှာ မင်းနဲ့အလုပ်အတူလုပ်နေသူတွေဆီက အကူအညီ တွေ လက်ခံရရှိနေမှာ ဖြစ်သလို အကြီးအကဲတွေရဲ့ လမ်းညွှန်သင်ကြားပြသမှု တွေလည်း ရှိနေမှာပါ။

ဒါပေမဲ့လက်တွေ့မှာတော့ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွအောင် လုပ်ပေးမယ့်လူထက် မင်းလုပ်နေတဲ့အလုပ်ကို အတားအဆီးဖြစ်စေတဲ့ အထက်လူကြီးနဲ့ လုပ်ဖော် ကိုင်ဖက်တွေကို မင်းတွေ့ကောင်းတွေ့ရမှာပါ။

မင်းက ရည်မှန်းချက်ကြီးပြီး စွမ်းဆောင်ရည်ပိုမြင့်လာတာနဲ့အမျှ မင်းဘေးက လူတွေရဲ့ သဘောထားအမြင်တွေထက် မင်းကိုယ်မင်းသာ ပိုပြီးအားကိုးလာ ရမှာပါ။

အရောင်းပိုင်းမှာ နှစ်နှစ်ဆယ်ကျော် ကြာပြီးတဲ့နောက်မှာ တယ်ရီဟင်တန်က “အလုပ်ဆိုတာသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှုလုပ်ငန်းတစ်ခုခုအတွက် လှေကားတစ် ခု မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါက လုပ်ငန်းတစ်ခုရဲ့ အတားအဆီးလမ်းကြောင်း တစ်ခု ပါပဲ” လို့ ပြောပါတယ်။

အရောင်းသမားတစ်ဦးအနေနဲ့ ကျွန်တော့်အတွက် အလုပ်ကောင်းတဲ့နှစ်တွေဆို ကျွန်တော့်ကုမ္ပဏီက ကျွန်တော့်ကို အရေးမပါတဲ့ သာမန်အရောင်းသမားလေး အဖြစ်ပဲ သဘောထားပါတယ်။ ရောင်းအားတွေကျပြီး ဆိုးဝါးတဲ့နှစ်တွေ ရှိလာ တော့ ကုမ္ပဏီရဲ့ဘေးဒုက္ခတွေအတွက် ကျွန်တော့်မှာပဲ တာဝန်ရှိနေသလိုမျိုး ဝိုင်းပြစ်တင်ကြတယ်လို့ သူကဆိုပါတယ်။

အလုပ်မှာ တက်လမ်းတွေ ပိတ်ဆို့ခံရပေမယ့်လည်း အလုပ်များများလုပ်ပြီး အလုပ်ဖြစ်သလောက် ကော်မရှင်များများရတဲ့အတွက် တယ်ရီအတွက် အရာ ရာ အဆင်ပြေနေပါတယ်။

ကျွန်တော့်ရဲ့ အလုပ်ကြိုးစားမှုကြောင့် ထိုက်တန်တဲ့လေးစားခံရမှု မရရှိခဲ့ပေ မယ့် လစာတော့ ကောင်းကောင်းရခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်လစာကောင်းရတဲ့ အကြောင်းရင်းကလည်း ကျွန်တော်က အမှန်တကယ်ကို အလုပ်ကြိုးစားလုပ် လို့ပါ။ ကျွန်တော် အလုပ်ကြိုးစားသမျှ ကုမ္ပဏီအတွက်လည်း အကျိုးရှိစေ ပါတယ်။

လုပ်ငန်းခွင်မှာ စိတ်နှစ်ပြီး အလုပ်လုပ်တတ်တဲ့ ဝန်ထမ်းတွေက အလုပ်မှာ စိတ်မနှစ်ဘဲ အလုပ်လုပ်တဲ့ဝန်ထမ်းတွေထက် အထက်လူကြီးတွေရဲ့ ပြစ်တင် ပြောဆိုခံရတာကြောင့် စွမ်းဆောင်ရည် ၃၃ ရာခိုင်နှုန်း ပိုကျဆင်းကြပါတယ် တဲ့။ ။

၈၈။ ထိခိုက်မှုများတဲ့ အောင်မြင်မှုက အောင်မြင်မှုမဟုတ်

တချို့ပြဿနာတွေက ဖြေရှင်းနိုင်ပေမယ့် ဖြေရှင်းဖို့ ငွေကုန်ကြေးကျများပါတယ်။ အဲဒီလို ပြဿနာတွေကို ထိပ်တိုက်ဖြေရှင်းနေမယ့်အစား ရှောင်ဖယ်နေလိုက်တာက ပိုပြီးလွယ်ကူပါလိမ့်မယ်။

အောင်မြင်ဖို့အတွက် ကြိုးစားအားထုတ်ရာမှာ အနိုင်ရဖို့သက်သက်မဟုတ်ဘဲ ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုနဲ့ အနိုင်ရစေဖို့ ပိုအလေးထားသင့်ပါတယ်။ မင်းလုပ်နေတဲ့ အရာရာတိုင်းအတွက် အောင်မြင်ဖို့ ကြိုးစားတာတွေ၊ သဘောမတူညီမှုတိုင်းကို အနိုင်ရဖို့လုပ်ဆောင်တာတွေနဲ့ မင်းလမ်းကြောင်းမှာ ရှိနေတဲ့ အရာရာတိုင်းကို အာရုံစိုက်နေတာတွေက မင်းတကယ်လိုချင်တဲ့ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ကို အာရုံစိုက်ရမယ့်အစား အဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ ထိပ်တိုက် တွေ့ဆုံမှုတွေအပေါ်မှာ အာရုံစိုက်မှုတွေ ဖြစ်လာစေပါတယ်။

ကိစာပါးခါက လော့အိန်ဂျလိစ်မှာ ထိပ်တန်းဗိသုကာပညာရှင်တစ်ဦးပါ။ သူက ကိုရီးယားစစ်ပွဲ အချိန်အတွင်းမှာ အမေရိကကို ရောက်လာခဲ့တဲ့ ကိုရီးယား ဒုက္ခသည်တစ်ဦးပါ။ သူက အလွန်ကြိုးစားအားထုတ်သူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူ့ဘေးပတ်လည်ကလူတွေကိုလည်း ကြိုးစားနေမှသဘောကျသူပါ။

သူက အမှားလုပ်မိတဲ့အတွင်းရေးမှူးတွေကို ဖြုတ်တဲ့နေရာမှာ နာမည်ကြီးပါတယ်။ သူက သဒ္ဒါ အမှားတွေပါတဲ့စာတွေကို ပြန်လည် ပြင်ဆင်ပေးပြီးတော့ သူ့ရဲ့ဗိသုကာပညာရှင် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေကို စိတ်ဆိုးအောင်လည်း လုပ်တတ်ပါသေးတယ်။

၁၉၉၂ က လော့အိန်ဂျလိစ်မြို့တော်မှာ အကြမ်းဖက်မှုနဲ့ စီးပွားရေးကပ်ဆိုက်မှု

တွေ တွေကြိုခံစားရတဲ့အချိန်မှာ သူ့သဘောထားအမြင်တွေ စတင်ပြောင်းလဲလာပါတယ်။ သူ့ကို ပြန်လည်ထူထောင်ဖို့ ဦးဆောင်စေခဲ့ပါတယ်။ သူက ဖျက်ဆီးခံရတဲ့အဆောက်အအုံတွေကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ဖို့နဲ့ စီးပွားရေး ဆုတ်ယုတ်မှုအပိုင်းတွေကို ပြန်လည်အသက်သွင်းဖို့ လုပ်ဆောင်ရမှာပါ။

အဲဒီအတွေ့အကြုံက သူ့ရဲ့အမြင်ကို ပြောင်းလဲစေခဲ့ပါတယ်။ “ကျွန်တော်က အရာအားလုံးကို ကျွန်တော့်အမြင်၊ ကျွန်တော့်ရှုထောင့်ကနေပဲကြည့်ခဲ့မိတယ်။ အခုတော့ တခြားသူတွေရဲ့ ရှုထောင့်ကနေကြည့်ပြီး သူတို့ကို စာနာတတ်ဖို့ ပြန်လည်ထူထောင်ရေးအတွေ့အကြုံကနေ ကျွန်တော်သင်ယူခဲ့ရပါတယ်”

“ပြန်လည်ထူထောင်ရေးလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ရင်းနဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့သဘောထား တွေ စတင်ပြောင်းလဲလာပါတယ်။ လုပ်ဖို့လိုအပ်တယ်လို့ ကျွန်တော်ယူဆထား တဲ့စီမံကိန်းတွေကို ဘေးချထားပြီး လူထုက ပြုပြင်စေလိုတဲ့စီမံကိန်းတွေအ တွက် လူထုသဘောထားအမြင်ကို ကျွန်တော်အလေးထားတတ်လာပါတယ်။ ကျွန်တော်က သေးငယ်တဲ့ သံပွင့်လေးတစ်ပွင့်လို ခံစားနေရပါတယ်။ မြို့ကို ညတွင်းချင်း ပြန်လည်တည်ဆောက်လို့ မရပါဘူး။ မေးစရာကကျွန်တော်တို့ ပထမဆုံးခြေလှမ်းကို လှမ်းနေကြပြီလား ဆိုတာပါပဲ။ လူထုကလိုအပ်တယ်လို့ သူတို့ကိုယ်တိုင်ပြောတာတွေကို စတင်ပြန်လည်တည်ဆောက်ပြီးတော့ပေါ့”

အောင်မြင်လိုစိတ်က ထင်ရှားတဲ့ပုံစံနှစ်မျိုးနဲ့ လာပါတယ်။ ယှဉ်ပြိုင်လိုစိတ် ပြင်းထန်သူတွေက(၆၀ရာခိုင်နှုန်း) အရေးပါမှုတွေကို လျစ်လျူရှုပြီး အချိန် တိုင်း အနိုင်ရဖို့ကိုပဲ အာရုံစိုက်ကြပါတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အလေးထားတဲ့ ယှဉ်ပြိုင်လိုစိတ်ရှိသူတွေက(၄၀ရာခိုင်နှုန်း) အနာဂတ်မှာ ပိုကောင်းကောင်း လုပ်နိုင်စေဖို့နဲ့ သူတို့ရဲ့တိုးတက်မှုအပေါ်မှာပဲ အာရုံစိုက်ကြပါတယ်။ ။

၈၉။ ပိုမိုကောင်းမွန်လာစေဖို့ အလုပ်ပိုကြိုးစား

ပန်းတိုင်တစ်ခုကို ရောက်ဖို့ ကြိုးစားနေကြသူတွေက အဲဒီပန်းတိုင်ကို ရယူပြီး နောက်မှာ ကြိုးစားအားထုတ်မှုတွေ လျော့သွားမယ်လို့ မင်းတွေကောင်းတွေ နိုင်ပါတယ်။ အမှန်တကယ်မှာတော့ ပိုမှန်ကြိုးစားနေသူတွေက ပိုမိုကောင်းမွန် လာစေဖို့ အမြဲတမ်း အလုပ်ကြိုးစား လုပ်ကိုင်နေကြခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကရန်ရိုဂါက သူမတည်ထောင်ထားတဲ့ အိမ်ခြံမြေအကျိုးဆောင် ကုမ္ပဏီမှာ ဝန်ထမ်းတွေကို ပိုမိုအလုပ်ကြိုးစားစေဖို့ မက်လုံးပေးတဲ့အစီအစဉ်တစ်ခုကို စတင်အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့ပါတယ်။

ကုမ္ပဏီရောင်းအားကျတဲ့နှစ်မှာ ဝန်ထမ်းတွေ ပိုအလုပ်ကြိုးစားစေဖို့ ကရန်က ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ရောင်းအားအပေါ်မူတည်ပြီး အကျိုးခံစားခွင့်သတ်မှတ် ရာခိုင်နှုန်းပေးမယ့်အပြင် နှစ်စဉ်လစာတိုးပေးဖို့ပါ မက်လုံးပေးခဲ့ပါတယ်။

အဆိုပါအစီအစဉ်ရဲ့ သက်ရောက်မှုကို စတင်မကြေညာခင်ကတည်းက ကရန်က ဝန်ထမ်းတိုင်းရဲ့ ကြိုးစားအားထုတ်မှုစစ်တမ်းတွေကို သေချာမှတ်သားခဲ့ ပါတယ်။ ဒီအစီအစဉ်သစ်ကို ကြေညာပြီးနောက်မှာ ဝန်ထမ်းတွေရဲ့အလုပ် ကြိုးစားမှုကို ထပ်မံစစ်ဆေးခဲ့ရာ ဝန်ထမ်းသုံးပုံတစ်ပုံရဲ့ ကြိုးစားအားထုတ်မှု တိုးတက်မလာတာကို အံ့အားသင့်ဖွယ် တွေ့ရှိခဲ့ရပါတယ်။

သူမက ရလဒ်ကိုပိုပြီးတော့ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာကြည့်တဲ့အခါ တိုးတက်မလာတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေက အလုပ်မှာ စွမ်းဆောင်ရည်အကောင်းဆုံးနဲ့ စတင်ခဲ့သူတွေဖြစ် တယ်ဆိုတာ ရှင်းလင်းစွာ သိလာခဲ့ပါတယ်။

နှစ်နှစ်ကြာပြီးနောက်မှာကရန်က အဲဒီမက်လုံးပေးအစီအစဉ်ကို ထပ်မံစစ်ဆေး
ကြည့်တဲ့အခါမှာ စွမ်းဆောင်နိုင်စွမ်း တိုးတက်မလာတဲ့အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို ထပ်မံ
တွေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။ အရင်နှစ်ကနဲ့ တူညီသူတွေပါပဲ။

ကရန်က သူမရဲ့ ဒီအတွေ့အကြုံကနေ ရလိုက်တဲ့ သင်ခန်းစာကတော့ “ဝန်ထမ်း
ကောင်းတစ်ယောက်ရဲ့ အရည်အချင်း သတ်မှတ်ချက်က ကိုယ်တိုင်ကြိုးစား
အားထုတ်ရုံမက တခြားသူတွေ ကြိုးစားအားထုတ်လာနိုင်ဖို့ကိုပါ အကြံပေး
နိုင်သူတစ်ယောက် ဖြစ်နေရပါမယ်” တဲ့။

စွမ်းဆောင်ရည်မြင့်တဲ့ မန်နေဂျာတွေက အရည်အချင်းမပြည့်မီတဲ့ မန်နေဂျာ
တွေထက် အလုပ်ချိန် ၂၀ ရာခိုင်နှုန်း ပိုပြီးရင်းနှီးမြှုပ်နှံကြတယ်လို့ စစ်တမ်း
တွေက ဆိုပါတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသူတွေက လုပ်ငန်းခွင်
မှာ ပိုမိုကောင်းမွန်လာစေဖို့ အလုပ်ပိုကြိုးစားကြတာပါ။ ။

၉၀။ ပန်းတိုင်ရောက်ခါနီးပြီမို့ ဦးတည်ရာမလွဲနဲ့

ဒါကို ဘယ်တုန်းကမှ စမလုပ်မိခဲ့ရင် ကောင်းသားလို့ တွေးမိနေရင်တောင်မှ တစ်ခုခုကို ဘယ်နှစ်ကြိမ်လောက် အပြီးသတ်ထိလုပ်ခဲ့ဖူးလဲလို့ ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် ပြန်မေးကြည့်ပါ။

မုန်လာဥနီတွေ အကျက်လွန်နေရင်တောင်မှ ပန်းကန်ထဲကဟာကိုတော့ ကုန်အောင် စားကြတယ်မဟုတ်လား။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ သူတို့က ကျွန်တော်တို့ ပန်းကန်ထဲမှာ ရှိနေပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့က ဒါကို စတင်စားမိပြီးသားလေ။ တစ်ယောက်ယောက်က ဒီအကျက်လွန်နေတဲ့မုန်လာဥကို ပေးခဲ့ပြီး ကျွန်တော်တို့ ဘယ်တုန်းကမှ မလိုချင်ခဲ့ရင်တောင်မှ ပန်းကန်ထဲ ရောက်လာပြီးသားကို တော့ ကုန်အောင်စားကြတာပဲလေ။

ကျွန်တော်တို့ ရုပ်ရှင်ရုံထဲမှာ ရုပ်ရှင်ထိုင်ကြည့်နေပြီး ဒီဇာတ်ကားက လုံးဝ စိတ်ဝင်စားစရာ မကောင်းဘူးဆိုရင်တောင် ပွဲပြီးတဲ့အထိတော့ ဆက်ကြည့်ကြတာပဲ မဟုတ်လား။ ဒီလို ၄၅ မိနစ်ကြာတဲ့ မကောင်းတဲ့ရုပ်ရှင်ကို အစအဆုံး ကြည့်မလားလို့မေးရင်တော့ အားလုံးက မကြည့်ဘူးလို့ပဲ ဖြေကြမှာပါပဲ။

စီမံကိန်းတစ်ခုခု လွဲချော်နေရင်လည်း ဒါကိုဒီအတိုင်းပဲ ဆက်လုပ်ကြမှာပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ စတင်ပြီးသား ဖြစ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ဆက်လုပ်ရပါမယ်။ ဒါကို ဆက်လုပ်ဖို့ အဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့အတွက်ကြောင့် လုပ်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး။

ကျွန်တော်ပြောချင်တာက ဒီလိုစီမံကိန်းမျိုးဆို ရုပ်တန်ဖို့ ပြင်ဆင်လိုက်ပါ။ မင်းရင်းနှီးမြှုပ်နှံပြီးသား အရာပေါ်မှာမဟုတ်ဘဲ အဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့အရာကိုသာ ဆက်လုပ်ဖို့ ပြင်ဆင်လိုက်ပါ။

ဘရက်က နည်းပညာမြင့် အချက်အလက် သိမ်းဆည်းရေး ကုမ္ပဏီတစ်ခုကို တည်ထောင်ထားပါတယ်။ ဒီတော့ ကုမ္ပဏီအမျိုးမျိုးရဲ့ အတွင်းကြောင်းတွေနဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်တဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်တွေကို တွေ့မြင်နေရပါတယ်။

“မယုံကြည်နိုင်အောင် အံ့ဩဖို့ အကောင်းဆုံးကတော့ ဒီကုမ္ပဏီအများစုက သူတို့ရဲ့ အရေးကြီး သတင်းအချက်အလက်တွေ လုံခြုံရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စိုးရိမ်ပူပန်စေကြပေမယ့် ပိုက်ဆံပေးပြီးသားဖြစ်နေလို့ ပြောင်းလဲမှုတစ်စုံတစ်ရာ မပြုလုပ်ကြတာပါပဲ။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ သူတို့ကို ပြောချင်တာက သူတို့က အလုပ်မဖြစ်တဲ့ လုံခြုံရေးစနစ် တစ်ခုအတွက် ငွေကြေးသုံးစွဲထားပေမယ့် ကုမ္ပဏီရဲ့ လုံခြုံရေးအတွက် ငွေကြေးသုံးစွဲနေတာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာကိုပါ”

“စီမံခန့်ခွဲရေးဆိုင်ရာ တာဝန်ရှိသူတွေက ပြောင်းလဲမှုလုပ်ဖို့ လိုအပ်နေတယ်ဆိုတာကို သိနေပြီးတာတောင် ပြောင်းလဲမှုလုပ်ဖို့ ငြင်းဆန်တဲ့အချိန် ကျွန်တော် သူတို့ကို မေးခွန်းပြန်ထုတ်ချင်မိပါတယ်။ သူတို့က ဆုံးဖြတ်ချက် မှားခဲ့တယ်ဆိုတာကို လက်မခံချင်တာလား၊ ဒါမှမဟုတ် သူတို့က တူညီတာတစ်ခုအတွက် ဆိုပြီး ငွေကို နှစ်ခါ အကုန်မခံချင်တာလား။

သူတို့က အခြေအနေ၊ အချိန်အခါ၊ ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ လိုက်လျောညီထွေရောရှိရဲ့လား၊ ဒါမှမဟုတ် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဆိုပြီး ဘာမဟုတ်တာလေးကနေ ကုမ္ပဏီကို အပျက်အစီး အဆုံးရှုံးခံကြမလို့လား” လို့ ဘရက်က ပြောပါတယ်။

လူတွေက အကျိုးကျေးဇူးများမှန်းသိနေရင်တောင်မှ ထုတ်ကုန်၊ ဝန်ဆောင်မှု အသစ်ကို ထပ်မံဝယ်မသုံးဘဲ လက်ရှိသုံးနေတာလေးကိုပဲ ဆက်လက်သုံးစွဲတတ်ကြကြောင်း လေ့လာဆန်းစစ်မှုတွေက ဆိုပါတယ်။ ။

၉၁။ အကောင်းဆုံးတွေကိုသာ မျှော်လင့်ထား

ကျွန်တော်တို့ ဘေးပတ်လည်မှာ ဘာတွေဖြစ်နေလဲဆိုတာကို ကျွန်တော်တို့ အမြဲနားစွင့်တတ်ကြပြီး အဖြစ်အပျက်တွေကို ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရှုထောင့်တွေနဲ့ တိုင်းတာတတ်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က ပြင်ပကသက်ရောက်တဲ့ အချက်အလက်တွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ပတ်လည်က စီးပွားရေးဆိုင်ရာ အချက်အလက်တွေကို ရှာဖွေပြီး ထည့်သွင်းစဉ်းစားတတ်ကြပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ တကယ်တမ်းမှာတော့ ကျွန်တော်တို့မှာရှိတဲ့ အကောင်းဆုံးသတင်းအချက်အလက်ကတော့ နိုင်ငံ့စီးပွားရေးဆိုင်ရာ စစ်တမ်းတစ်ခု မဟုတ်သလို ကုမ္ပဏီရဲ့ သတင်းထုတ်ပြန်ချက်တွေလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါက ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်တိုင်နဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ ရိုးရှင်းတဲ့ယုံကြည်မှုလေး နှစ်ခုပါပဲ။ ဘာတွေလဲဆိုတော့ မင်းက အလုပ်ကို ကောင်းမွန်ပြီးမြောက်အောင် လုပ်နိုင်လား ဆိုတာနဲ့ မင်းအလုပ် ပြီးမြောက်အောင် လုပ်နိုင်ကြောင်း တခြားသူတွေကို ပြနိုင်သလား ဆိုတာပါပဲ။

ဂျိမ်းက စတိုးဆိုင်မှာ ဘယ်အဝတ်အထည်တွေကို ရောင်းချမလဲဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ရတဲ့ ဌာနခွဲလေးတစ်ခုမှာ အလုပ်လုပ်နေသူပါ။ သူက ဒီစတိုးဆိုင်မှာ ရောင်းချနေတဲ့ အဝတ်အထည်တွေထက် ပိုကောင်းတဲ့ အဝတ်အစားတွေကို သူကိုယ်တိုင် ဖန်တီးနိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်နေပါတယ်။ ဒီလိုဆို သူ့အတွက် ပိုက်ဆံလည်း ပိုရှာနိုင်မယ်ဆိုတာကို သူသိနေခဲ့ပါတယ်။

သူ့ရဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေကတော့ ဒီလုပ်ငန်းက အချိန်ကြာရှည်စွာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရတဲ့ လုပ်ငန်းတစ်ခုဖြစ်တယ်လို့ အကြံပေးနေပေမယ့် သူကတော့ စမ်းလုပ်ကြည့်သင့်တယ်လို့သာ ယုံကြည်နေပါတယ်။

ဂျိမ်းက ၁၉၉၅ ခုနှစ်မှာ ဂျင်မီအထည်ဆိုင်ကို စဖွင့်လှစ်ခဲ့ပြီး သူ့လက်မလျှော့
ခဲ့ပါဘူး။ သူ နာရီပေါင်းများစွာ အလုပ်လုပ်ခဲ့တာ အခုဆိုရင် သူ့အဝတ်ဆိုင်က
နိုင်ငံတစ်ဝန်းမှာ စတိုးဆိုင်ခွဲတွေ ဖွင့်လှစ်လာနိုင်ခဲ့တဲ့အထိပါပဲ။

ဂျိမ်းက ယှဉ်ပြိုင်မှု ပြင်းထန်ပြီး လွယ်လွယ်ကူကူ အငြင်းခံရတာ များပြားတဲ့
ဖက်ရှင်လောကမှာ ကြာရှည်ရပ်တည်ဖို့အတွက် နည်းဗျူဟာတစ်ခုပဲ ရှိတယ်
လို့ ဆိုပါတယ်။

“မင်းကဘာကိုပဲ ကြိုးစားနေပါစေ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ မရဘူးဆိုတဲ့စကားကိုသာ
အမှန်တကယ် ဖြစ်လာခွင့် မပေးလိုက်ပါနဲ့။ ဒါဆို အရာအားလုံးက အဆင်
ပြေပါပြီတဲ့”

သူတို့ရဲ့ ပန်းတိုင်တွေကို တစ်နေ့အရယူနိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်ထားသူ ၁၀ ဦး
မှာ ၉ ဦးက ကိစ္စတိုင်းကို ပြီးမြောက်အောင်မြင်အောင် လုပ်ဆောင်လိုစိတ်
ပြင်းထန်ကြတယ်လို့ စစ်တမ်းတွေက ဆိုပါတယ်။ ။

၉၂။ တခြားသူတွေက မင်းစိတ်ကိုဖတ်နိုင်

တစ်ယောက်ယောက်က တခြားသူတွေရဲ့ ကိုယ်ပိုင်အတွေးတွေကိုသာ ကြားနိုင်မယ်ဆိုရင် အုတ်အော်သောင်းတင်း ဖြစ်လာမယ်လို့ သိပ္ပံစိတ်ကူးယဉ်ဇာတ်လမ်းတွေက ဖော်ညွှန်းလေ့ရှိကြပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ တခြားသူတွေရဲ့ အလုပ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ စိတ်ကျေနပ်မှုကိုသိရဖို့အတွက်နဲ့ လူတွေရဲ့စိတ်ကို ဖတ်တတ်စရာမလိုပါဘူး။ မင်းရဲ့အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ စိတ်ကျေနပ်မှုတွေကို တိုက်ရိုက်မပြောဘူးဆိုရင်တောင်မှ မင်းရဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ၊ မင်းရဲ့ဖောက်သည်တွေနဲ့ မင်းမိသားစုက ရှင်းရှင်းလင်းလင်း အကဲခတ် နားလည်နိုင်ပါတယ်။ မင်းရဲ့လေသံ၊ အပြုအမူနဲ့အမူအရာတွေက မင်းအလုပ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ အတွေးတွေနဲ့ တိုက်ရိုက်ချိတ်ဆက်နေတာပါ။

မစ်ရှယ်က ဖလော်ရီဒါပြည်နယ်မှာ ယာယီဝန်ထမ်း ခေါ်ယူပေးတဲ့ အေဂျင်စီတစ်ခု ဖွင့်ထားပါတယ်။ သူက ကုမ္ပဏီရဲ့ အရေးကြီးအလုပ်တွေကို တာဝန်ယူပေးရသူ ဖြစ်တဲ့အတွက် အရောင်းကိုယ်စားလှယ်တွေနဲ့ တစ်ချိန်လုံး ဆက်သွယ်စကားပြောနေရပါတယ်။

“ဖောက်သည်တွေကို ကျွန်တော်တို့ရောင်းချနေတဲ့ ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းတစ်ခုခုနဲ့ စတင် မိတ်ဆက်ပေးစရာ မလိုပါဘူး။ ဖောက်သည်တွေနဲ့ စကားပြောပြီး သူတို့တွေ ဘာကိုလိုချင်တယ်၊ ဘာကိုလိုအပ်တယ်ဆိုတာနဲ့ ဘာတွေလုပ်ပေးရမလဲဆိုတာတွေကို ကျွန်တော်တို့က သိအောင်လုပ်ပါတယ်”

ကုမ္ပဏီတစ်ခုတည်းမှာပဲ မတူညီတဲ့ဌာနတွေအကြားမှာ အဆက်အစပ်မရှိတာတွေ ရှိတတ်ပါတယ်။ ဈေးကွက်ချဲ့ထွင်ဌာနနဲ့ အရောင်းဌာနမှာလို နီးစပ်တဲ့

ဌာနတွေမှာတောင် မတူညီတဲ့ အတွေးအခေါ်တွေရှိတတ်ပြီး ဖောက်သည်တွေက ဒီမတူကွဲပြားတဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်တွေအကြားမှာ မျက်စိလည်နေကြပါတယ်။

မစ်ရှယ်က ကုမ္ပဏီရဲ့ မတူကွဲပြားတဲ့ ဌာနတွေက လုပ်ထားတဲ့ အရာအားလုံးကို အတူစုစည်းလုပ်ဆောင်ဖို့ စီမံပါတယ်။ “ကျွန်တော့်ရဲ့ အားသာချက်ကို ပြောရမယ်ဆို မတူကွဲပြားတဲ့ စိတ်ကူးအိုင်ဒီယာတွေ၊ အဖွဲ့အစည်းတွေရဲ့ မတူညီတဲ့ လိုအပ်ချက်တွေကို အတူစုပေါင်းအဖြေရှာပြီး ပြောင်းလဲမှုတွေကို လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်းရှိခြင်းပါပဲ”

ကုမ္ပဏီရဲ့ မတူညီတဲ့ ဌာနအသီးသီးက ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုတည်းအတွက်ပဲ စုပေါင်း လုပ်ဆောင်နေကြတာကို ကုမ္ပဏီရဲ့ ဖောက်သည်တွေ ခံစားမိချိန်မှာ ကုမ္ပဏီကို သူတို့ပိုယုံကြည်လာကြပါတယ်လို့ သူမက ဆိုပါတယ်။

အလုပ်အပေါ် ကျေနပ်နှစ်သက်မှုရှိတဲ့ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းတွေ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ ကုမ္ပဏီက ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းတွေကို ဖောက်သည်တွေက ၇၀ ရာခိုင်နှုန်း ပိုပြီးတော့ သဘောကျကြကြောင်း စစ်တမ်းတွေက ဆိုပါတယ်။ ။

၉၃။ လဲကျပြီးတိုင်း ပြန်ထ

ကျွန်တော်တို့တွေက ကုမ္ပဏီတွေ၊ အလုပ်တွေနဲ့ ဘဝတွေကို ပြောင်းလဲစေမယ့် ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို ချမှတ်ကြရပါတယ်။ ရလဒ်တိုင်းကို မင်းထိန်းချုပ်လို့ မရနိုင်ပါဘူး။ သက်ရောက်မှုမရှိဘူးလို့ ခံစားရတဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို ချမှတ် ကြရပါတယ်။ မသေချာ၊ မရေရာမှုတွေကို လက်ခံပြီး မင်းကိုယ်မင်းသာ ယုံ ကြည်မယ်ဆိုရင် ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုးမှာမဆို မင်းအတွက် ရွေးချယ်စရာ တွေ ရှိနေမှာပါ။

ညနေခင်းသတင်းတစ်ခုကနေ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စရာကောင်းတဲ့ နံရံဆေး ရေးပန်းချီတွေ ရေးခြယ်ထားတဲ့ နံရံတစ်ခုအကြောင်း သတင်းလာနေချိန်မှာ ဝီလျံက သူ့ဘေးနားကသူတွေအကုန် ဒီစိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့သတင်းကို နားထောင်ဖို့ ဟစ်ခေါ်ခဲ့ပါတယ်။ နောက်ရက်အနည်းငယ်ကြာချိန်မှာ ဝီလျံ အစ်ကိုက အဲဒီဆေးရေးနံရံရဲ့ဘေးမှာ ရဲတွေနဲ့ ပစ်ခတ်မှုဖြစ်ပွားပြီး အသက် ဆုံးရှုံးခဲ့ရတာပါ။

အခုတော့ ထောင်ထဲမှာ ဝီလျံငိုနေရပါပြီ။ လအနည်းငယ်ကြာတဲ့အချိန်မှာ တခြားထောင်သားတစ်ဦးက ဝီလျံကိုစာဖတ်တတ်ဖို့ သင်ပေးခဲ့ပြီးနောက်မှာ ဝီလျံက ထောင်ထဲကနေ အထက်တန်းသင်ယူဖို့ လျှောက်ထားခဲ့ပါတယ်။

သူ့ရဲ့ ကြိုးစားမှုတွေကြောင့် ထောင်ကနေ စောစောလွတ်ခဲ့ပါတယ်။ သူနဲ့ သူ့ အစ်ကိုလို အဖြစ်ဆိုးမျိုးကို မျိုးဆက်သစ်လူငယ်တွေကြားမှာ ထပ်မဖြစ်စေဖို့ ကူညီနိုင်မယ့် နည်းလမ်းတွေကို ရှာဖွေခဲ့ပါတယ်။ သူ့အစီအစဉ်ကို ရဲအရာရှိ တွေနဲ့ ပူးပေါင်းပြီး ဒေသခံကလေးငယ်တွေအတွက် အတုယူ မမှားစေဖို့နဲ့ ရဲတွေနဲ့ ကောင်းမွန်တဲ့ဆက်ဆံရေးရှိစေဖို့ ဟောပြောဆွေးနွေးပေးပါတယ်။

ကျွန်တော် ကြီးပြင်းလာတဲ့ ကာလတစ်လျှောက်လုံး ဆေးခြောက်ရောင်းသူ
တွေကိုပဲ အထင်ကြီးလေးစားခဲ့မိတယ်။ လူငယ်တွေက ကျွန်တော့်အစ်ကိုနဲ့
ကျွန်တော့်ရဲ့အခြေအနေတွေကို ကြည့်မယ်ဆို အသိတရားရနိုင်ပါတယ်။

ကျွန်တော့်ရဲ့အစ်ကို ဆုံးပါးသွားရတဲ့ အဖြစ်အပျက်က ကျွန်တော့်ကို များစွာ
အသိတရားရစေခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလို အခြေအနေမျိုး နောက်ထပ် ဘယ်တော့
မှ ထပ်မဖြစ်အောင် ကျွန်တော်ကြိုးစားနေထိုင်ပါတယ်။

ဝီလျံက ကလေးတွေကို အသိပညာပေး ဝေမျှမှုတွေအတွက် အချိန်ပေးပြီး
ပိုတဲ့အချိန်တွေမှာ စာအုပ်တွေနဲ့ပဲ ဘဝကို မွေ့လျော်နေသူပါ။ သူက တရား
မျှတမှုနဲ့ ရာဇဝတ်မှုခင်းဆိုင်ရာ ဘွဲ့ရအောင်လည်းကြိုးစားနေသူပါ။

ဒီဘွဲ့က ကျွန်တော့်ကို တရားရုံးမှာ အမှုသည်တွေကို အမှုလိုက်ပေးဖို့ များစွာ
အထောက်အကူဖြစ်စေပါတယ်။ လက်ရှိ ကျွန်တော်လုပ်နေတဲ့ စီမံကိန်းတွေ
ကိုလည်း ပိုကြီးမားအောင်မြင်လာစေချင်ပါတယ်လို့ သူက ပြောပါတယ်။

ကိုယ့်ပုံရိပ်ကို နားလည်ပြီး အပြောင်းအလဲတွေကို လက်ခံရဲသူတွေကသာ
အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် သူတို့အလုပ်လုပ်နေတဲ့ ကုမ္ပဏီရပ်နား၊ ပိတ်သိမ်း
လိုက်ချိန်မှာအလုပ်လက်မဲ့မဖြစ်ကြဘဲ သူတို့အရင်ကတာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့တဲ့
သက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပညာရပ်ဆိုင်ရာအလုပ်တွေကို ဆက်လုပ်နိုင်ကြပြီး
ပိုကောင်းမွန်တဲ့ရာထူးတွေ ရနိုင်တာဖြစ်ပါတယ်တဲ့။ ။

၉၄။ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်တွေကို ပစ္စုပ္ပန်မှာထား

ကျွန်တော်တို့တွေရဲ့ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်တွေတိုင်းက ကျွန်တော်တို့ဘဝရဲ့ ပစ္စုပ္ပန်တိုင်းမှာ ရှိနေရပါမယ်။ ကျွန်တော်တို့ သွားသင့်တဲ့ ဦးတည်ရာတိုင်းကို ညွှန်ပြနိုင်ရမှာဖြစ်ပြီး စိတ်ခွန်အားလည်း ပေးနိုင်ရပါမယ်။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်တွေကို မျက်ကွယ်ပြုမထားပါနဲ့။ ပန်းတိုင်ဆိုတာ နှစ် ၄၀ လောက်နေပြီးမှ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ခဲ့ရဲ့လား ဆိုတာ သုံးသပ်ရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ပန်းတိုင်တွေကို အမှန်ဖြစ်လာအောင် ဖန်တီးပါ။ ဖြစ်မြောက်အောင် အဆင့်ဆင့်လုပ်ဆောင်ပါ။ ပန်းတိုင်တွေနဲ့ ရှင်သန်နေထိုင်ပါ။

ကော်နီက အထက်တန်းကျောင်းသားတွေအတွက် သက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှု ဆိုင်ရာ အတိုင်ပင်ခံတစ်ဦးပါ။ ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားတွေ ကျောင်းပြီးရင် လုပ်ငန်းခွင်ဝင်ဖို့ ဖြစ်နိုင်ခြေရှိတဲ့ သက်မွေးဝမ်းကျောင်းလုပ်ငန်း ရွေးချယ်တာ နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ပေးသူပါ။

“ကျောင်းသားတွေအတွက် အကြီးမားဆုံး စိန်ခေါ်မှုက ပန်းတိုင်ကိုရောက်ဖို့ ဘယ်က စတင်လုပ်ဆောင်ရမယ် ဆိုတာကို မသိတာပါပဲ။ ကျောင်းသားအများ စုက သူတို့လုပ်ချင်တဲ့အလုပ်ကို ဘယ်လိုဖြစ်မြောက်အောင် လုပ်ရမယ်ဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အစီအစဉ်တကျ မတွေးတတ်ကြပါဘူး။”

“ဆိုလိုချင်တာက သူတို့ဖြစ်ချင်တာတွေဖြစ်ဖို့ ဘယ်လိုမျိုး တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် လုပ်ဆောင်ရမယ်ဆိုတာကို အထက်တန်းကျောင်းသားတွေက အသေးစိတ် မသိကြပါဘူး။”

ဒါကြောင့် ကျွန်မက ကျောင်းသားတွေအတွက် လုပ်ငန်းခွင်ဝင်ဖို့ သူတို့လုပ်
ချင်တဲ့အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး လက်တွေ့ကျကျ စဉ်းစားတွေးခေါ်ပေးပြီး သူ
တို့လိုချင်တဲ့ ပန်းတိုင်ရောက်ဖို့ လုပ်ရမယ့်အဆင့်ဆင့်ကို အတူတူပုံစံချ တွက်
ချက်ကြပါတယ်လို့ ကော်နီက ပြောပါတယ်။

သက်မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ်အကိုင်အတွက် စီမံကိန်းချမှတ်ခြင်းဆိုတာ ရေ
ရှည်လုပ်ဆောင်ချက်တစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သက်မွေးဝမ်းကျောင်းအလုပ်
ကို စတင်အကောင်အထည်ဖော်တာ မြန်ဆန်လေလေ၊ အလုပ်ကနေ အကျိုး
အမြတ်ဖြစ်စေမယ့် ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ ချမှတ်ဖို့ အခွင့်အရေး ပိုကောင်းမွန်လေ
လေ ပါပဲလို့ သူမက ပြောပါတယ်။

ကျောင်းသားတွေမှာ ပန်းတိုင်တွေရှိလာတာနဲ့ သူတို့ ဦးတည်ရာကိုရောက်နိုင်
စေရုံသာမက ရည်ရွယ်ချက်ကိုလည်း သိရှိလာနိုင်စေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အောင်မြင်သူတွေက သူတို့ ဘာတွေလုပ်ဆောင်ရမယ်ဆိုတာနဲ့ သူတို့ဘဝ
တိုးတက်လာစေဖို့ ဘာတွေလုပ်နိုင်တယ်ဆိုတာကို နေ့စဉ် ၁၅ မိနစ်လောက်
တွေးတောလေ့ရှိကြတယ်လို့ စစ်တမ်းတွေက ဆိုပါတယ်။ ။

၉၅။ တကယ်ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ အလုပ်ကိုပဲလုပ်

ကျွန်တော်တို့တွေက အိမ်တွေ၊ ကားတွေဝယ်ဖို့ အသေးစိတ်အချက်အလက်တွေ သေချာမသိဘူးဆိုရင် ဝယ်လေ့မရှိကြပါဘူး။ ဒါတွေအလျင်စလိုလုပ်လို့မရနိုင် လောက်အောင် အရေးကြီးလွန်းပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့အတွက် မှန်ကန်တယ်လို့ မထင်တဲ့အလုပ်တွေကို လူ ဘယ်နှစ်ယောက်ကများ ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ခဲ့ဖူးပါသလဲ။

အသက် ၂၅ နှစ်နဲ့ ၆၅ နှစ်ကြားမှာ အိပ်ရင်း အချိန်ကုန်ဆုံးနေမှာထက် အလုပ် လုပ်ရင်း အချိန်ကုန်ဆုံးလိုက်ပါ။ မင်းအလုပ်က မင်းအနာဂတ်အတွက် အခွင့် အလမ်းကောင်းတွေကို ဖန်တီးပေးနိုင်ရုံသာမက မင်းကိုယ်မင်းပိုသိလာစေဖို့ လည်း အထောက်အအကူ ဖြစ်စေမှာပါ။

မင်းချစ်မြတ်နိုးတဲ့ အလုပ်အကြောင်း တွေးတောနေတာတွေကို ဘယ်တော့ မှ မရပ်တန့်လိုက်ပါနဲ့။

ဝီလျံရဆဲဘရီက ဝါရှင်တန်ပို့စ်သတင်းစာမှာ သတင်းဆောင်းပါးတွေရေးသား နေတဲ့ ပူလစ်ဇာဆုရှင်တစ်ဦးပါ။ သူက သူ့အလုပ်ကို ချစ်မြတ်နိုးပြီး တခြားသူ တွေကိုလည်း သူတို့လုပ်နေတဲ့အလုပ်တွေကို ချစ်မြတ်နိုးစေချင်သူပါ။

“မင်းလုပ်တဲ့အရာကို မင်းချစ်မြတ်နိုးဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အစွမ်းကုန်သာ ချစ် မြတ်နိုးလိုက်ပါ။ မင်းရဲ့ သက်မွေးဝမ်းကျောင်းအလုပ်ကို ပိုက်ဆံရတဲ့အလုပ် ဖြစ်တဲ့ အကြောင်းပြချက်တစ်ခုတည်းကြောင့် ရွေးချယ်တာမျိုး မလုပ်ပါနဲ့။ ကွန်ပျူတာနဲ့ လုပ်ရတဲ့အလုပ်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပညာရေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့အလုပ်ပဲ

ဖြစ်ဖြစ်၊ အရောင်းဝန်ထမ်းပဲဖြစ်ဖြစ် အဲဒီအလုပ်ကို မင်းချစ်မြတ်နိုးတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းပြချက်ကြောင့်သာ ရွေးချယ်လုပ်ကိုင်ပါ” လို့ သူက ဆိုပါတယ်။

ဝီလျံက အလုပ်မှာ မှန်ကန်တဲ့လမ်းကြောင်းပေါ် ရောက်နေပြီလားဆိုတာကို သိနိုင်မယ့် ရိုးရှင်းတဲ့စမ်းသပ်နည်းလေးတစ်ခုကိုပါ အောက်ပါအတိုင်း မျှဝေ ခဲ့ပါတယ်။

“မင်းအလုပ်နေတဲ့အလုပ်က လစာနည်းနည်းလေးပဲ ရနိုင်မယ်လို့တွေးကြည့် လိုက်စမ်းပါ။ မင်းက အဲဒီအလုပ်ကို ဆက်လုပ်ချင်သေးရဲ့လား။ မလုပ်ချင် တော့ဘူးဆိုရင်တော့ မင်းက မင်းတကယ်ချစ်မြတ်နိုးတဲ့အလုပ်ကို လုပ်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး” လို့ ဆိုပါတယ်။

လေ့လာတွေ့ရှိချက်တွေအရ လူတွေက မရည်ရွယ်ပေမယ့်လည်း ညနေအလုပ် ဆင်းချိန်မှာ လုပ်ငန်းခွင်က အကြောင်းအရာတွေ အိမ်ကို ယူသွားတတ်ကြ ပါတယ်။ အလုပ်အပေါ် စိတ်ဝင်စားမှု နည်းပါးခြင်းက ပျော်ရွှင်တဲ့ဘဝတစ်ခု ဖန်တီးခြင်းနဲ့ တိုက်ရိုက် ဆက်စပ်နေတဲ့အတွက် မိသားစုဘဝလေးမှာ စိတ်မ ကျေနပ်စရာတွေ ပိုများပြားလာစေပါတယ်တဲ့။ ။

၉၆။ အဓိကပစ်မှတ်က ဘာလဲ

မင်းရဲ့အလုပ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မင်းဘဝထဲမှာပဲဖြစ်ဖြစ် အလုပ်ချင်ဆုံးအရာတစ်ခုကို ရွေးချယ်ရတော့မယ်ဆိုရင် အဲဒီဟာက ဘာဖြစ်မလဲ။

လူအများစုက ငွေကြေး၊ ဂုဏ်၊ အသိအမှတ်ပြုမှုတွေနောက်ကို လိုက်နေကြပေမယ့် အရေးအကြီးဆုံးက မင်းအောင်မြင်အောင် လုပ်ဆောင်နိုင်တာတွေကသာ မင်းအတွက် အဓိပ္ပာယ်အရှိဆုံးပါ။ မင်းလုပ်နေတဲ့ အရာရာတိုင်းမှာ ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခု ရှိနေတာက နေ့ရက်တိုင်းကို တန်ဖိုးပိုရှိလာစေပြီး ရလဒ်တွေက ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ဆိုးသည်ဖြစ်စေ ထိုက်တန်ပါတယ်။

ဘာဘရာက အဆင့်မြင့်နည်းပညာကုမ္ပဏီကြီးတွေမှာ အလုပ်လုပ်နေကြတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေကို လုပ်ငန်းခွင်နဲ့ ဝန်ထမ်းဘဝနေထိုင်ပုံတွေ အကြံပေးဆွေးနွေးပေးသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

ကမ္ဘာ့ဈေးကွက်က အခုဆိုရင် တစ်ကမ္ဘာလုံးအတွက် အချိန်နဲ့တစ်ပြေးညီဖွင့်လှစ်ပေးနိုင်တဲ့ အဖွဲ့အစည်းတွေကို လိုအပ်နေပါတယ်။ ဒါက နည်းပညာအဆင့်မြင့် ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ အလုပ်နဲ့ဘဝတွေကို ပြောင်းလဲစေပါတယ်လို့ သူက ဆိုပါတယ်။

အလုပ်ချိန်တွေများလာပြီး အကန့်အသတ်မရှိဖြစ်လာတဲ့အခါမှာ မိသားစုတွေကို အချိန်ပေးဖို့ကိုလည်း လျစ်လျူရှုမထားဖို့ကုမ္ပဏီတွေက သတိပေးရပါမယ်။ ကုမ္ပဏီအများစုက အလုပ်နဲ့ဘဝ ဟန်ချက်ညီအောင်ထားဖို့ ပြောနေကြပေမယ့် လက်တွေ့မှာတော့ ဟန်ချက်ညီမျှဖို့ တကယ်အကောင်အထည်ဖော်ပြီး ကျင့်သုံးကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။

အလုပ်နဲ့ဘဝ ဟန်ချက်ညီဖို့ စီမံကိန်းတစ်ခု ရေးဆွဲလိုက်ရုံနဲ့ ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ အလုပ်နဲ့ဘဝက ဟန်ချက်ညီလာမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ လက်တွေ့မှာ တကယ် အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အဖွဲ့အစည်းတွေမှာ ကျင့်သုံးနေတဲ့ နည်းလမ်းတွေကို ကြည့်ပြီး လိုအပ်တဲ့အပြောင်းအလဲတွေကို ဖော် ဆောင်ရပါမယ်။

ဖောက်သည်တွေရဲ့ အရေးပေါ်ခေါ်ဆိုမှုတွေကြောင့် ပိတ်ရက်တိုင်းအလုပ်ဆင်း နေရတဲ့ အင်ဂျင်နီယာအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုကို အကြံပေးခဲ့တဲ့ အတွေ့အကြုံကို ဘာဘရာက ပြန်ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် ပိတ်ရက်မရှိ အလုပ်လုပ်နေရတဲ့အတွက် အဲဒီဝန်ထမ်းတွေ အပြင် သူတို့ရဲ့ မိသားစုဝင်တွေကလည်း အချိန်မရွေး ဖုန်းခေါ်ဆိုမှုတွေ ရှိနိုင် ပြီး အလုပ်ပိတ်တာလား၊ မပိတ်တာလား မသိတဲ့အတွက် ဘယ်တော့မှ စိတ် အေးသက်သာတယ် မခံစားခဲ့ရပါဘူး။ ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ အလုပ်ထွက်နှုန်းက လည်း အဆမတန် မြင့်မားလာခဲ့ပါတယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒီလူအများစုက ဘာကြောင့် သူတို့ဘဝနဲ့ဝေးကွာစေတဲ့ ဒီအလုပ်ကို လိုချင်ရတာလဲဆိုတဲ့မေးခွန်းကို သူတို့ဘာသာမဖြေနိုင်ကြလို့ပါ။ ဘာဘရာရဲ့ အကြံပေးချက်အတိုင်း ကုမ္ပဏီမှာ ပေါ်လစီအသစ်တစ်ခု ဖန်တီး ပြီး ပိတ်ရက်မှာ အလုပ်လုပ်ရတဲ့ဝန်ထမ်းတွေကို ကြားရက်မှာ အလုပ်ပိတ်ပေး ခဲ့ပါတယ်။

စစ်တမ်းတွေအရ အဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့ ဘဝတစ်ခုလို့ ခံစားရခြင်းက ဝင်ငွေကောင်း ကောင်းရရှိခြင်းထက် စိတ်ကျေနပ်မှုကို စ ဆ ပိုမိုပေးနိုင်ပါတယ်တဲ့။ ။

၉၇။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်ဖို့အရေးကြီး

မင်းရဲ့အောင်မြင်မှုကို တစ်စုံတစ်ယောက်ရဲ့ တုံ့ပြန်မှုအပေါ်မှာ အားထားနေလို့ မရပါဘူး။ မင်းရဲ့မိဘ၊ အိမ်ထောင်ဖက်၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်၊ ဒါမှမဟုတ် တစ်စုံတစ်ဦးသဘောကျစေဖို့ကြိုးစားနေတာက မင်းရဲ့စိတ်ဆန္ဒတွေကိုမပြည့်ဝစေပါဘူး။ မင်းက သူတို့ရဲ့ မျှော်လင့်ချက်တိုင်းကို ကိုက်ညီအောင် လိုက်မလုပ်နိုင်ပါဘူး။

မင်းက တစ်စုံတစ်ယောက်အတွက်ပဲ ကြိုးစားနေမယ်ဆိုရင် မင်းရဲ့ကြိုးစားအားထုတ်မှုတွေက သူတို့အသိအမှတ်ပြုမှု မရတဲ့အခါမှာ မင်းအတွက်ဒေါသတွေသာ တိုးပွားလာစေမှာပါ။

ဘယ်သူ့အပေါ်ကိုမှ မမှီခိုဘဲ မင်းလုပ်နိုင်တဲ့အရာကို မင်းကိုယ်မင်း ယုံကြည်လေးစားမှုထားပြီး စတင်လုပ်ကိုင်လိုက်ပါ။ ဘယ်လောက်ပဲကြိုးစားပါစေ မလုံလောက်ဘူးလို့ ထင်နေသူတွေထက် မင်းကိုယ်မင်းအတွက် ကြိုးစားရတာက ပိုပြီးတော့ လွယ်ကူနေပါလိမ့်မယ်။

ကလေးတွေက တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် စာသင်ကြားမှုပိုင်းမှာ ပြိုင်ဆိုင်နေကြတာကို ကျောင်းတွေမှာ နေ့တိုင်းတွေ့မြင်နေရကြောင်း ပညာရေးအကြံပေး ဒေါက်တာ ရှယ်လီကျူစီက ပြောပါတယ်။

“တစ်နေရာရာမှာ သူတို့က ကျရှုံးနိုင်ပြီး သင်ယူဖို့ကို ကြောက်လန့်လာကြပါလိမ့်မယ်။ သူတို့က ကြိုးစားချင်စိတ်မရှိခဲ့ရင် ကျရှုံးမှုတွေသာ ဖြစ်လာပြီးတော့ အောင်မြင်မှု မရနိုင် ဖြစ်လာကြပါလိမ့်မယ်။ ဒါက ဆိုးဝါးတဲ့ သံသရာလည်နေခြင်းပါပဲ”

ကျောင်းသားတွေက မေးခွန်းဖြေသူကို လှောင်ပြောင်ကြမယ်။ ညဘက်ဖတ်ဖို့ စာအုပ် အိမ်သယ်သွားသူတွေကို လှောင်ပြောင်ကြမယ်။ အတန်းထဲမှာ မေးခွန်း မေးတဲ့သူတွေကို လှောင်ပြောင်ကြမယ်။ ရှယ်လီက အဲဒီသဘောထားတွေကို ဖြိုလှဲဖို့ ကြိုးစားနေသူပါ။

မင်းသူငယ်ချင်းတွေက အပေါ်ကို အောက်လို့ပြောပြီး အောက်ကို အပေါ်လို့ ပြောခဲ့ရင်ရော မင်းက နားထောင်မှာလားလို့ ကျွန်မက ပြန်မေးတတ်ပါတယ်။

ဒီဘဝမှာ တစ်ခုခုလုပ်ဖို့ အခွင့်အရေးက မင်းဆီမှာပဲ ရှိနေတာပါ။ ဒါပေမဲ့ မှားယွင်းတဲ့အရာတွေကိုပဲ လုပ်စေချင်တဲ့ တစ်စုံတစ်ယောက်ရဲ့ စကားကို နားထောင်ရင်း အချိန်ကုန်ဆုံးနေမယ်ဆိုရင်တော့ အဲဒီအခွင့်အရေးဆိုတာက မင်းဆီမှာ ရှိတော့မှာမဟုတ်ပါဘူး။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုတည်ဆောက်တဲ့ ပထမဦးဆုံးခြေလှမ်းအဖြစ် ကြောက်စိတ်ကို တိုက်ဖျက်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ မင်းမလုပ်နိုင်တဲ့အရာတွေ အစား မင်းလုပ်နိုင်တဲ့အရာတွေအကြောင်းကို တွေးရပါမယ်။ မင်းလုပ်နိုင်တဲ့ အရာတွေ ဘယ်လောက်များလဲဆိုတာကို သိရင် မင်းအံ့အားသင့်သွားမှာပါ။

အကောင်းမြင်တတ်သူတွေက အကြောင်းအရာတွေရဲ့ ကောင်းတဲ့ဘက်ခြမ်းကို ပဲမြင်ယောင်ကြတာထက် ပိုတယ်လို့ သုတေသနပညာရှင်တွေကဆိုပါတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုက ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်စေသလို စိတ်ဓာတ် တက်ကြွမှုတွေ ဖြစ်လာစေနိုင်ပါတယ်တဲ့။ ဒါပေမဲ့ စစ်တမ်းတွေအရ လူ ၁၀ ဦး မှာ ၆ ဦးလောက်ကပဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်ကြပါတယ်တဲ့။ ။

၉၈။ ပန်းတိုင်နဲ့ တစ်သားတည်းကျနေဖို့လို

ခက်ခဲတဲ့အရာတစ်ခုခုကို လုပ်ဆောင်ဖို့ မင်းမှာ ခိုင်မာတဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်၊ အာရုံစူးစိုက်မှုနဲ့ ယုံကြည်မှုတွေ လိုအပ်ပါတယ်။ မင်းရဲ့ပန်းတိုင်တွေက မင်းကို စိတ်လှုပ်ရှားမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုရင်၊ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွအောင် လုပ်မပေးနိုင်ဘူးဆိုရင် ဒါက မင်းအတွက် မှန်ကန်တဲ့ပန်းတိုင် ရှာမတွေ့သေးတာပါ။

လတ်စီက ဗလ်တီမောဒေသမှာ လုပ်ငန်းသေးလေးတွေကို စီမံလုပ်ကိုင်နေသူပါ။ ကံမကောင်းစွာနဲ့ အဲဒီအလုပ်လေးတွေလုပ်ရင်း အချိန်ကြာလာတော့ ဒါတွေ ကို စိတ်မပါခဲ့ဘူးဆိုတာကို သူမ နားလည်လာခဲ့ပါတယ်။ “ကျွန်မက လက်ရှိလုပ်နေတဲ့ အလုပ်တွေကို ကောင်းကောင်းလုပ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မအတွက် မှန်ကန်တဲ့အလုပ်တွေလား၊ တကယ်လုပ်ချင်တဲ့ အလုပ်တွေလားဆိုတာကို ပြန်မေးခွန်းထုတ်မိလာပါတယ်။”

သူမက လူငယ်တွေနဲ့ အလုပ်တွဲလုပ်ရတာကို ပျော်ပေမယ့် အလုပ်လုပ်နိုင်မယ့် လမ်းစကို ဘယ်တုန်းကမှ မမြင်ခဲ့ပါဘူး။ ဒေသတွင်း ကွန်မြူနတီစင်တာကနေ ရပ်ရွာအခြေပြု သင်ကြားရေးဆိုတဲ့ စီမံကိန်းတစ်ခု အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ လိုအပ်တဲ့ပိုက်ဆံရဖို့ သူတို့အဖွဲ့ပိုင်နေရာလေးကို ကော်ဖီဆိုင်ဖွင့်ဖို့ ငှားရမ်းပေးချင်နေပါတယ်။ ရန်ပုံငွေရအောင် အခန်းငှားပေးဖို့ အသင်းကနေ လတ်စီကို အကူအညီတောင်းခဲ့ပါတယ်။

လတ်စီက အဖွဲ့အစည်းအတွက် အခန်းငှားပေးမယ့်အစား စီမံကိန်းအသစ်တစ်ခုကို မြင်မိပါတယ်။ အဖွဲ့အနေနဲ့ ရန်ပုံငွေရဖို့ အခန်းငှားမယ့်အစား အဖွဲ့ထံမှာ လုပ်အားပေးလုပ်ချင်တဲ့ လူငယ်တွေလည်း ရှိနေတာကြောင့် ကော်ဖီဆိုင်ကို အဖွဲ့ကသာ ဦးစီးဖွင့်သင့်ကြောင်း ဘုတ်အဖွဲ့ကို အကြံပေးခဲ့ပါတယ်။

သူမမှာရှိခဲ့တဲ့ အသေးစားလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အလုပ်အတွေ့အကြုံတွေကို အသုံးပြုကာ ကော်ဖီဆိုင်လေး လည်ပတ်နိုင်ဖို့ စီမံပေးခဲ့ပြီး အလုပ်အတွေ့အကြုံရှာဖွေနေတဲ့ ဆယ်ကျော်သက် လူငယ်တွေကို ဆိုင်လေးလည်ပတ်ဖို့ လုပ်အားပေးစေကာ လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုဆိုင်ရာတွေကို သင်ကြားပေးပါတယ်။

ဆယ်ကျော်သက်တွေကို လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်စေဖို့ သင်ကြားပေးတဲ့ အစီအစဉ်က စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းပြီး စင်တာက လုပ်ငန်းရဲ့ကုန်ကျစရိတ်ကို ထောက်ပံ့ပေးနိုင်ဖို့ ရန်ပုံငွေတွေရခဲ့ပါတယ်။ မကြာခင်မှာပဲ ကော်ဖီဆိုင်လေးက ဆယ်ကျော်သက်လူငယ်တွေနဲ့ ကော်ဖီနဲ့အအေးတွေကို ဝန်ဆောင်မှုပေးရင်း လုပ်ငန်းကို စတင်လည်ပတ်နိုင်ခဲ့ပါပြီ။

လတ်စီက လူငယ်တွေကို လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ကိစ္စတွေမှာသာမက ဘယ်အရာမှာ မဆို ဘဝမှာဖြစ်ချင်တာတွေကို ဖြစ်အောင်လုပ်ဖို့နဲ့ ရွေးချယ်စရာတွေ၊ နည်းလမ်းတွေ များပြားကြောင်း သင်ကြားပေးရတာကို နှစ်သက်ပါတယ်။ ဘဝဆိုတာ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာတွေရဲ့ ပြောင်းပြန်တွေ ဖြစ်နေရင်တောင် ရွေးချယ်စရာတွေ ရှိနေသေးကြောင်းနဲ့ စိတ်နှလုံးတစ်ခုလုံးနဲ့ အာရုံစိုက်လုပ်မယ်ဆိုရင် ဘာမဆို ဖြစ်မြောက်အောင် လုပ်ဆောင်နိုင်ကြောင်း သူမကဆိုပါတယ်။

လုပ်ငန်းခွင်က အနားယူလိုက်တဲ့ မန်နေဂျာတွေက သူတို့ အလုပ်လုပ်စဉ်က ထိပ်ဆုံးရောက်ခဲ့ချိန်တွေ၊ အောင်မြင်မှုတွေအကြောင်း ဆွေးနွေးချိန်မှာ ခံစားရတဲ့ ခံစားချက်တွေကို အခုလိုဝေမျှခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုအောင်မြင်မှုတွေ ရရှိစေခဲ့တဲ့ အရေးအကြီးဆုံး လျှို့ဝှက်ချက်က သူတို့အလုပ်မှာ စိတ်ဆန္ဒပြည့်ဝမှုတွေ ရှိခဲ့တာကြောင့်လို့ ဖြစ်ပါသတဲ့။ ။

၉၉။ လက်တွေ့လုပ်ဆောင်

ငါးမန်းတွေက အသက်ရှင်နေထိုင်ဖို့ ရှေ့ဆက်သွားနေရသလို လူတွေကလည်း သူတို့ရဲ့ စိတ်ကူးအိပ်မက်တွေ ရှင်သန်ဖို့ ရှေ့ဆက်လုပ်ဆောင်ဖို့ လိုပါတယ်။ မင်းက ဒီနေ့တစ်ရက်တည်းမှာပဲ အရာအားလုံးကို လုပ်ဆောင်ဖို့ မလိုပေမယ့် နေ့တိုင်း တစ်ခုခု လုပ်နေဖို့တော့ လိုအပ်ပါတယ်။

မိုက်ကယ်ဖရန့်ကလင်းက ကျွန်တော်တို့မှာယူထားတဲ့ အရာအားလုံး အချိန်မီ ကျွန်တော်တို့ အိမ်ရှေ့တံခါးဝကို ရောက်စေဖို့ သေချာအောင် စီမံနေသူပါ။ သူက အမေရိကရဲ့ အကြီးဆုံးပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်းရဲ့ ဒုဥက္ကဋ္ဌတစ်ဦးပါ။

ဒီကုမ္ပဏီကြီးက လုပ်ငန်းရဲ့ အခြေအနေနဲ့ စီမံသူတွေရဲ့ ခေါင်းဆောင်မှု အရည်အချင်းတွေကို အကဲဖြတ်ဖို့ အကြံပေးလုပ်ငန်းတစ်ခုကို ငှားရမ်းခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုမျိုးငှားရမ်းတာကို ဝန်ထမ်းအများစုက ဝေဖန်ခဲ့ကြပေမယ့် မိုက်ကယ်က တော့ အခွင့်အရေးတစ်ခုအနေနဲ့ မြင်ယောင်ပါတယ်။

“ကျွန်တော့်ရဲ့ ခေါင်းဆောင်မှု အရည်အသွေးက အရှက်ရစေမယ့် အခြေအနေကို ကျော်လွန်လာပါပြီ။ ကျွန်တော့်ကို ပိုတော်တဲ့၊ ပိုကောင်းမွန်တဲ့ မန်နေဂျာ တစ်ဦးဖြစ်လာဖို့ သင်ပေးနိုင်မယ့် အရာတစ်ခုခု သူတို့မှာရှိခဲ့ရင် ကျွန်တော် အဲဒါကို သိချင်ပါတယ်”

အကြံပေးတွေဆီကနေ ရရှိလာတဲ့ သူ့အကြောင်းက မိုက်ကယ်က သူ့ရဲ့ အားအင်၊ ရူးသွပ်မှု၊ ဇွဲလုံ့လနဲ့ တိုက်တွန်းမှုတွေကို ကောင်းစွာ လုပ်ဆောင်နိုင်တယ်လို့ မှတ်သားထားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူက တခြားဝန်ထမ်းတွေနဲ့ ဆက်သွယ်တဲ့ နေရာမှာ တိုးတက်လာအောင်ကြိုးစားသင့်တယ်လို့ အကြံပြုထားပါတယ်။

မိုက်ကယ်က အကြံပေးတွေရဲ့ တင်ပြချက်အတိုင်း ကုမ္ပဏီအတွင်းက သူ့ရဲ့ အထက်အောက်လူတွေအားလုံးနဲ့ အစည်းအဝေးတွေကို စတင် လုပ်ဆောင်ပါတယ်။

“ကျွန်တော်က စီမံကိန်းတွေကို အလွန်ကိုအာရုံစိုက်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် စီမံကိန်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူတို့ပြောသမျှ အကြောင်းအရာတွေကို မှတ်သားခဲ့ပြီး ချက်ချင်း အသုံးချဖို့ ကြိုးစားခဲ့ပါတယ်။ ဒါက ကျွန်တော့်ရဲ့ အလုပ်ကို ပိုကောင်းမွန်လာအောင် များစွာ အထောက်အကူဖြစ်စေခဲ့ပါတယ်”လို့ သူက ပြောပါတယ်။

သူတို့ ပန်းတိုင်ဆီ လျှောက်လှမ်းနေကြတယ်လို့ မခံစားရသူတွေက အလွယ်တကူ လက်လျှော့နိုင်ခြေ ၅ ဆပိုများကြောင်းနဲ့ သူတို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ဘဝအပေါ် စိတ်ကျေနပ်မှု ၃ ဆ နည်းပါးကြောင်း စစ်တမ်းတွေက ဆိုပါတယ်။ ။

၁၀၀။ မင်းရဲ့အောင်မြင်မှုကို မင်းကိုယ်တိုင်ပဲဆုံးဖြတ်

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်အောင်မြင်လိမ့်မယ်လို့ယုံကြည်မှုရှိသူတွေနဲ့ယုံကြည်မှုမရှိသူ
တွေကြား အဓိကကွဲပြားမှုက ဘာပါလဲ။ သူတို့က မတူညီတဲ့ ကမ္ဘာတွေမှာ
နေထိုင်နေကြတာလား။ အောင်မြင်မှုရဖို့အတွက် အားလုံးရဲ့ ထောက်ပံ့မှုတွေ
အလွယ်တကူရနိုင်ကြလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုရှိကြတာလား။ အောင်
မြင်ဖို့ ခက်ခဲတယ်လို့ ထင်စေတဲ့ ကြမ်းတမ်းတဲ့ကမ္ဘာမှာ ရောက်နေသူတွေက
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု နည်းပါးတာလား။

အဖြေကတော့ ဒီကွဲပြားမှုက သူတို့နေထိုင်ရာနေရာတွေကြောင့် မဟုတ်ဘဲ
သူတို့မြင်တဲ့ အမြင်တွေကြောင့်သာ ကွဲပြားသွားတာပါ။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ယုံကြည်မှုရှိသူတွေက အောင်မြင်မှုရလာစေဖို့အောင်မြင်မှုဆီ
သွားရာလမ်းကိုပဲ အပြုသဘောဆောင်ကာ တွေးတောကြပါတယ်။ သူတို့က
အောင်မြင်သူတွေကို အတုယူပြီး အောင်မြင်မှုလမ်းကြောင်းတွေကို ဂရုတစိုက်
လေ့လာကာ အောင်မြင်ဖို့ကိုပဲ အာရုံစိုက်ကြပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ယုံကြည်မှုကင်းမဲ့သူတွေက ကျရှုံးမှုနဲ့ အတားအဆီးတွေကိုပဲ
ပိုပြီးတော့ အာရုံစိုက်ကြပါတယ်။ ကျဆုံးရခြင်း အကြောင်းပြချက်တွေကိုပဲ
တစ်ခုပြီးတစ်ခုရှာပြီး မဖြစ်နိုင်တဲ့အကြောင်းတွေကိုပဲ စဉ်းစားကြပါတယ်။

အလုပ်များတဲ့ မြို့ပြလမ်းမတစ်ခုမှာ လူနှစ်ယောက်ယှဉ်လျက် လမ်းလျှောက်
နေကြပါတယ်။ တစ်ယောက်က အပေါ်ကို ကြည့်နေပြီးတော့ တစ်ယောက်က
အောက်ကို ကြည့်နေပါတယ်။ မြို့ကတော့ ဒီမြို့ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ အမြင်ကတော့
ကွဲပြားနေမှာပါပဲ။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မှာ အင်္ဂလန်နိုင်ငံကို ဦးဆောင်ခဲ့တဲ့ ဝန်ကြီးချုပ် ဝင်စတန် ချာချေလ်ကို အတော်ဆုံး စွမ်းဆောင်ရည်တွေနဲ့ ပြီးပြည့်စုံတဲ့ ဘဝတစ်ခုကို တည်ထောင်နိုင်တဲ့ လူတစ်ဦးအဖြစ် ပညာရှင်တွေက နမူနာယူကြပါတယ်။

သူက အဆိုးဝါးဆုံး ခေတ်ပျက်အခြေအနေတွေမှာ ဦးဆောင်နိုင်ရုံသာမက သူ့ရဲ့ဘဝကို စာလေ့လာရင်း၊ ပန်းချီဆွဲရင်း၊ စာရေးရင်း၊ မိသားစုတစ်စုကို ပြုစုပျိုးထောင်မှုတွေ လုပ်ဆောင်ရင်းနဲ့ အချိန်ကုန်ဆုံးခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ စစ်ပွဲပြီးဆုံးကြောင်း လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး နောက်တစ်နှစ်အကြာမှာ သူ့ကို ရုံးကနေထွက်သွားဖို့ မဲပေးဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြပါတယ်။ သူကရုံးခန်းကနေ ထိတ်လန့်မှုတွေနဲ့ ထွက်ခွာခဲ့ရပြီးတော့ ကျရှုံးမှုကို ခံစားခဲ့ရပါတယ်။

ဝန်ကြီးချုပ် ဝင်စတန်ချာချေလ်ကို အောင်မြင်သူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း သတ်မှတ် ဖို့ဘယ်သူကမှ ဘာစံနှုန်းနဲ့မှ သတ်မှတ်မထားပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူကသူ့ကိုယ်သူ အောင်မြင်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ယူဆထားပါတယ်။ တကယ်လို့သူ့ကိုယ်သူသာ အောင်မြင်သူတစ်ဦးအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုမထားခဲ့ရင် ဘယ်လိုပြီးမြောက် အောင်မြင်မှုမှ သူ့ကို လုံလောက်စေမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

တူညီတဲ့နောက်ခံရှိတဲ့ အလယ်အလတ်တန်းစား အမျိုးသားတွေကို စစ်တမ်း ကောက်ယူရာမှာ စီးပွားရေးအရ အောင်မြင်ဖို့ အမြင်ကွဲပြားမှုတွေ ရှိနေတာကို တွေ့ရပါတယ်။ သူတို့မှာ တူညီတဲ့စီးပွားရေးနဲ့ လူမှုရေးစိန်ခေါ်မှုတွေရှိကြ ပေမယ့် တချို့က အဆိုးမြင်ကမ္ဘာအနေနဲ့ မြင်ယောင်ကြပြီး တချို့ကတော့ အပြုသဘောဆောင်ကာ မြင်ယောင်ကြပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကောင်းမြင်စိတ်နဲ့ ကြည့်လေလေ အနာဂတ်မှာ သူတို့အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ယုံကြည်မှုနဲ့ စိတ်ကျေနပ်မှု ပိုရလေလေပါပဲတဲ့။ ။

စာရေးသူကိုယ်ရေးအကျဉ်း

စာရေးဆရာ သုခသိုက်သည် မြန်မာနိုင်ငံရှိ တက္ကသိုလ်များ၊ ပုဂ္ဂလိက ကောလိပ်များတွင် ကထိကအဖြစ် စီမံခန့်ခွဲရေးဆိုင်ရာဘာသာရပ်များကို သင်ကြားပို့ချပေးနေသူဖြစ်ပြီး ဆွီဒင်နိုင်ငံ၏ နိုင်ငံတကာအဆင့်မီ တက္ကသိုလ်တွင်လည်း ကထိကအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခံထားရသူဖြစ်သည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ်မှ အမျိုးသားတက္ကသိုလ်တွင် ပါရဂူဘွဲ့ကို လက်ရှိဆည်းပူးလျက်ရှိသည်။

ဆရာသည် ၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် သြစတြေးလျနိုင်ငံမှ စီးပွားရေးနှင့်သတင်းအချက်အလက်ဆိုင်ရာ မဟာဘွဲ့ရရှိခဲ့ပြီး ၂၀၁၁ ခုနှစ်တွင် ယူကေနိုင်ငံမှ ချီးမြှင့်သော စီးပွားရေးနှင့် အိုင်တီဘာသာရပ်ဆိုင်ရာ ဘွဲ့များအပြင် ၂၀၁၀ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းတက္ကသိုလ်မှ အင်္ဂလိပ်ဘာသာရပ် အထူးပြုဖြင့် ဘွဲ့ရရှိခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည်။

စီးပွားရေးနှင့်စွန့်ဦးတီထွင်မှုဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများတွင် ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုကျော် အတွေ့အကြုံရှိပြီး အသေးစား၊ အလတ်စား စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများတွင် အကြံပေးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပေးနေသူလည်းဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် Standard Chartered Bank နှင့် British Council တို့ပူးပေါင်းပြုလုပ်သော မြန်မာနိုင်ငံရှိ ပြည်နယ်နှင့်တိုင်းအသီးသီးမှ ကုန်သည်များနှင့် စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းရှင်ဆိုင်ရာ အသင်းများတွင်လည်း စီးပွားစီမံနှင့် ငွေကြေးစီမံခန့်ခွဲခြင်းဆိုင်ရာ ဘာသာရပ်များကို ဝေမျှပေးခဲ့သူဖြစ်သည်။

“ သုတေသီများ ရှာဖွေတွေ့ရှိထားသော
အောင်မြင်မှု ဆွတ်ခူးနိုင်စေမည့်
အသုံးချနည်းလမ်းများကို
လက်တွေ့ဥပမာများဖြင့် ဖော်ပြထားသည် ”

www.klpbooks.com

6 192023 000076

GRAPHIC DESIGN : MOE THEIN KHO (2023)